

I N N E P I

É S

M Á S A L K A L M A T O S S Á G O K R A

T A R T O Z Ó

É N E K E K.

A'

KÖZÖNSÉGES ÉNEKLÉST KEZDŐ VERSEK.

1) VASÁRNAP REGGEL.

Uram Isten! siess Minket Megsegíteni
Illy nagy szükségünkben: Krisztus Jézusért,
Mi Urunkért És Megváltónkért.

2) Nót. 5. Dics. Ez esztendő't meg.

Szent Isten noha néked Az egek ülő széked,
Ott dícsérnek tégedet: :/: Bízgat szent ígéreted,
Hogy azért meg nem veted Földön lakó népedet.
Együtt vagy vélek, Kikben alázatos a' lélek: Mi
is hát térdet hajtunk, Hogy rajtunk :/: Könyörülj,
's kegyelmeddel Fogadd el, Mikor tehozzád emel
kezet Ez a' gyülekezet.

3) Azon nótára.

Oh melly bóldog ember az, Ki téged élő igaz
Egy Istent megismerhet; :/: És a' szent gyűlé-
sekben Igazságban 's lélekben Imádkhat és dícsér-

het. Óh mi Istenünk! Adtad e' bődögságot nekünk: Adjad hogy ismerhessünk Még jobban; :/: Naponként dícsérhessünk Buzgóbban, Szent lelkedet hozzánk e' végre Küld el segítségre.

4)

LX. Zsolt nót.

Ur Isten! kész az én szívem: És azon vagyok én lelkem, Hogy tenéked énekeljen, Dícsérettel zengedezzen. Noha porok hamvak vagyunk, :/: Sőt bűnösök, tőled várunk, Kérvén hogy lásd meg szükségünket, És kedvelljed tiszteletünket.

VASÁRNAP DÉLUTÁN.

1) Nót. 37. Dícs. Jövel Sz. Lélek Ur Is.

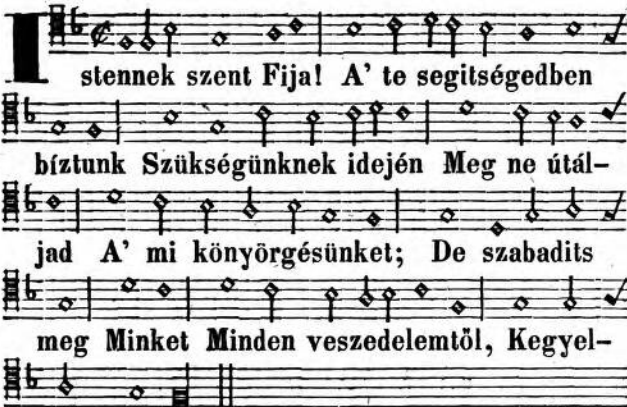
Ur Jézus! melly igen drága A' te igédnek világa, :/: Melly bölcsesé tévén az elmét, Szűli az Urnak félelmét: Gerjeszd fel most indulatunk :/: Hogy míg ígédre hallgatunk, Végyen bennünk épületet A' hit, reménység, és szeretet: Tégy bölcsékké, tégy szentékké.

2)

LXXXIV. Zsolt nót.

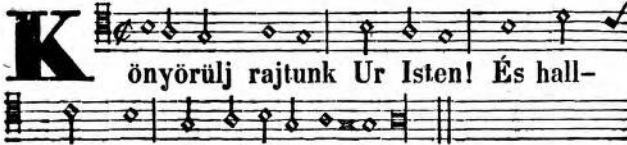
Oh Ur Isten légy közöttünk, Kik imádásodra jöttünk, Szívünk egyedül rád hallgasson: Hogy igédnek áldott szava, :/: Mellytől függ lelkünknek java, Minket minden jóra bírasson. Szent ez hely, légyenek szentek, Kik ez házban megjelentek.

3)

Istennek szent Fija! A' te segítségben
bízunk Szükségünknek idején Meg ne útál-
jad A' mi könyörgésünket; De szabadíts
meg Minket Minden veszedelemtől, Kegyel-
mes Krisztus!

1) KÖZNAP REGGEL.

Könyörülj rajtunk Ur Isten! És hall-
gasd meg A' mi imádságinkat.

2) XXV. Zsolt nót.

Ur Isten! mi sok szükséget Érezvén körülöt-
tünk, :/: Segedelem kérés végett E' szent hely-
re feljöttünk: Uram! a' könyörgőnek Ihlesd meg
szívét és száját, A' téged tisztelőnek Áldd és
szenteld meg munkáját!

3) XLII. Zsolt nót.

Ez új reggel arra serkent, Hogy minden Isten-
félő :! Igy énekeljen: szent szent szent Amaz
Örökkéélő! Szent Isten! ez órában, Mellyben
szentid házában, Dicséretet énekelünk, Légyen
segítséged velünk.

4) Nóta: Szívem szerint kívánom,

Uram! a' töredelmes Szívet te szereted, :!
Soha az engedelmes Lelket meg nem veted;
Ezzel a' reménységgel Te hozzád óhajtunk; Ké-
rünk légy segítséggel, Könyörülván rajtunk.

5) CXXXII. Zsolt nót.

E' szent házban megállottunk, Hogy téged Uram!
imádjunk. Te magad légy segítségünk, Midőn
tégedet tisztelünk, Óh mi kegyelmes Istenünk.

1) KÖZNAP DÉLUTÁN.

Ha te meg nem tartasz Uram Isten!
Hijában vígyáznak A' mi szemcink.

2) LXXXI. Zsolt nót.

Ur Isten! téged Szívünkből dicsérünk, Végye
Felséged Most hát kedvesen, :/: Midőn szívesen
Imádunk és kérünk.

3) CXLVI. Zsolt nót.

Jövel óh áldott szent Lélek! Gerjeszd fel hívei-
det, És szent munkájokban vélek Közöld ke-
gyelmeidet, Hogy szívek egyenesen Az Urra
függesszen.

UJ ESZTENDÖRE VALÓ

É N E K E K.

1) Nót. 179. Dics. Dicsőült hely.

Az Urnak jóvolta napjainkhoz napokat töld, :/: Mellyeket bizonyos részekre oszt a' nap és hód. Nyomain e' két vezetőnek Tél, tavasz, nyár és ősz eljönek Engedvén a' bölcs Teremtőnek.

2. Jó atyánk! az elmúlt esztendő minden szakasza, :/: Jóságod tanúja, szívünknek nincs rád panasza. Bizony az Ur minket kedvellett, Mert lelki adományi mellett, Megadta a' mi nekünk kellett.

3. Ur Isten! ki minket sok áldásiddal töltél be, :/: Ez új esztendővel jó kedved ne szakaszd félbe, Ald meg kezdetét 's végét ennek, Hogy midőn napjailemennek, Mondhassuk: dicsőség Istennek!

4. Parancsold meg kérünk az éltető állatoknak, :/: Hasznos erejekot ne fordítsák ráuk átoknak. Tiltsd el a' bosszúállás mérgét, A' dühös ellenség fegyverét, Ne rettentse népednek szívét.

5. Parancsolj alkalmas időben a' fellegeknek, :/: Szüljenek harmatot a' mezőknek és hegyeknek, Hogy a' barmokat a' legelő Táplálja, és a' földmivelő Munkája után menjen elő.

6. Vigyázz híveidre, 's hab közt hánykódó hajódra: :/: Vigyázz királyunkra 's minden előljáróinkra, Kiktől néped ugy legeltessék, Hogy az

igazság és békesség Egymást csókolva öle-
gessék.

7. E' gyülekezeten, melly ez helyre telepe-
dett, :/: Könyörülj Ur Isten! 's bővítsd rajta ke-
gyelmedet, Áld meg nagyjait, kicsinyjeit: Mind
köz- mind tanácsos rendeit, Töröld el a' sírók
könnyeit.

8. Adj vídám órákat, ha nekünk azt jónak lá-
tod, :/: Békességestűrést, ha vessződet ránk bo-
csátod. Ha több esztendőt nem számlálunk, 'S
ma vagy holnap innét megválunk: Adjad legyen
boldog halálunk.

2) LXV. Zsolt. nót.

Örök Isten! kinek esztendők Nincsenek léted-
ben, :/: Jelen vagynak multak jövődök Egy te-
kintésedben: Minket pedig mihelyt születünk,
Már a' koporsó vár, A' bűn miatt lefoly életünk:
'S a' halál velünk jár.

2. Óh! melly sokan elaluvának A' mult esz-
tendőben: :/: Kik nálunknál jobbak valának, Száll-
tak temetőben, Minket pedig kedvező Atyánk,
Eddig takargattál, 'S ez új esztendőt derítvén
ránk, Erre eljuttattál.

3. Uram! a' te lelked ereje Velünk illy jót te-
gyen, :/: Hogy jó kedvednek esztendeje Ez az új is
legyen; Atyai karoddal forgassad A' mi dolgainkat,
Dicsőségedre igazgassad Minden szándékinkat.

4. Adj minekünk megújult szívet, És új indú-
latot, :/: Te hozzád mindenekben hívet, És szent
akaratot. Ujítsd meg rajtunk a' te képed', Melly
áll szent életben, Hogy lehessünk választott né-
ped, Élván szeretetben.

5. Ez esztendőt testi jókkal is Uram! koronázzad, :/: A' szükséges múlandókkal is Házunk' felruházzad. Földünket bő gyümölcsözéssel Munkálkodásunkra Áld meg, hogy szükséges tereméssel Szolgáljon számunkra.

6. Kegyelmed' 's áldásod' újítsad Te szent egyházadon; :/: Közelebbről azt szaporítsad Itt levő nyájadon, Gátold hazánkban áradását A' sok gonoszságnak, Fordítsd el eshető romlását A' Király 's országának.

7. Tekintsd meg a' szűkölködőket, Légy az árvák Atyja; :/: Vigasztalja a' kesergőket Szád édes szózatja; A' kik beteg ágyokban nyögnek, Vidámitsd lelkeket, Inségekben kik könyörögnek, Add meg kéréseket.

8. Végre midőn mind megavúlunk Az esztendeinkkel :/: Egymás után mi is kimúlunk Emlékezetinkkel: Uram! sorsunkon könyörülvén, Vigy a' dicsőségben, Minden bűnünket eltörülvén, Ujíts meg az égben.

3) Azon nótára.

Óh természetnek alkotója: Felséges Istenünk! :/: Életünknek is fentartója, Jó Atyánk! mindenünk: Aldunk hogy világát éltünknek Még el nem oltottad, A' mi méltatlan személyünknek Életét nyújtottad.

2. Ez új esztendőt gazdagítsad, Atyánk! jóságodból, :/: Jó szándékinkat boldogítsad Irgalmasságodból. Adj lelki 's testi boldogságot, Belső csendességet, Szelídséget és jámborságot, És jó egészséget.

3. Elfolyt életünknek bűneit, Atyánk! engedd el, :/: Nézvén szent fiad érdemeit, Kérünk felejtsd el, Adjad minékünk szent Lelkednek Újító kegyelmét, És a' te igaz félelmednek Állandó szerelmét.

4. Áld meg Uram! a' te népedet Gazdag tárházadból: :/: A' Királyt is a' te képedet Te nagy irgalmadból. Az árváknak és özvegyeknek Légy hív pártfogója, És mindenféle szegényeknek Kegyes táplálója.

5. A' szeretet, jóság, egyesség, A' tiszta igazság, :/: Közbékesség, bőség egésség És az irgalmasság, Virágozzanak városinkban, És más helységinkben, Házainkban és utszáinkban, Minden mezeinkben.

6. Ez életnek gyakorlásiban Nyújts jó reménységet, :/: És mindenféle próbáiban Csendes szívűséget: Ha meghalunk, biztatásiddal, Atyánk! fordúlj felénk, És édes vigasztalásiddal Jézusért állj mellénk.

4) XCVI. Zsolt nót.

Áldjuk a' nagy Isten jóságát, Magasztaljuk irgalmasságát, Szívünkől szánk énekeljen, Dicséretével bételjen E' mi kegyelmes jó Atyánknek.

2. Mert megújítá esztendőnket, Meghosszabbította időnket, Virasztván új szakaszára, És ez nappal új napjára Világi rövid életünknek.

3. Óh nagy Isten! hát mik vagyunk mi? Porok, és nincs érdemünk semmi, Nagy bűnösök méltatlanok, Mert vétkeink számtalanok: Mégis kedvezél életünknek.

4. Mivel fizessünk, Atyánk! néked? Kinek a' menny felséges széked, Semmire nincsen szükséged, Elégséged, dicsőséged Magadban vagyon határ nélkül.

5. Nálad legkedvesebb ajándék A' szent életre vágyó szándék, A' jó szív és tiszta lélek, Óh legfelségesebb Lélek! Nem utáltatik meg te tőled.

6. Teremts hát új szívet mi bennünk Hogy le-
hessen elődbe mennünk, És nálad kedvet talál-
junk, Bóldog napokat számláljunk E' felderült
új esztendőben.

7. Lelki 's testi áldások Atyja! Egeidnek gaz-
dag harmatja Szálljon mennyből híveidre, Tulaj-
don teremtésidre, Kik tőled várnak minden jókat.

8. A' Jézusért Közbenjárónkért, Mi egyetlen-
egy Szószólónkért, Légy kegyelmes, 's kéré-
sünket Halld meg esedezésünket, Kik rád bízunk
minden ügyünket.

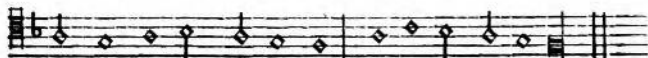
5)

Ez esztendőt megáldjad, Ez esztendőt
Bő zsirral ékesítsed, Bő zsirral é-

megáldjad, Kegyelmedből Úr Isten :/: Tége-
kesítsed, Te szent Jehova Isten!

det áldnak, Kik lakoznak e' földnek színen;

És a' pusztá helyek is Bőséggel, :/: Bóldog
Halmok áhítozódnak Víg kedvvel.

kit magadnak választál, Sionnak Királya.

6) Azon nótára.

Ez esztendőt áldással, Ez esztendőt áldással Koronázd meg Ur Isten! :/: Hogy vig háláadással, Hogy vig háláadással Dícsérje neved' minden. Te tőled jönnek Kedves napjai az időnek: Nyújts hát kérünk bőséget Kezeddel: :/: Tölünk a' békeséget Ne vedd el. De midőn megtartod testünket, Ne hagyd el lelkünket.

VIRÁG VASÁRNAPI ÉNEKEK.

7) XXXII. Zsolt. nót.

A' nagy király jön Hozsánná! Hozsánná! Zeng e' kiáltás előtte 's utánna: Zöld ágakat szeldelnek útára, Békességet hoz népe javára. Áldott a' ki jött az Urnak nevében, Általa léptünk az Isten kedvében, Békesség ott fenn a' mennyországban, Áldott az Isten a' magasságban.

2. Óh szentegyház, hívek boldog országa! Melly édes ez a' Jézus királysága! Szelíd, szegény ez, és alázatos, De nagy hatalmú és csudálatos; Igaz ez, és a' bűnből szabadító, A' bűnt, halált, és népeket hódító: Vasvesszővel birja ellenségét, De szelíden őrzi örökségét.

3. Jézus Király és magát annak vallja, De hogy királyja tegyék nem javallja, Sőt noha Isten, Sion királyja, Lett az időben szolgák szol-

gája. Jön számárháton alázatossággal, A' ki pedig bír az egész világgal, Nem jön királyi fényes bíborban, Nem fegyverekkel zörgő táborban.

4. Óh édes Jézus, Atyádnak szent fija! Óh Isten! és néped kegyes királya! Vezérelj jóra egész éltünket, Tégy tulajdon népeddé bennünket. Légy segítségül, ki a' magasságban Űlsz drága véreden megvett országban, Tégy engedelmes hív polgárokká, 'S nyert kincseidben birtokosokká.

5. Hogy csak a' Jézus és az ő szent Atyja Törvénye légyen, és szent akaratja Cselekedetink sinórmértéke, Áldott Királyunk királyi széke Hív szíveinkben légyen felemelve, És hűségére életünk szentelve, Tégyen méltóvá a' Jézus vére A' minden szentek lakóhelyére.

8) Nót. 64. Dícs. Az Istennek.

Örvendezzen már e' világ, Legyen mindenben vígasság, Mert Krisztus mindenért váltság, Világ bűniért orvosság.

2. Halála előtt hat nappal, Felméne Bétániába, Hol Lázárt feltámasztotta, Ki már négy nap halva vala.

3. Hol a' szent asszony Mária, Drága kenettel járúla, Krisztus lábát mosogatta És hajával szárazgatta.

4. Onnan fel Jéruzsálemben Indúla nagy széldségben, Szamárt vemhével egyemben Hozta ő seregében.

5. Óh melly nagy alázatosság; Istentől nagy irgalmasság, Hogy számáron ül Uraság, Kié mind e' széles világ.

6. Zakariás szent Próféta, Mert ezt régen megmondotta: Örülj már Sion leánya, Örven-dezz nagy vígasságba'.

7. Ne félj, mert ímé örömod, A' te Királyod jö néked, Szamár vemhén telepedett, Mutatván nagy szelídséget.

8. Elöl 's utól nagy serege, Jelentvén hogy van hívsége, Hozsánnát kiált a' mennybe, Dá-vid fijának örömbé.

9. Némellyek ruházatjokkal, Krisztus útját méltósággal, Némellyek hintik ágakkal, Királyt tisztelik azokkal.

10. Mi is azért Királyunknak Menjünk elibe Urunknak, Vigyünk pálmaágak helyett Alázatos tiszta lelket.

NAGY HÉTI

ÉS KÜLÖNÖSEN

NAGY PÉNTEKI ÉNEKEK.

9) XXXIX. Zsolt. nót.

Jézusom! imádjuk szent nevedet, Áldjuk erős szerelmedet, A' ki öröktől fogva szerettél, Bű-nünkért emberré lettél; A' büntetést kiálltad helyettünk, És meg is haltál érettünk.

2. A' mindennel bíró szegénnyé lett, Küszködik az örök élet A' rettentő halál fájdalmival, Harczol kemény kínjaival: Halála nemétől iszonyodik, Vért izzad és szomorkodik.

3. Im kiadá Isten édes fiját, Hogy fizesse a'

bűn díjját, És minden bünt magára vállala Az, a' ki bünt nem tud vala; Ki által ég és föld formáltatik, Emberek által kínzatik.

4. A' ki fog ítélni mindeneket, Hóltakat, eleveneket, Azt most halandó bírák büntetik, A' halálra ítéltetik, Felbomol a' természetnek sora, Meghal az életnek Ura.

5. Bújj el, és rejtsd el tekintetedet Fényes nap! a' ki tégedet Teremtett, szenved, testbe öltözött Isten függ az ég 's föld között; Föld rendülj és sírt készíts testének, Ennek az Isten szentjének.

6. Óh isteni végetlen szeretet! Imé! mivel nem lehetett Más mód, hanem ártatlannak kellett Szenvedni a' bűnös helyett: Hogy ember légyen az az ártatlan, Azzá lett a' halhatatlan.

7. Ez teszi végetlen érdemüvé, Győzhetetlen erejüvé, Azt az embertől ki nem telhetett, De Istentől rendeltetett Teljes elégtételt, és bűnünket Elveszi büntetésünket.

8. Nyerj nekünk is Jézus! érdemeddel Véres elégtételeddel Édes atyádtól a' megbántatott Istentől bűnbocsánatot, Társaidnak hiveidet vedd be Mennyei örökségedbe.

10) XLIII. Zsolt. nót.

Adjunk hálákat Istenünknek, Kinek buzgó szeretete Pártját fogván gyarló ügyünknek, Módját lelte idvességünknek Magával megbékéltete, És meg nem büntete.

2. Értünk Fiját elbocsátotta, Ki kínos szenvedésével Az embereket megváltotta, És jobb útra igazította, Tanítván mind beszédével, Mind szent életével.

3. Ez űzte el a' setétséget, A' vastag tudatlanságot, 'S az eláradott veszétséget. Támasztott nagy világosságot, Tanítván olly igazságot, Melly ad boldogságot.

4. Egyedül neki köszönhetjük, Hogy az isteni Felséget Nem csak helyesen ismerhetjük, Hanem szentül is tisztelhetjük, És az által csendeséget, Nyerünk idvességet.

5. Lágýítsd meg hát, Uram! szívünket, Hogy az ő tudományához, Mind minden igyekezetünket, Mind pedig cselekedetünket Szabhassuk akarójához, Egész életünket.

11) XLII. Zsolt. nót.

Mindennépek hirdessétek Az Istennek jóságát, :/: Háládással dicsérjétek Az ő irgalmasságát; Mert ő minket szeretett, Idvességre vezetett, Szent Fiját elbocsátotta, Ki lelkünket megváltotta.

2. Az Istennek igazságát Ez kielégítette, :/: A' bűnösök adósságát egészen kifizette, Mind kegyes életével, Mind sok szenvedésével: A' mi több érttünk meghala, Noha ártatlanság vala.

3. Óh bárcsak meghálálhatnánk Ezt az áldott kegyelmet, :/: Bárcsak annyira juthatnánk, Hogy nyervén segedelmet, Meghalhatnánk bűnünknek, Elhetnénk Istenünknek, Magunkat jól viselhetnénk, A' Megváltót követhetnénk.

4. Atyám! bírd erre bennünket, Adj erőtszándékunkra; :/: Segítsd igyekezetünket, Vezess feltett czélunkra, Kegyelmeddel légy vélünk, Hogy míg e' testben élünk, Csak az új életben járjunk, Es boldogságot úgy várjunk.

12) Nóta: 17. Dics. Óh ártatlan.

Jézus Krisztus! Isten Fija! Híveidnek atyjokfija!
Ki nem csak testbe öltöztél Értünk, hanem kint
szenvedtél.

2. Mint egy bűnös megfogattál, Törvényszék-
re hurczoltattál, A' hol pökdöstek, csúfoltak,
Arczúl vertek, káromoltak.

3. Ott hamisan vádoltattál, Es megszententzi-
áztattál; Keresztfára feszítettél, Kínos halállal
ölettél.

4. Tudjuk hogy te ártatlan 's szent Voltál, min-
den bűnöktől ment, Hanem a' mi vétkeinkért
Szenvedtél álnokságinkért.

5. E' szeretet szélességét, Ki mérhetné meg
mélységét? Ki érné fel elméjével? 'S köszön-
hetné meg nyelvével?

6. Óh Jézus! ki vért ontottál Értünk, 's drá-
gán megváltottál, Ne hagyj már minket elvesz-
ni, Kárhozatba visszaesni.

7. Kifolyt vérednek érdeme Tégye, hogyszent
Atyád szeme Minket kegyelmesen nézzen Tör-
vénybe már ne idézzen.

8. Kössed bűnünk egy csomóban, Mellyel
vétkeztünk valóban, Ott van a' kereszted fája,
Egészen vessed alája.

9. Gerjessz bennünk tiszteletet Hozzád, és
olly szeretetet, Melly tőled el ne szakadjon, Ha-
nem végig megmaradjon.

10. Végre ha közelít végünk, Édesítsd kesé-
rűségünk', Uram! te légy menedékünk, Adj helyt
az egekben nekünk.

NAGY PÉNTEKI ÉNEKEK.

13) CII. Zsolt. nót.

Buzdítsd fel, Uram, lelkemet, Hogy dicső Fejedelmemet, Kit, míg a' mérték bételt, Sok szenvedés felszentelt, Kísérjem a' Golgotára, Hol igazságod óltára, De a' körül kegyelmednek Jó illatai terjednek.

2. Te! kit az égből lehallott Szó Isten Fijának vallott; Mellyet megerősítél Mikor csudákat tettél; Rád nem jöhetett az vádba, Hogy álnokság volna szádba'; Nem vala több czéled ennél, Hogy széllyel járván jól tennél.

3. Mégis mint egy nyilvánlevő Hitető, vagy gonosztevő, Halálra kerestetel, Törvénybe idéztetel. Ellened az ütött pártot; Ki veled egy táliba mártott; Árát felvette vérednek, Már utánad leselkednek.

4. Sőt kiment a' szententzia, Hogy vagy a' halálnak fija, A' tövis koronával, 'S a' megátkozott fával, A' mellyet válladra tőnek, A' feszítők előjönnek, Vernek és csúfolnak egyre, Míg kivézetnek a' hegyre.

5. Itt tested dárdával szúrva, Kezed lábod szeggel fúrva, Végig a' magas kereszt Oldalain vért ereszt, Míglen lehajtván fejedet, Atyádnak ajánlt lelkedet Kiadod, leírhatatlan Kínok között, Óh ártatlan!

6. Már ezt a' nap sem állhatja, Megsetétül ábrázatja: Hát én rád hogy nézhetek? Óh Megvál-

tóm reszketek; Mert a' világ bűne terhét, Mely-
lyet most a' bíró rád vét, Sokkal neveltem él-
temben, Te szenvedsz az én képemben.

7. Uram! e' szent vért tekintsd meg, Lelkem
ez által tisztítsd meg, Ne légyek én átkozott, Ha-
kezesem áldozott; Én ez óltárt megölelem, Ha
szorongat a' félelem, Bízgatásomat halálom Órá-
ján ebben találom.

14) XXXIX. Zsolt. nót.

Jézus! ki érttünk emberré lettél, Sok kínok alá
vettettél; Tudjuk, hogy te szent 's ártatlan vol-
tál, Mégis érttünk te lakoltál, A' mi bűneink vet-
tetek reád, Miénk volt a' te nyavalyád.

2. Mi vétkeztünk, 's mi érdemlénk halált, Még-
is ez tégedet talált. Érttünk visele tested kéke-
ket; 'S hullattál veréjtékeket. Szidták, csúfolták
a' te nevedet, Melly átaljárta lelkedet.

3. Óh! valljon hol vagyon az az elme, Mellynek
volna olly értelme, Hogy gyötrelmidet megfontol-
hatná? 'S szerelmedet megfoghatná? Mi ugyan er-
re, mint csak végesek, Nem vagyunk elégségesek.

4. Mindazonáltal a' mit tehetünk, Hálaadással
fizetünk, 'S köszönjük, Uram! sok jótétidet,
Mellyekkel teremtésidet Halálod által így meg-
tetézted, Méltatlanságok nem nézted.

5. Jézus! egyszersmind kérünk tégedet, Nyújtsd
ebben is kegyelmedet, Hogy szenvedésed né-
künk használjon, 'S igazságunkra szolgáljon,
Sok szennyeiből lelkünk tisztítsad, Sebeiddel
meggyógyítsad.

15) XLII. Zsolt. nót.

Óh Isten! ki a' törődött Szívet meg nem utálad: :/:
Sőt a' bánatból ejtődött Könnyeket megszámlálad,
Kedveljed érzésimet, És elmélkedésimet, Mellyek
szívemben támadnak, Halálán te szent Fiadnak.

2. Mint sír a' kertben magában, Mint küszködik
a' harczczal, :/: Melly a' setét éjszakában A' földre
ejti arczzal, Hol kinjait lelkében Érezvén és tes-
tében, Vércseppel veréjtezézik, Elalél és csüg-
gedezik.

3. De új erőt vesz magának, Lelkét megbátorít-
ja, :/: Mint a' vitéz ha harczának Kezdeté tántorítja.
Az eláruló csókra Önként megy a' kínokra, A'
fegyverekben öltözött Vérengző kísérek között.

4. A' bíró bár megismeri, Hogy ő vétkét nem
látja, :/: Elereszteni nem meri, Ostor alá bocsátja,
Látja a' nép véresen, Nincs szíve melly meges-
sen, Fakad illy gyilkos lármára: Feszítsd fel,
feszítsd a' fára!

5. Függy már a' fán kiterjesztett Kezekkel fel-
szegezve, :/: A' föld testéből eresztett Vérről
van békédezve, Elalélván végtére A' kínok ér-
zésére, Meghal, Atyjához sohajtva, Fejét ke-
resztjére hajtva.

6. Óh kínok közt elenyészett Megváltóm a' ke-
resztfán! :/: Téged az egész természet Búslakod-
va sirat 's szán, Reng a' föld alkotmányja, A'
holtakat kihányja. A' fényes nap is búvába', Bo-
rúl setét éjszakába.

7. Elhal én bennem is a' szív, Ez iszonyú lá-
tásra, :/: Bánatba merült lelkem hív Bűneimért
sírásra; Mert tudom, hogy helyettem, Ki sok

képen vétettem, Szenvedéd e' vereséget, Melly így vet éltednek véget.

8. Bízom másrésről, mert e' hit, Hogy érttem ontottál vért, :/: Rettegésemben megnyihít. Tudván hogy érdemedért Részeltetem az égben Ama nagy dicsőségben, Hol Tel ki érttem szenvedtél, Örök méltóságot vettél.

16) 64. Dics. Az Istennek sz.

Dícsérd lelkem Istenedet, Ki úgy szeretett tégedet, Hogy szent Fija kint szenvedett, Érted megfeszítetett.

2. Keresztfán bűnömért hala, Ő szent vérével áldozva, Halál töriből oldozva, Büntetéstől szabadíta.

3. Mert az Isten ötlet tevé, Ki bünt nem tud vala, bűnné, Hogy mi lennénk ő általa Az Istennek igazsága.

4. Nem vala néki formája, Sem szép ékes ábrázatja, Testét vereségnek adta, Gyalázattól el nem vona.

5. Emberek között nem kedves, Megvettetett és beteges, Sok kínokkal rettenetes, Szörnyű fájdalmakkal teljes.

6. Olly lett, mint ki előtt magát Ember elrejtí orczáját, Mert semminek ítéltetett, Csúf beszéddel illettetett.

7. Azt állították jóllehet, Hogy Istentől megveretett: De a' mi betegséginket Ő viselte sérelminket.

8. Midőn megostoroztatott A' mi sok álnokságinkért, Megrontatott bűneinkért, Sebeivel meggyógyított.

9. Mi mint juhok elszéledtünk, A' bűn útján eltévedtünk: Büntetését bűneinknek Szenvedte nagy vétkeinknek.

10. Noha ő nem cselekedett Semminémű hitlenséget, Álnokság szájában nem volt, Bűn benne nem találtatott.

11. Mint a' bárány ollyanná lett, Melly mézszárszékre vitetett, 'S mint juh ötet nyírók előtt Megnémult szája veszteglett.

12. Érettünk káromoltatott, Keserűséggel itatott; Szörnyen megostoroztatott, Ruhája sorsra osztatott.

13. És veréjtékezett vérrel, Koronáztatott tövissel, Által veretett dárdával, Így kiált fel nagy felszóval:

14. Én Istenem! én Istenem! Miért hogy el hagyál engem? Kezedbe ajánlom lelkem, Immár letészem életem.

15. A' mennyei magas égben, Istennek dicsőség légyen, Ki szent Fiját küldé érttünk, Hogy Megváltónk lenne nekünk.

17)

O h ártatlanság bárányja! E' világnak ki
vagy ára, Megtartója, táplálója, Áldott légy
egek királya!

2. Hogy érdemlettük ezt tőled, Hogy mi ért-

tünk ezt felvégyed, Hogy szent tested vereséget Szenvedjen ennyi sérelmet.

3. Szent orczád hegy pökdöstessék, Undok nyálakkal festessék, Csapdostassék, rútittassék, A' latroktól csúfoltassék.

4. Tiszta ártatlanság lévén, Káromlónak mondanak szintén: De te még is csak vesztegelsz, Il y hamis vádra nem felelsz.

5. Mivel hogy Isten Fijának Mondod magad Messiásnak, Azért mondnak káromlónak, Nem hisznek tégedet annak.

6. Áldott légy azért Jézusunk, Édes Megváltó Krisztusunk, Mi orvosunk, fő Doctorunk, Megszabadító Királyunk.

UR JÉZUS FELTÁMADÁSAKORI

É N E K E K.

18) XXXVI. Zsolt. nót.

Óh Ur Jézus! első gondunk Ez Innepen az, hogy mondunk Tenéked dicséretet, :/: A' ki a' mint haláloddal, Koporsóba szállásoddal Nékünk adtál életet: Ugy azzal hogy feltámadtál :/: Épen megbizonyítottál Isten Fijának lenni, És a' mi váltságunk felől Igy lehete minket belől Bizonnyosokká tenni.

2. Azért Uram! benned hiszünk, Elődbe olly szívet viszünk, Melly tenéked örvendez, :/: A'

Fő élvén a' tagok is Élnek 's azzal bődögek is, Természeti jó rend ez, Mert felköltöd bizonyosága, :/: Hogy az Isten igazsága Magának eleget tett, Az ő haragja már megszűnt, A' melly ostromozta a' bünt, Már szabadulásunk lett.

3. Óh Uram! feltámadásod Légyen rajtunk olly áldásod, Hogy mi is felkelhessünk :/: A' bűnnek koporsójából, És szent Lelked jóvóltából Uj életet élhessünk, Az által a' kísérteten, :/: Világi szenvedéseken Adj győzedelmet vennünk. Tőled el ne vonjon semmi: Ugy hogy éljünk többé nem mi, Hanem te élj mi bennünk.

4. Uram! a' midőn halálunk Eljö 's a' sirba leszállunk, Biztasd azzal hitünket :/: Hogy a' te feltámadásod Ereje, 's édes szólásod Felkölti holt testünket; És a' melly bődög életre :/: Te jutottál, végezetre Mi is arra juthatunk. Óh Jézus! lelkünk reménye Te légy ott is napunk fénye: Így örökké láthatunk.

19) XXXV. Zsolt. nót.

Jézus! ki a' sirban valál, Általad meghólt az halál, Az élet pedig feltámadott; Mert szent tested meg nem rothadt, Él a' Jézus a' mi fejünk, Keresztyének énekeljünk, Ülvén Husvét innepeket, Uj győzedelmi éneket.

2. Hol van koporsó hatalmad? Elvesze nyert diadalmad, Hová lőn ó halál a' fulánk, Mellyet fensz már régolta reánk? Már nem rettegünk miatta; Mert Jézus meghódoltatta Ama' félelmek királyát; Megnyitván sirjának száját.

3. Nincs már szivem félelmére Nézni sirom

fenekére, Mert látom Jézus példájából Mi lehet a' holtak porából. SzünjeteK meg kétségeim, Változzatok félelmeim Reménységgé 's örömké, Mert nem alszom el örökké.

4. Sőt hiszem, hogy e' tört cserép Edény le-
énd még egyszer ép, És tetemim megépíttetnek,
Bár veséim megemésztetnek: Gyalázat elvette-
tésem, De pompás lesz kikelésem, Uj eget lát-
ván ezekkel Az újra megnyílt szemekkel.

5. Jézus! segíts engem ebben, Hogy éltem
folyjon szentebben, És hogy ne menjek ítéltre,
Támasz fel engem uj életre. A' te lelkednek ereje,
Az új életnek kútfeje, Hogy hát légyek élő sze-
mély, Lelked által én bennem élj.

20) XCI. Zsolt. nót.

Győzelem! győzelem! Ellenség meggyőze-
tett: :/: Ama felkent fejedelem Megnyerte az életet;
Az erős bajnok erőt vett Az halálnak kapuján, 'S
feltámadván általesett A' balandóság súlyán.

2. Hol vagyon hát a' fulánkod? Halál, békél-
hetetlen :/: Ellenség! hol van hatalmad? Har-
madnapi kegyetlen! Aldozott az Ur felkentje, De
sirban nem maradott, 'S az erős Istennek Szentje
Teste meg nem rothadott.

3. És mint az ő egy halála, Váltság 's érdem
sokakért, :/: És elégtétel van nála Minden válasz-
tottakért: Ugy az ő felébredése Záloga a' híveknek,
Az ő földből felkelése Felől minden testeknek.

4. Óh Jézus! mi halhatatlan Életre teremtet-
tünk, :/: De majd élni alkalmatlan Természe-
tökké lettünk: És te olly jó vagy, hogy minket

Uj életre segítesz, Megöldöklöd bűneinket, És megelevenítesz.

5. Imádjuk nagy irgalmadat, Atyának egy Szülöttje! :/: És tiszteljük hatalmadat, Óh Istennek küldöttje! A' ki szabad tetszésseddel Értünk halált vállaltál; De majd tulajdon erőddel A' sirból feltámadtál.

6. Tápláld ugy munkás hitünket, Élő reménységünket, :/: Hogy hasznait ez érdemnek, A' te győzedelmednek Vehessük a' bűn álmából Leendő felkelésre; 'S feltámadásod titkából Való részesülésre.

21) LXVI. Zsolt. nót.

Mély gyászba borult a' természet, Nap, hold, minden csillagokkal; Dél, kelet, észak és enyészet Sirt a' sok szent asszonyokkal, Mikor a' Megváltó szenvedett, Feszítettvén keresztfára, Mikor megholt 's eltemettelett, Hogy lenne váltságunk ára.

2. De e' mély gyászos siralomnak Vége leve nem sokára, És az érzékeny köz bánatnak Harmadnap lőn véghatára. Elmúlt a' gyász, megszűnt a' jajszó, Az öröm visszaadatott, Hogy hallott ez angyali szó: Nincs itt az Ur, feltámadott.

3. Óh hát ezen mi is örülünk Az istenfélő hivatással, E' feltámadt Urhoz készülünk Buzgó és kegyes lélekkel. Keljünk fel a' bűn halálából, A' kik még abban heverünk; Sőt gyarlóságunk mély álmából Uram! költözz fel arra kérünk.

4. Hogy így szent példát követvén, Élünk új és szent életet, Minden bűnünket hátravetvén, Ugy nyerjük meg jó kedvedet. Végre rövid éle-

tünk után Egyességében lehessünk, Az igazság egyenes útján Szent országodba mehessünk.

22) CXXXV. Zsolt. nót.

Örvendezzetek egek! Ti is földi seregek! Mindnyájan örüljetek, Vigan énekeljetek! Mert Urunk feltámadott, Nékünk életet adott.

2. Jézus él, mi is élünk, A' haláltól nem félünk; Mert meggyőzte a' halált Örök váltságot talált, Isteni erejével, Hathatós érdemével.

3. Nékünk megigazulást, Erkölcsei megjobbulást, Istennel békességet, És bódog reménységet Nyert feltámadásával, Örök igazságával.

4. Előtted arczra esünk, 'S kérünk édes kezünk, Résztelless haláloznak És feltámadásodnak Drága érdemeiben, Édes gyümölcseiben.

5. Cselekedd szent lelkeddel, Végtelen érdemmeddel, Hogy új életet éljünk: Végre porból felkeljünk, Az örök bódogságra, És halhatatlanságra.

23) XLII. Zsolt. nót.

Jézus megholt bűneinkért, Harmadnap feltámadott: :/: Mi megigazulásunkért Mindenről számot adott Mennyei szent Atyjának; Annak igazságának, A' váltságot megfizette, A' bűnösöknek helyette.

2. Életét maga letette Önként és jó kedvől, :/: Azt maga ismét felvette Isteni erejéből. Óh csudáknak csudája! Imé az Isten Fija Halálával is dolgozik, Holtból élővé változik.

3. Hogy ez kedves volt, Istennek Azt azzal

megmutatá, :/: Hogy szent testét ő Szentjének A' sirban nem hagyhatá; A' halál köteleit, A' koporsó töreit Hatalmasan előldozta, Fiját fog-ságból kihozta.

4. Jézus! mi megholt életünk, Jézus! feltámadásunk, :/: Benned büntől mentté lettünk, Benned igazulásunk; Óh adj hát segítséget, Lelki elevenséget, Az első feltámadásra, Az új életben járásra.

24) LXXX. XCIV. CV. Zsolt. n.

Légy áldott kegyelmes Istenünk! Teremtőnk, megtartónk, mindenünk! Hogy Fiadnak példájában, :/: Dicső feltámadásában, Megmutattad az életet, Melly régenten elrejtetett.

2. Mostan már bátrabban hihetjük, Ha a' Jézust hiven követjük, És dicsőséget keresünk, :/: Hogyha elesik is testünk, Elhagyván ezt a' világot, Nyertünk halhatatlanságot.

3. Sőt még testünk sem fog maradni, A' sirban, majd fel fog támadni, Ujabb erővel ékesül, :/: Lelkünkkel ismét egyesül, Hogy azon várt egyességben Együtt légyenek az égben.

4. Atyánk! ne hagyd elfelejteni, Soha elménkből kiejteni Ezt az édes reménységet; :/: Adj belénk arra készséget, Hogy éltünket úgy folytassuk, Hogy azt végig megtarthassuk.

5. A' mi mostani inneplésünk, És minden szent elmélkedésünk, Inditson fel mind bennünket, :/: És jó igyekezetünket Vigye elő segedelmed, Koronázza meg kegyelmed.

25)

Emlékezzünk ez napon Urunknak haláláról, És feltámadásáról, Néki adván halálkat, Irgalmazz nékünk!

2. A' Krisztus feltámadá Nekünk idvességünkre, És feltámadásával Nékünk hozza életet: Irgal.

3. Ezen mi mind örüljünk, Az Ur Istent dicsérjük, És adjunk nagy hálákat Édes Idvezítőnknek: Irgalmazz.

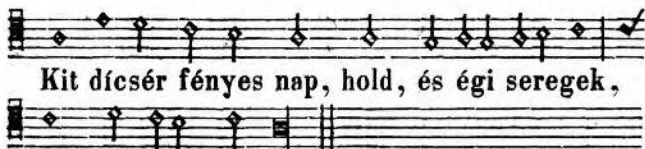
4. Senki emberek közül Nem találhatik vala, Ki meggyőzné a' halált És megszabaditana: Irgal.

5. Közbenjáró Krisztusunk, Atya Istennek Fija Jött vala e' világra, És bűnünket elmosá: Irgal:

6. Krisztus nagy kint szenvedé: És eltörlé a' halált Dicső győzedelemmel, Nékünk idvességünkre: Irgalmazz nékünk.

26)

Feltámadt a' mi életünk: Vígán méltó E' szent napon is áldanunk, Az Angyalok-
énekelnünk, Úr Krisztust dicsérnünk; ::
kalimád nunk, Mint Urunkat félnünk.

Kit dicsér fényes nap, hold, és égi seregek,

A' mennyei Szentek.

2. Feltámadt mert ő igazán, Angyala jelenté nyilván Koporsónak jobbján; :/: Tanítványival vigadván, Megjelent Galileában, Pétert vigasztalván: Örvendezz, ki voltál gyakran bűnért sírásban, Alázatosságban!

3. Dicséret a' nagy Istennek, Életet ki nyert népének, A' bűnös embernek: :/: Részeltetvén az egeknek Minden lakóhelyeinek Gyönyörűségében; Javaival látogatván gazdagította, Térését kívánta.

27) Nóta 5. Dics. Ez esztendő.

Ez Húsvét innepében, Ez Húsvét innepében, Örvendjünk Keresztyének! :/: Szívünk teljességében, Szívünk teljességében Illik szánkba vigének, A' feltámadott Jézus nekünk zálogot adott, Hogy bátor föld gyomrába Tétetünk :/: Megújul valójába' Életünk; E' hittel midőn innepelünk, Te légy Jézus velünk.

28) Azon nótára.

Ez Húsvét innep napja, Ez Húsvét innep napja, Serkentsen dicséretre; :/: Mert vallásunk Fő Papja, Mert vallásunk Fő Papja, Feltámadt az életre. Megnyittatának Zárjai a' halál házának: Engedt a' koporsónak Nagy köve; :/: Teste a' Megváltónak Kijöve. Így a' halált, melly eltemeté, Lába alá veté.

29) Azon nótára.

Ez Húsvét Innepében, Ez Húsvét Innepében,
 Dicsérjük Istent szívvvel :/: Ki érttünk megholt
 Fiját, Ki értünk megholt Fiját Feltámasztotta
 testben. Ennek örül föld, Tenger és a' menny
 vig kedvében; Minden élő állatok Sok rendben, :/:
 Kik égben, földön vagynak, Sok részben: Fák,
 fűvek, és virágok, Újúlnek örömben.

 AZ

UR JÉZUS MENNYBEMENETELE

EMLÉKEZETÉRE VALÓ

É N E K E K.

30) III. Zsolt. nót.

Vedd el jutalmadat, Krisztus! ki magadat, Meg-
 üresítéd vala; 'harczodnak vége lett, Minden egek
 felett Az Ur felmagasztala. E' példán minden
 szent Jutalmat vár ott fennt, Bár itt nem él bol-
 dogúl; Mert hogy felemeled, Menybe menete-
 led Adtad erre zálogúl.

2. Jobbján szent Atyádnak Tégedet imádnak
 A' mennyország polgari; Látják dicsőséged'
 Melly környülvesz téged, E' föld minden határi.
 Mi is leborúlunk, Kérvén tégy ott rólunk Szent
 Atyád előtt vallást, Félelminket vedd el, S ese-
 dezéssel Nyerj nekünk vigasztalást.

3. Hiszünk, Uram! benned, Bár el kelle men-

ned, 'S nem látunk testi szemmel. Óh viselj távolról Gondot ezen nyájról Hiv Pásztor! kegyelemmel Légy ott, hol nevedben Gyülekezik egyben Két avagy három hived. Ha hozzád óhajtunk, Essék meg mi rajtunk Könyörületös szived.

4. Midőn végezetre Lejössz ítéletre Az égnek felhőiben, Ülvén méltósággal Szembe e' világgal, Dicsőséged székiben; Szólj nekünk illy módon, Kik állunk jobboldon, Mint nyájadnak juhái; Kész hajlékim rátok Várnak, óh birjátok Atyámnak áldottjai!

31) CXXXVIII. Zsolt. nót.

Ur Jézus! a' ki felséggel, Dicsőséggel mentél, az égbe, :/: És ottan vettél hatalmat Birodalmat, nagy teljességbe: Lelkünk áldja Istenséged: 'S hiven téged felmagasztalunk. Bátor nem látunk szemünkkel, De hitünkkel megtapasztalunk.

2. Te is e' dicsőségedből, Szent székedből fordítsd le szemed', :/: 'S erőtlen teremtésidre Hiveidre öntvén érdemed', Mennyben léted hasznaiban, Javaiban részesekké tégy, Szent Atyád előtt érettünk Kik vétettünk, esedezünk légy.

3. Mivel te utat nyitottál, 'S tanítottál a' menybe menni, :/: Adjad, hogy téged kövessünk, És siessünk nyomodban lenni. Segítsd igyekezetünket, Vond szivünket te magad után; Hogy a' te akaratodnak 'S nyomdokodnak járassunk útján.

4. Mig bújdosunk e' pusztában, 'S mint hazába az égbe érünk, :/: Légy velünk, fedezz bennünket, És hitünket neveljed, kérünk; Hogy a' veszedelmek között Megütközött soha ne légyen, Annak az elevenségét, Reménységét ne érje szégyen.

5. Midőn kifutjuk pályánkat, Várt pálmánkat
kezeinkbe add, :/: Lelkünket óh szerelmesünk,
Hiv kezesünk! magadhoz fogadd. Testünket is
emeld végre Dicsősségre isteni karral, Hol tége-
det szemlélhessünk, Dicsérhessünk az égi karral.

32) XXX. Zsolt. nót.

Nagy Isten, egek királya! lelkünk jótéted! há-
lálja: Hogy midőn értünk lakola Szent Fiad, 's
halált kóstola, Őtet nem csak feltámasztottad, 'S
a' kézírást elszakasztottad:

2. Hanem e' földről az égre Fel is vitted di-
csősségre, A' hol van elég hatalma, Hogy meg-
adja azt irgalma, A' mit minekünk megigére, 'S
érdemlett értünk ontott vére.

3. Óh Isten! add kegyelmedet, Hogy ezen egy-
szülöttedet Mi magunkévá tehessük, Hiven szol-
gáljuk, szeressük; Mennybe gyakran azért tekin-
tsünk, Hogy ott legyünk, a' hol van kincsünk.

4. Felséges mennyei Atyánk! Légy könyörülő
mi hozzánk, Fiad esdezéséért, 'S elődbe vitt
szent véréért Bocsássad meg sok bűneinket,
Törd el erőtlenséginket.

5. Minekutána nagyságod Látjuk e' földön 's
jóságod: Amaz örök hajlékokban Vigy minket
is, hogy azokban Jézusunkat megölelhessük,
Őtet örökké tisztelhessük.

33) CXVII. Zsolt. nót.

Jézus elvégezvén dolgát, Melly őt nézte mint
hiv szolgát, Az olajfáknak hegyéről Véres har-

czának helyéről Felemeltetett az égbe, Visszament a' dicsőségbe.

2. Sok szenvedései után, Az alázatosság útján Űlt szent Atyának jobbjára, Visszatért méltóságára, Adatott néki hatalom, Mennyen földön birodalom.

3. SerkenjeteK fel lelkeink! Mondjátok vigan nyelveink, Királyi székben ülőnek A' bárány Idvezítőnek: Légyen áldás és tisztesség, Hatalom, örök dicsőség.

4. Jézus! értünk esedezzel, Mint királyunk védelmezzél, Szent lelkednek kegyelmeit Közöld velünk gyümölcseit, Vonjad magadhoz szívünket, Tedd mennyeivé lelkünket.

5. Hogy az oda fel valókat, És az örökkévalókat Buzgó szívvél szerethessük, És serényen követhessük; Végre vigy szent országodba, Részteltess boldogságodba'.

34) XXXII. Zsolt. nót.

Szent eget! minden boldogok hajléki! A' nagy király jön: nyiljatok meg néki, Nagy oszlopi a' levegőégnek, EngedjeteK utat e' felségnek, A' ki kezdetben titeket teremtet, A' ki azt mondá, légyen ég és föld, 's lett; A' ki ígéje a' nagy Istennek; A' ki által lettenek mindenek.

2. Ez a' békesség örök tanácsában Fő eszköz lévén a' váltság titkában, Emberré lett annak idejében, A' bűn terhét szenvedte testében; Megholt 's adózott a' halál kínjával. De fel is támadt maga hatalmával; Már győzedelmes bajnok módjára Felmegy és ül szent Atyja jobbjára.

3. Mennybe menése az ember Fijának, Záloga lelkünk mennyei jussának, Mellyet szerzett mint kezes vérével, Mellyet közöl minden ő hívével. Ő emberré mi atyánkfiává lett, Minket Atyjának örökösivé tett; Maga előre mennybe felméne, Hogy nekünk is helyet készítene.

4. Óh kegyes Jézus! idvességünk ára! Nyertes kezes! ki szent Atyád jobbára Magasztaltattál, a' ki örök, nagy, Az Atyával egyenlő Isten vagy: Arra szerzettél utat érdemeddel, A' mivel úgy bírsz mint öröségeddel, Istenségednek lakóhelyébe Mégy könyörülő Főpap képébe'.

5. Áldunk 's imádunk mind örökké téged, És dicsőítjük örök Istenséged', Jó vagy Uram te, igen irgalmas, Pap, és király, kegyes és hatalmas. A' te érdemed a' mi nyereségünk, Mennybe menésed élő reménységünk, Hogy minket is mint örökségedben Részesitesz nyert dicsőségedben.

6. Adjad, Ur Jézus! hogy még e' világban Sátorozván is: ama mennyországban Részt vehessünk, 's mint tulajdonunkkal Szentül éljünk mennyei jussunkkal, És hogy e' földet jó cselekedettel, Hozzád való hív 's buzgó tisztelettel; Mint lakos társai a' szenteknek, Pitvarivá tegyük az egeknek.

35)

A

Krisztus mennybe felméne, Nekünk
 hogy helyet szerezne, Atyával megbékél-

tetne, Életre bévinne.

2. Mert mennyből leszállott vala, Minékünk született vala; Érettünk szenvedett vala, Fel-támadott vala.

3. Sokat szenvedett érettünk, Sokat nyomor-ga közöttünk, Hogy megváltana mind bennünk, Kik ő benne hiszünk.

4. Már mennybe felvitetteték; Atyja mellé ül-tetteték, Menny és föld néki adaték, Hogy ott uralkodnék.

5. Óh mi kegyelmes Jézusunk! Emlékezzél meg mi rólunk, Ki megholtál volt érettünk Légy jelen mi velünk.

36) Azon nótára.

A' Krisztus menybe felméne, Atyjának jobbára üle, Honnét az előtt lejöve Ismét oda méne.

2. A' melly testet a' Szűztől vett. 'S Istenség-gel egyesített, Felemelte azon testet, Megnyit-ván az eget.

3. Előbb itt azt elvégezte A' miért e' földre jöve, Ismeretünket nevelte, Bűnünket elvette.

4. Ő tanított meg bennünket, Előnkbe adta tisz-tünket, Megszerzé idvességünket, Örök életünket.

5. Már most lakik az egekben, A' boldogok seregében; Mint Isten nagy dicsőségben, Tiszta fényességben.

6. Ha tehát kedvesek azok A' Krisztus által szerzett jók: Mellyek valósággal nagyok: Lé-gyünk szentek és jók.

7. Ha ő annyira szeretett, Hogy hozzánk le-

erőszkedett, Mutassunk mi is érdemlett Tiszta szeretetet.

8. Vágyjunk oda, hol most van ő, Mint mennyei hatalmas fő, Hogy így lehessen a' kettő, Együtt a' tag 's a' Fő.

9. Kérünk Jézusunk tégedet, Segíts minket hivedet, Segítsd a' jóban népedet, Adjad szent lelkedet.

PÜNKÖSTI ÉNEKEK.

37)

Jövel szent Lélek Úr Isten! Töltsd be szív-
Mennyei szent ajándékkal, Szívbeli
veinket épen, :/: Mellynek szentséges ereje :/:
szent buzgósággal, Nyelveket egyező hitre
Egybegyűjte sok népeket, Kik mondván így
énekeljenek: Alleluja! Alleluja.

2. Te szentségnek új világa! Igédnek vezérli
útára, :/: Taníts téged megismernünk, Istent A-
tyánknak neveznünk, Őrizz hamis tudománytól, :/:
Hogy mi ne tanuljunk mástól: És ne légyen több
más senki, Hanem Krisztus, kiben kell bízni.
Alleluja! Alleluja.

3. Óh mi édes vigasztalónk! Légy kegyes meg-

oltalmazónk, :/: Hogy maradjunk útaidban, Ne csüggedjünk háborunkban, Erőddel elménket készítsd, :/: Gyenge hitünket erősítsd: Hogy halál és élet által Hozzád siessünk nagy vágyással. Alleluja! Alleluja.

38) XXXIII. Zsolt nót.

Tenéked mondunk dicséretet Óh! könnyörülő Istenünk! :/: Ki testi és lelki életet Adtál, 's töled van mindenünk: Mert Egyszülöttedet :/: Ama felkentedet Mennybe felvivén, Szent lelkét azonnal Nagy lelki haszonnal Elküldé híven.

2. Ki által mindjárt sok nyelveken, Mellyeket nem tanultanak, :/: Bátran a' félelmes helyeken Az Apostolok szóltanak; És az idvességnek, :/: A' fő bölcsességnek Nagy alkotmányát Építeni kezdték, Örömmel hirdették Szent tudományát.

3. Óh mi Istenünk jó Atyánk is! Légy azért örök áldásban :/: Hogy e' tudományt mi hozzánk is Elküldötted bő forrásban; Még ma is hitünket :/: És reménységünket Lelked tűzével Sokképen éleszted, A' jóra gerjeszted Nagy erejével.

4. Éreztesd Uram! jobban jobban Velünk szent lelked munkáját; :/: Setét elménkben mind ujabban Emeld fel az ő fátyláját, Általa segítsed, :/: Meg is könnyebbitsed A' mi terhünket, Általa hevítsed, Fel is melegítsed Hidegségünket.

5. Ez a' lélek gyönyörködtessen Minket a' kegyes életben, :/: Hogy soha ne legyünk restesen Mi a' jó cselekedetben: Ez idvességünkről; :/: Mint örökségünkről Legyen zálogunk. Mig mi is az égre Azon örökségre Eljutni fogunk.

39) LXXXIV. Zsolt. nót.

Aldott szent Lélek! reánk szállj, Hogy e' Krisztustól gyűjtött nyáj Örvendezhessen e' Pünköszt-be', Világosítsad elménket: :/: Biztasd köztünk a' félénket, A' sérelmes szíveket kösd be, Minden hidegséget űzz el Ama mennyei szent tűzzel.

2. Ha minket a' te isteni Erőd indít könnyör-geni, Ihlesd meg szánkat és szívünket. Ha kísértetek közt forgunk, :/: Erőnk csüggedvén tántorgunk, Bátorítsad gyenge hitünket, Lábaink ha megbotolnak, Erődöt kérjük gyámolnak.

3. A' te munkád által épült Egy szent ház, hogy a' melly nép ült A' halál árnyéka' völgyében, Lásson új világosságot :/: Nyerjen örök bódogságot, Bémenvén annak kebelébe: Meny-nyei erőd terjeszsze Annak határait messze.

4. Ur Isten tőlünk ne vedd el, A' mit adtál szent Lelkessel, Ez nyerjen nekünk szabadságot. A' szolgálatnak lelkével :/: Bánjon mint ellenségével: Állítsa fel a' fiúságot, Adjon részt nekünk is abba', Hogy így kiálthassunk: Abba!

40) Nóta: 179. Dics. Dicsőült.

Oh áldott szent Lélek! ki az ég dicsőségével :/: Leszállván a' földre zúgó szél és tűz jelével, A' tanítványok gyűlésekbe Ugy munkálkodtál, hogy lelkekbe, Csuda erővel teltenek be.

2. Hatalmas erővel öket egy szempillantásban:/: Megvilágosítád, 's hoztad olly nagy változásban, Hogy az nap, mellyen előálltak, És a' népeknek predikáltak, Anyaszentegyházat fundáltak.

3. Jövel mi hozzánk is, részeltess ajándékidban, :/: Lakozzál mi bennünk mint élő templomaidban. Adj hitet, adj jó reménységet, Adj szentid között egyességet, Békességet és idvességet.

4. Oszlasd el homályos elménknék tudatlanságát, :/: Enyhítsd meg elepedt szívünknek szomorúságát. Éreztessed még itt létünkben Az örömet a' mi lelünkben, Mellyet adsz örök életünkben.

41) CXXXV. Zsolt. nót.

Jézus! az ígéretet Im bételjesítetted, Bátorító Lelkedet Mi hozzánk elküldötted A' ki által híveid Elfogják érdemeid.

2. Ama megfeszítettett Test az égbe vitetett, És helyette küldetett, Ez reánk kitöltetett Lélek, örökkévaló Gyámol és vigasztaló.

3. Isten! a' ki tűzben jött Mózeszt elbocsátani, 'S szélben ment Illyés előtt Ötet bátorítani, Most kettős erőben szent Tűzben 's szélben megjelent.

4. Bátorítja szíveket A' Jézus híveinek Tudományt és nyelveket Oszd kiküldöttjeinek, Tudatlanból tanítót Tesz, 's betegből gyógyítót.

5. Egy halász ha predikál Fog sok ezer lelkeket; 'S míg dühösen űzi Pál Az eloszlott híveket, Utban éri leverő Mennyei tüzes erő.

6. Terjed e' tűz az egész Föld színére hirtelen, Fú e' szél 's hatalmat vész ahol akar, szüntelen, Lelkesíti sorsosít, Szentel és világosít.

7. Add nekünk is Istenünk! A' te áldott lelkedet, Szent tűz adja érzenünk Éltető kegyelmedet, Adj hitet, szeretetet, Lelki boldog életet.

42) Nót. 35. Dícs. A' Krisztus.

A' Pünkösztnek jeles napján Szent Lélek Isten küldeté, Erősíteni szíveket Az Apostoloknak.

2. Mellyet Krisztus ígért vala Akkor a' tanítványoknak, Mennysországba mikor méne Mindenék láttára.

3. Hallott nagy szélnek zúgása, Látszott lángoknak formája Szállani az ő fejekre, Nagy hirtelenséggel.

4. E' mennyei erő által Azonnal kezdének szólni Olly nyelveken, a' mellyeket Soha nem tanultak.

5. Áldott légy édes Jézusunk! Hogy hasznát ez ajándéknak, Valamint más nemzetekre, Ránk is árasztottad.

6. Az idvesség tudománya, Mellyet apostolid által Hirdettettél e' világon Hozzánk is elhata.

7. Szent Lelked úgy vezéreljen, Életünk e' tudománnyal Hogy egyezzen, 's innepünket Kedvelje Felséged.

43)

ővel szent Lélek Úr Isten! Lelkünknek
 vígassága, Szívünknek bátorsága, Adjad
 minden híveidnek Te szent ajándékokat; Jö-
 vel vígasztaló Szent Lélek Isten.

2. Jövel megnyomorultaknak Nemes vigasztalója! Árváknak édes Atyja! Töltsd bé siralmas szívünket Mennyei nagy örömmel, Jövel mi lelkünknek édes vendége.

3. Távoztasd el mi lelkünknek Hitetlen setéségét, Világosíts meg minket, Hogy az Istennek igéjét Hallhassuk és érthessük, Jövell és taníts meg az igaz hitre.

4. Jövell gerjeszd fel szívünkben Szent szerelmednek tüztét, Rontsd el a' gyűlölséget, Hogy mi egyesek lehessünk Isteni szerelmedben; Jövel mi lelkünknek nagy vigasság!

5. Te vagy bizony örök Isten, Ki Atyától 's Fiútól Mind örökké származol: Te vagy mi Urunk Krisztusnak Áldott szent igérete, Te vagy mi lelkünknek megszentelője.

6. Te vagy, ki a' prófétáknak Általa régen szóltál, Krisztust nekünk ígéréd, Te a' szent Apostoloknak Szíveket bátorítád; Te vagy erőssége minden szenteknek.

7. Te vagy a' nagy Ur Istennek Mennyei ajándéka, Igazságnak mestere! Taníts minket a' Krisztusnak Igaz esmeretire; Te vagy mi lelkünknek bölcs tanítója.

8. Világosítsd meg elménket, Hogy hihessük a' Kristust Egy idvességnek lenni, És az áldott Atya Istent Kegyes atyánknak lenni, Téged ismerhessünk vigasztalónknak.

9. Adjad szent ajándéodat, Bátorítsad lelkünket, Hogy vallhassuk a' Krisztust: Adjad hogy mi meggyőzhessük A' bűnnek csalárdóságát! Te vagy mi biztatónk, minden óltalmunk.

10. Biztasd félelmes szívünket, Hogy kétség-

be ne essünk Halálunknak idején, De nagy bátorsággal vígan A' világból kimuljunk: Jövel vigasztaló szent Lélek Isten!

44) CX. Zsolt. nót.

Oh Szent Lélek! hívek bölcs tanítója, Kinél vagy a' teljes tudomány, Ügyefogyottaknak hív pártfogója, Kitől száll alá e' jó adomány.

2. Világosítsd meg setét értelmünket, Hogy értsük az Isten akaratját, Nyisd meg engedelmességre fülünket, Halljuk kétszer egyszeri szózatját.

3. Nyomd bé szívünkbe az Ur szent törvényét, Melly lábainknak légyen lámpása, Hogy elkerüljük a' bűnnek ösvényét, Ne légyen rosz útra tántorgása.

4. Nem kérünk tőled szólást sok nyelveken, Sem hogy csudát tegyünk betegeken, Csak szentséget munkálkodjál mi bennünk, Így lehet nekünk az Urhoz mennünk.

5. Néked adjuk egészen mi magunkat, Lelkünk', testünk', minden tehetségünk', Néked tesszük most is áldozatunkat Mert te vagy szent Isten! reménységünk.

45) LXV. Zsolt. nót.

Szent Lélek! végy körül bennünket, Szenteld meg szívünket; :/: Készíts neved imádására, Magasztalására; Hogy téged szívből imádhassunk, Hálákat adhassunk. Hiszszük a' mi szánknak szózatja Egeid meghatja.

2. Szent Lélek! imádunk mi téged, Valljuk Istenséged': :/: Hiszszük, hogy az új ember szíve

Saját kezéd mive; Te vagy a' hitnek mind szerzője, Mind elvégezője, Te gyújtasz szívünkben világot, Forró buzgótságot.

3. Szakaszd el hát most is szívünket, Minden érzésünket, :/: A' sok hijábavalóságtól, E' csalárd világtól, Hogy az igének hallgatói, Légyünk megtartói, Melly szívünkben gyökeret verjen, Gyümölcsöt teremjen.

46) LXXVII. Zsolt. nót.

A' békesség tanácsának, :/: A' bűnösök váltságának Munkáit ha vizsgáljuk, Mindenben úgy találjuk, Hogy az Ur kegyelmessége, :/: Szerelmének teljessége Bennünk nagy csudaképen Ki nyilatkozott épen.

2. Jézusunk értünk vért ontott, :/: Lelki elenséget rontott, Mellyek bizonyására Ült az Atya jobbjára. De nem hagyott itt árvául, :/: Mert szerelme zálogául Szent lelkét elküldötte, Személyének helyette.

3. Ki mint hitünknek szerzője, :/: Reményünk erősítője. Int, vigasztal, bátorit, Jézussal egybe szorít. Az igazság biborába: :/: Amaz ékes jegyruhába Öltöztet jövendőbe', Vezet a' menyegzőbe.

4. Óh áldott mennyei követ! :/: Lágyítsd ama kémeny követ, Melly helyet fog testünkben, Munkáldj' úgy lelkünkben, Hogy a' Jézust követ-hessük, :/: A' világot meggyőzhessük, A' pályában úgy fussunk, Hogy Jézusunkhoz jussunk.

47) Nót. 5. Dics. Ez eszten.

E' Pünköszt innepében, E' Pünköszt innepében Zeng nyelvünk dicséreti, :/: Mert az Ur szent lel-

kében; Mert az Ur szent lelkében Híveit részel-
teti: Mellynek ereje Minden ismeretnek kútfeje.
Világosságot ő gyújt Szívünkben, :/: Erőt bátor-
ságot nyújt Éltünkben. Áldott lélek! Te légy
mellettünk, 'S újjá születtetünk.

48) Azon nótára.

E' Pünköst innepében, **E'** Pünköst innepében
Dícsérjük Istent szívvel, :/: Ki szent lelkét szí-
vünkben, Ki szent lelkét szívünkben Osztogatja
bőséggel. Ennek örül föld, Tenger, és a' menny
vig kedvében, Minden élő állatok Sok rend-
ben, :/: Kik égben földön vagynak Sok részben;
Fák, füvek és virágok, Ujlnak örömben.

A D V E N T I É N E K E K.

49) XLII. Zsolt. nót.

Óh Isten bölcseségének Mélységes gazdagsá-
ga! :/: Kegyelmes ígéretének Változhatatlansá-
ga! A' mit a' titok fogva Tartott öröktől fogva,
Azt az idők rendi szépen Kinyilatkoztatták épen.

2. A' setét éjnek homálya Hajnali fénynyé le-
ve; :/: A' mit az igazság szája Megigért volt eleve
Maga frigyes népének, Hívei seregének, Amaz
asszonynak magváról Bizonyosságokat tett arról.

3. Ezek által élesztette A' szíveknek remé-
nyét :/: Homályból felderítette Az idvesség nad-
fényét: A' bűnösnek váltságot, A' rabnak sza-

badságot Hírdet az Ur kegyessége, Így lesz öröm a' jaj vége.

4. Ez örömet e' világnak Az Ur Jézus szerette, :! Ki terhét a' gonoszságnak Vállaira felvette; Testbe öltözvén értünk Benne mindent elértünk, Bölcseségünk, igazságunk, Lett szentségünk és váltságunk.

5. Óh Jézus! ha így szeretted, 'S kedvellettel bennünket, :! Ha idvezítőnké lettél, Segéld gyengeségünket, Hogy mi is szerethessünk Tégedet 's követhessünk. Te általad lelkünk végre Menjen fel a' dicsőségre.

50) CXLVI. Zsolt. nót.

Álmélkodással csudáljuk Véghetetlen szerelmed', Óh Isten! ha megvizsgáljuk, Kijelentett kegyelmed': Ezt száj ki nem mondhatja, Nyelv nem magyarázhatja.

2. Mert az emberi nemzetet Annyira becsülöted, Hogy te Egyetlen egyedet Érette elküldötted Emberi ábrázatban, Hogy élne gyalázatban.

3. Óh Isten bölcseségének Megfoghatatlan titka! Hozzánk való szerelmének Mély tengere! melly ritka, Ki ezt észére venné, Mélyen szívébe tenné.

4. Mi azért vigan dicsérünk, Óh jó Atyánk tégedet, Magasztalunk 's arra kérünk, Hogy te szeretetedet Gerjeszszed fel szivünkben, Jobban jobban lelkünkben.

5. Hogy tégedet megismervén, Szent Fiaddal szeressünk Mindenek felett, 's azt kérvén Tőled, hogy ki ne essünk Tapasztalt jó kedvedből, Atyai szerelmedből.

6. Sőt inkább abban végiglen Megmaradván hűséggel, Szolgáljunk néked, a' miglen Élünk itten készséggel, Hóltunk után az égben Végetlen dicsőségben.

51) LXXIX. Zsolt. nót.

Kegyes lelkek! az Urat dicsérjétek, Áldott idevezitönket tiszteljétek, Ki bételjesíté a' mit ígére, Magát megaláztatván Isten létére, Felvevé testünket, :/: Eltörlé bününket Szent ártatlan voltával, Fogadjuk hát midőn Mostan is hozzánk jön, Dicséret mondásával.

2. Lelkünk sebe már nem gyógyúlhatatlan: Mert meggyógyítá azt a' halhatatlan, Magára vett minden viszontagságot, Hogy így készítsen lelkünknek váltságot, Felkeresé nyáját; :/: Elvégzé munkáját: Végyen hát dicsőséget! Zengjen annak ének, Ki hozott népének Ily kívánt idvességet.

3. Ne vess meg Jézusunk! tovább is kérünk, Légy életünkben hatalmas vezérünk: Szent ígéd és lelked segítsen minket, Hogy meggyőzzük lelki ellenséginket, A' ki úgy szerettél: :/: Hogy emberré lettél, Isten lévén, érettünk; Add vissza szeretnünk, Szent példád követnünk, Valamig tart életünk.

52) L. Zsolt. nót.

Dicséretet mond nyelve mindennek, Tenéked könyörülő Istennek, Hogy meglátván nyavalyás sorsunkat, :/: Elvégezted szabadításunkat. E' végre Fiad küldéd e' világra, Hogy utat nyisson nekünk mennyországra.

2. Megaláztad, hogy felmagasztaljon, Ő szomorkodott, hogy vigasztaljon; Szegénységben élt, hogy gazdagítson; :/: Megholt, hogy minket megszabadítson Veszedelmétől az örök halálnak, Mellyet még az angyalok is csudálnak.

3. Áldott légy, Uram! hogy könnyörültél Rajtunk, 's illy Megtartót hozzánk küldtél, Vigy előbb ennek ismeretében, :/: Adj idvességet Fiad nevében; Igaz hit által köss össze ő vele, Mellynek a' szeretet legyen kötele,

4. Tekints e' te Fiad érdemére, Mellyet elődbe tett drága vére, Ő érte bocsásd meg bűnünket, :/: A' kárhozattól szabadíts minket. Végre ő általa az égbe érjünk, Hol szent Fiaddal 's Lelkoddal dicsérjünk

53) XXXIX. Zsolt. nót.

Szent Isten! meg áll a' mit te mondasz, Nincs változás útaídban, Igéretídben híven megmaradsz, Hűség látszik munkáídban; A' mit egyszer rendeltél, megteszed, Szándékod vissza nem veszed.

2. Első szüleinknek eseteken Megindult kegyelmességed, Segíteni kívánván ezeken: Azt végezte bölcsességed, Hogy Isten Fija testet felvegyen; 'S órettünk eleget tegyen.

3. Az emberi testet fel is vette: Oh mondhatatlan szeretet! Ki a' magas ogeknek felette Él dicsőséges életet: Az emberi nemzet örömére, Lett a' bűnösök testvére.

4. Jer áldott vendég! várunk tégedet, Tisztítjuk a' te útadat, Egyengetjük a' te ösvényedet,

Mutasd meg nálunk magadat: Igaz hittel szívünkbe fogadunk, Állandó szállást ott adunk.

5. Tisztítsd te is szent érdemeddel Ebből a' bűnnek fertelmét, Igéddel elménk homályát vedd el; Világosítsd értelmét. Adjad, hogy mi is idézőlhessünk, Országodba bémezhessünk.

54) XXXIII. Zsolt. nót.

Igaz Isten, ígéretedben Változhatatlan valóság! :/: A' mit te a' te beszédedben Megmondasz, az mind valóság. Könnyebb megavulni, :/: Végképen elmúlni A' természetnek, Mint semmibe menni Az igaz isteni Szent ígéretnek.

2. Megmondottad volt még kezdetben Az első egy pár embernek, :/: Hogy ők a' szomorú esetben Mind örökké nem hevernek, Küldesz vigasztalót, :/: Ő magvokból valót, Ki eredeti Elveszett jussokba És boldogságokba Viszszahelyheti.

3. Meglett ez, és a' szüz méhében Fogantatott az, a' kinek :/: Jézusi felséges nevében Áldást szólt a' föld népének. Így az ígértetett :/: És kijelentetett Teljes időnek Hajnala felderült, A' setétségben űlt Sok kesergőnek.

4. Lelki örömmel megújulva Imádjuk szent Felségedet: :/: Hogy ismét mireánk fordúlva Szemléljük régi kedvedet; Megnyitjuk szívünket, :/: Tárjuk kebelünket, Hogy Jézusunkat Ekképen fogadjuk, Híven általadjuk Néki magunkat.

5. Tarts meg bennünket az országban, Melyet ő köztünk állított, :/: Adj részt abban a' boldogságban, Melyet a' földre szállított. Majd életünk végével, :/: Bocsáss el békével, Hogy oda

térjünk, Hol az ő hívei Száma közt mennyei
Országlást érjünk.

KARÁCSONI ÉNEKEK.

55) XCI. Zsolt. nót.

E' világot, bár ez bünt tett, Az Isten ugy szeret-
te, ∴: Hogy kibocsátani kész lett Önnön Fiját érte.
Emberek! az Urnak kedve Nincsen halálotokba,
Óh angyalok! legörbedve Nézzetek e' titokba.

2. Im az Atya kebeléből Leszáll ama Szerel-
mes, ∴: Lesz az ő jó tetszéséből Halálig enge-
delmes; Földi szállással váltja fel A' dicsőség-
nek helyét: De annyi helyet alig lel, A' hol le-
hajtsa fejét.

3. Ur Jézus! lelkemtől kérdek: Téged mi in-
dithatott, ∴: Hogy érttünk, kikben nincs érdem
Vállalj illy szolgálatot? Nem más, hanem az irán-
tunk Benned égő szeretet, Melly, bár bűnünk-
kel megbantunk, Mégis meg nem hülhetett.

4. Áldjuk óh égnek követe! Ama' szenteknek
Atyját, ∴: Ki általad hirdettette Hozzánk jóaka-
ratját, Áldunk téged, ki biztatod A' foglyot sza-
badsággal, És a' bűnöst áldozatod Érdeméért
váltsággal.

5. Isten! ha a' te kebeled Kincsét adtad éret-
tünk, ∴: Midőn mint pártutók veled Még ellen-
ségeskedtünk: Adj meg már ő vele mindent,
A' mi arra szükséges, Hogy itt legyen életünk,
szent. 'S halálunk idvességes.

6. Jézus! felépítetted már A' mennyeknek országát, :/: Hol a' ki törvényidben jár, Megleli boldogságát. Mi tenèked térdet hajtó Hiveid esedezünk, Nyiljon meg nekünk az ajtó, Vezess bé, fogván kezünk.

56) XCII. Zsolt. nót.

Magasztaljuk kegyelmed', Óh Isten! mi Atyánk! A' Krisztusban hozzánk Hogy nyujtád segedelmed', 'S midőn mi ellenséged Voltunk, te szerettél, Velünk megbékéltél, Ajánlván szövetséged'.

2. Mert a' te Egyszülötted' Értünk e' világra Nagy alacsonyyságra A' testben elküldötted, Ki méltó haragodat Rólunk elfordítá, Az eget megnyitá, Hogy birjuk országodat.

3. Kérünk, Uram! szívesen Ez idvezitőnkért: Ne büntess bűnünkért: Bánj velünk kegyelmesen; Hitünk csak ezt tárgyazza, Hogy Krisztus nekünk is Adatott 's értünk is Ő a' testet hordozza.

4. Nyisd meg, Uram! szívünket, Hogy Jézusnak adjuk Szállásul, 's fogadjuk Abba mint vendégünket. Csak ő éljen mi bennünk! Minket ő szeressen, Nekünk is lehessen Hittel ő benne lennünk.

57) VIII. Zsolt. nót.

Keresztyének! jertek magasztaljátok Az Ur Istent, és buzgón imádjátok Az ő kimondhatatlan szerelmét, Melly felülmúl minden véges elmét.

2. Ki a' bűnös halálának nem örült, Sőt nagy irgalmából rajta könyörült, Maga a' bíró a' vádoltatott Pártutó népnek kezeset mutatott.

3. És hogy a' kegyelemmel az igazság Meg-
állhasson: mit tett az irgalmasság? A' magasztos
Fiját küldötte le Testi formát vétetvén fel vele.

4. Halandóvá lett, óh kimondhatatlan Nagy sze-
retet! maga a' halhatatlan, Hogy a' halálból melly
a' bűn zsoldja, A' bűnös embereket feloldja.

5. Valljon micsoda érdemünket nézte, Hogy ke-
gyelmét rajtunk így megtetézte? Óh micsoda az
embernek fia? Hogy Istennek van reá ily gondja.

6. Nem érdem ez, csak kegyelem munkája,
Mondja hát ezt minden keresztyén szája: Dicső-
ség magasságban Istennek! Békeség földön az
embereknek.

58) LXVI. Zsolt. nót.

Dicsőség! a' magas mennyekben Istennek, és ide
alatt A' földi alacsony helyekben Békeség és jó-
akarat! Így énekelnek az Istennek Az égi ka-
rok, buzditván Az élőket, kik örvendenek, Ez
éneklést megújítván.

2. Dicsőség! dicsőség az égben Istennek, ki
úgy szerette E' világot. hogy szegénységben
Szent Fiját eleresztette, Hogy minket gyarló ha-
landókat, Kiket szomorú fogságban Tart vala a'
bűn, mint rabokat, Helyheztesse szabadságban.

3 Oh emberi testbe öltözött Jézusunk! lásd
mint gerjede az A' mi szívünk az öröm között:
Ugy újul és úgy éledez, Mint mikor a' nap fel-
jöttével Kilövellvén az életet, Elűzi az éjjelt, 's
fényével Felkölti a' természetet.

4. Jövel fogadd el te magadnak E' szívet, és
lakozz' ebben: Ez az, a' mit adhatnak 's adnak
Híveid legédesebben, Azért a' csuda szeretet-

ért, A' mellyet hozzánk mutattál, Midőn a' mi már vesztére tért Lelkünkért alászállottál.

5. Hozd el mi hozzánk te magaddal Az isteni békeséget, Bűnös lelkünknek irgalmaddal Nyújts biztatást, reménységet: Hogy bús háborunk, a' melly belől Régtől fogva szaggat és tép, Ne kezdődjék elől meg elől, Hanem hallgasson el végkép.

6. Szülj újjá értünk ma született Jézusunk! a' te lelkeddel, Ezen a' neked szenteltetett Innep napon, 's kegyelmeddel Ugy birj és igazgass bennünket, Hogy nyomdokid' követhessük, És e' mi földi életünket Mennyeivel cserélhessük.

56) CXXXVIII. Zsolt. nót.

ÖrvendjeteK Keresztyének! Nyiljatok meg nyelvek és szívek! Az idvesség Istenének, Mondjatok áldást minden hívek! Felváltatott nagy örömmel, A' haláltól való félelem, Kit véghetetlen érdemmel Meggyőz az isteni kegyelem.

2. A' Megtartó ma született, Az örök Isten emberré lett: :/: Ma, ma visszaszereztetett Az igazság 's elvesztett élet. Kiküldé szerelmes Fiát Istenünk a' teljes időben, Hogy a' kezes a' bűn díját Fizesse 's szenvedje testében.

3. Óh imádandó titkai Ama békeség tanácsának! :/: Óh nagy hatalmú dolgai A' menny és föld szabad Urának! A' ki által teremtetett, 'S lett minden serege az égnek, Az ige testté született Személye az egy Istenségnek.

4. Ennek örülnek az egek, A' titkok mélységén bámulnak; :/: Hirdetik angyal seregek Jézust, 's előtte leborulnak, A' magasságost tiszt-

telik, A' földön békességet zengnek: És innepnappá szentelik Megjelenését az Istennek.

5. Áldom én is szent nevedet, Én királyom szenteknek szentje! :/: Vígán ülöm innepedet, Óh Jézus, Istennek felkentje! Magasztalom felségedet, Es imádlak szent félelemmel: De egyszersmind szerelmedet Megölelem igaz hitemmel.

60) Nót. 63. Dics. Krisztus Ur.

Discöség mennyben az erős Istennek! Áldás e' földön 's kegyelem mindennek, Eljött a' bűnöst nyavalyást gyógyító, Megszahadító.

2. Ötet imádják az egek lakosi, Az ártatlanság örökös sorsosi, Örvendnek és innepeket hirdetnek A' születettnek.

3. Nékünk is az angyali seregekkel Zeng rebegő nyelvünk öröm énekkel, Áldja lelkünk élete megszerzőjét, Idvezítőjét.

4. Óh elpártolt emberi nem 's nemzetség! De óh istení kegyelem 's szövetség! Mellyet tett e' pártot ütöt nemzettel, Az elesettel.

5. Az asszony magvát megigérte régen, Annak győzedelmét az ellenségén, Jézus volt ígérve, az Ur fogadta, Im meg is adta.

6. Szent igaz Isten! te ki büntetetlen Nem hagyod a' bünt, hanem azt egyetlen Egy Fiad véréből is előkéred, Bérít kiméred.

7. Mi is mind a'te utadról eltértünk, De im a' kezes megadózott érttünk, Tégy részesekké, Isten! az érdemben, És kegyelemben.

8. Romlottságunknak ősi terhét vedd el, Szám-talan sok bűneinket engedd el, Tégy mennybe, mellyet kezesünk közössé Tett, örökössé.

61) Nót. Parancsolá az Aug. és 173.

Hogy eljött az idő teljessége. Bétölt
minden Szentek reménysége, Az Isten Fija
Szüztől született, Az örök igazság meg-
szerzetett.

2. Meglett a' szabadulás és erő, Eljött hozzánk bünt halált megnyerő; A' kit régenten minden szent vára, A' Fiu testet vett fel magára.

3. Ez lett idvességünknek kútfeje, Drága kegyelme lelkünk ereje, Nincsen kivüle másban idvesség, Nincs nála nélkül földön békesség.

4. Világít a' világtalanoknak, szabadulást hirdet a' raboknak, Ki őt megnyerte, van bődolgsága, Mert övé a' mennyeknek országa.

5. Most látjuk már, a' mit szem nem látott; Halljuk a' mit, egy fül sem hallhatott, A' mi embernek szívébe nem fért, A' mit készített Isten hívekért.

6. Óh Isten hozzánk járult jó kedve! Nincs már semmi előlünk elfedve, Látjuk a' Fiut 's az Atyát benne, Kárhoztatásunkra hát ki lenne?

7. Óh nagy vendég, testvér atyánkfia! Jöjj szivünkbe Jézus Dávid fija! Elménk homályát üzze világod; Bűnünket fedje el igazságod.

8. Orvosa lelki betegségünknek! Nyulj hoz

zánk, készíts irat sebünknek! Bűnben holtaknak hozz új életet, Melyre a' mi lelkünk teremtetett.

9. Ruházz fel hittel és reménységgel, Szeretettel és tiszta szentséggel, Az ártatlanság ruháit add ránk: Hogy áldjon tégedet szívünk és szánk.

10. Vonj, hogy Atyádhoz általmehessünk, Elj bennünk, hogy mi benned élhessünk, Uram! te tőled hová is mennénk? Elvesznénk, ha tiéd nem lennénk.

62) XX. Zsolt. nót.

Az Isten annyira szerette A' bűnös világot, Hogy szent Fiját adná érte, 'S általa váltságot: A' mit végzett örök tanátsa Az időnek előtte, Hogy a' bűnös embert megváltsa, Azt szent Fija megtette.

2. Ama mennyei hatalmasság Megszánta esztünket: Az Ige, óh nagy irgalmasság! Felvevé testünket; Magasztalunk azért Istenünk! Imádunk és tisztelünk, Mert ki állhat immár ellenünk, Midőn Isten van velünk.

3. Óh magasságos Isten Fija! Erős menedékünk! Bóldogságunknak a' mi hija Vólt, megadtad nekünk; Megbékéltettél szent Atyáddal 'S fő vigasztalást nyújtál Nekünk Evangyéliomoddal Világosságot gyújtál.

4. Te szegénységed gazdagságunk, Balzsamunk fájdalomad, Nyomorúságod bóldogságunk, Életünk haláloed! Dicsőség légyen azért néked Felséges egy Istenünk! Szívünkől magasztalunk téged Mind addig miglen élünk.

63)

Krisztus Urunknak áldott születésén,

Angyali verset mondjunk szent innepén,

Melly Betlehemnek mezejében régen Zen-

gett ekképen:

2. Dicsőség magasságban az Istennek, Békeség légyen földön embereknek! És jóakarát mindenféle népnek, És nemzetségnek.

3. A' nemes Betlehemnek városába', Gyermekek született szűztől e' világra, Örömet hozza Ádám árváira Maradékira.

4. Eljött már a' kit a' szent atyák vártak, A' szent királyok a' kit óhajtottak, Kiről jövendőt Proféták mondtak, Nyilván szólottak.

5. Ez az Ur Jézus igaz Messiásunk, Ki által vagyunk bűnünkből váltságunk, A' menyországban örökös lakásunk, Boldogulásunk.

6. Örülnek ezen a' mennyei szentek: Örülnek földön lélekben a' hívek, Egy akarattal minden Keresztyének Így énekelnek:

7. Hála légyen menybeli szent Atyánknak! Hála légyen született Jézusunknak, A' szent léleknek, mi vigasztalónknak, Bölcs oktatóknak.

8. Óh örök Isten dicső szent Háromság! Szálljon mi reánk mennyei vígasság, Távozzék tőlünk minden szomorúság, Légyen vidámság.

64)

Nékiek ekképen szóla:

2. Mennyből jövök most hozzátok, És imé nagy jó hirt mondok, Nagy örömet majd hirdetek, Mellyen örvend ti szívetek.

3. E' mai nap egy kis gyermek Szűztől született tinéktek; A' gyermek szép és olly ékes, Vigasságra kellemetes.

4. Már lehozta az életet, Melly Istennél volt készített, Hogy ti is véle éljetek, Boldogságban örvendjetek.

5. Ez lesz nektek a' jegy róla, Imé fekszik a' jászolba': Ott megtaláljátok őtet, Kitől menny's föld teremtetett.

6. Ez Ur Krisztus mi Istenünk, Nyavalyáinkból kimentőnk, Ő lészen az idvezítő, Minden bűnünkből kivevő.

7. Nyílj meg szívem, lásd meg jobban, Ki fekszik itte' jászolban? Ez a' gyermek bizonyára Az Ur Jézus Isten Fija.

8. Jertek hát mi is örvendjünk, A' pásztorokkal béménjünk, Lássuk mit adott az Isten, Hozzánk való szerelmében.

9. Állatoknak teremője! Miért vagy illy sze-

génységbe', Hogy fekszel az asszú szénán, Szamár 's ökrök közt aluván.

10. Nincs-e senki e' világon, Ki tégedet befogadjon? Nincsen-e meleg helyecskéd, Sem gyengén rengő bölcsőcskéd?

11. Néked bársonyod 's tafotád, Asszú széna lágy párnácskád, Noha nagy dicső király vagy, Mostan ímé melly szegény vagy!

12. Óh én szerelmes Jézusom! Édes megváltó Krisztusom! Jövel csinálj csendes ágyat Szívemben magadnak házat.

13. Óh kedves vendég nálam szállj, Bűnemtől ne iszonyodjál, Jöjj be hozzám te szolgádhoz: Szegény megtérő jubodhoz.

14. Én lelkemnek rejtekébe, Zárkózz' emlékezetébe, Hogy el ne felejthesselek, Sőt örökké dicsérjelek.

15. A' mennyei magas égben, Istennek dicsőség légyen, Ki szent Fiját küldé érttünk, Hogy Megváltónk lenne nekünk.

65)

Jézus születél idvességünkre, A' mint régenten vala ígérve. Atya Istennek nagy szerelme, Emberi nemhez tetszik ebbe' Kegyessége.

2. Első szüleink vétkei miatt, És az ördögi csalárdság miatt Hoztunk magunkra örök halált, A' kárhozat végetlen kinját, Sok nyavalyát.

3. Senki olly nem lön ki megmentene, De a' te szent Atyád könyörüle, Téged ígére 's idő telvén Szabadítóul nekünk mennyből Alákülde.

4. Völ mi érettünk a' Szüztől testet, Mellyben szenvedtél és től eleget, Elvevéd a' mi bűneinket, Nyerél nekünk örök életet, Dicsőséget.

5. Jöjj most is hozzánk megváltó Urunk! Adjad, hogy végig benned bizhassunk, És szent Atyáddal megláthassunk, Mennyben te veled lakozhassunk, Vigadhassunk.

6. Légyen tisztesség te Felségednek, És szent Atyádnak, mi Teremtőnknek, És egyetemben szent Léleknek, Dicsőség a' szent Háromságnak, Egy Istennek.

VASÁRNAP REGGELI ÉNEKEK.

66) LXXXIX. Zsolt. nót.

Imadandó Isten! e' széles föld néked :/: Zsámo-lyod és a' menny fényes ülő széked : A' te mindenható kezeid csinálmánya, És erőd tüköre e' világ alkotmánya. Csak homályt találunk előttünk és mélységet, Elménkkel megfogni akarván illy Felséget.

2. Kezdeté soha sem volt a' te idődnék :/: Esztendeid soha el nem végeződnek, Minden dolgok tőled származnak mint kútforrásból, Te lételt nem vetlél semmi megelőzőtől. A' változások-

nak körülöttes helyt nem adsz, A' ki régen voltál te ugyanazon maradsz.

3. Láthatalan lélek! te bétöltesz mindent, :/: Jelen vagy ittt alatt, valamint oda fent. Nincs oly dolog, mellyet szemeid ne látnának, Bár fedjék ködjei a' setét éjszakának. Óh emberek! nincsen az Isten előtt titok, Tudva vagynak nála minden gondolatitok.

4. Csudakkal teljes a' természet temploma, :/: Mellyekből kitetszik bölcseséged nyoma. Nagy vagy a' nagyokban, bölcs vagy a' kicsinyekben, Gondod el nem fárad annyi sok ezerekben. Végtelen jóságod a' menny és föld hirdeti, Sokaságát nyelvünk mert ki nem beszélheti.

5. Szenteknek szente vagy óh Isten! 's nincs hiba :/: Szent akaratodnak határozásiba, Igazságod megáll, ha tartasz törvényszéket, Mivel jól ismered a' szívet és veséket: Mégis a' bűnösnek halálán te nem örülsz, Inkább nagy irgalmad szerint rajta könyörülsz.

6. Bóldog nép az, a' melly imád illy Felséget! :/: Bóldogkítt illy Felségkegyelmébe bévett, A' kinek hatalma mindenre elégséges, Jósága megadja a' kinek mi szükséges. Tartsd fenn óh jó Atyánk! köztünk ez ismeretet, Hogy te nem egyéb vagy, hanem merő szeretet.

67) Azon nótára.

A' csillagos égnek seregei ott fent :/: Tündöklő fényekkel dícsérik az Istent, Az egek boltjai alatt forgó világok, Mély bölcseségéről beszélő bizonyságok; Az ő szavára lett tenger, hegy,

füvek és fák, Jóvóltát 's erejét szüntetlenül kiáltják.

2. Hát én, kibe lelket a' jó Teremtő tett, :/: Némán vesztegeljek 's ne dicsérjem őtet? Nem! sőt minden lelki erőmet összeszedem, Elmémnek szárnyain székihez emelkedem; Szólok 's ha tétováz rebegése nyelvemnek, Könnyeim tanulni lesznek tiszteletemnek.

3. Rebeg nyelvem, de te, ki szivem' vizsgálod; Abban óltárodát füstölve találod. Én, ha a' napfénybe mártanám is ecsetem, Felséges vóltodnak árnyákát sem festhetem, A' te tisztelőid bár legyenek angyalok: Csak siketes hangon dicsértettel áltaok.

4. Ki ruházott fényt a' sok ezer napokra :/: Színes sugárokat rakván orczájokra? Ki indítá utnak a' számtalan földeket? Ki kötött egymáshoz ennyi ezer testeket? Kimért útakon ezeket ki mozgatja? Uram! a' te szádnak mindenható szózatja.

5. Te szóltál és testek lettek egyszeriben, :/: A' megmérhetetlen mélység üregiben: Egy szódra fogtanak futásokhoz annyi sok Rémitő nagyságu keringő golyóbisok. Mind földi mind vízi, mind a' szelid, mind a' vad, Mind az okos állat él és örvend általad.

6. Te rendelted, hogy a' mezők 's erdők egymást :/: Felváltván hosszítsák, 's kurtítsák a' látást; Végig az erdőkön te öntél patakokat: Eleveníteni a' szomjú virágokat, Melly vizek ott tükröt tartván az élőfáknak, Cseregnek tetején a' széllyelszórt csigáknak.

7. A' szélvésznek gátul te tettel hegyeket, :/:

Mellyek mulattatják távol a' szemeket; Ott a' kövek vizes ereibe rejtett csők Végén, patakokat buzognak ki a' kutfők: A' barázdák szomját te enyhited esővel, A' nyárnak rekkenő hevét hives szellővel.

8. Te tartod a' zsengetés tavaszának kezeit :/: Mig kiterégeti színes szőnyeget, Aranyszín ruhát adsz az ért gabonafőre: Fürtökből koronát fűzöl a' szőlőtőre: A' megfagyott földet hópelyhekbe pólalod, Lakosit élesztő örömmel kínáló.

9. Általad az ember lelke az ezredik :/: Eg boltozatán is felyül emelkedik: Tudja a' multakat ért, ítél, okoskodik: Lépvén okról okra, rajtad megállapodik; Magában félelmet érez, és kiyánságot, Tart a' sírtól, 's várja a' halhatatlanságot.

10. Uram! ezer nyelvek kellenének számba :/: Jóságod csudáit hogy vehetném számba. Még a' mi gonosz is, használ nekünk más részbe', Istennel nem tartók! óh ezt vegyétek észbe, És ha nem vagytok megihletve jóvóltatól, Féljete, mint szökött rabszolgák, haragjától.

11. Mert ha az felgerjed, akkor a' nap félbe :/: Szakasztván világát setéség lesz délbe'; Baglyak jönnek elő rémitő huholással, Felettetek szélvész kavarg csikorgással, Melly mint az üveget, tördeli a' kősziklát, Elsepri az erdőt, kettészaggatja a' fát.

12. Szól ő, és a' terhes felhők megütkeznek :/: Lángoló nyilakat alálövöldöznek; Tűzben áll az erdő, 's a' megszántott határok, A' hol víz folyt vala látszik csak pusztá árok. Az oroszán 's tigris futnak míg futni győznek; Nem állhatván hevét a' fojtogató gőznek.

13. Az ő szájából kijövő szél ereje :/: Miatt letörik az árboczfák erdeje, És a' fegyvertől megfosztott hajó darabok Hátán rémült hadi népet visznek a' habok. Itt szakadt vitorla látszik, ott egy tört kórmány, Mellyeket a' szélvész játszodva fel 's alá hány.

14. Felelj kételkedő! ki mennydörög ott fent? :/: A' szélvész harsogó zúgása kit jelent? A' sik tenger vizét ki emeli hegyekké? A' száraz föld színét ki süllyeszti völgyekké? Mind a' négy élőtető állat im. felemelte Szavát, hogy van Isten: hát mit kételkedel te?

15. Uram! munkáidról leszen dicséretem, :/: Mig tart az e' végre adatott életem. Kérlek, vedd jó neven, ha egy gyarló féregnek Ajaki töredék dicséretet rebegnek. Te látod melly buzgók bennem az indulatok, Melyeket jól érzek: ki nem magyarázhatok.

16. Óh! ha kivetkezvén e' testből, idővel :/: Állok széked előtt koronázott fővel: Több lesz énekemben az erő és méltóság Magasztalván téged óh felséges Valóság! Repüljetek elő kívánt idők sebesen: Hogy örömeimben több változás ne essen.

68) Azon nótára.

Nagy az Ur, ki fényes házat építette :/: Ott fenn a' számtalan egeknek felette, Hol sok ezer napok fényesítik pitvarát, A' magasság 's mélység határozzák udvarát, Ráül mint szekérre a' mennydörgő felhőre, Villámást bocsátván lovagok helyt előre.

2. A' feltetszett hajnal piros ragyogása; :/:

Köntöse prémjének viasszagárzása, A' nap fénye az ő világos öltözete Mellett, csak a' hajnal halovány szürkülete. Ujul a' föld színe vídám tekintetétől, Tengelyestől reszket bús gerjedésétől.

3. Dicsérjétek őtet a' mennyei bóltok :/: Alatt óh csillagok! kik ott lámpásoltok. Ti napok se-regi! világító faklyátok' Neve dicséreti között lobogtassátok: Ti sok rendű hódak a' bujdosó földekkel! E' nagy erős Urat dicsérjétek énekkel.

4. Széles tenger midőn habjaid dagadnak, :/: Harsogd dicsőségét teremő Uradnak: Folyóvizek! míg a' tengerbe ömlenétek: Az Urnak nagyságos vóltát csergedezzétek; Ti hegyek erdőkkel béültetett tájéki, A' nagy czédrusfákkal hajtsatok fejet néki.

5. Ordítsd, óh oroszlán, az erdők ligetes :/: Rejtekei között, hogy ő rettenetes; És a' midőn reggel a' föld gyászát veti le: Énekeld jóvóltát hangos kis fülemile. Kösziklák! tegyetek oltári szolgálatot, Gözölögvén néki gerjeszszetek illatot.

6. Énekeljen neki az egész természet; :/: Napkelet, dél, észak és a' napenyészet; Kettőztés-sék meg a' dicséret, midőn annak Hangjai a' hegyek felől visszapaltannak. És te ember! kit ő tett e' földön elsővé, Változz' dicsőségét mindig buzgó kutfővé.

7. Te bóldog remeke formáló kezének, :/: Lelkével részese vagy természetének; És te állatátod (mert a' te lelked okos), E' roppant országban ki az egy fő birtokos; Megismered hogy a' mesterséges világnak Csuda kerekei egymásba miként vágna.

8. Magasztald fel őtet, hogy használj magadnak :/: Dicséretid neki mert hasznot nem adnak: A' bünt yetkezzed le rólad 's a' testiséget, Ha hozzáemelkedsz dicsőítése végett; Lehullnak, ha vele társalkodol, mennyei Származásu lelked földön ragadt szennyei.

9. Egyszer se fogjon úgy a' nap futásához :/: Egyszer se jusson el úgy ágyasházához, Hogy őt ne dicsérnéd szivednek tolmácsával, Egyesítvén szavad a' természet szavával. Ez szólít meg téged hogy háladásra serkenj; A' te értelmeknek beszél a' föld és a' menny.

10. Ha esők omlanak a' földre záporral, :/: Ha az aszály miatt füstöl a' föld porral, Ha fagyos fűrtjeit látod a' zuzmaráznak, Ha a' liliumok a' réteken pompáznak, Ha tisztán süt a' nap, vagy fergetegek jönnek, Nagyságos dolgait hirdesd a' Teremtőnek.

11. Ha elboritással az árvíz fenyeget, :/: Ha a' pestis pusztít, ha az had veszteget, Bizz' benne 's énekelj ő néki dicséretet, Mert hiven szereti az emberi nemzetet. Ő a' bölcs, ő tudja néked mi használ, nem te: Győződj' meg, hogy téged boldogságra teremte.

12. Ez a' kegyes Atya nem vet engem is el, :/: Rólam is hűséges volta gondot visel. A' kincs és dicsőség ha enyimek nem lettek: Igazság vizsgáló lelket adott helyettek. Adott külső 's belső ép érzékenységeket, Kezeimbe lantot, szájamba új éneket.

13. Uram! a' mit adtál, tartsd meg azt számomra; :/: Több nem kívántatik én boldogságomra, Én pedig mit adjak néked gyarló létemre;

Háládatlanságom hogy ne térjen szememre ,
Imádlak téged, bételvén szent félelemmel, És di-
cséretedet egygyé tészem élttemmel.

14. Ha én az árnyékos erdőkben mulatok , :/:
Rólad lesznek bennem minden gondolatok , És
vetvén szemeim' az égre . melly a' galyak Közt
általcsillámlik, megmozdúl ez az ajak : És sóhaj-
tásimat szavakká változtatván, Felbocsátom hoz-
zád, egeid általhatván.

15. A' tengernek partján ha megállapodom , :/:
Elmémben te veled foglalatoskodom , Én ott
megtalállak téged mindenik habban ; Ha zúgó
szélvész jő hallom hogy ott vagy abban. Min-
den fűszálai a' tavaszi pázsitnak Engemet te ró-
lad emlékezni tanítanak.

16. Ha a' kopasz hegyek köszikláin járok ; :/:
Elmémből kívüled mást mindent kizárok ; És a'
szakadozott felhőknek rostélyain , Mint égi palo-
tád legalsó ablakain Felnézvén , mennyei dicső-
séged' csudálom , Mig szemem' befogja egy áhí-
tatos álom.

69) XLII. Zsolt. nót.

Isten a' roppant egeknek Bölcs erős alkotója , :/:
A' lételnek és letteknek Hatalmas fentartója ; Te
képzелhetetlen nagy Örök és végetlen vagy ; Együtt
mélység és magasság , Tiszta fénylő világosság.

2. Isteni munkásságodnak Legelső teremté-
se , :/: Mint tiszta valóságodnak Sűgárzó tényé-
szése , Ama világosság lett , Mellyet szád lelke
kivett A' setét temérdekségből , 'S széllyel lö-
vellett az égből.

3. Bennünk az okos erőnek Szünetlenül munkásnak; :/: Lételedet ismerőnek, Mint égi származásnak Eredete is te vagy, Te, óh egyetlen egy nagy! Minden valónak kútfeje, Minden élőnek ereje.

4. Világosítsd hát lelkünket Világosságnak Atyja! :/: Érdekeljen úgy bennünket Világod sugárzatja. Hogy értsük lételedet, És tudjuk Felségedet Jól 's értelmesen tisztelni, Okos innepet szentelni.

5. Örvend lelkünk mikor téged Nyilván Istennek vall; :/: 'S dicsőíti Istenséged' Több kezded munkáival. Az égi seregekkel: Egyező zengésekkel, Értelmes dicséretekben Imád a' gyülekezetben.

6. Jó vagy te, jóknak szerzője! Minden teremtesidnek :/: De jó vagy Idvezítője Választott híveidnek! Szent vagy és bünt gyűlölő: De nagyon könyörülő! Mint erőd megmérhetetlen, Ugy irgalmad véghetetlen.

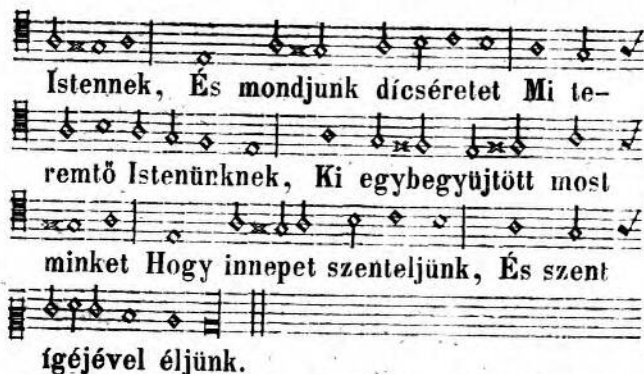
7. Ezzel az erős hitellel Imádjuk Felségedet; :/: Illy biztos vallástétellel Dicsőítünk tégedet; Mi por, de te míveid, Bűnösök, de híveid Alkotmánya hatalmadnak, Tárgya örök jóságodnak.

8. Közöld velünk fiaiddal Atyai jóságodat, :/: Együtt örök hatalmaddal Éreztesd irgalmatodat; Azzal éleszd hitünket, Élesítsd értelmünket, Tégy méltókká, por létünkre, Mennyei eredetünkre.

70)

djunk hálát mindnyájan Az Atya Úr

2. Kegyelmes Atya Isten: Te vagy Ur mindenekben, Ki megjelentéd magad Szent igédben itt e' földön, És sok csudatételidben, A' te áldott Fiadban, Mi kegyes Idvezítőnkben.

3. Légy kegyelmes minékünk A' te áldott Fiadért, Az Ur Jézus Krisztusért; Mi szentséges Megváltónkért, És ne állj boszut mi rajtunk A' nagy hitetlenségért, Fertelmes sok bűneinkért.

4. De szentelj meg bennünket; Birj és segélj meg minket Gerjeszd fel mi lelkünket, És a' mi gyarló szívünket; Hogy téged megismerhesünk Segítségül hívassunk, Néked hálákat adhassunk.

5. Világosíts meg minket A' Szent Lélek Istennel, Hogy mindenkor tündököljék Bennünk az Évangéliom, És erősíts meg Ur Isten! A' te áldot igéddel Minden tévelygések ellen.

6. Igazgassad elméjét És minden tanuságát, Vezérld útát, nyelvét, A' mi Lelkipásztorinknak, És oktassad elméjüket A' te szent beszédnek Figyelmes hallgatóinak.

7. Tarts meg minden időben Minket az igaz

hitben, És igaz értelmében A' szent Évangyéliomnak; Légyen foganatos köztünk A' te kegyes beszéded, És minden jóra intésed.

8. Hogy sok népek te hozzád Megtérjenek bűnökből, És téged szolgáljanak Az ő szivekből, lelkekből, Hogy mindenek imádjanak, 'S csak téged tiszteljenek, Hogy örökké élhessenek.

71) Nót. 72. Könyörögjünk az Is.

Járuljunk mi az Istennek szent Fijához A' mi Idvezítő Urunk Jézus Krisztushoz, Mint kegyes és hatalmas Szabadítóinkhoz, Testi lelki nyavalyánkban Csak egy vigasztalónkhoz.

2. Óh irgalmas Megváltó Fiú Ur Isten! Ki országolsz szent Atyáddal földön és mennyen. Te hozzád esedezünk könyörgésünkben: Segítséggül légy minékünk Mostani szükségünkben.

3. Sok szükségink jöllehet vannak minékünk; De most néked kiváltképpen ezen könyörgünk Szent lelked erőssége legyen mi velünk, Hogy az igaz tudományban Épületet vehessünk.

4. Mi elménknek homályát távoztassad el, Ajándékozz' engedelmes szívvel lélekkel: Hogy a' te szent ígédet vegyük jó kedvvel, Tanulhassuk; és éltünkben Kövessük nagy örömmel.

5. Öregbitsed, neveljed bennünk a' hitet, És az igaz szeretetet, adj reménységet Adj minden jóra való igyekezetet, Tiszta lelkiismeretet, És szentséges életet.

6. Szent nevedet engedjed nyilván valhassuk; Az ördögöt 's e' világot megutálhassuk; És te

szent országodba kívánczozhassunk, Felségeddel egyetemben Örökké vígad hassunk.

7. Légyen néked dicséret és nagy tisztesség, Ki Atyával 's szent Lélekkel vagy egy Istenség. Felsőges hatalmasság, örök fényesség, Téged illet mind örökké Véghetetlen dicsőség.

72)

Könyörögjünk az Istennek Szent Lel-
kének; Bocsássa ki magas mennyből fénylő
világát; Végye el mi szívünknek minden
homályát, Hogy érthessük Istenünknek Min-
denben akaratját.

2. Óh szent Lélek! árváknak kegyelmes Atyja, Szegény gyarló bűnösöknek bátorítója; Hitőkben tántorgóknak erős gyámola, És az ő reménységeknek Csak te vagy táplálója.

3. Te vagy a' mi lelkünknek édes vendége, A' mi szomorú szívünknek igaz öröme, Lelki háborúinknak csendesítője, Az örök életnek bennünk Csak te vagy elkezdője.

4. Te tanítád régenten a' prófétákat, Igazgatód ő nyelveket és írásokat; Te tetted bölcsesé a' szent apostolokat; Hogy megtérítsék tehozzád Mind e' széles világot.

5. Vedd el a' mi szívünknek hitetlenségét, Világosítsd meg elménknek nagy setéségét, Rontsd el a' gyűlölségnek kegyetlenségét, Engedd a' te szent hitednek Mindenütt egységét.

6. Válassz minket magadnak élő templomul, Végyed mi könnyörgésünket szent áldozatul, Vedd ki már e' világot a' kárhozatból, Engedj igaz hitben való Kimulást e' világból.

7. Dicsértessél felséges Atya Ur Isten! Légyen áldott a' te neved Fiu Ur Isten! Ezekkel egyetemben szent Lélek Isten! Maradjon a' te áldásod A' te bűnös népeden.

73)

J övel szent Lélek Isten! Tarts meg minket ígédben; Ne légyünk setéségben, Maradjunk igaz hitben.

2. Szenteld meg mi szívünket, Világosítsd elménket, Hogy érthessük ígédet, Mi édes Mesterünket.

3. Adj isteni félelmet, És bizonyos értelmet; Igédde taníts minket, Gerjeszd fel mi szívünket.

4. Vigasztald meg elménket, Mindenben segíts minket; Öregbitsd hitünket, Távoztassad bűnünket.

5. Hogy téged az Atyával, És az ő szent Fi-

jával Dicsérhesstünk mindnyájan A' fényes
mennyországban.

74)

templomodba, Felséges Atya Isten!

2. Itt megállunk te előtted, Felséges Isten!
Igaz hitből áldozunk te előtted, Vallást tészünk
rólad, Felséges Atya Isten!

3. Ugy kívánczik mi lelkünk Te szent igéd-
hez, Mint a' szomjuhozó szarvas a' vízhez, A'
hideg kútforráshoz, Felséges Atya Isten!

4. Csak ez nekünk vigasságunk Felséges Is-
ten! Hogy lakozik a' te neved közöttünk, Dí-
csértettel tölünk Felséges Atya Isten!

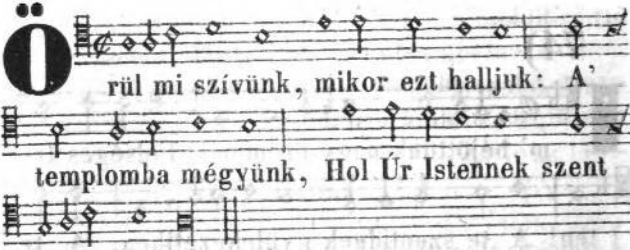
5. Tartsd meg azért békességben, Felséges
Isten! A' szent gyülekezetet igaz hitben, Te
tiszteletedben, Felséges Atya Isten!

6. Prédikáltasd szent igédet, Felséges Isten!
Ne hagyd szomjuhozni a' mi lelkünket, Áldd meg
életünket, Felséges Atya Isten!

7. Zengedeznek mi ajakink, Felséges Isten!
Örvendetes szókban, dicséretekben, Ékes éne-
kekben, Felséges Atya Isten!

8. Aldott vagy te magas mennyben, Felsé-
ges Isten! Kit illet dicséret a' szent templomban,
Anyaszentegyházban, Felséges Atya Isten!

75)

Orül mi szívünk, mikor ezt halljuk: A'
templomba mégyünk, Hol Úr Istennek szent
ígéjét halljuk.

2. Megállnak lábunk örök Ur Isten! A' te templomodban, És tiszta szívvel dicsérünk tégedet.

3. Áldd meg Uristen! a' te népedet, Kik téged szeretnek, Tartsd meg közöttünk a' gyülekezetet.

4. Légyen békesség, Felséges Isten, Anyaszentegyházban: Óltalmazz minket minden háborunkban.

5. Dicséret néked Atya Ur Isten! a' te szent Fiaddal, És szent Lélekkel, mi vígasztalónkkal.

76)

Szent vagy örökké Atya Úr Isten! A'
magas mennyeiben, Ki teremtetél és megtartottál E' nyomorult testben.

2. Szent a' mi Urunk Ur Jézus Krisztus, Kit értünk bocsátál, Kivel megváltál, hogy testünk miá Lelkünk el ne vesszen

3. Szent a' szent Lélek, ki az Atyával Egy, és a' Fiúval, A' ki vígasztal és tanít minket Az örök életre.

4. Szentség, dicsőség, légyen tisztesség A' szent Háromságnak, Ki uralkodik egy Istenségben Most és mind örökké.

77) CL. Zsolt. nót.

Isten kezét mutatja :/: Az égnek bóltozatja, Melly felettem kiterjed; Szivem örömré gerjed E' remeknek látására: Alkotója lelkemet ;/: És minden érzésemet Ragadja csudálására.

2. Ha elmém felhágok :/: E' számtalan világok' Roppant alkotmányába: Ott látom valójába' Nagy voltát a' Teremtőnek, Minél feljebb repülök, :/: Annál jobban szédülök, Magasságán e' tetőnek.

3. Ki gyújtá meg ezeket :/: Az örökös tüzeket? E' nagy testeket fontba Ki vettete, hogy pontba' Egymásnak megfeleljenek? Ki mérte ki útjokat, :/: És örök pályájokat, Hogy arról el ne térjenek?

4. Te vagy az Mindenható! :/: Kihez hasonlítható Nincs sem földön, sem égen: Te vagy ki voltál régen, Kiben nincsen fogyatkozás; Kiben nincsen bajdani, :/: Jövendő vagy mostani, Kihez nem járul változás.

5. Én hát mély tisztelettel, :/: Melly teljes szeretettel, Előtted megnémulok, Zsámolyodhoz borúlok, És imádom nagy vóltodat, Hogy bármely kicsiny vagyok, :/: Szintűgy mint ezen nagyok, Tapasztalom jóságodat.

VASÁRNAP DÉLESTI

É N E K E K.

78) CIII. Zsolt. nót.

Adj hálát lelkem a' fő bölcseségnek, Ki magát az emberi nemzetségnek Szent igéjében kijelentette, És az Ur Jézust, ki egy az Atyával, Az idvességnek bir minden tükáival, A' bűnösökkel megismertette.

2. Tudatlanságban jöttünk e' világra, Jézus vezérlett minden igazságra: Az Isten lélek, ő tanította; Lélekben kell hát ötet 's igazságban Imádnunk, mert a' belső tisztaságban Gyönyörködik az Urnak áldotta.

3. Te hoztad, Jézus! ezt világosságra: Hogy gondot tart az Atya e' világra, S nem vagyunk vak történet játéki. Ha egy verébfi vagy egy hajunk szála Leesik, az is tudva van ő nála, Semmi nincs kicsiny vagy csekély néki.

4. Édes Mesterünk! te töled tanulánk, Hogy lelkünknek nem árthat az a' fülánk, Mellyel minket a' koporsó ijeszt. Valamint te élsz, hiszszük mi is élünk: És bár e' sárház leomol, nem félünk, A' semmiségbe sírunk nem sijjeszt.

5. Te töled vettük ezt az ígéretet, Gondolatot, szót és cselekedetet. Hogy egykor megmérítelő fontod: Akkor kegyelmed száll a' jámborokra; De a' téged meg vető gonoszokra Az örök tűznek lángját kiontod.

6. Minket a' bűn átok alá rekesztett, De te

szenvedtél Jézusunk keresztet, És drága véreden megváltottál. Ez által tetted a' romlottat ép-pé, És minket jóra igyekező néppé Önnön magadnak megtisztítottál.

7. Te adtad nekünk ama' két szentséges Parancsolatot, hogy mi a' felséges Istent teljes szívünk-ből szeressük: Ezt is úgy tartsuk mint fő-törvény szavát, Hogy minden felebarátunknak javát, Mint a' magunkét szintugy keressük.

8. Vess gátot. Uram! immár a' setétnek, Fényl-jék szívünkben mint égő szövétnek Az Ur Jézus tiszta tudománya. Légyen vezérünk az ő szent nyomdoka; Érdeme idvességünk szerző oka, Szent törvénye életünk kormányja.

79) XXIV. Zsolt. nót.

Óh minden jóknak kútfeje, Mi életünknek ere-je, Kegyelmes Atyánk és Istenünk! A' több hi-vek seregével, Sziveinknek örömével, Szent színed előtt megjelenünk.

2. Hogy a' fő igazságokat Tanulván, értsük azokat, A' mellyek tartoznak a' hitre; 'S vezé-reljenek is ezek, Mint leghűségesebb kezek, Mindnyájunkat a' szent életre.

3. De mivel mint földi testek, Vagyunk mi a' jóra restek, Tudatlanok a' lelkiekben: Óh Uram! tégedet kérünk, Hogy te magad légy vezérünk, És erősíts jobban ezekben.

4. A' te szent Lelked munkája Setétségünknek fáklyája Légyen a' melly azt feléleszsze, Szi-vünkben világosságát Az ígének igazságát Fo-ganatosan kiterjeszsze.

5. Hogy szent beszéded szépségét, Igéretidnek szentségét, Világosabban megláthassuk: Ehez egész életünket, Gondolatink 's beszédinket, Mint sínórmértékhez szabhassuk.

6. Isteni tiszteletünket, Énekünk 's könyör-gésünket Mennyei Atyánk! vedd kedvesen: A' mellyeket ma hallottunk, Tanúltunk, jónak val-lottunk, Plántáld szívünkbe gyökeresen.

KATECHISMUSI ÉNEKEK.

I. Ú R N A P.

80) CXIX. Zsolt. nót.

Fő boldogságom tartom én ebben, Hogy az Ur Jézus tudományát vallom. Ember nem szólott soha bölcsebben; Azért beszédit nagy örömmel hallom. Ezek éltemnek vezéri lévén, Megví-gasztálnak a' halálnak révén.

2. Ha bűnöm kárhozattal fenyeget, Ez hitben vetem teljes reménységem: Hogy Megváltóm tett érttem eleget, Nem árthat nékem semmi ellenséggem; Mert úgy gondot visel életemről, Hogy egy hajsza sem esik le fejemről.

3. Illy megfoghatatlan szerelmével Engem Jé-zusom úgy magához vona, Hogy lelkem 's tes-tem tehetségével, Vagyok ő néki örök tulajdona, Akaratját örömet és készen Teljesíteni legfőbb gondom lészen.

4. Uram! kérlek nékem add tudtomra, Nyavalyás voltom okát hol keressem: Hogy óhajtott

szabadulásomra Segedelmed által törekedhessem,
Jótéteményed melly csudálatos! Oktass, hogy
légyek hozzád háládatos.

II. Ú R N A P.

81) VI. Zsolt. nót.

Meghagytad nekünk Ur Isten! Hogy járjunk tör-
vényedben, És téged tiszteljünk Teljes szívvel
lélekkel, És minden mi erőnkkel Tégedet sze-
ressünk.

2. A' mi felebarátinkat Szeressük, mint ma-
gunkat, Haragot elhagyván; Senkinek kárt ne
tegyünk, Mindenhez hívek legyünk, És éljünk
igazán.

3. De jaj melly gyarló életem, Mert Ádámtól
születtem, Bűnre vagyok hajló; Elmémnek gon-
dolatja, Szívemnek indulatja Te ellened járó.

4. Szent ígédet nem követem, Sőt gyakran el-
felejttem; Jókra tunya szívem, Feleimet gyűlöli,
Vagy csak szinnel szereti, Melly nehéz énnékem.

5. Ezért méltó haragodat, Érdemlem ostoro-
dat, De jó reménységgel Tekintek szent Fiadra,
Mint kegyes szószólódra, Kiért hozzám tértél.

6. Mert én csak ő benne bizom, Nem hányom
méltóságom', Melly semmire kellő, Ő engem
megigazít, Gonosztól megszabadít Őlly igen jó
kedvű.

82) Nót. 173. Dics. Kegyes J.

Jó és igaz óh Szenteknek Szente! A' melly tör-
vényt ígéd kijelente, De ha magam e' szerint
vizsgálom, Igen sokban bűnösnek találom.

2. Megtanított a' Jézus engemet, Hogy téged

Uramat Istenemet Szeretnem szükség teljes szívemből, Teljes erőmből, teljes lelkemből.

3. Ezt is hasonló törvénynek látom, Hogy szeretnem kell felebarátom, Mellyben kívánod, hogy legyen nékem Magam szeretete a' mértékem.

4. De én, ki roszra hajlandó vagyok, Szent törvényeddel könnyen felhagyok: A' test szegezi magát ellene; Nem szeretlek tőged mint kellene.

5. Az emberektől vagyok idegen, Tettelve bánok velek 's hidegen; Titkon örülök mikor van károk, Sőt még nyilván is ellenek járok.

6. Óh Isten! cselekedd ezt én velem, Hogy alázatos vallástételem A' kevélységtől engem megmentsen, És a' megjobbulásra serkentsen.

83) XXVII. Zsolt. nót.

Atyám! ki felhozod a' te napodat Mind a' jókra, mind a' gonoszokra, :/: Esőt adsz földjökre, és áldásodat Gazdag kézzel kiontod azokra. Példádat követni igyekezem! És szeretem felebarátomat, Eredetemről nem felejtkezem, Vele egy pornak tartom magamat.

2. De a' melly port lelkednek ihletése Érvén nemcsak megelevenített, :/: Hanem istení Felséged tetszése Okos lélekkel is ékesített: Tisztelem azért benne képedet, Bölcseséged kitetsző sugárát, Tisztelem azon szeretetedet, Mellynek el nem érhetni határát.

3. Kinek Isten illy méltóságot adott, Avagy én azt megvetni merném-e? :/: A' kit Felséged Ijának fogadott, Mint testvéremet nem szeret-

ném-e? Ki velem egy örökség sorsosa, Bár melly hibás, azért hogy gyűlölném? Ki a' meny-nyek jövődjő lakosa Szivemben haraggal meg hogy ölném?

4. Éleszd azért a' szeretetet bennem, Te! ki magad vagy csupa szeretet, :/: Segíts te hozzád hasonló lennem, Ki nem nézel személyt vagy nemzetet. Főkép pedig minden mozdulása Számnak, lehelletem, és szivemnek Verése, légyen bizonyítása, Hogy te vagy tárgya szeretetemnek.

III. Ú R N A P.

84) Nót. Mi kegyes Atyánk.

Tökéletes volt minden tekintetben, Va-
lamit Uram teremtel kezdetben: Az ember
testét te alkottad szépen, És lelkét épen.

2. A' magad képét adtad ő reája, Szent ártatlanság volt ékes ruhája, Bölcsesé is tetted, hogy téged ismérne, 'S élvén dicsérne.

3. Első szüleink de félretérének, A' kísértőnek mikor engedének, Bár mi mindnyájan kik tőlök eredtünk Bűnben születünk.

4. Minden tagaink 's bennünk minden részek Restek a' jóra, a' gonoszra készek; Nincs erők 's a' jót noha jónak hiszszük, Véghez nem viszszük.

5. Fertőbe estünk, Uram! vőgy ki onnan, Szül-

vén minket szent Lelkeddél újonnan; Ujítsd meg rajtunk, hogy legyünk te néped, Isteni képed'.

IV. Ú R N A P.

, 85) Nót. 163. Dícs. Én Isten.

En nem perlek, És nem merlek Igaz Bírám vádolni, Ha elkezdéd Itéleted Én rajtam gyakorolni.

2. Lágyan bántál, Nemkivántál Semmit is erőm felett: Az izgató Csalogató Mégis engem bűnre vett.

3. Megvettetést, Nagy büntetést Ezért előre látok; Szörnyű dolog Lesz ha megfog A' törvényben irrt átok.

4. Sokszor hallom, Az irgalom Nálad éri az eget: De ismétlen Véghetellen Igazságod fenyeget.

5. E' kettő közt Ollyan eszközt Találnom lehetetlen, Hogy jó maradj, És még se hagyj Egy bűnt is büntetetlen.

6. De midőn én Kételkedvén, E' két mélység közt állok, Utmutatást, Megtartatást Szent ígéd-ben találok.

V. Ú R N A P.

86) Nót. 144. Dícs. Mi Sz. Aty.

Szívemen fekszik terhes adósságom, A' melly okozta szomorú rabságom: Igaz a' Bíró, és elégtételt kér, Mig le nem telik az utolsó fillér.

2. A' törvényszéknél ugyan mit felelek? Tellyes váltságot vajjon miben lelek? Én a' ki sokra szaporodott bűnöm Számát nevelni csak egy nap sem szünöm.

3. Vajjon oktalan állatoknak vére Használ-e Birám engesztelésére? Büngyölölése vég nélkül kiterjed, Birja-e ember, ha haragra gerjed?

4. Vajjon ha vetem szemeim' az égre: Jöhet-e onnan Angyal segítségre? Oh nem! mert a' bünt ember cselekedte: Embernek kell hát lakolni érette.

5. Válságot azért másként nem várhatok, Hanem ha olyan személyt találhatok, Kiben az igaz emberi természet Az istenséggel teszen egy egészet.

6. Uram a' te tanácsod véghetetlen, Bölcseséged végére mehetetlen; Áldott légy, hogy szívemet megnyugtattad, Idvezítőmet nekem kimutattad.

VI. U R N A P.

87) Nót. 17. Dícs. Óh ártatl.

Jézus! téged magasztalunk, Megváltónknak hiszünk, vallunk. Te személyed csudálatos, Nincs más hozzád hasonlatos.

2. Bírsz emberi természettel, Bűn nélkül valóval szenttel, Sőt e' felett valóságos Istenséged nyilvánóságos.

3. Mint ember válságunk végett Te vállalhatsz kezességet: Mint Isten, elégtételek Végetlen becsre emeled.

4. Téged az Atya eleve Mi bölcsességünkkel tevé, Te vagy nekünk igazságunk, Szentségünk, teljes válságunk.

5. A' te hirdetőid voltak, A' kik prófétálván szóltak, És a' régi példázások, -Reád való czélozások.

6. Jézus rólad vallást teszünk, Közbenjárónak béveszünk; Mert nincsen másban idvesség! Csak tiéd ez a' dicsőség.

VII. Ú R N A P.

88) XXX. Zsolt. nót.

Uram! a' te ígéd nékem A' setétben szövétnekem, Mind igazak és Ámenek A' mik szádból kijöttek: Azért a' mit nem látok szemmel, Béveszem szavadra hitemmel.

2. Bízom hozzád erős hittel, Hogy mindent bételjesítel, A' mit szent ígédben ígérsz, Hogy kegyelmesen hozzám térsz, És megbocsátván bűneimet, Megadod örök életemet.

3. E' nagy jót neked köszönöm, Melly nekem arra ösztönöm, Hogy a' Jézust, kiért velem Közöltetik e' kegyelem, Tartván lelkem Megtartójának, Szeressem engedvén szavának.

4. Igazgass. Uram! engemet, Hogy megőrizzem hitemet. Ha von magához e' világ, Én mint Krisztusban óltott ág, Tőle vegyem tápláltatásom', Mig az élők között lesz lakásom.

VIII. Ú R N A P.

89) Nót. 76. Dícs. Szent vagy.

Óh láthatatlan mennyei Felség! Egeknek Királya! A' te létedet e' föld és az ég Nyilván prédikálja.

2. Te vagy egyedül, kitől mindenek Vagynak és függenek; Természetedben egy lévén, hozzád Hasonlók nincsenek.

3. De illy titokra vezérel minket Igédnek vi-

lága: Hogy egy voltodban három személynek
Vagyon valósága.

4. Véges elmém illy nagy mélységet Mé-
regetni félek, Egy Istenségben hiszem van Atya,
Fiu és Szent Lélek.

5. Óh örök Atya áldott Fiaddal, És a' szent
Lélekkel, Én te előtted meghajtom térdem' A'
Keresztyénekkel.

IX. Ú R N A P.

90) XXIII. Zsolt. nót.

Atya Ur Isten rólad vallást tészek, Dicséreted-
re szám és szívem készek. Te vagy az erős, ki
tudtál isteni Szóddal semmiből mindent teremte-
ni. A' mit fent 's alatt szemeink szemlélnék, Al-
talad vagynak, mozognak és élnek.

2. Világosság lőn parancsolatodra, A' menny
és a' föld előállt egy szódra; A' levegőget ki-
terjesztetted; Azzal az egész földet körülvetted,
Szódra vált külön a' föld a' vizektől, Ékesített-
vén fáktól és füvektől.

3. A' napot, holdat, és a' csillagokat Te füg-
gesztetted fel mint lámpásokat. A' madaraknak
te adtál szárnyakat, Te küldéd vízbe lakni a' ha-
lakat, A' barmok testét élettel élesztéd, Az em-
berrel bölcs munkád' bérekesztéd.

4. Imádlak téged, a' ki teremtetted, Szeretlek,
mivel Atyámmá is lettél; Ha terheltetik szükség-
gel életem, Bizodalmamat benned helyeztetem,
Mert hatalmas vagy engem megtartani, Még
nyavalyám' is jómra fordítani.

X. Ú R N A P.

91) XLII. Zsolt. nót.

Dicsérjük háláadással Az egy fő valóságot: :/:
Ki hűséges gondtartással Vezérli e' világot. Meg-
tartatik általa, A' mit teremtett vala; A' mi kez-
detben volt, ma is Megvan, és nincs egy hja is.

2. Tud mint tőle készült mívet, Minden dol-
got egyenként, :/: Szálanként lát minden fűvet,
És minden port szemenként; Úgy vigyáz az ő
szeme, Hogy minden állat neme Megelégtetik
épen, Magához illendőképén.

3. E' világnak történeti Lesznek akaratjából, :/:
Nem a' szerencse vezeti Azokat csak vaktából:
Hanem úgy mennek végbe A' földön és az égbe', A'
mint szájából kijőnek, Az egy fő Gondviselőnek.

4. Ha hát tőle kívánatos Jókat áldásul veszek : :/:
Jóvóltának háládatos Megismerője leszek, Ha rám
nyavalyát ereszt, Rajtam lévén a' kereszt, Bár
hogy könnyítsem nincs módom, Ellene nem zu-
go ódom.

92) CXXII. Zsolt. nót.

Lelkem álmélkodva örvend, Ha a' dolgok vál-
tozása: :/: Egymásból való folyása Szemembe
tűnik és a' rend, Mellyet ezeknek szerzője, :/:
És legbölcsebb Teremtője, A' mint határ közzé
szorított, Annyi századoktól fogva :/: Fentart és
visz kézen fogva Ugy, mint először elindított.

2. Én ugyan meg nem foghatom Együgyű vé-
ges eszemmel, :/: Sem pedig ki nem mondhatom,
A' mit látok is, nyelvemmel. De azt nyilván ta-

pasztalom, :/: Hogy egy végetlen hatalom Mind ezeket jól intézte el, Bátor legbőlcsebb czéljait, :/: És csudálatos útjait Szemeim elől rejtette el.

3. Azért nyugodt szívvel vagyok, Midőn kedvez a' szerencse, :/: De hitemmel fel nem hagyok, Bár éltem veszély rettentse. Tudom, hogy kinek intése, :/: És leghelyesebb tetszése A' jót és gonoszt hordozza: Reám mind az egészséget, :/: Mind pedig a' betegséget, Egyedül csak javamra hozza.

4. Dolgomat híven követem, Várván előmenetelét; :/: Magamat nem kecsgettem, Hogy majd csuda által segít. Erőmet, fáradságomat; :/: Módjával való gondomat Feltett czélomra ráfordítom: De sem nagy aggodalommal, :/: Sem epesztő unalommal Lelkem soha nem szomorítom.

5. A' mi hatalmamban nincsen, Hogy ezt megváltoztathassam, :/: Arra akaratom sincsen, Hogy tőlem eltávoztassam; Ámbár ne legyen kedvemre, :/: Sőt nagy keserűségemre. Csendes lélekkel elszenvedem: Remélvén hogy gyümölcseit, :/: És nem is várt terméseit; Ha most nem, jövődöre szedem.

93) XLII Zsolt nót

Istenre bízom magamat, Magamban nem bízhatom, :/: Ő formált 's tudja dolgomat: Lelkem ezzel bízatom; E' világ szép formája Az ő keze munkája, Mit félek? mondom mérészen: Istenem és Atyám leszzen.

2. Öröktől fogva ismérte, Hogy mire lesz szükségem, :/: Éltem határát kimérte Szükségem 's elégségem; Lelkem hát mit süllyedsz? A' hit-

ben mit csüggedesz? Egy kis bajt nen győz-nél-é meg, Hogy tántoritana ez meg?

3. Tudja Isten kívánságod, Ád is valamit adhat: :! De bölcs Uram! te jóságod, Tudod hogy sok haladhat. Jól van, gondod reám nagy, Mivel édes Atyám vagy; Mint akarod, hát úgy légyen! Másként hinnem volna szégyen.

4. Gyakran még a' bődogság is Egész tereh nyakunkon. :! 'S elébb adnánk még azon is Hogy könnyitnénk magunkon. Terhes a' nyomoruság, De halál itt orvosság. Rang, becsület mi hasznot szül, Mihelyt testünk egyszer meghül.

5. A' valóságos igaz jót Az Úr meg nem tagadja, :! Nagy gazdagság és rakott bált Nem fő jó, ritkán adja. Vagyon egy jó Istened, Ez tenéked mindened; Van jó lelkiismereted! Elég, ezzel beérheted.

XI. Ú R N A P.

94) Nót. 173. Dics. Kegyes.

Jézus! örömet érzek szívembe', Drága neved midőn jut eszembe, Az Atyától te így neveztetél, Mivel nekünk szabadítónk lettél.

2. Midőn homály fogná el szemünket, Megvilágosítottál bennünket, És halálunk a' midőn retente, Félelminktől beszéded megmente.

3. Hogy magunkat adóssokká tettük, Váltásunkat te általad vettük: Utolsó fillérig megfizetél, Mert halálig engedelmes lettél.

4. Minden vétkem, Jézus! eltörölted: Nem keresek hát mást kívülőlted, Kitől várhatnám idvességemet, Te tarthatsz meg egyedül engemet.

5. Ha mint gyalgó esem még vétekbe Légy
szószólóm nékem az egekbe', Légy én óltalmam,
légy én gyámolom, Mert magam hittel hozzád
kapcsolom.

XII. Ú R N A P.

95) Nót. 37. Dics. Jövel Sz. Lé.

Krisztus! felkent fejedelem! Hármastisztod éne-
kelem :/: *Fő Prófétám*, hogy bölcs légyek, Tu-
dományért hozzád mégyek. Jelentsd ki, miként
kedvezett :/: Nékünk, és miket végezett Idves-
ségünknek dolgában, Az Atya titkos tanácsában,
Mert mi hozzánk azért jöttél.

2. Krisztus! a' te személyed szent, Mert az
Atya *Főpappá* kent, :/: És te áldozván érettünk,
Mi bűnbocsánatot vettünk. Esedezz hát hatható-
son, :/: Hogy az Atya az adóson Könyörülván,
engedelmes Légyen mi hozzánk és kegyelmes;
Mert fő papunk azért lettél.

3. Krisztus! te *királyi* székben Ülsz, és ural-
kods az égben; :/: Kérünk igazgass ígéddel;
Birj a' jóra szent lelkeddel. Mi te rólad nevezte-
tünk: :/: Óh viéd végbe, hogy életünk Keresz-
tyéni módon teljen, És szép nevünknek megfe-
leljen; Mert királyunk azért lettél.

96) XCI. Zsolt. nót.

Ur Krisztus! ki vígasságnak Kenettél olajával :/:
Próféta, pap, 's királyságnak Birván hivatalával:
Hogy Atyád akarátjának Titkait kijelentsed, Tes-
ted egy áldozatjának Vérét lelkünkre hintsed.

2. Örömmel béveszünk téged Prófétáknak, papunknak; *!t:* Felmagasztalván felséged, Tartunk nagy királyunknak: Taníts, oktass tehát minket Mint próféta, ígéddel; Mint pap mosd el bűneinket; Mint király tarts erőddel.

3. Minthogy pedig híveidet Arra is méltóztattad, *!t:* Hogy e' krisztusi nevedet Viseljék te általad, Hívatván *Keresztyéneknek*; Adjad hogy megfeleljünk A' keresztyéni tiszteknek, Illy nevet jól viseljük.

4. Ugymint álhatatossággal Szent nevedet valhassuk, *!t:* A' bünt szorgalmatossággal Kerüljük, távoztassuk. A' testi indulatokkal Jó lélekkel harczoljunk, Hogy így végre vígassággal Te veled országoljunk.

XIII. Ú R N A P.

97) XXIII. Zsolt. nót.

Ur Jézus Krisztus! bár meg nem foghatjuk, De szent ígéből hiszszük és állatjuk, Hogy te, mig nem volt ég és föld teremtvé; Mondhatatlanul Atyádtól születve, Természettel vagy *Fija az Istennek* Köz veled léte, 's dicsősége ennek.

2. Imádunk hát téged, mint az Atyával Azon egy Istent, és bizodalmával Hitünknek, idvességünket te benned Keressük, mindent mert meg lehet tenned, Kiért fiakká minket is fogadott Szent Atyád, 's örökségéhez just adott.

3. Jézus! *Urunknak* is vallunk tégedet: Mert kijelentéd ebben szerelmedet, Hogy minket drága véreddel megváltál, Bűnünkből kegyelmesen

feloldozál; Óh ne engedd hát, hogy ismét rab-
ságra Visszaessünk előbbi szolgaságra.

4. Adjad e' végre a' te kegyelmedet, Hogy il-
lendően szolgáljunk tégedet, Tetszésed szerint
éltünket rendeljük, A' mit te szeretsz mi is azt
kedveljük: Hogy a' hol vagy te mi Urunk az ég-
ben, Mi is ott légyünk vele ' dicsőségben.

XIV. Ú R N A P.

98) CXIX. Zsolt. nót.

Nagy örömeire szolgál szívünknek, Hogy embe-
ri testben Isten jelent meg, És részese lett ter-
mészetünknek. Ez a' Megváltó a' bűnöktől ment
meg; Ember mint mi, hát rajtunk könyörül;
Mint Istenünk, sok jókkal vészen körül.

2. Ur Jézus Krisztus! melly csudálatos Előt-
tünk ez, hogy minket úgy szerettél, Hogy Is-
ten létedre alázatos Es megútáltatott emberré
lettél; Urunk lévén, szolgai formában Laktál az
emberek társaságában.

3. Óh tökéletes egy Idvezítő! Neveljed te
benned való hitünket; Segíts, mert csak te le-
hetsz segítő, Hogy benned leljük gyönyörködé-
sünket; Tégedet buzgó szívvel szeressünk, 'S
igaz hit által te benned élhessünk.

4. A' mi szívünkben is fogantassál, Munkál-
kodj' abban lelkednek általa, Hogy születésed'
hálaadással Érezze 's dicsérettel magasztalja,
Miglen te veled óh legfőbb Jóság! Egyesítend
az örökkévalóság.

XV. Ú R N A P.

99) LXXV. és CXXXV. Zsolt. n.

Óh Ur Jézus! áldassál A' te nagy szerelmedért; És felmagasztaltassál Áldott segedelmedért: Hogy midőn eltévedtünk Testben jöttél érettünk.

2. Sőt egész életedben, Kivált midőn a' halál Környülvelt, személyedben Kínt szenvedni kész valál; Bűnünknek rettentésit Hordozván büntetésit.

3. A' keresett hamis vád; 'S bíró szententziája, Midőn halált hozot rád, Adtaq magad alája, Isten ítéletétől Megmentettél terhétől.

4. Hiszszük, hogy szenvedésed, Váltság álnokságinkért, Vérrel lett fizetésed, Elég adósságinkért; Félelmünket elvetted, Istent Atyánkká tetted.

5. Átkozott keresztfára Midőn felfeszítettél, Törvény átkos szájára Örökös zárt vetettél; 'S mikor magadra tevéd, Bűnünk terhét elved.

6. Ur Jézus! táplálj minket Szenvédésid hasznával; Töröld el bűneinket Tested áldozatjával, Vidámits gyötrelmiddel, Gyógyíts megsérlemiddel.

XVI. Ú R N A P.

100) XVI. Zsolt. nót.

Óh Jézus! ki a' váltság munkáját Nemcsak kezdeted, hanem el is végzeted, Midőn szenvedésednek óráját, A' kínos halállal bérekesztetted, Melly után koporsóba is tétettél, Mint halott a' földbe eltemettél.

2. Óh Jézus! adjad lelked kegyelmét, Erősítsed benned való hitünket, Adj bölcs értelmet,

vigyázó elmét, Hogy bűnre hajlandó természetünket Megöldököljük, sőt el is temessük Ekképen a' szent életet kövessük.

3. És mivel nekünk is meg kell halni; A' halál félelme ha körül veszen: Uram! jövel azzal vigasztalni, Hogy ez mi rajtunk nem büntetés lesz, Hanem mivel te megholtál érettünk, Olly út, mellyen az életre vitetünk.

4. Midőn jutunk a' végső órára, A' sirban nyugtasd meg elfáradt testünk', Lelkünk' pedig színed látására Vigyed, hogy azzal megelégtessünk. Ott a' boldog lelkekkel 's angyalokkal, Áldunk téged dicséret mondásokkal.

XVII. Ú R N A P.

101) XIX. Zsolt. nót.

Jézusunk holt teste, A' mellyben kereste A' mi boldogságunk', :/: Halálból felkele, Melly annak lett jele, Hogy már kész váltságunk, És már megadhatja, Meg sem is tagadja, Mi tőlünk áldott keze, Nékünk a' melly jókat, Örökkévalókat, Halálával megszerze.

2. Csndálván Felséged' Jézus! áldnnk téged, Mint olly Fejedelmet, :/: A' ki haláloddal, 'S feltámadásoddal Vettél győzedelmet A' bűnön, halálon; Örök kárhozon, Mellyeket megrontottál, 'S minket hatalmokból, Terhes rabságokból Meg is szabadítottál.

3; Téged arra kérünk Feltámadt vezérünk! E' győzedelmidnek :/: Hogy drága hasznait, Meny-nyei javait Osszszad híveidnek, Mint te dicsőségre, Ugy mi kegyességre Megelevenítettünk;

Hogy a' szent életben, Hitben, szeretetben Épületet vehessünk.

4. Uram! kérünk segítsd, Lelkeddel erősítsd Ebben is hitünket :/: Hogy feltámadásod, 'S utolsó szózatod, A' mi holt testünket A' porból felkölti, megeleveníti. És majd újonnan élünk; 'S az égben örülve, Veled egyesülve, Uram! téged szemlélünk.

XVIII. Ú R N A P.

102) VIII Zsolt nót

Óh Ur Jézus! egeknek nagy Királya, Kinek e' földön végződván munkája, Felmentél mennybe 's ott bóldogúl élsz, Míglen eljössz, és mindent megitélsz.

2. Azért szemünket te reád függesztjük, 'S e' reménységgel hitünket élesztjük, Hogy e' földön szerzél a' melly jókat, Megis adod a' mennyben azokat.

3. És bár e' földön nem vagy már testeddel: De mint ígérted, lelked 's kegyelmeddel Mi tölünk soha távol nem leszesz, Istenségeddel mindent megteszesz.

4. Jézus! esedezz Istennek érettünk, Hogy bocsássa meg valamit vétettünk; Pótold ki mennyben fogyatkozásunk', Tedd kedvessé ott imádkozásunk'.

5. Szent lelkedet küld hozzánk tanítónak, Kit érezhessünk mi vigasztalónak, Ez élet sok keserűségében Öntsön örömet hívek szívében.

6. Ez a' lélek nyújtson olly reménységet, Hogy mint te, mi Fejünk birsch dicsőséget: Ugy

abba minket is tagjaidat Felviszel, hogy bírjuk hajlékidat.

XIX. Ú R N A P.

103) CXVI Zsolt nót

Óh Jézus! ki már megdicsőültél, Szánk dicsér, és imád szívünk tégedet A' kia' mennybe felvivén testedet, Ott szent Atyádnak jobbára ültél.

2. Mellyel vettél legfőbb méltóságot, Léven az Anyaszentegyház fejévé, Mellynek gondját az Isten reád tévé, Hogy tégy mindeneknek igazságot.

3. Innen tudjuk, hogy adhatsz, és akarsz Adni is mindent mi idvességünkre, És míg eljutunk mennyei helyünkre, Mindenható karoddal bétakarsz.

4. Óh Uram! kérünk bizonyítsad meg, Magad Szentegyházad fejének lenni, Ne engedd azt soha prédára menni, Ajándékid' rajta újítsad meg.

5. Adjad, hogy mint bírót is várhassunk Az égből téged józan jámborsággal, 'S mikor megítélsz mindent igazsággal, Akkor jobb kezed feől állhassunk.

XX. Ú R N A P.

104) CIII. Zsolt. nót.

Megzendül nyelve közöttünk mindennek, Tenéked áldott Szent Lélek Istennek, Hogy dicséreteket 's áldást mondjunk, Ki megfoghatatlanul az Atyától Származol, és annak örök Fijától: Méltó hogy igaz Istennek valljunk.

2. Te vontad fel kárpitját az egeknek, Tápláló erőt adtál a' vizeknek, A' próféták által is te szóltál, A' Jézus tégedet vigasztalónknak, Igért

és küldött mennyből szószólónknak: Mellyért mint tüzes nyelv, le úgy szálltal.

3. Óh Isten Lelke! azért kérünk téged, Közöld velünk is munkás segítséged, A' nekünk szerzett jókban részesíts, Világosítsd értelmünknek homályát, Hárítsd el a' szentség sok akadályát, 'S hit által a' Krisztussal egyesíts.

4. Az ígét bennünk tegyed hathatóvá, Éneünk 's könyörgésünket buzgóvá, Ruházz fel galambi szelidséggel; Vigasztalj minket keserűségünkben; Adj lelki erőt, biztass félelminkben; Töltsd bé lelkünk' édes békességgel.

5. Óh áldott Lélek! tölünk ne távozzál, Hanem mind örökké bennünk lakozzál, Mind addig dajkálkodjál mi velünk, Mígnem kifutván a' czélig pályánkat, Kezünkbe adod az égben pálmánkat, A' hol általad örökké élünk.

XXI. Ú R N A P.

105) XXXIX. Zsolt. nót.

Ur Isten tölünk végy dícséretet, Hogy az emberi nemzetet, Midőn elesett meg nem vetetted, Hanem kegyelmedbe vetted: Abból választál hívő sereget, Mellyért fiad tett cleget.

2. Ez a' sereg a' te *Szentegyházad*, Mellyre áldásod' ruházod, Ezt minden népből gyűjtöd igéddel, És vezérled szent lelkoddal. Áldott légy, ebbe hogy befogadtál Minket is, 's hitre juttattál.

3. Könyörgünk, Uram e' te házáért, Mellyért szent Fiad ontott vért: Tartsd ebben a' *Szentekegyességét*, 'S kegyelmednek szövetségét, Mészse terjeszszed ki határait, Erősítsd oszlopait.

4. Hogy minket a' hitldvezitőnkkel Összekö-
sön mint fejünkkel, És a' tőled vett ajándékok-
kal Ugy élhessünk, hogy másokkal Közleni mint
igaz keresztyének, Készek legyünk és serények.

5. És mivel vagyunk bűnnel teljesek, Büntetésre
érdemesek: Téged kérünk, mint Jézusunk Atyját,
Add meg *bűnünk bocsánatját!* Hiszszük is hogy
ezt meg nem tagadod, Hanem ő értte megadod.

6. 'S midőn elengedsz sok adósságot, Adj ar-
ra hajlandóságot, Hogy téged mi is nagyon ked-
vellünk, Híven szolgáljunk 's tiszteljünk, Mig-
nem végtére a' mennyországban Veled leszünk
bóldogságban.

XXII. Ú R N A P.

106) XXXIV. Zsolt. nót.

Melly nagy vídámsággal Tölts be Isten szívünket,
Midőn biztatja hitünket A' *feltámadással*. Tudjuk,
ha meghalunk, Bár testünk sírba tétetik: De lel-
künk mennybe vitetik, Felderül hajnalunk.

2. Majd megnyílik sirunk, A' testünk abból fel-
kelvén, És lelkünkkel egyesülvén, Uj életet bírunk,
Mellynek soha vége, Baja 's unalma nem leszen,
Kimondhatatlan egészen Annak dicsősége.

3. Óh Isten! e' hitben Erősíts bölcs reménység-
gel, Hogy ékesüljünk szentséggel E' földi élet-
ben: Így majd halálunkat E' reménység könnyeb-
bítse, 'S felkeléssel édesítse Elaluvásunkat.

4. Mikor ezt elérjük, Megdicsőítvén testün-
ket, Azzal egyesült lelkünket, Vidd magadhoz
kérjük Valakik szeretnek Téged', színed látásá-
ra, Óh! juttasd el bírására Az örök életnek.

XXIII. Ú R N A P.

107) XXXII. Zsolt. nót.

Teljes az olly embernek boldogsága, Kinek az Isten nagy irgalmassága Sok vétkeiről elfelejtkezett, Bűnös fejének megkegyelmezett. Boldog az! 's lehet erős bizodalma, Kinek a' Krisztus paizsa, oltalma, Mert nem árt annak sem bűn, sem halál, Bátor a' törvény ellene feláll.

2. A' törvény súllyát, hogy ha megvizsgáljuk, Erőnk mivóltát azon megpróbáljuk: Lelkünk bűvában menten süllyedez, A' remény bennünk fogy és csüggedez; Mert tudjuk nyilván, melly nagy gyarlóságunk, Melly véghetetlen bűnünk 's adósságunk, Ugy, hogy ha törvény szerint bánsz velünk, Nem állhatunk előtted Istenünk.

3. De ha szívünket emeljük végtére Idvezítőknek elégtételére, Nagy érdeméhez ha hittel nyúlunk, Legottan lelkünkben megújulunk; Mert büntetésünket már elviselte, Mellyel váltságunk árát érdemelte; A' törvény átkát rólunk elvevé, Nagy kegyelmének tőn részesévé.

4. Hát benned vetjük minden bizodalunk', Óh áldott Jézus! paizsunk 's óltalmunk! Tudván vétkeink sokak és nagyok. Mert mi csak férgek vagyunk és porok: De te kedves vagy, Urunk! az Istennél, Érdemed drágább előtte mindennél, Ha igazságod bennünket fedez, Bűn rabjává lenni nem enged ez.

5. Hitünkkel azért csak te hozzád megyünk, Nem hogy érette bért várjunk, vagy vegyünk, Mert tudjuk, hogy Isten ajándéka A' hit, hanem ez szívünk szándéka, Hogy érdemedet elfoghas-

suk ezzel, Mint drága jóra kinyújtatott kézzel,
És megmuassa hiv szeretetünk, Hogy csak tő-
led függ böltdog életünk.

6. De mivel gyarlók vagyunk e' jóságban. Te!
ki lakozol mennynek országában, Küldd el lelke-
det, hogy vezéreljen, Oktasson, hozzád menni
mint kelljen. Óh ne hagyj, Uram! ne hagyj el ben-
nünket, Óltalmazd, kérünk, gyarló életünket,
Hogy holtunk után hozzád mehessünk, Az iga-
zak közt bő részt vehessünk.

XXIV. Ú R N A P.

108) XXXVIII. és LXI. Zsolt. n.

Lelkünk hozzád kívánczik, Óhajtozik, Óh élet-
nek kútfeje! Mert nálad talál óltalmat Nyúgodal-
mat, Idveségünk ereje!

2. Nem bizhatunk érdemünkhöz, Mert fejünk-
höz Kötöttett a' gyarlóság. Életünk ha megvizs-
gáljuk, Ugy találjuk, Nincs bennünk teljes jóság.

3. Az Urnak parancsolatját, Akaratját, Óh
hányszor hágtuk által? Hányszor vólt munkánk
éretlen, Rendeletlen, Erőtlenségünk által.

4. Ha lelkünk jóra gerjede, Megcsügged ez,
Mivel a' halandó test Szünetlenül ostromolja,
Meggátolja, Hogy legyen a' jóban rest.

5. Illy bűnös gyarlóságunkkal, Fő Urunkkal
Szembe meg nem állhatunk; Tettes igaságunk-
ért Jutalmat 's bért Hát mimódon várhatunk?

6. Mert ki saját erejének, Érdemének Nagy-
ságát veti 's hánysa, Szükség légyen feddhetet-
len, Okvetetlen, Mint a' törvény kívánja.

7. Tudjuk hogy a' kegyességnek, És hűségnek

Vagyon drága jutalma: De azt adja kegyelemből,
Nem érdemből, Az Istennek irgalma.

8. Mi tehát ez óltalomhoz, Mint kőfalhoz, Egyedül támaszkodunk, Jézusunknak kegyelméhez, 'S érdeméhez, Hit által ragaszkodunk.

XXV. Ú R N A P.

109) XXIII. Zsolt. nót.

Az övéinek az Ur megtartója, Őrző pásztora, hiv óltalmazója, Illő jóvóltát rejteni szívünkben, Szent nevét áldnunk egész életünkben, Mert kegyelemből érdemeink felett Sok lelki jókkal bennünket környülvett.

2. Szent beszédének gyönyörűségével, Áldott lelkének titkos erejével, Bűnünk álmából minket felébresztett, Kétes szívünben olly hitet gerjesztett, Melly bánatjában lelkünk' vidámítja, Jó reménységgel naponként újítja.

3. Sőt, hogy nyilvánban érezzük kegyelmét; Várjuk bizonynyal ígért segedelmét, Jósággal édes teljes indulatja *Sákramentom*it velünk kös-toltatja: Így erősíti csüggedő hitünket, Jeggyel élesztvén erőtlenségünket.

4. Hozzád megyünk hát, óh erős köszálunk! Mert szent pecsélid meg vannak mi nálunk; Tudjuk, végedet hogy bennünk elérjed, Válságod haszna reánk is kiterjed, Elégtételeid bűnünket eltörli, Érdemed fejünk' életre vezérli.

5. Ez is szívünknek hozzád óhajtása, Óh élő Isten, idvesség forrása! Hogy ha kedvedből már Atyánkká lettél: Végezd el a' jót, mellyet elkezdettél, Reménységünknek add meg kívánt végét, Megváltott lelkünk örök idvességét.

XXVI. Ú R N A P.

110) L. Zsolt. nót.

Ur Jézus, idvesség Fejedelme! Erőtlenségünk hív segedelme! Megtérünk hozzád hálaadással, Áldván szent neved' énekmondással, Emlékezeted' forgatjuk eszünkben, Rólad éneklünk egész életünkben.

2. Mert gyarló voltunk bűnben eredett, De nagy kegyelmed ránk kiterjedett, Megtartónk voltál a' méhtől fogva, Nem hagytad hogy a' bűn tartson fogva, Sőt e' világtól bennünk' elszakasztál, Szent szerelmedből magadnak választál.

3. Eljegyzél kegyelmednek jegyével, A' *hereszségnek* tiszta vizével, Zászlód alá minket bérítettél, Szent szövetségedbe befogadtál; Erőtlenségünk' Lelked segítetté, Házaad javait velünk éreztette.

4. Testiek voltunk testtől születvén, Bűnünk sárjában eltemettetvén: De szent vérednek drága hullása Szegény lelkünknek lőn tisztulása, Ujjászült lelked titkos kegyelmével, Felékesített lelki szerelmével.

5. Oh áldott Szent Lélek! kérünk téged, Segítsen a' jóban szent Felséged, Hogy a' bűnöknek épen meghaljunk, Szent életet követni tanuljunk, Hogy jó Istenünk így minket kedveljen, És végre benne örömünk bételjen.

XXVII. Ú R N A P.

111) CIII. Zsolt. nót.

Áldjuk szüntelen kegyes Istenünket: Dicséretére zendítsük nyetvünket, Hirdessük jóvóltát víg

örömmel. Rólad, óh Atyánk! rólad énekelünk, Mert mások felett jól tettél mivelünk; Hozzánk fordultál nagy kegyelemmel.

2. Gyarló élünknek kezdetétől fogva, Tartott kegyelmed kezeinknél fogva, Irgalmas szemeid reánk néztek; Erőtlen testünk még gyenge korában, Talált óltalmat szárnyad árnyékában, Holott mellőlünk sokan elestek.

3. Keresztyén szülék által felneveltél, Érdemünk nélkül frigyedbe bévettél, Tettél háznak szent tagjaivá, Nagy irgalmadból mi reánk is tere Áldott Fiadnak drágalátos vére, Hogy a' bűn ne tenne rabjaivá.

4. A' keresztségnek szentséges vizével, Mint újjászülés tiszta ferdőjével Megmosád gyenge 's erőtlen testünk': Így szent házadba minket beváltál, A' hitlenektől ezzel elszakasztál, Holott téged még nem is kerestünk.

5. Bízunk hát hittel mi jó Istenünkben, Ki Atyánkká lett már gyermekségünkben, Mint a' vízzel megmosá testünket: Ugy szent Fijának kiöntött vérével, 'S azzal érdemlett lelki kegyelmével, Bűneinkből megtisztít bennünket.

XXVIII. Ú R N A P.

112) LXXXIV Zsolt nót

Oh Jézus! mi idvességünk! Fejedelmünk 's dicsőségünk, Szívünknek fő vigasztalója! Rólad, csak rólad énekel :! Szánk buzgó dicséretekkel; Lelkünknek édes táplálója! Egyedül csak hozzád térünk, Mert hív pásztornak ismerünk.

2. Óh melly szent az az indulat, Melly veled

örömet mulat! Óh Jézus idvesség forása! Bóldog a' kit hívsz magadhoz, :/: 'S méltóztatsz szent asztalodhoz, Hogy kegyelmed jelét ott lássa. Bizony bóldog az olly ember, Ki nálad kedvességet nyer.

3. Mert érdemedben részesül, Te veled, Uram! egyesül: Ha hiv tagja e' vendégségnek, Mint a' bort 's kenyeret veszi, :/: Akkor részesévé teszi A' hít ötet az idvességnek, Mellyhez ártatlan Jézusunk Vére által vagyon jussunk.

4. No hát kit bűnök rongálnak, Járuj e' kegyes királynak Vig. örömmel szent asztalához, Nem vét el ez irgalmas szív, :/: Mert könyörülő igaz 's hiv, Csak hogy folyamodj' óltalmához, Bévesz sebe rejtekébe, Mint igéri szent jelébe'.

5. Nincs is egyébben óltalmunk, Reménységünk 's bizodalmunk, Édes Jézus! hanem csak benned; Szállj hozzánk kedves vendégünk! :/: Óltsd meg nagy lelki éhségünk; Mert eledelünk csak érdemed. Szívünket imé kitarjuk, Szentségedet várván várjuk.

XXIX. Ú R N A P.

113) XXXIV Zsolt. nót.

Hívek! ébredjete Jézusunk dicséretére, Áldott emlékezetére Szívből gerjedjete; Kegyelmet keressük E' lelki szabadítónknak, Hív és édes táplálónknak Jóvóltát hirdessük.

2. Mert éhezők valánk, A' szomjuság elepesztett, A' bűn végképen elvesztett, Mellyben mind meghalánk: De lelke megesett Rajtunk e' ke-

gyelmes Urnak, Látván nyavalyáink dulkak, 'S menten felkeresett.

3. Mélységből kihozott, Az igazságnak mezején, Az élet tisztakutfejen Vezérlett 's hordozott. Végre velt magához, Szentségbe felöltöztetett, Nagy kegyelméből ültetett Ő szent asztalához.

4. Hol megelégitett Megtöretett szent testével, Érttünk kiontott vérével, És megkönnyebítt. Bóldog, ki ezzel él, Mert a' gonosz annak nem árt, Semmi veszély nem tehet kárt, A' haláltól sem fél.

5. Azért kik éheztek, Jertek az Ur' asztalához, Folyamjatok jóvóltához, És megelégesztek. Mert az Ur nem hagyja A' töredelmes lelkeket, Sőt táplálja mind ezeket, Magát nekik adja.

6. Mint a' száj részesül A' látható szent jegyekben: Ugy e' nagy Ur e' hivekben Él 's velek egyesül. Lesz édes dajkájok, Mert megtöretett testének, Kiontott drága vérének Haszna járul rájuk.

7. No hát tegyünk vallást, Hogy igaz szívvvel szeretjük Az Urat, 's híven követjük, Adván neki szállást. Jöjj be hozzánk kérünk; Óh Jézus! drága vendégünk, Idvességünk 's dicsőségünk, Légy holtig vezérünk.

XXX. Ú R N A P.

114) XXXVI Zsolt nót

Fő gondja legyen mindennek, Hogy hirdesse az Istennek Jóvóltát, és Felségét; :/: Hirdesse ajándékinak, Mellyeket ad fíjainak, Nagyságát és szépségét. Jézus! te reád gerjedez :/: Szívünk,

és rólad zengedez Nyelvünk kész indulattal, Mert vóltál 's vagy te népedhez. Áron vett örökségedhez Drága jó akarattal.

2. Kijelentéd irgalmadban. Szentséges vég vacsorádban, Hogy áldozattá lettél, :/: A' benned bizó hívekért Halált nemző bűneinkért Egyszer eleget tettél; Kikkel is vélek lakozol, :/: És karjaidon hordozol. Sőt azokkal egyesülsz, Szent lelked által velek vagy, Noha Felséged dicső 's nagy, 'S az Atyának jobbán ülsz.

3. Azért a' kik tusakodnak, Bűneiken szomorkodnak, És hittel rád néznek, :/: Idvezítésedet várják, Bűn előtt szívök' bezárják. Megtérni igyekeznek, 'S kívánnak néked engedni, :/: Szent életben nevedni, És futni jóvóltodhoz: Azok mint édes fiaid, Véren váltott hív szolgálid, Méltók szent asztalodhoz.

4. De a' színes képmutatók, Bűnt velő gonosz aratók, Innen távol menjenek, :/: A' megtérhetetlen szívek, Kiknek álnok minden mível, E' jóval ne éljenek. Ti álnokságnak fia! :/: Fussatok el, mert javai Az Urnak nem tiétek; Ha itt éltetek méltatlanul: A' harag csallhatatlanul Reátok száll, hidjétek.

XXXI. Ú R N A P.

115) XXIV Zsolt nót

Istennek választott népe, Kit ékesít lelki képe, Vigyázz belső ékességedre; Szemeid arra néznek, Ki által menny 's föld lettenek, Mert e' szolgál dicséretedre.

2. Igéjét tisztán hirdessed: Szent házat buz-

gón szeressed, A' jókat tartsd meg kegyelmedbe', A' kik mutatják hiteket Munkájokkal, az illyeket, Mint hívő fiaidat vedd be.

3. A' kik pedig eltévedtek, Rosz életre vemedtek, Térítsd, 's feddjed hasznos intéssel, És ha szíves kérésednek, Megvetvén a' bűnt, engednek, Légy azok iránt kedvezéssel.

4. De a' megromlott szíveknek, Bűnben léledző lelkeknek Társalkodásoktól irtózzál, Közűled őket kivessed, Mint roszt tagokat elmeszed, Hogy a' jóknak kárt ne okozzál.

5. De ha viszont megjobbulnak, Hozzád kéréssel járulnak: Vedd be, 's kedvezz a' megtérőnek; Így az Urnak háza épül, Napról napra inkább szépül, Plántái virágozva nőnek.

XXXII. Ú R N A P.

116) LXXV. és CXXXV Zsolt. nót.

Uram! téged tisztelünk Méltó háláadással, Aldjuk neved' míg élünk, Szép dicséret mondással, És hirdetjük mindennek Nagy voltát kegyelmednek.

2. Mert te voltál Istenünk Születésünktől fogva: Felkölt a' bűn ellenünk, Hogy törbe ejtsen fogva, De lelked minket megszánt, Rólunk minden tört elhányt.

3. Hát vajjon mi lehetne, Óh Jézus! olly drága kincs? Lelkünk hogy szerethetne? Holott nálad főbb jó nincs; Csak te vagy a' valóság, Ut, élet és igazság.

4. Szeretünk is biztonnyal, Lelkünk hozzád kiterjed, Bár meghaljunk azonnal Ha szívünk

rád nem gerjed, Mert halál és ítélet Nálad nélkül ez élet.

5. Szívünk vallástételét Jó lelkiismerettel Megtartjuk, 's adjuk jelét Kegyes és szent étellel, Hogy életünk folyása, Légyen másnak lámpása.

6. Mert tudjuk a' kik járnak A' romlott testnek útján; Tőled hiában várnak Áldást halálok után; Jaj lesz vége dolgoknak, El kell veszni azoknak.

7. De nekünk reménységünk Vagyon a' mi Urunkban: Hiszszük lesz idyességünk Csak járjunk jó útunkban, Ha követjük világát, Meglátjuk mennyországát.

XXXIII. Ú R N A P.

117) CXLI. Zsolt. nót.

Hozzád kiáltunk mi Istenünk! Mert látjuk bűnünk rutságát, Ellenségünk sokaságát, A' romlottság harczol ellenünk.

2. Szerez lelkünknek sokféle bajt, Mivel erősebb nálunknál, Uralkodik mindnyájunknál, Ha meg nem szánsz, jaj! töribe hajt.

3. Szívünk gerjedez ha mi jóra Készségünkben megháborit, Szégyenvallással elborit. Mellyben megszűnnék, nincs olly óra.

4. Öldököld meg, Uram! mi bennünk Ez ó embert, hogy meghaljon, Valamikép meg ne csaljon, 'S ne kelljen igáját felvennünk.

5. Küld el hozzánk áldott lelkedet, Melly által hánja, 's gyűlölje Szívünk a' bűnt, sőt megölje, Melly megbántotta felségedet.

6. Támaszd fel, Uram! valójában Az új embert

szíveinkben, Hadd nyugodjék kebelünkben, 'S örüljünk az Ur jóvóltában.

7. Az igazságnak tudománya, Járásunkban vezéreljen, Hogy lelkünk 's testünk úgy éljen, Mint szent akarated kívánja.

8. A' színességet űzd el messze, Hogy szívünk szent törvényedre Nézzen, és dicsőségedre, Másfelé lelked ne ereszse.

9. Taníts meg te szent törvényedből Felségedet mint tiszteljük, Máshoz magunk mint viseljük, Hogy ki ne essünk szerelmedből.

XXXIV. Ú R N A P.

118) CXIX Zsolt nót

Lelkünknek ez teljes indulatja, Hogy Felségedet Uram! úgy tisztelje, Mint szent igéd nyilván kimutatja, Csak kegyelmed e' jóban vezérelje, Mert boldog a' kit te gyámolítasz, Szent törvényed szerint járnai tanítasz.

2. Oh! melly boldogok kik reád néznek, Méltóságodnak nagy vóltát szemlélik, Szent igédre híven figyelmeznak, 'S a' szerint áldott nevedet tisztelik, Szíveket előtted megalázzák, Dicsőségedet másra nem ruházzák.

3. Sokan halgatnak a' bálványokra, A' hazug babonálás van kedvekben. De a' mi szívünk nem néz azokra, Nem is bizik a' gyarló emberekben; Mert nagy egyedül az Urnak karja, Ő segít, és ront a' miként akarja.

4. Óltalmat ezért csak tőled várunk, Nézzén jó hittel drága kegyelmedre, Téged tisztelünk, 's igédnél járunk, Térdünket hajtjuk egyedül ne-

vedre, Mert te vagy az Ur mindenek felett, Téged illet az isteni tisztelet.

5. Nincs drágább kincs, Uram! kegyelmednél, Mellyet birnak, kik tégedet szeretnek; Kérünk jártass minket is igédnél, Hadd vessük meg javait az életnek, Hogy lelkünk téged szívből szeressen, Drága kegyelmedből bő részt vehessen.

XXXV. Ú R N A P.

119) Azon nótára.

Taníts meg Uram! szent törvényedre, Hogy egyenesen útdban járassunk, Igéd oktasson tisztelotedre, Illendő áldozatot hadd adhassunk Szent Felségednek; óh jó Istenünk! Hogy haragod ne gerjedjen ellenünk.

2. Zabolát vetünk indulatinkra, Hogy szent törvényed ellen ne járjanak, Vigyázunk okosan lábainkra, Hogy azok előtt meg ne hajoljanak; Mellyek embereknek találmányi, A' testi kéznek néma csinálmányi.

3. Igédnek tisztaságát követjük, Melly tanítja, hogy ki ne ábrázolja Az Istent senki, azt meg sem vetjük; Mert a' léleknek nincs külső formája: Te pedig, Uram! lélek vagy nem test, Hát senki kézzel tégedet ki nem fest.

4. Igazságban kívánsz tiszteltetni, És a' lelki áldozatot szereted, Szükség hát törvényedet követni, Uram! ebben áll egész tiszteleted, Hogy minden igazán megismerjen, Szeressen, benned bízzék 's hiven féljen.

5. Szívünket Uram! csak rád fordítjuk, Mivel mástól nem jöhet segedelem; Kéréseinket hozzád indítjuk, Mert csak te hozzád készíted a' szerelem: Szent lelked általa' jót vidd végben, Hogy megmaradjunk hóltig a' hűségben.

XXXVI. Ú R N A P.

120) Azon nótára.

Tisztelünk Uram! nagy félelemmel, Felséges vóltodat lelkünk becsüli; Szent nevedről szólunk szeméremmel, Mert haragodat az el nem kerüli, Ki jár a' kevélységnek útában, Áldott nevedet felvészi hijában.

2. Frigyet vetünk a' mi ajakinkkal, Hogy elened káromlást ne szóljanak, Nem sértjük felséged' szidalminkal, Mellyekért ítéletid leszál-
lanak. Óh Uram! kegyelmed gyámolítson, Hogy semmi e' nagy bűnre ne indítson.

3. Azok sem hallgatnak törvényedre, 'S hamar elvesznek vakmerő vóltokban, Kik hamisan esküsznek nevedre, 'S ok nélkül bordják szent neved' szájokban. Gyűlöli szívünk e' társaságot, Mert szereti lelked az igazságot.

4. Nagy vagy Uram! te nagyobb mindennél; Dicsőséged kiterjed mind az éig, Nincs drágább név szentséges nevednél. Azért azt híven tiszteljük mind végig, Illendő félelemmel említjük, Beszédinkbe kegyesen elegyítjük.

5. Kegyességgel rólad vállást teszünk, Hitünket hazugsággal nem fedezzük, Dicsőítésedre készek leszünk, Az igazságot hóltig védelmez-

zük, Csak kegyelmed minket erősítsen, Hogy
a' világ 's a' test el ne széítsen.

XXXVII. Ú R N A P.

121) Azon nótára.

Örizz meg Uram! bennünket, kérünk, Nevelj
szentséges neved félelmében, Légy mind hól-
tunkig kegyes vezérünk, Hogy járjunk az igaz-
ság ösvényében, Tiszteletedet hordjuk szívünk-
ben, Te reád nézzünk vallástételünkben.

2. Rólad ha mikor kell emlékeznünk, Esküd-
nünk szükség áldott szent nevedre, Ne engedj
Uram akkor vétkeznünk! Sőt hitünket fordítsd
dicsőségedre, Hogy vallástételünk igaz legyen,
Dicsőséged ez által is terjedjen.

3. Öröme vagyon szívünknek azon, Hogy ví-
gyáz ígéd szánknak beszédére, 'S oktat, hogy
hitünk reád czélozzon, Esküdjünk egyedül az Ur
nevére, Másnak ne adjuk a' tisztességet, Melly
illet csak mindentudó felséget.

4. Szívünknek te vagy általlátója, Te tudod
nyilván mi vagyon mi bennünk, Te lehetsz an-
nak megboszoszúlója, Azért illik szent nevedet
felvennünk; Hogy légy szívünknek igaz bírója,
És úgy bánj azzal, mint Lelked találja.

5. Igaz vagy Uram! ítéletedben; Kedvelled a'
jó hitet 's igazságot, A' tiszta szívűség van ked-
vedben: De gyűlöli lelked a' csalárdságot. Ké-
rünk, Uram! szent Fiad nevében, Az igazság-
nak vezérj ösvényében.

XXXVIII. Ú R N A P.

122) Azon nótára.

Próbáld meg Uram! próbáld szívünket; Támasztjuk ügyünk' bölcs ítélletedre; Látod nyilván igyekezetünket, Hogy gerjed lelkünk szent tiszteletedre; De hogy ezt híven teljesíthessük: Engedd, áldott kegyelmed' hadd vehessük.

2. Rólad, kik tisztán megemlékeznek, Szeretik szent háznak terjedését: Azt nevelni híven igyekeznek, Azok tartják meg szának rendelkezését, Kegyességeknek léssen jutalma, Az örök életnek csendes nyugalma.

3. Oltárodnál a' kik megjelennek, És szent ígédet örömmel hallgatják, Háza javaival híven élnek: Könyörgéseket hittel bémutatják, Azokra Lelked néz kegyelemmel, Szükségekben léssen segedelemmel.

4. Felséged azokat is kedveli, Kik a' szegényről el nem felejtkeznek, Sőt azt kész indulatjok segíti, 'S jóltenni mindenekkel igyekeznek. Áldásodat ezekre fordítod, Javaidat rajtok megszorítod.

5. Óh szent felség! munkálódj' szívünkben, Hogy mi is mind e' jókat cselekedjük, Élünk szentül egész életünkben, A' jóban napról napra nevedünk. Ugy igazgasd szívünk indulatját, Hogy itt elkezdjük a' mennynek szombatját.

XXXIX. Ú R N A P.

123) Azon nótára.

Szent ígéd, Uram! nekünk lámpásunk; Melly fénylik lábaidnak zsámolyánál, Tudjuk egyenes

lészen járásunk, Ha járunk hiven ennek világánál, És úgy rendeljük éltünk folyását, Mint halljuk szent lelkednek oktatását.

2. Szemeid előtt azok kedvesek, Azokat szeretted hosszú élettel, Kik szüléikhez engedelmessek, Őket félik illendő tisztelettel, Hatalmok alá fejeket adják, Intéseket jó szívvvel megfogadják.

3. Óh! melly boldog az olly gyűlkezet! Melly hallgat a' jó rendnek Istenére: Mellyet csak az Ur törvénye vezet, Vigyáz okosan kötelességére, Az alsó rend a' felsőt hallgatja, Az erős az erőtlent apolgatja.

4. Romláshoz közelit az a' város, Eljő nem várt veszedelme véletlen; Megnem maradhat bár legyen záros, Mellyben a' nép elfajult 's engedetlen; Az elsőek kevélyek, kegyetlenek, Az alsók gonoszok engedetlenek.

5. Igazságod, Uram! vezéreljen, Adj szívünkbe kész engedelmisséget, Hogy legelsőben téged tiszteljen, Te utánnad a' királyi felséget: És kiket örállókká tétettél, 'S hatalmok alá minket is vetettél.

XL. Ú R N A P.

, 124) XXV. Zsolt. nót.

Elők Istene! tégedet Mennyire megbántanak, Kik megrontván törvényedet, Ölnék és vért ontanak: Hozzád az erőszakkal Kimult ártatlannak vére, Bosszút kérő szavakkal, Kiált az egek egére.

2 A' szívet is hol rejtekben Addig gerjed a' szikra, Mignem a' felgyúlt méregben Rálobban a' másokra, Utálod, mert ha annak Lappangva

tartott lángjai Sebesen kirohannak, Vannak gyilkos rontásai.

3. Az irigyek, ólálkodók, Az embert rágal-mazók, Az ok nélkül gyanakodók, Mást gyűlölségbe hozók, Előtted nem kedvesek; Mert az ő nyelvek és szívek Olly felette mérgesek, Mint a' halált szerző ívek.

4. Isten! nézz irgalmas szemmel, Mert báröléssel nem is, De más illy nemű vétkemmel Vádol a' szív engem is, Ne hozz rám ítéletet, Sőt hatalmad erejével Ruházz fel a' szeretet Szelid és jámbor lelkével.

XLI. Ú R N A P.

125) Nót. 173. Dícs. Kegyes Jéz.

A' szüzesség az a' legdrágább kincs, Mellynek ára egész világban nincs, Az a' ki ezt egyszer elprédálja, Visszanyerni hiában próbálja.

2. E' nélkül az ékes ábrázatra Ugy néznek mint merő utálatra, E' nélkül a' tiszta szent Istennél, Nem egyéb a' lélek fertelemnél.

3. A' hűség a' házasok szívében, Melly köttetik az Isten nevében, Egy pár személyt anynyira egyesít, Hogy két testet egy lélek lelkesít.

4. A' ki ezt a' hűséget megrontja, Arra az Ur haragját kiontja, Mert vakmerőn azon keresztülment, A' mi Isten és ember előtt szent.

5. Óh Ur Isten ne bocsáss ezekre, És más ilyen fertelmességekre; Kárhozatba hogy mást is magammal Ne juttassak fajtalansággommal.

6, Mivel pedig te látod azokat A' szívbeli tít-

kos romlásokat, Mellyek miatt testben és lélekben Nyavalygok, légy orvosom ezekben.

XLII. Ú R N A P.

126) XXXII Zsolt. nót.

Melley bódog a' ki jól és igazán él, Hamis keresményt házában nem szemlél; A' ki kenyerét eszi dolgozva, Nem álnok úton és nem orozva: Csendes az belől a' maga lelkében Vidám, jókedvű jártában keltében; Nem retten az fel édes álmából, A' maga lelke vádolásától.

2. Nincsen a' gonosz ilyen állapottal, Ki öltözködik másoktól lopottal, Ő ellene, a' mit titkon letett, Haragot kiált és ítéletet, Onnan folyul az Isten fenyegeti, Ide alatt a' mások tekinteti, Magát soha meg nem nyugtathatja, Átok alatt van minden falatja.

3. Teremtő! ki az embert dolgozásra Rendelt, és nem húzásra vonásra; Irtsd ki közülünk az álnokságot, Virágoztassad az igazságot, Hogy dolgainkat igaz szivűséggel Folytassuk és nem gonosz mesterséggel, Tápláljon mindent rendes munkája, Senki ne legyen mások nadálya.

127) Azon nótára.

Óh melley nagy az olly ember boldogsága, Kinek igazán gyült minden jószága, Ki híven jár a' magáé körül, És a' hamissanjötnék nem örül; Boldog a' ki az álnok nyereségre Átkot mér kérni, felnézvén az égre, És kinek jó lelkiismerete Utján megyen szüntelen élete.

2. De jaj! a' kinek az Isten törvénye Nyilván mondja, hogy hamis keresménye! Romlást okoz felebarátjának, Kárhozott gyűjt önnön magának. Jaj annak kinek szerzett gazdagsága, Csalárd lelkének tanúbizonysága, Kit elhagyott lelkiismerete, 'S a' baromhoz hasonló élete.

3. Óh Isten! áldd meg foglalatosságom, Mellyben szent tetszésed' által nem hágom: Vezérelj hozzád vágyó lelkemet, Hogy tőled várjam nyereségemet, Azt tartván hasznos vevésnek adásnak, Mellyben nem csaltam 's kárt nem tettem másnak, Mellyért szent orcsádnak ítélete Előtt nem bánt lelkem ismerete.

XLIII. Ú R N A P.

128) CII. Zsolt. nót.

A' nyelv csuda alkotása, Annak értelmes szólása, Bölcs és jó Isten! neked Dicsőséges remeked; Az a' szívnek indulatit, Az elmének gondolatit: Az okosan tett hangokkal Tudja közleni másokkal.

2. Isteni szent czéled ebben Az, hogy az ember könnyebben Éljen a' társaságban, Kölcsönös barátságban, És hogy legyen annak nyelve Dicséretednek eszköze, A' néma állatok között, Mellyeknek nyelvök kötözött

3. De óh gonosz cselekedet! Mennyire elvetemedett Az ember, az ő nyelve Hazugsággal van telve. Bár hamisság van lelkében, Mégis az esküvésében Istent hívja tanujának, Mást megrontó fortélyának.

4. Óh te! ki a' mi nyelvünket Formáltad, ne hagyj bennünket Azzal így visszaélnünk, Ha-

zugságot beszélnünk; Ne engedd; hogy fegyver legyen Szánkban, és károkat tegyen, Hanem másoknak használjon, Dicséretedre szolgáljon.

XLIV. Ú R N A P.

129) CXIX. Zsolt. nót.

Szent Isten! rémuléssel eltelünk, Mikor törvényedből azt kell értenünk, Hogy előtted arról is felelünk, A' mi csupán csak kívánság mi bennünk, Azt senki sem hallja, 's nem szemléli, Mégis szent igazságod megítéli.

2. A' gondolat, kívánság egyszerre Születik és nem tudunk róla tenni, Hogy most amarra repül majd erre; Ha hát perbe fogsz, óh! hová kell lenni? Szent törvényed szerint megbüntethetsz, És szemeid elől méltán elvethetsz.

3. Szánd meg Ur Isten! gyarló vóltunkat, És a' mi Megváltónknak szentségével Fedezd el vélkes kívánságunkat; Segíts e' mellett lelked erejével, Hogy gyönyörködjünk az igazságban; És igyekezzünk járni tisztaságban.

4. Mind a'dig, mignem ama hazában, A' hol a' tökéletesség lakozik, A' bódogultak társaságában, Leikünk ártatlanságban múlatozik, A' te széked körül örök Felség! Szentségnek tiszta kútfeje, Istenség.

XLV. Ú R N A P.

130) LXXXIV Zsolt nót

Óh könyörgést meghallgató Édes Atya! mindenható! Ha lelkem hozzád emelkedik, És a' buz-

góság szárnyaia, :/: Ajakim óhajtásain Elődbe érvén, reménykedik, Érzem, hogy az örök élet Már e' földön az enyim lett.

2. Ha örömmel gerjendezem, És rebegni igyekezem, Te tőled mennyi áldást veszek! Feltékvén rád Atyámra, :/: Könnyű csordul az orcámra, Az által olyan újjá leszek, Mint a' plánta, mikor arra Harmatcseppet szülsz hajnalra.

3. Ha szívemet bánat járja, Szemem keserűség árja: Előtted való zokogásom; Titkon, ajtómat behajtva, :/: És magánosan sohajtva, Akkor is édes újulásom; Mert minden könnyűvel, jajjal, Könnyebbül sorsom egy bajjal.

4. Ha templomban megjelenek, A' hol özsze-sereglenek Felséges neved imádói, Velek együtt fohászkodva, :/: Ugy tetszik, mintha vígadva Ott vólnék, hol a' menny lakói A' te királyi székednek Előtte letelepednek.

5. Te! ki a' szív mozdulásit, Mint a' vizeknek folyásit, Szabadon hajtod ide 's tova Neveld ezt az érzést bennem, :/: És taníts jól könnyörgenem; Majd egyszer pedig, óh Jehova! Vigy be az egek egébe, Imádásod szent helyébe.

XLVI. Ú R N A P.

131) CIV Zsolt .nót.

Oh Felséges Ur, egek királya! Nagyságod' a' menny és föld csudálja; Nevedre minden térdek meghajolnak; Széked előtt angyalok udvarolnak. Mégis hozzánk úgy leereszkedtél, Hogy Fiad által Atyánkká lettél, És mikor szükségünk-

ben esedezünk, Gyönyörködés benne, ha annak nevezünk.

2. Nagyobb kegyelem ennél mi lehet, Hogy a' bűnös te hozzád úgy mehet, Mint Atyjához, a' ki könnyen könyörül, És szerelmes fia kárán nem örül. A' terhes kereszt alatt lévőeknek, Inség, betegség miatt nyögőknek, Ez az egy gondolat ad könnyebbséget, Hogy Atyjok vagy, 's látsz bajokban jó véget.

3. Óh édes Atyánk! nyújtsd kegyelmedet, Hogy mi úgy szerethessünk tégedet Mint a' fiak, a' kikhez az illetlen: Ha szívek az Atyjokhoz tiszteletlen. Emeld fel lelkünk gyakran menynekbe, Hogy ne merüljünk a' földickbe, Hanem addig is míg majd haza megyünk Hozzád, vágyódásunkkal otthon legyünk.

XLVII. Ú R N A P.

132) XXXVI. Zsolt. nót.

Óh Isten! kinek szentséged Minden tökéletességed' Magában befoglalja, :/: Tégedet mi úgy szentelünk, Ha illyennek megismerünk, És szánk ezt prédikálja. Oszlasd el elménk homályát, :/: Ismeretünk akadályát: Hogy a' te szentségedet Jobban jobban felvehessük, És aztán úgy dicsérhessük Buzgóan Felségedet.

2. Adjad hogy kegyességünket Mások is látván, bennünket E' jóban kövessenek. :/: Oldják meg az ő nyelveket, Rendeljék úgy életeket, Hogy téged szenteljenek, Tégedet, a' kit mindenek, :/: Mellyek általad lettenek Az egész ter-

mészetben, Bár némák és nem szólanak, Szent valóságnak vallanak Hallatlan dicséretben.

3. Végre amaz énekléshez, Angyali zengedezéshez A' magunkét adhassuk; :/: És a' te királyi széked Előtt leborulva néked Szent! szent! szent! azt mondhassuk.

XLVIII. Ú R N A P.

133) Nót. 72. Dics. Könyörög.

Magasztaljuk az Ur Istent, keresztyének! A' ki minket elválasztott örökségének: A' mennyországot megnyitá mindeneknek, Hogy a' kik igazán hisznek, Abba bémehetnének.

2. Óh nagy Isten! ez országnak társaságát Engedd birnunk már e' földön szent igazságát. Jobbítsd gyarló életünk hijánosságát, Add értenünk és becsülnünk Szent hitünk méltóságát.

3. Kössed össze szent ígéddel kegyelmedet, Osztogasd a' tanítóknak te szent Lelkedet, Hogy gerjeszthessék helyes ismeretedet, És minden nép igazságban Tisztelhessen tégedet.

4. A' keresztyén hit csak tőled vár óltalmat, Ne engedj a' tévelygésnek köztünk hatalmat; Nyújts lelkünknek a' halálban bizodalmat, A' dicsőség országában Adj örök nyúgodalmat.

XLIX. Ú R N A P.

134) XVI. Zsolt. nót.

Szent vagy Uram! szent! akaratod szent! A' mit végeztél mindenben megleszen. Nincs erő, a'

melly állhasson ellent, Szavadra ég, föld, tenger vannak készen, A' boldog lelkek és erős angyalok Szolgálnak neked mint hív alattvalók.

2. Mi is ezeknek példája szerint Kívánunk élni, 's jutni boldog végre. Mutasd meg Uram! az igaz ösvényt, A' melly e' földről visz a' dicsőségre; Te tudod jobban mi lészen javunkra, Te légy vezérünk és ne hagyj magunkra.

3. A' mit parancsolsz örömetst tegyük, A' mit megtiltasz, azt eltávoztassuk. Ajándékodat jó szívvvel vegyük: Csapásodat békével hordozhasuk: Akaratunk és kedvünk a' tieddel Egyezék életünk szent törvényeddel.

4. Bár a' te képed lelkünkben vagy, (Mert ez mi hennünk a' szabad akarat,) De a' bűn miatt hiányos nagyon, Melly első szüleinkről reánk maradt: Azért Uram! reád bízunk magunkat, Tetszésed szerint igazgasd dolgunkat.

L. Ú R N A P.

135) L. Zsolt. nót.

Világnak Ura, bölcs teremője, Mindeneknek hív gondviselője! Felséges Isten! téged dicsérnek, :/: A' kik a' mennybén és földön élnek; Kegyelmedről mi is megemlékezünk, Hálaadás-sal benned örvendezünk.

2. Mert a' mióta életet adtál, Mint kegyes Atyánk úgy igazgattál: Kiszolgáltattad eledelünket, :/: Bételjesítettél szükségünket, Ha szegény fejünk keresett oltalmat, Szárnyaid alatt talált nyúgodalmat.

3. Ezután is csak te tőled várunk, Hogyha tiszt-

tünkben hiven eljárunk, Elősegéled jó szándékunkat, :/: Megáldod a' mi fáradságunkat; 'S a' mit erőnkkel véghez nem vihetünk, A' te kegyelmed cselekszi helyettünk.

4. Tartsd meg Ur Isten egységünket, Add meg mindennapi kenyerünket, Áldás békesség mi országunkban, :/: Megelégedés légyen házunkban, Köztünk a' szegény és árva élhessen, Szent dicsőséged is nevedhessen.

LI. Ú R N A P.

136) Nót. 173. Dics. Kegyes J.

Halld meg Uram! ese 'ezésünket: Irgalmadból szánd meg mi ügyünket: Mert érezzük számtalan sününket, Mellyekkel bémocskoltuk lelkünket.

2. Törvényedet mindennap hallottuk Szántszándékkal még is megrontottuk; Jó Atyánkat így haragitottuk; Ő szent Lelkét megszorítottuk.

3. Tisztünkben is hányszor restelkedtünk, Gyarlóságból mennyi hibát tettünk, Szeretettel a' kikhez köttettünk, Azok ellen melly sokat vétettünk.

4. Méltók vagyunk, hogy kárhozatban hagyj, De te Uram! jó és irgalmas vagy, Minden megtérőkhöz kegyelmed nagy, Kérünk abba minket is befogadj.

5. Szent Fiadnak kiontatott vére Lett lelkünknek váltsága és bére, Tekints, kérünk az ő érdemére, Büneinkért ne vonj ítéletre.

6. Megigérted kegyelmes Istenünk! Hogy e' felől jó hitben kell lennünk, Ha azoknak mi is megengedünk, Kik valaha vétettek ellenünk.

7. Segíts Uram! hogy ezt mivelhessük, Feleinket híven szerethessük, naponként a' bünt levetkezhessük, Az örök életet elvehessük.

LII. Ú R N A P.

137)

MENNYBÉLI Felséges Isten! Kinek dicsőséged ott fenn Boldog lelkek seregítől
Láttatik véghetetlenül; E' teljes világ által
Teremtetett, áll, és marad.

2. Te noha illy felséges vagy, Erőd 's méltóságod illy nagy , Még is minket, kik föld pora, 'S hitvány férgek vagyuk, arra Méltóztatsz, hogy fiaidnak Hivassunk 's te mi Atyánknak.

3. Fiui bizodalomban Azért te elődbe mostan Járulunk imádságunkkal, Reggeli (*estveli*) áldozatunkkal MI ATYÁNK! tiszteletünket Vedd bé, halld meg kérésünket.

4. SZENTELTESSÉK MEG TE NEVED, Azaz: mi velünk azt tegyed, Hogy igazán megismerjünk Téged féljünk és tiszteljünk, Szemlélvén nagy bölcs munkáid', 'S minden tökéletességid.

5. Gondolatunk és beszédünk, Sőt a' mi egész életünk Ugy folyjon, 's úgy tündököljék, Hogy mindenek megismerjék, Hogy te vagy szent Isten! Atyánk, Fiaidnak te vagy példánk.

6. JÖJJÖN EL A' TE ORSZÁGOD! Töltsé bé uralkodásod, Óh mi királyunk! e' földet, Szaporítsad seregedet, Drága ígédnek kész szállást Adj mindenütt szabad folyást.

7. Ha *(Im)* Egyházad ellenségi Igyekeznek azt rontani: Te velünk egy táborba szállj, És előnkbe hadnagyúl állj; Szégyenítsd ellenséginket, Tarts meg, bírj, vezérelj minket.

8. LÉGYEN A' TE AKARATOD, A' mi jó 's rendes te tudod, Azért mi akaratunkat Tetszésed után hordozd azt, Szeressük a' mit szeretsz, de Gyűlöljük a' mit gyűlölsz te.

9. Engedjünk néked mindenben, MINT dicső seregid Mennyben. Ha velünk keményen bánsz is, Szenvedjük békével azt is: Tiéd mind testünk, mind lelkünk, Teremtőnk! szabad vagy velünk.

10. ADD MEG NÉKÜNK KENYERÜNKET NAPONKÉNT, eledelünket, Viselj gondot életünkről, E' mi halandó testünkről: Szolgáltass jó egészséget, Termő időt, békességet.

11. Szállíts áldást munkáinkra, Minden marhánk 's jószáginkra: Javaiddal pedig nékünk Adj mértékletesen élnünk, Rád nézve *háládatosan*, Mások iránt *irgalmasan*.

12. BOCSÁSSAD MEG BÜNEINKET: Mind ama nagy veszeltséget, A' melly első szüleinktől Szállott reánk örökségül, Mind a' melly rossz gyümölcsöket Bosszúdra e' rossz fa termelt.

13. Nézvén szent Fiad vérére, Ne vonj minket ítéletre, És vétkeinkért meg ne feddj; Sőt mindenekről megengedj: A' MINT MI IS MEGENGEDÜNK, HA KIK VÉTETTEK ELLENÜNK.

14. **ÉS NE VÍGY A' KÍSÉRTETBE**, Melly rajtunk erőt vehetne; Jól tudod, melly gyarlók vagyunk, Könnyen tántorodik lábunk: **SZABADÍTS AMA GONOSZTÓL**, Ki lest hány nekünk akárhol.

15. Hogy ha pedig dicsőséges Néked, 's nekünk épületes A' kísértőt ránk bocsátni, Hitünket próbára vonni: Add nekünk a' győzedelmet, Koronázd ezzel hitünket.

16. Hogy tőled kérjük ezeket, Illy okok indítnak minket: **MERT TIÉD AZ ORSZÁG**, néped Vagyunk mi és örökséged; Jó királyunkhoz szükségben, Hogy ne folyamnáink merészen?

17. Velünk jóltenni akarván, Arra tehetséged is van; Tiéd a' teljes **HATALOM**; Égi 's földi birodalom: Jóltenni méltó is hozzád, **DICSŐSÉG** tér ebből reád.

18. A' ki kérésében haboz, Az tőled üres választ hoz: De mi Krisztus érdeméből, Nyúgott szívvél lévén erről, Hogy megadsz valamit kérésünk, Kérésünkhöz **ÁMENT** kötünk.

KÖZNAP REGGELI ÉNEKEK.

138) Nót.143. Dícs. Nagy hál.

Hálát adunk néked mindenható irgalmas Ur Isten! Hogy az elmúlt éjjel megőriztél minket kegyelmesen, És e' mai napot adtad érnünk a' mi életünkben.

2. Könyörgünk tenéked: óltalmaz meg e' na-

pon is minket, Te szent lelked által igazgassad lelkünket testünket, Hogy te kedvéd szerint viselhessek a mi életünket.

3. Miként e' világot megújítod a' napnak fényével: A' mi szívünknek is setétségét és homályát vedd el, És világosítsd meg mi elménket a' te szent lelkeddel.

4. Ne hagyj eltávoznunk Uram! minket e' te törvényedtől, Szent igazságodnak megjelentett igaz ösvényétől: Ne hagyj elszakadnunk semmi okkal a' te szent ígédttől.

5. Add bizonynnyal hinnünk, hogy reá nézsz minden dolgainkra, Cselekedetinkre, beszédinkre és gondolatinkra, És ítélet napján előállunk mind a' számadásra.

6. Engedd ezt is Uram! hogy félhessük te Istenségedet, És senkit ne féljünk olyan igen, mint szent Felségedet; Hogy semmi dologban meg ne bántuk atyai kedvedet.

7. Valamihez kezdünk e' világi cselekedetünkben, Mindenkor ez legyen elvégezett akarat szívünkben; Hogy dicsőítsék a' te neved a' mi életünkben.

8. Azt is meggondoljuk, hogy használjunk felebarátinknak, És mivelhogy csak te vagy vezére a' mi tanácsinknak, Adj előmenetelt 's jó szerencsét a' mi szándékinknak.

9. Kegyelmes szent Atyánk! segélj minket sok fáradságinkban, Ez életre való nyughatatlan és nagy gondjainkban: Ne hagyj elcsüggednünk a' mennyei jóknak dolgaiban.

10. De minden időben legelőször a' te országodat, Mi teljes szívünből kereshessük szent

igazságodat, Nagy bizonynyal várván ezek után a' te áldásodat.

11. Adj minden időben igaz's jámbor lelkipásztorokat, Kik te szent ígéddel legeltessék a' te szent nyájadat, A' te lelked által vezéreljed a' mi útainkat.

12. Tedd foganatossá mi szívünkben a' te szent ígédet, Ronts meg e' világon te ez által minden ellenséget, És szerezz magadnak nagy bőséggel mindenütt híveket.

13. Adj jó fejedelmeket, urakat, jámbor tisztartókat, Istenfélő eszes polgárokat, és igaz bírákat, Isteni erőddel igazgassad az ő tanácsokat.

14. Hogy nagy szívek szerint szerelhessék a' te szent nevedet, minden erejekkel szolgálhassák te szent Felségedet, És jó törvényekkel oltalmazzák e' te népeidet.

15. Irgalmasságodból légy kegyelmes minden bűneinknek, Méltatlan rabokat szabadíts meg, kik elepedtenek, A' nyomorultakat's egyebeket, a' kik keseregnek.

16. Légy kegyelmes Atyjok az árváknak és az özvegyeknek, Légy vigasztalójok a' kóroknak és a' betegeknek; Az útonjáróknak légy oltalmok és erős vezérek.

17. Hogy tőled ezeket megnyerhessük, bocsásd meg bűnünket, A' Krisztus Jézusnak szent nevéért hallgass meg bennünket, És a' mint ígérted, ő érette add meg kérésünket.

139) XXXIII. Zsolt. nót.

Tenéked, Uram! hálát adok, Hozzám való jóvóltodért, ∴ És teljes szívből is vígadok Rám

áradott jó kedvedért; Mert ím meghallgattál, :/: Engem kiragadtál Nyavalyáimból, Szívbeli vídúlást, Adtál megtágulást, Sok bánatimból.

2. Im feltámasztád napom fényét, Melly homályba béborult vólt, :/: Elmosád rólam lelkem szennyét, Mellyben hevertem mint egy holt; Nyomorúság között, :/: Mint egy lekötözött, Mikor hányatnám, Akkor segítséggel Lől, hogy több inséggel Ne bántaltatnám.

3. Atyai gondviselésedet Sok ezerszer megpróbáltam, :/: Reám kinyújtott kezeidet Jó Istenem! általláttam: Tégedet dicsérlek :/: Azért mig itt élek E' gyarló testben, Szájamnak szózatja Eged általhatja, Hiszek igédnek.

4. Ma kezeidbe ajánlottam, Melyeket te adtál nékem, :/: Felköltömkor is azt mondtam: Magad bírij engem Istenem! Hogy a' bűnnek rabja, :/: Ne légyek szolgája; Adj estvét érnem, Ki uralkodol 's élsz, Senkitől is nem félsz, Ne hagyj elvesznem.

140)

Szívem megaláztatván te hozzád megyek,
Elődbe Istenem! háládást viszek, És szent
Fiad által néked könyörgök.

2. Áldott légy én Uram! hogy megtartottál, Bút és kárt ez éjjel rám nem bocsátál; Angyali sereggel őltalmam voltál.

3. E' reggeli időt megadtad érnem Mellyben egészséges elmém és testem: Kérlek minden jó-ra vezérelj engem.

4. Mai nap ezt velem cselekedd, Uram! Mindenféle büntől magam óvhassam, Hitem jó gyümölcsét hogy meg ne fojtsam.

5. Ételem italom mértéklett legyen, Dobzódás, részegség ne nehezítsen, Rosz gondolat bennem erőt ne vegyen.

6. Jobbitd meg bennem az indulatokat, Meg ne háborítsak soha másokat, Haragtarlásra se adjak okokat.

7. Jól tudod Istenem! melly gyarló vagyok, Külömbkülömb bűnre melly könnyen hajlok, Adjad megtérhessek, mikor bünt vallok.

8. Igaz ítéleted ne ostromozzon, Bűnből a Krisztusért ingyen óldozzon, Büntetést rám érdem szerint ne hozzon.

9. Magamat egészen neked szentelem, Oltalmazd lelkem hozzád emelem: Add, hogy ígéd szerint útam' rendeljem.

10. Külső károktól is ments meg engemet, Ne emészsze bánat és bú szívemet; Tartsd jó egészségben gyarló testemet.

11. Istenem! tenéked legyen dicsőség, A szent Háromságban ki vagy egy Felség, Csak tégedet illet minden tisztesség.

141) XXIII. Zsolt nót.

Hálát adok néked mennybéli Isten! Szent fiadnak a' Krisztusnak nevében, Hogy engemet ez éjjel megőriztél, Minden veszedelemtől megmen-

tettél: Tartsd meg, kérlek, ez napon is életemet, Bűntől 's minden kártól ments meg engemet.

2. Mert én Uram! ajánlom szent kezedbe, Mind testem', lelkem' vedd őrizetedbe; Szent angyalidat ne vedd el mellőlem, Se szent lelked el ne távozzék tőlem, Hogy vakmerő bűnöktől ma is éppen, Megőriztessék lelkem testem épen.

3. Könyörgök Uram! minden emberekért, De főképen a' hív keresztyénekért, Minden rokonimért, kik téged félnek, A' kik vagy itt, vagy messze földön élnek: Minden gonosztól őket is őrizd meg, És minden javaiddal látogasd meg.

4. A szegény rabokat és betegeket, Kik inségekben ohajtnak tégedet, Uram! vigasztald meg bádjadt szívekben, Szenvedésekből mentsd ki kegyelmesen, És térítsd meg a' szegény bűnösöket. Adjad, hogy jól véghez vigyük éltünket.

142) Nót. 157. Dícs. Adjunk hál.

Hálát adunk néked mennyei Atyánk! Ki mindenkor kegyesen vigyázz reánk.

2. Im az elmúlt éjjel is megnyugtattál, E' napra jó kedvedből virasztottál.

3. Áldj meg kérünk e' napon is bennünket, Védelmezd kártól lelkünket testünket.

4. Segélj meg hivatalos munkáinkban, Résztelless lelki 's testi áldásidban.

5. Oltalmazz vakmerő bűnbeeséstől, Téged félhessünk, tisztelhessünk szentül.

6. Erősíts, nevelj naponként a' hitben, Tarts meg végig atyai szerelmedben.

7. Hogy fiaddal 's lelkeddel egyetemben, Néked vig szívvel szolgálhassunk, Amen.

143)

2. Én Uram Istenem! a' mult éjjel melly sok ezereket Kárral, betegséggel látá szent Felséged sok lelkeket: De te jóvóltodból elhárítád tőlem mind ezeket.

3. Látogatásidat valamikor másokon szemlélem, Bűnömért azokra magamat is méltónak ítélem, Áldással, hogy mégis kegyelmesen cselekedtél vélem.

4. Terjeszd ki felettem mai nap is gondviselésedet, Testemben lelkemben újítsad meg kegyes védelmedet, Mert tebenned bízom, mint Atyámat úgy nézlek tégedet.

5. Minden lelki testi áldás, Uram! tetőled származik, Nékünk bűnösöknek onnan felyül naponként adatik; Én lelkem is tehát mind azokért hozzád fohászkodik.

6. Vezérelj lelkeddel, és szentelj meg hogy szent útaidban Szentül és igazán maradhassak

parancsolatidban, Cselekedetimben, hogy ne vétsek, vagy gondolatimban.

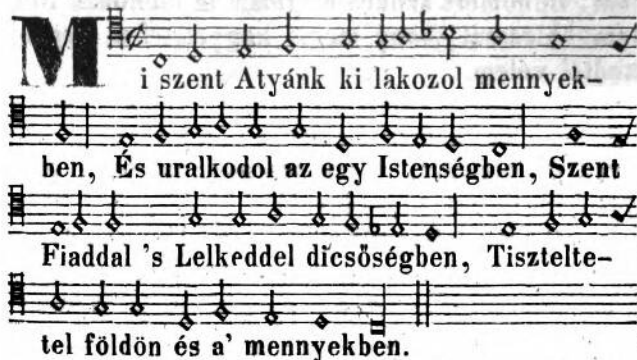
7. Tartsd meg egészségben 's békességben múlandó életem; Igazgasd szándékom', gondolatom' és igyekezetem; Áldd meg valamire szent nevedben kezeimet vetem.

8. Hozzám szerelmedet méltatlanhoz mulasd meg Istenem! Fáradtságom után ruházatom', italom' és étkem' Szolgáltasd ki ingyen jó kedvedből, édes Atyám! nékem.

9. A' bünbeeséstől őrrizzen meg szent Lelked kegyelme, Kisértetím között adjon erőt nevednek félelme, Hogy ártatlanságban tartassék meg e' test, és ez elme.

10. Ilyen reménységgel, óh szent Atyám! ki lakozol mennyben: Hozzád fohászkodom: hallgass hát meg esedezésemben. Jövel, Uram! hozzám, tarts, védelmezz: benned bízom, Amen.

144)

M i szent Atyánk ki lakozol mennyek-
ben, És uralkodol az egy Istenségben, Szent
Fiaddal 's Lelkoddal dicsőségben, Tisztelte-
tel földön és a' mennyekben.

2. Szenteltessék Uram! a' te szent neved. Dicsértessék mi tőlünk, mert érdemed, Hogy ez

éjjel minket te szent Felséged, Kegyelmesen őrizett Istenséged.

3. A' gonosznak töribe nem eresztél, Sőt szent angyalid által őriztettél, És életben álunkból felköltöttél, Lelki 's testi veszélytől megmentettél.

4. Szent kezedbe ajánljuk mi lelkünket, Mai nap is tápláljad mi testünket, Védelmezzed Uram! mi életünket, Lelki 's testi veszélytől ments meg minket.

5. Te vagy egyedül, Uram! mi Istenünk, Mennyen földön nincs nekünk több reményünk, Légy azért Uram Isten! mi pásztorunk, Szükségünkben táplálónk és óltalmunk.

6. Kegyelmeddel tartóztasd meg lelkünket, Bünnel hogy ne fertéztessük testünket; Világosítsd inkább setét elménket, Hogy tanulhassuk, Uram! törvényidet.

7. A' te szent Lelked minket ösvényidben Vezéreljen, Uram! szent törvényidben, Ma és életünknek minden rendiben, Hogy így hozzád juthassunk az egekben.

145)

Jézus Krisztus! szép fényes hajnal, Ki feltámadsz új világgal, És megáldasz minden jókkal.

2. Te vagy nekünk egy reménységünk, Isten előtt Prókátorunk; Szép koronánk, ékességünk.

3. Világosítsd a' mi szívünket, Ismerhessünk meg tégedet; Tanulhassuk szent igédet.

4. Az ördögnek csalárdságától, Lelki 's testi nyavalyától, Őrizz hamis tudománytól.

5. Az Atyával és szent Lélekkel, Hogy tégedet tiszta szívvel Mind örökké áldjunk, Amen.

146)

M agasztalak én téged, Isten! egek-
 Hogy tőlem messze űzted A' setét éj-
 nek királyát, :/: Nem küldél rám betegséget,
 nek homályát.
 Sem egyéb ínséget; Épségben megtartottál,
 E' napra engem juttattál.

2. Szívből könyörgök neked, Kegyes Teremtő Istenem! :/: E' napot is engedd meg Békességgel véghezvinnem; Akaratodat tanulnom, Útaidban járnom; Óltalmad befedezzen, Kedvem kedved szerint legyen.

3. Igaz útadra taníts, Hogy veled együtt járassak, :/: És tőled el ne taszíts, Hogy kísértetbe ne jussak. Jóvóltodból tarts meg engem, Én édes Istenem! Hogy a' bűn csalárdságát Észrevégyem undokságát.

4. Az igaz hitnek tűzét Bennem Krisztusért élesszed, :/: Gyarlóságomnak vétkét Soha szemre ne vessed; Fogadásodat tekintsd meg, Szent Fiadért tarts meg, Ki értem eleget tett, Törvény átkától megmentett.

5. Reménységgel ruházz fel, Soha kétségbe ne essem, :/: Szívem hozzád gerjeszd fel, Ne csak hasznomat keressem; Atyafi szent szeretetet, Adj jünbor életet; Szeress mint sajátodat, Kövessem akaratomat.

6. Szent ígédet vallanom Adjad tisztán, homály nélkül, :/: És szolgáltnak mondatnom Minden képmutatás nélkül. Kincsesel keveset gondolok, Más jutalmat várok: A' szentek seregében Tarts meg gyülekezetében.

7. E' napot is engedd meg, Uram! békével mulatnom, :/: Hivatalom hasznával Magam's cselédim' táplálnom: Hogy szent nevedet dicsérjem, Oltalmadat nyerjem: Testemnek megmaradást, Lelkemnek adj bődög szállást.

147) LXV Zsolt. nót.

Ki hívta az éjszakát elő, Hogy megnyúgoddjatok, :/: Ti a' napnak terhét viselő Testek és állatok? Ki fordította fényességre Az éjnek homályát? Ki hozta fel napját az égre, Hogy fusson új pályát?

2. Te vagy az, óh mindenek Atyja, Mert a' te kezdednek, :/: Melly az ég seregit forgatja, Nap és hold engednek. Téged hát imádni nem késünk, És mihelyt hajnallik, Dicséret mondó éneklésünk Buzgó szava hallik.

3. Bezártuk volt mikor aludtunk Érzékenysé-
ginket: :/: Mi magunkról semmit nem tudtunk,
De te tudtál minket. Ha felénk kár vagy vesze-
delem Közelíteni akart: A' te nálad lakó kegye-
lem Ótalma bétakart.

4. A' te erőd óh mindenható! Légyen nekünk
mais; :/: Minden életünk' háborgató Gonosz el-
len paizs. Légy segítőnk, ha munkálkodunk, 'S
igazán keresünk; Vigasztalónk, ha szomorko-
dunk, Atyánk, ha megesünk.

5. Adjad! hogy tartsuk fő dolgunknak, Szent
nevedet félni: :/: Hasznáért felebarátunknak Sem-
mink' sem kimélni, És szívünk szerint elfelejt-
sük, Ha megbánt valaki: A' másoktól, vett jót
ne ejtsük Elménkből soha ki.

148) XXV. Zsolt. nót.

Óh Isten! ki e' reggellel Napodat visszaadtad, :/:
Jóságod' egy újabb jellel Irántunk megmutattad:
Azért el nem mulatjuk Mi is kötelességünket,
Im neked bémutatjuk Reggeli tiszteletünket.

2. Mi Uram! bölcsességednek Vagyunk remek
munkái, :/: És hív gondviselésednek Mindennapi
példái. Hogy téged ismerhetnénk, Belénk okos
lelket adtál, Hogy mint fő jót szeretnénk, Ér-
zékeny szívvel formáltál.

3. Ugy helyhetted szemeinket, Hogy munká-
id' láthassuk, :/: Ugy alkottad kezeinket, Hogy
hozzád felnyújthassuk, Nyelvünk bír bölcs moz-
gással, Hogy tégedet dicsérhessen, Szánk ér-
telmes mozgással, Hogy néked énekelhessen.

4. Melly méltó hát, hogy ezekkel, Azt a' ki

adta őket, :/: E' drága tehetségekkel Áldjuk teremtőjüket, Hogy legyen lelkünk testünk Élő temploma az Urnak, Szívünk oltár, és nyelvünk Hirdetője jóságának.

5. E' drága ajándékokat Ma is nálunk épségben :/: Tartsd meg, hogy hivataljokat Rendesen vigyék végben, Hogy jól munkálkodhassunk, Adj erőt minden tagunknak, Hogy ekkép használhassunk Mind másoknak mind magunknak.

6. Tisztességes jó dolgokra Igazgassad kezeink', :/: Ne hagyd hiábavalókra Hogy nézzenek szemeink. Szívünknek gondolati Legyenek épületesek, Szájainknak szózatí Mindenek előtt kedvesek.

7. Azért szent segedelmeddel Dolgainkban állj mellénk, :/: És mennyei kegyelmeddel Új kegyelmet önts belénk: Hogy lelkünkkel testünkkel Dicsőségedre élhessünk, Minden tehetségünkkel Uram! tégedet szeressünk.

149) LXXXIV. Zsolt. nót.

Elmult az éjnek homálya, Meggyult a' nappal fáklyája, Minden teremtes megéledett: Ti is hát óh mi lelkeink! :/: Ébredjete fel, 's nyelveink Mondjatok annak dicséretet, Ki a' nappalt rendes útján Visszahozza az éj után.

2. Isten! jóságod' haláljuk, És bölcsességed csudáljuk, Mellyel teljes a' föld határa; Hogy napoddal megújítasz, :/: És előttünk világítasz Teremtvén minket a' munkára, Vele érzékenységekinket Felköltöd 's erősítsz minket.

3. Szövétneke e' világnak A' nap, 's a' vilá-

gosságnak Kiapadhatatlan kútfeje. De egyszersmind az áldásnak, :/: Bőségnek, szaporodásnak Csatornája annak ereje. E' hiv sáfár nekünk önként Mindent kioszt esztendőnként.

4. Ő benne hát bölcsességed Csudáljuk, és kérünk téged Ma is igazgassad hasznunkra, Világosíts meg fényével, :/: Erőt, áldást erejével Önts reánk, és minden dolgunkra, Mint az téged úgy szolgáljunk, Mint az, másoknak használjunk.

5. De kivált az igazságnak, Mennyei világosságnak Napját éreztess sziveinkkel, Világosíts meg lelkünket, :/: Gyümölcsöztess hitünket Szent és jó cselekedetinkkel, Hogy így fénylven e' világban, Fényljünk majd a' mennyországban.

150) XXV. Zsolt. nót.

Óh Isten! a' nap fáklyája Imé felemeltetett, :/: A' setét éjnek homálya E' földről elüzetett: A' napnak intésére Minden állatok felkelnek, 'S neved dicséretére Örvendenek a' reggelnek.

2. Mi is okos teremtések E' napnak kezdetében, :/: Áldásodra vagyunk készek Szivünknek örömében, Hogy buzgó szerelmedből E' mai napra virasztál, Atyai jó kedvedből Egünkre új fényt támasztál.

3. Segíts Uram! munkáinkban! A' mellyekhez kell fogunk, :/: hogy szokott hivatalinkban Lehessen jól forognunk. Adj nekünk egészséget. Ehez elégséges erőt; Kerüljük a' restséget, Hogy ne láss köztünk heverőt.

4. A' te szent neved félelme Kezeinket mozgassa, :/: Gondviselésed védelme Lépésünk tá-

mogassa: Hogy lelked tetszésére Ez egész napot tölthessük, 'S eljutván az estvére, Ismét neved dicsérhessük.

5. Szíveink jó kívánsága Szent Felségednek tessék, :/: Híveidnek imádsága Áldozat gyanánt essék. Uram! mind azt kedveljed, A mivel téged tisztelünk, Éltünket úgy rendeljed, Hogy mi veled, te légy velünk.

151) V. Zsolt. nót.

Ur Isten! a' nap felkeltével Áldjuk a' te szent nevedet, És imádjuk Felségedet, Hogy mára ép testtel 's elmével Jutánk békével.

2. Jóvoltodból felvirasztottál Minket, a csendes álommal, Éjjeli nyugodalommal Testben 's elmében újítottál, Vidámitottál.

3. Mai nap is Uram! kegyelmed Velünk bünnös híveiddel, Erőtlen teremtséssel Közölvén, tartson szent szerelmed, Nyújtsd segedelmed.

4. Őrizz a büntől kegyelmesen, Hogy szükséges dolgainkat Folytathassuk munkáinkat, E' mai nap is törvényesen Élünk 's kegyesen.

5. Juttass békével az estvére, Hogy akkor is dicsérhessünk Téged, s szentül tisztelhessünk, Melly legyen lelkünk öröme, Idvességére.

6. Uram! kérésünk' meghallgassad, A' Krisztust tekintvén érttünk, Add meg a' mit tőled kértünk; Minden dolgunkat te forgassad, És igazgassad.

152) LXVI. Zsolt. nót.

Megújult testtel és erővel Felébredvén az álmából, Nyugodt szívvel, felemelt fővel, Felkel-

vén csendes ágyamból, Életnek Ura! hozzád térek, Magasztalom jóvoltodat; Minden jót ismét tőled kérek, Kérem újra áldásodat.

2. Mint a' feljövő nap világa Elűzi az ég homályát: Ugy kegyelmed világossága Az igazságnak fáklyáját Setét elmémbe jobban gyujtsa, Hogy a jónak ismerete Határit benne messzibb nyújtsa, 'S az igazság szeretete.

3. Engedd, hogy mint a nap futába' Soha meg nem állapodik; Bár felhő jön néha útjába, De meg nem homályosodik: Én is az igazság ösvényén Tántorodás nélkül menjek, Fussak, és a' testiség kényén Soha csak meg se pihenjek.

4. Ha tudatlanság avvagy kétség Elmémet homályosítja, A velem született setétség Kevés világát borítja: Lelkednek tündöklő fáklyája Oszlassa sűrű ködjeit, Avvagy csak egy sugárocskája Világosítsa szemeit.

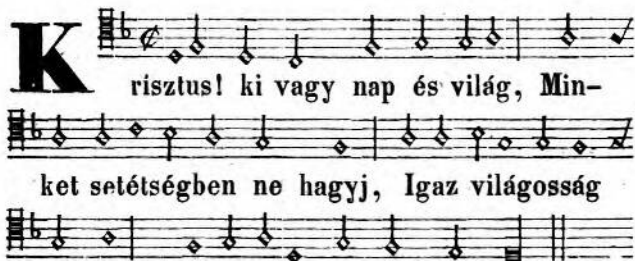
5. Minthogy mig e' világon élek, E mulandóságnak helyén, Test is vagyok, és nem csak lélek, Viselj gondot jó idején Mértékletes eledelemről, Hogy életem fenntarthassam: Tiszteséges öltözetemről, Hogy testemet ruházhassam.

6. Ha pedig még többet vehetek Ingyen való jóvoltodból, Ugy másokkal is jól tehetek Velem közlött áldásodból: Engedd hogy legyek hív sáfára Nálam letett javaidnak, Lehessek vigasztalására Velem testvér fiaidnak.

7. Dolgaimnak követésére Adj testemnek egésséget, A' bajoknak meggyőzésére Lelkemnek elevenséget. Indíts szívemben akaratot, És készséget minden jóra, Hogy bennem vidám indulatot Leljen az esteli óra.

KÖZNAP ESTELI ÉNEKEK.

153)

te vagy, Kárhozatra mennünk ne hagyj.

2. Téged kérünk, szent Ur Isten! Óltalmaz minket ez éjen: Nyugodalmunk benned legyen, A' mi lelkünk el ne vesszen.

3. Nehéz álom el ne nyomjon, Az ellenség meg ne csaljon, Testünk hozzá ne hajoljon És haragodba ne hozzon.

4. Mi szemeink ha alusznak; Szívünk reád vígyázzanak: Te hatalmadnak ereje Legyen híveknek őrzője.

5. Ur Isten hozzád kiáltunk, Légy kegyelmes gondviselőnk, Őrizz meg ellenséginktől, Lelki 's testi inségektől.

6. Parancsoljad angyalidnak, Hogy minket megőrizzenek: A' mi gonosz ellenségünk Hogy távol járjon mi tőlünk.

7. Emlékezzél meg mi rólunk: Jól tudod mely gyarlók vagyunk, Kiket véreddel megváltál, Ur Isten! kérünk ne hagyj el.

154) CIII. Zsolt. nót.

Óh én lelkem! dicsérjed Istenedet! Felmagasztaljad a' te Teremtődet, Dicsérd és áldjad Gondviselődet, Ki illy kegyesen megőriz tégedet, Minden veszélytől megmenti éltedet, Ma is kegyesen táplált tégedet.

2. Áldott légy Atyám! a' te szent Fiaddal, Egy Istenségben, és a' szent Lélekkel, Az én lelkemtől dicsőítéssel, Mert kegyelmesen velem cselekedtél; Ez egész napon engem védelmeztél, Mint atya fiait úgy éltettél.

3. Az én testemet kegyesen tápláltad, Étem 's italom' bőséggel megadtad, Ruházatomat kiszolgáltattad, Minden veszélytől lelkem' megtartottad, Elmém' bánattal el nem borítottad, Életem' gonosztól óltalmaztad.

4. Dicsőítéssel, Atyám! mind ezekért, Hogy meg nem öltél ez nap vétkeimért, Kárt, veszélyt, romlást sok bűneimért Rám nem bocsátál én gonoszságimért, Meg nem rontál háládatlanságimért, Sőt kegyes Atyám löl szent Fiadért.

5. Mai nap sokat vétettem ellened. Oh én szent Atyám! jól tudja Felséged, Nyelvemre vettem hiába neved, Nem engedelmeskedtem én tenéked, Lelkem és testem vétkezett ellened; Uram! ne tartsd meg tőlem kegyelmed.

6. Mint az atya fiaihoz kegyelmes, Te is szent Atyám! hozzám engedelmes, Áldott Fiadért könyörűletes, A' büntetésben Uram! késedelmes, Légy kegyelmedből hű és szerelmes, Lelkem így lehet előtted kedves.

7. Szent kezeidbe ajánlom lelkemet; Tőled

származott jókkal én testemet, E' ránk jövődő
éjjel éltemet: Uram! védelmezz gonosztól enge-
met, Mert reád bízom bádjad tetemimet, Szár-
nyaid alatt rejtse el fejemet.

8. Szent Angyalidnak parancsolj felőlem, Kik
tábort járván legyenek mellettem, És hogy ke-
zedben tartsák életem, Hogy testem 's lelkem
megtartassék épen, És semmi gonosz ne árthas-
son nékem, Lelkem pásztora! te vigyázz értlem.

9. Mert mennyen 's földön nekem több óltal-
mam, Óh én Istenem! védelmem 's paizsom,
Nincs kívülőtted erős kövárom, A' veszedelemben
magas köszálom, Csak a' te neved nékem erős
tornyom, Ahoz folyamván csendesen nyugszom.

10. Adj kérlek, Uram! nekem csendes álmot,
Lelkemben és testemben nyúgodalmat: Adj tiszt-
ta 's jó álmódzásokat, Hogy meg éjjel is pa-
rancsolatidat, Belső részeim szent akaratodat
Tanulják és lássák útaidat.

11. Vírassz fel Uram! a' hólnapi napra, Jó
egységben rendes munkáimra, Hogy Felséged-
től áldást azokra Kérhessek: méltóztass ajándé-
kidra; Buzdítsd fel lelkem a' háláadásra. Uram!
Áment mond lelkem azokra.

155) Nót. 157. Dics. Adjunk.

Néked mennyei Atyánk! hálát adunk, Szent Fi-
addal 's szent Lelkeddal imádunk.

2. Hogy minket e' napon is megtartottál, Lel-
ki 's testi eledellel tápláltál.

3. Bocsásd meg kérünk minden bűneinket,
Mikkel ma is megbántottunk tégedet.

4. Ez éjszakának is setétségében Védeld minket minden gonosz ellen.

5. Őrizz a' gonoszok csalárdságától, És minden lelki 's testi nyavalyáktól.

6. Áldd meg csendességgel nyúgodalmunkat, Örömmel érvük felviradásunkat.

7. Tarts meg bennünket mind végig a' hitben; Hóltunk után vígy az örök életben.

156) Nót. 145. Dics. Jéz. Kriszt.

Jézus Krisztus! szentek reménye, Híveid gondviselője, Benned bízóknak Istene.

2. Aldattassék Uram! szent neved, Mindenektől Istenséged, Mitőlünk is azt érdemled.

3. Mai nap mert a' mi lelkünket Kártól veszélytől testünket Megtartottad életünket.

4. Ételnket és italunkat Megadtad és munkáinkat, Megáldottad dolgainkat.

5. Ez éjjel is mi életünket, Óh mi Istenünk! lelkünket Néked ajánljuk testünket.

6. Parancsoljad szent angyalidnak, Hogy azok táborat járjanak Mi mellettünk, 's vigyázzanak.

7. Bűneinkért reánk jöhető, Testünket lelkünket gyötrő Betegségtől légy megmentő.

8. Jézus Krisztus! igazság napja! Éz éjszakában csillaga, Légy lelkünk fényes hajnala.

9. Viraszsz fel Uram! egységben, Lelki testi békességben, Hogy reggel téged örömben

10. Dicsérhessünk te szent Atyáddal, És a' szent Lélek Istennel Tisztelhessünk teljes szívvel.

ÉTELUTÁN VALÓ ÉNEK.

157)

Mert minden gazdagságát velünk közli.

2. És mint bő irgalmú kegyelmes Atya, Fijait testben lélekben megáldja.

3. Énekeljünk ennek egy akarattal: Dicsőség Atya Isten! Szent Fiaddal.

4. Ki ételt adtal alkalmas időben; Megruházatal mezeitelenségünkben.

5. Adjad, hogy tégedet megismerhessünk, Szent Fiad által tőled megnyerhessük:

6. Hogy szent ígéd hirdettessék közöttünk, Hogy éhel meg ne haljon a' mi lelkünk.

7. Halát adunk czekért mint Atyánknek, Jézus Krisztusnak mi Közbenjárónknak.

8. Szent Lélek Istennel egyenlőképen Ki minket vigasztaljon, mondjuk Amen.

158) CXVI. Zsolt nót.

Ne jöjjön addig szememre álmom, Míg a' Teremtő és Gondviselőnek, Kitől minden jó adományok jönnek, Jótéteményit meg nem hálálom.

2. Ha elgondolom mennyi jót vettem Tetőled Atyám méltatlan létemre: Csudálom mint vigyázol életemre, Ki csak eltűrést sem érdemeltem.

3. Áldalak, hogy e' megrepedezett Nádszálat ma eltörni nem engedted: Gyarló életem' híven vezéreltetted, Mellyet sok veszély megkörnyékezett.

4. Számnak mind étele mind itala, Az ép elme egészséges testemben, Az öröm és a békeség szívemben, Ingyen való adományod vala.

5. Kihez menjek több kegyelem kérni? Szemem' és szívem' te hozzád cmelem, Mert a te nálad lakozó kegyelem' Mélységeit nem lehet megmérni.

6. Abban hajtom le fejem az éjjel, Ha te hív pásztor! tartasz engem szemmel, Mig szemem nem lát, 's nem hallok fülemmel, Nem bántatom meg semmi veszéllyel.

7. Légy hát őrállóm ez éjszakában, Hogy ha töreit útaimba hányja, A' ki vagy vesztém', vagy károm kívánja, Ne menjen elő rossz szándékában.

8. Adjad, hogy véghezvivén munkáim', Lelkem és testem újra erőt vegyen, És nyugodalmam mértékletes legyen, Hogy munkára szánhassam óráim.

9. Nem bocsátlak el Atyám! tégedet, Mig meg nem áldasz engemet fiadat: Dicsőítsd meg hát benem irgalmadat; És én magasztalom Felségedet.

159) XXX. Zsolt. nót.

Téged Ur Isten! dicsérünk, Hogy voltál ma is vezértünk, Dolgainkban segítettél, A gonosztól megmentettél; És haragodnak tárgyaivá; Nem lettünk a bűn rabjaivá.

2. Uram! vedd tőlünk kedvesen, Ha mit szentül törvényesen Ez egész nap cselekedtünk, A' jóban eléb mehettünk, Ez a' te lelked ajándéka, Hogy véghezment szívünk szándéka.

3. Ellenben a' mit vétettünk, Akaratod ellettünk, Szent Fiadnak érdeméért Bocsásd meg

drága véérért, Hogy azért veszély ne kövessen:
Lelkünk kedvedből ki ne essen.

4. Tovább is nevelj a' jóban, Hogy épülhes-
sünk valóban: Követvéntanításodat, Töltsük bé-
akaratomat: Így leszen lelkünk csendességben,
És teveled szent egységben:

5. A' ránk jövő éjszakában. Fogadj szárnyad
árnyékában, A' gonosz hozzánk ne férjen, Kár,
romlás, bánat ne érjen, Isteni hatalmad szent
karja A' mit birunk mind bétakarja.

6. Mértéklett álom testünket Minden érzé-
kenységünket, Jóvóltodból megújítsa Elméinket
vidámitsa: A' holnapot is engedd érnünk, Neve-
det akkor is dicsérnünk.

160) XLII. Zsolt. nót.

A' nap immár elenyészett, Az ég bésététedik, :/:
Nyugvóra vált a' természet: És minden csende-
sedik: Engemet is az álom Megújít 's feltalálom
Fáradt testemnek nyugvását Elmémnek megvi-
dulását.

2. Mig hát fejem' lehajtanám A' szükséges
álomra; :/: Gondjaim elbocsátanám, Menvén
nyugodalomra, Gondviselőm táplálóm! Jóságo-
dat hálálom, A' ki ma is úgy szerettél, Hogy
sok jókban résztettél.

3. Adtál erőt tehetséget, És ösztönt minden
jóra: :/: De talált-e hát készséget Rá bennem
minden óra? Nem! magam jól érzem, Melly
sokra nem érkezem, Bár akarnám, de ez a' test
Sokszor tehetetlen és rest.

4. Kegyelmednek köszönhetem E' nagy aján-

dékot is: :! Hogy a' jóra érezhetem Már csak a' szándékot is. A' mit azért kezdettél, Bennem felélesztettél, Kérlek, hogy félbe ne hagyjad, Sőt gyarapodását adjad.

5. Bocsássad meg hibáimat, Mellyeket ma ejtettem; :! Szaporítsad javaimat Mellyeket tölled vettem; Engedjed hogy halálom, Mellynek a' csendes álom Kiábrázoló példája, Legyen idvesség órája.

161) XXIII. Zsolt. nót.

Adjunk hálát megtartó Istenünknek! Ismét egy napját eltölténk éltünknek, Mellyen ő nekünk békességet adott, Gondviselő óltalmába fogadott, Megadá mindennapi kenyerünket, Megtartá erőnket 's egészségünket.

2. Ajánljuk magunk ismét oltalmába, A' már bekövetkező éjszakába'; Mert nem lehet annak semmi félelme, A' kinek a' Mindenható védelme. Ő az övéinek ad nyugodalmat, A' kik csak benne keresnek óltalmat.

3. Köszönjük hát Uram! hogy rajtunk ma is Gondviselésed volt hűséges paizs: Hogy megmentetted veszélytől éltünket; Szánkat panasztól, sírástól szemünket, Munkáinkra erőt és áldást adtál, Ez estvére békességben juttattál.

4. Melly sokan, kik hosszú életet kértek Reggel tőled, még csak estét sem értek. Sokak ma egészségért esedeztek, Kiket fájdalmak ágyakba szegeztek. Sokan lettek árvákká, özvegyekké, Gazdagokból egy kárral szegényekké.

5. Mivel lehattunk mi ezeknél jobbak? És hűsé-

ges védelmedre méltóbbak! Mégis minket mintegy külön választál, Ránk semmi romlást, kárt, veszélyt nem hoztál. Mind ezt cselekedte kegyelmességed: Mellyért örökké áldunk Uram! téged.

6. Tartsd meg, kérünk, ez éjjel is éltünket: Csendes álommal ujíts meg bennünket; Több örövendetes reggelre viraszsz fel, Új életre új napoddal támaszsz fel: Hogy új erővel tégedet szolgáljunk; Az Urnak éljünk, és az Urnak haljunk.

BŰNBOCSÁNATÉRT

VALÓ

É N E K E K.

162)

lelkem, Kárhozatra kell mennem

2. Mert én anyám méhében Fogantattam vétekben, E' világra lettem eredendő bűnben, Kárhozatos esetben.

3. Neked bűnöm megvallom, Mert azt tisztetek tartom, Te bocsáthatod meg, bizonynyal jól tudom: Segítségedet várom.

4. Bűneimnek töriből, És sáros fertőjéből, Ments ki megérdemlett nagy veszedelmemből, Tekints reám az égből.

5. Szent fiad haláláért, Keserves nagy kínjáért, Áldott szent vérednek el-kifolyásáért, Kegyelemmez meg mind ezért.

6. Bocsássad meg Ur Isten! Óh áldott Atya Isten! Kegyelemmel bővös, irgalmas jó Isten! Nagy türhető szent Isten.

7. A' te áldott szent Lelked', Kérlek tőlem el ne vedd, Sőt újítsd meg bennem, hogy dicsérjem neved; Szolgálhassak tenéked.

8. Reád bíztam magamat, Te viseljed gondomat, Igazgasd jó útra az én lábaimat, És minden szándékimat.

9. Vigasztald meg szívemet, Búban epedt lelkemet: Ne hányd szemeimre undok vétkeimet, És cselekedetimet.

10. Csak tégedet dicsérlek; Míg e' világon élek: Tudom nyúgodalmat te nálad én lelek, Mikor innét kikelek.

163)

En Istenem! Sok nagy bűnöm Lelkemet
szorongatják. Itten nincsen Ki segítsen: Hát
kihez folyamodjam.

2. E' világon Minden úton Ha szintén elindúlok, Súlyos terhem, Betegségem, Ki elvégye nem látok.

3. Hozzád térek, Végy bé kérlek Atyám! és

haragodban Meg ne büntess, Légy kegyelmes
Hozzám te szent Fiadban.

4. Ha terhelnem, Kell szenvednem Igaz íté-
letedből: Bár itt büntess, Csak ott kedvezz, Ne
veszszek el örököül.

5. Ha sajtólgatsz: Kereszttel látsz: Adj en-
gedelmes szívet; Hogy türéssel, Reménységgel
Várjam idvességemet.

6. Nyújtsd kegyelmed', És szent Lelked',
Melly engem vezéreljen, Bűn, ellenség, 'S hi-
teltenség, Hogy pokolra ne vigyen.

7. Ha bűneim, 'S büntetésim Engemet ret-
tentenek: Rejtek helye, Vagy reménye Óh
Krisztus én lelkemnek.

8. Sebeidbe Rejts el engem, Hol bizvást
megmaradok: Bár meghaljak, Vagy kint valljak
Tudom hogy hozzád jutok.

9. Te énnekem Ellenségem Haláloddal meg-
győzted: Boldog helyem', 'S idvességem' A'
mennyekben szerzedet.

10. Áldott Isten! Egy felségben! Te benned
szívem örül, Mert te szavad Igaz marad: A' ki
hiszen idvezül.

164) XXXVIII. Zsolt. nót.

Uram! bűneink soksága, Undoksága, Érdemli
haragodat; Méltók vagyunk, hogy ellenünk Szent
Istenünk! Felemeld ostorodat.

2. De tudjuk, hogy ki megvallja, És átalja
Bűneit, 's hozzád megtér: Azt nem hajtod el
előled, Sőt tetőled Bűnbocsánatot az nyér.

3. Azért hát mi is járulunk, És borúlunk

Elődbe fájdalmasan; Bűnös lelkünknek kegyelmet, Engedelmet Kérvén alázatosan.

4. Szánj meg, Uram! ily ügyünkben, 'S megtértünkben Függesz fel ostorodat, Óh! hajtson hozzánk békére Fiad vére, 'S felejtsd el haragodat.

5. Szólj hozzánk Uram csendesen, És édesen: Félelmünk mindjárt széled, És lelkünk ezen szóztól, Mint harmattól A' hervadt virág, éled.

6. Uram! végy minket kedvedbe: Szerelmedbe, 'S vigasztald meg szívünket; Tőlünk soha ne maradj el, Se ne hagyj el, Hanem fogjad kezünket.

7. Lelked hathatós szellője, Élesztője Gyenge hitünknek legyen; Hogy abban a' kedves gyümölcs, Jámbor erkölcs, Szép nevedekést vegyen.

8. Hogy ha ezt ajándékozod, 'S felöldözöd Köteliből lelkünket: Mi is szent dioséretedre, Félelmedre Szenteljük életünket.

UR VACSORÁJAKOR

MONDANDÓ

É N E K E K.

165)

Emlékezzél Úr Isten! híveidről, Lelki
testi sokféle szükségünkről! Viselj gondot
irgalmasságodból, Különösen te szentegy-

3. Azért vagyok már Atyád kedvében, Szent országának örökségében, Érdemem kívül ki velem így tön, :/: Nagy jóvóltából kegyelmébe vön: Szent szerelmével úgy megköörnyékeze; Bűnt és ördögöt tőlem távol űze.

4. Ezt én annyival inkább hihetem, Mivel általad erősítetem Kenyérrel, borral szent vacsorádban, :/: Mellyel a' hivek élnek házádban, Ezek jegyei a' te jó kedvednek: Mellyeket tőled háladással veszek.

5. Velem Ur Jézus ezt cselekedjed, Hogy én egygyé lehessek te veled, Szent lelked engem úgy erősítsen, :/: Hogy semmi tőled el ne térítsen, Sem jó, sem gonosz, félelem, sem jóság Ne árthasson, de kelljen csak mennyország.

6. Minden gondomat néked ajánlom, A' halálban is vagy vigasztalóm, Az életre nekem ajtót nyitatsz, :/: Országodban bődögságra juttatsz, Az ítéletre lelkem' felruházod E' testtel, és öröme koronázod.

167) XLII. Zsolt. nót.

Jer! lássuk az Ur keresztjét, Mellyet felvett érettünk, :/: Megszánván embernek vesztét, Megfizete helyettünk. Ur lévén lett szolgává, Mindeneknek csúfjává, Istenségét elrejtette Míddön testünket felvette.

2. A' Gecsemáné kertében Kezdette szenvedését, :/: Érezni a' kint lelkében, 'S a' halál rettentését, Ivék zavaros pohárt, Fizette érttünk az árt, Véres cseppjei testének Nékünk gyógyulást szerzének.

3. Itt szintén lelkéig hata, Sebes vizek mélysege, :/: Itt kezdődék a' nagy csata, 'S lelke keserősége, Egyedül hagyattaték, Éjjel megfogatlaték; Ki mindent kézen fogva tart, Megfogatlatni így akart.

4. Feszítésre ítelteték, 'S gyalázatos kínokra, :/: Pilátushoz vitetteték, Önként ment ez átokra. Ki ügyét hogy meghallá, Ártatlannak megvállá. De adá a' keresztfára, A' latrok társaságára.

5. Mint *prófétát* csúffá tették, Mert befedvén szent fejét, :/: Verték, 's ki verte? kérdették, Kisértvén szent erejét. Mint *királyt* meggyalázzák, Tövissel koronázzák; Náddal verték a' bársonyban, Csúfolák térdhajtásokban.

6. A' fát adván szent vállára, Mint *pap* meggyaláztaték, :/: Ez is lön gyalázatjára, Hogy megostoroztaték, A' vitézek kifoszták, És ruháit megoszták. A' nagy bűnöst elereszték, E' szentet fára függeszték.

7. Jézust itt is e' kinos fán Boszantani nem szűnnek; :/: Ő szájokat félrevonván, E' bünt nem tarták bűnnek. Verék kit Isten megvert, Ki nekünk kegyelmet nyert. A' tolvaj is szidalommal Illető nagy fájdalommal.

8. Melly csuda buzgó szerelem Meghalni barátiért, :/: De e' kegyes fejedelem Meghalt ellenségiért. Ez lelkünk drága bére, Mert Isten Fija vére; Melly drága az az áldozat, Mellyel romol a' kárhozat.

9. Ezért szerzé szent asztalát, Hogy e' jót előadja :/: Szenvedését és halálát Szemeink előtt hagyja. A' kenyér megtörése, A' bornak kitöltése, Lelke teste szenvedését Jelenti megöletését.

10. Ez együgyű vendégségben Jézussal egyesülünk, :/: Egy kenyérből e' szentségben Hivők mind részesülünk. E' rövid szent vacsora Mutat mennyei jóra, Ezt az ő kint látott teste Választottinak kereste.

11. Az Ur sebei mi sebünk, Halálunk ő halála, :/: Ő érdeme mi érdemünk, Részesülés ez nála. Percsétli ezt az étel, Együtt a' pohár vétel, Ur testét így hittetl eszszük, Magunk' ő testévé teszszük.

12. Ez eledel zálog nekünk, Hogy lesz mennyben mennyegzőnk, :/: Ezzel hitünk reménységünk Öregből lelki erőnk. De mit tesz sokszor enni? E' szent vacsorát venni? Ha lélek szerint nem élünk, Büntetést enni nem félünk.

13. Ha meghaltunk Ur Jézussal, Nem illik már vétkeznünk: :/: Feltámadván Ur Krisztussal, Le kell a' büntetkeznünk, Mint mennyei lakosok, Legyünk tiszták 's okosok, Mint testének 's vendégének Szükséges lennünk szenteknek.

14. Isten ártatlan béránya! Méltó vagy hogy végy áldást; :/: Mert érdemed azt kívánja: Végy tőlünk hálaadást; Végy örök dicsőséget, Hatalmat, tisztességet, Mert érettünk megölettel, Atyádnak eleget tettél.

15. Adj Ur Jézus halálodban Követnünk életedben, :/: Szentséges tudományodban, Szelid szenvedésedben. Legyünk alázatosok, Mindenhez irgalmasok. Segélj erre szent Lelkessel; Oktass, vezérelj igéddel.

168) XXXII. Zsolt. nót.

Hallottuk Jézus! miképen hívogatsz; Sietünk hozzád, tudjuk hogy megnyugtatsz. Vállunkat

nyomja nagy terhünk súlya, Félünk, erőnket hogy felyülmulja. Fáradtak vagyunk, régóta emeljük, Mert együtt jött ez a' világra velünk: Jézus! terhünktől légy szabadítónk, Fáradságunkban légy megújítónk.

2. Törődött szívvel teszünk néked vallást, Hogy nem követtük a' józan javallást, Mellyel unszolt lelkünk ismerete, Midőn minket jóra serkentgete. Inkább követtük gonosz testünk kényét, Mint idvességes törvényid ösvényét. Ezért nagy lévén szívünk keserve, Állunk előtted mejjünket verve.

3. De mégis lelkünk e' hittel élesztjük, Hogy te Megváltónk nem akarod vesztünk', Hanem magadat adtad érettünk, Életedet letévén helyettünk. A' törvén átka tégedet üldözött, Míg felfüggeszte az ég és föld között, Tennen testedet ott feláldozád, E' világ bűnét a' fán hordozád:

4. Ezért az Atya magával bennünket Megbékéltete's eltörlé bűnünket, Ellenségiből tett fiai-vá, Szent Fija örökös társaivá. Jézus! halállal tévén te eleget, Megengesztetted a' földhöz az eget, Általad a' mit más nem tehetett, A' teljes váltság elvégeztetett.

5. Azért már minket éleszt és vigasztal Ez az általad rendeltetett asztal; Melly annak nyilvánvaló tüköre, Véred mint omla, tested mint töre; Sőt tested jegyét itt nem csak mutatod, De személy szerint nekünk is adatod: Zálog ez, hogy van nekünk is jussunk A' töled szerzett jókhoz, Jézusunk!

6. Szállj le most mennyből életnek kenyere! Tápláld lelkünket az örök életre! Tudjuk a' ki e' kenyérből eszik, Soha örökké meg nem éhe-

zik, Életnek vize! nyiss magadnak útat, A' szomjú hívek keresik e' kútat. Szolgátsd ingyen az italokat, Óltsd el végképen szomjúságokat.

7. Óhajtunk Jézus! egyesülni veled, Ugy lesz szívünk szent, ha te megszenteled: Adjad hát, hogy mint tagok a' főnek Engedjünk neked bennünk élőknek Ólts bé magadba, mint jó szőlőtőbe, Hogy jó nedvesség folyjon a' vesszőbe; És legyen szívünk szívednek mása: Éltünkben élted hogy minden lássa.

8. Adjad, egymást közt legyen egyességek, A' kik e' közös asztalnál vendégek, Mert bizony a' ki másokat szeret, Csak az eszik itt méltó kenyeret. Fogjon hát ez az egész gyülekezet Egy-mással atyafiságosan kezét. Mert tudjuk, maga a' hívogató Ur Jézus nem személy válogató.

9. Megelégtvén lelkünket ez étel, Háláadás-sal távozzunk innét el; Mondván az Urnak dicsőség légyen! Ki az éhezőt betölti ingyen. Tartsd fenn Ur Isten! rajtunk jóvóltodat, Adván ezekre ilyen válaszat: Bizzál már fiam, bizzál leányom: Bűneidet szemedre nem hanyom.

169) LXXXIX. Zsolt. nót.

Óh irgalmas Isten! örökké áldott légy, :/: És a' mi lelkünktől nagy dicséretet végy, Hogy midőn akartál minket idvezíteni: Kész vóltál Fiadat e' földre elküldeni, És halálra adni, hogy a' benne hívőket Megtartván, juttassa örök életre őket.

2. Áldott légy, hogy nekünk tett ígéretedet :/: Megirattván, reá nyomtad pecsétedet: Hogy hitünk ez által jobban erősitessék 'S gyenge re-

ménységünk felelevenítettessék, E' végre mostan is e' szent Sákramentomod 'S ígéd által a' mit ígérsz: szívünkbe nyomod.

3. Uram! hiszünk neked: de neveld hitünket, :/: Hozzád bízunk: de te támaszd reményünket. Te benned örülünk, de örömünk' frisselj, E' végre lelkeddel lelkünk úgy megszentelj, Hogy a' test', ördögöt, 's világot megútáljuk, 'S gyönyörködésünket csak te benned találjuk.

4. Áldd meg legközelebb összegyűlésünket, :/: 'S Fiad asztalához való menésünket: Vond el elméinket a' rossz gondolatoktól, Hogy megtisztítva lévén minden gondoktól, Azokra függeszszük, melyeket cselekedett Fiad értünk, 's halált a' keresztfán szenvedett.

5. Éreztessed velünk Jézusi szerelmét :/: A' melly felyülhalad minden véges elmét, Kóstoltasd lelkünkkel kegyelme' édességét, Hogy megtartsa velünk kötött szentszövetségét. Ő benne hitünket tegyed örvendezővé, És ezen örömet mindig gyümölcsözővé.

6. Uram! midőn néked szívűből örvendezünk, :/: Hogy megelégedést házadban érezünk, Lelked mi bennünk is mint elválasztott néphen Gyönyörködjék, kincsed rejtse el ezen cserépben. A' mit elkezdettél bennünk, azt vidd is véghez, Hogy közelíthessünk a' tökéletességhez.

170) L. Zsolt. nót.

Zeng nyelvünk a' te dicséreteddel Jézus! ki megváltál szent véreddel, Ki testünket felvívéd

az égbe: :/: Szent Atyád jobbjára dicsőségbe, Sőt el is küldéd nekünk szent lelkedet, És ennünk adod hit által testedet.

2. Áldott légy, hogy minket így szeretted, Nekünk út, élet, igazság lettél, Megtartottál ingyen szerelmedből, :/: Nem hagyál kiesni szent kezedből: Bizonyosága ennek a' szent vacsora, Hogy te vagy lelkünk hivsége pásztor.

3. Mit adjunk már mi szent Felségednek? Há-lát adunk örökké nevednek. Imádunk teljes szívvel, lélekkel, :/: Ezt mondván a' huszonnéggy vénekkel: Áldás dicsőség a' Bárányak legyen, Örök tisztességet mi tölünk vegyen.

4. Buzdits fel Uram! e' szent munkára, Ne hagyd szegény lelkünket magára; És mivel már veled egygyé lettünk, :/: Sákramentomodban részeltettünk: Adjad, úgy élhessünk, hogy akár élünk, Akár meghalunk, a' tiéd légyünk.

171) Nót. 84. Dícs. Tökéletes v.

Áldott légy Krisztus e' világnak ura Atya Istennek szerető szent Fija! Bűnös népeknek ki vagy bizodalma, És igazsága.

2. Hallgasd meg mostan mi könyörgésünket, Fordítsd mi reánk kegyes szemeidet, Jelentsd meg hozzánk a' te jó kedvedet, És szerelmedet.

3. Kérünk Ur Ísten! hogy légy segítségül Gondot viselvén a' mi életünkről: Lelki és testi minden szükségünkről, Idveességünkről.

4. Ne nézd a' mi számtalan bűneinket Bírjad lelkünket és mi életünket, Csak te viseljed minden ügyeinket, Ne hagyj bennünket.

5. Senki bűnünkből meg nem szabadithat, Senki lelkünkben meg nem vigasztalhat, Senki kívüled meg nem oltalmazhat, 'S meg nem nyugothat.

6. Mert te egyedül éretlünk fáradtál, Mi bűneinkért csak te szomjuhoztál, Kegyetlen halált mikoron kóstoltál, Értünk áldoztál.

7. Te vagy azértan a' mi óltalmazónk, Te vagy megváltónk, és megszabadítónk, Te vagy életünk és egy bizodalmunk, Minden jóságunk.

8. Tokints ránk azért kegyelmes Istenünk, Ki vagy egyedül a' mi reménységünk, Ne hagyj te öled elidegenednünk, Sem tévelyednünk.

9. Ne uralkodjék bűn a' mi szívünkben, Semmi gonoszság ne légyen lelkünkben, Az ártatlanság fényljék erkölcsünkben, Egész éltünkben.

10. Dicséret legyen Atya Ur Istennek, És Neked egyetlen egy szülöttének, És egyetemben szent Lélek Istennek, Megszentelőnknek.

172) Nót. 173. Dícs. Kegyes Jéz.

Jer dicsérjük az Istennek Fiját, A' szent szűznek szentséges magzatát, E' világnak édes megváltóját, Bűnösöknek kegyes szószólóját.

2. Jézus Krisztus kegyelmes megváltónk! Ur Istentől adatott tanítónk! Szent Atyáddal felséges megtartónk! Szent Lélekkel jóra igazgatónk.

3. Téged vallunk hatalmas Istennek, Kezdet nélkül való természetnek; Ki Atyával és a' szent Lélekkel Egy Isten vagy, és birsz mindennekkel.

4. Felöltözél az emberi testbe, E' világra jövel mi közinkbe, Igaz hitet adál mi szívünkben: Uj világot gerjesztél lelkünkben.

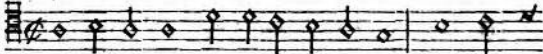
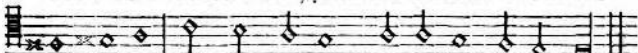
5. Szent véreddel te minket megváltál, Bűneinkből szépen megtisztítál, Szent Lelkoddal megvilágosítál, És Atyádnak kedvébe juttatál.

6. A' keresztszán érettünk meghalál, Harmadnapon ismét feltámadál, Mennysországra felmagasztaltatál, Tisztességgel megkoronáztatál.

7. Azért vallunk téged Királyunknak, És örökkévaló Főpapunknak, Isten előtt erős gyámolunknak, E' világou igaz őltalmunknak.

8. Te vagy nekünk minden igazságunk, Isten előtt és ártatlanságunk, Te vagy nekünk szentségünk váltáságunk, Te veled lesz örök boldogságunk.

173)

K

egyes Jézus én imádságomra Hajtsad
füled' én kiáltásomra, Jusson hozzád kérésem
én jóma, Ne nézz Uram! méltatlan voltomra.

2. Szomorkodom undok bűneimért, Fohászkom sok gonoszságimért, Félek, Uram! mert sok rúttságimért Megutálhatsz, ismerem, bűnömért.

3. Tökéletes a' te ítéleted, Tiszta szent vagy, a' bünt nem nézheted, A' vakmerő bűnöst megbünteted, Országodból méltán kirekesztet.

4. Félek azért, megvallom, Istenem! Hogy ha úgy bánsz, mint érdemlém, velem: Szent színedet elfordítod tőlem, Országodból kirekesztet lelkem.

5. Mert ha végig nézek életemen: Látom, hogy a' bűnt gyermekségemen Kezdettem, és azóta szüntelen Nevekedett a' tereh lelkemen.

6. Múló hasznát a' bűnnek szerettem, Törvényedet azért félretettem, Felebarátomat sértettem, Mellyért hozzád méltatlanná lettem.

7. De ez egyben biztatásom' lelem, Hogy te nálad vagyon a' kegyelem: Azért hozzád szívemet emelem, Cselekedjél irgalmasan velem.

8. Mert nem azért vetted fel testünket, Hogy megítélj bűnünkért bennünket, Hanem hogy megszabadítsd lelkünket, Es megszerezd örök életünket.

9. A' megtérő bűnösnek kedveztél, Bűnt bocsátó kegyelmet ígértél: Isten előtt érte kezess lettél, Minden átkot fejéről elvettél.

10. Kívánczozom én is hozzád térni, Segélj, Uram! e' szent czélt elérni, Mert így lehet kegyelmedet kérni, Csak így lehet azt tőled megnyerni.

11. Segélj, segélj én édes Istenem! Néked adom's ajánlom ma lelkem: Kérlek, fogadd magadhoz Jézusom, Idvességem's életem Krisztusom!

12. Míg itt élek éltem vezéreljed, Tartóztasson a' bűntől törvényed, Minden jóra segéljen szent Lelked; Kegyelemmel biztasson érdemed.

13. Mikor érem halálom óráját, Biztass, hogy jól kifutván a' pályát, Majd meglátom az Isten orcáját, Es veszem az élet koronáját

ÚR VACSORÁJA UTÁN

MONDANDO

É N E K E K.

174) XXIII. Zsolt. nót.

Uram! bocsásd el népedet békével, Idvezítésed kívánt örömevel, Mert megtaláltuk a' mit lelkünk kedvell, Megragadjuk hittel, 's nem bocsátjuk el, Már ő miénk, mi vagyunk az övéi; Véle egy testek java részesei.

2. Élünk e' gyarló testben többé nem mi, Hiv szerelmétől nem szakaszt el semmi. Óh Jézus! gyenge hitünket neveljed Te magad lelkünk' az égre emeljed: Hogy így lelkünket az ég dicső vára Fogja bé annak örökös javára.

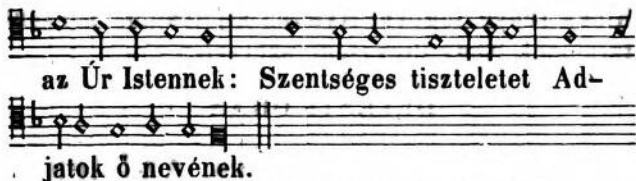
175) XXIV. Zsolt. nót.

Aldás dicsőség tenéked, Isten, kinek a' menny széked, Hogy kegyelmedre méltóztattál, Mert irgalmad nagy vóltáért, Az Ur Jézus haláláért Bűnbocsánattal megbiztattál.

2. Óh! bocsáss el megújúlva Színed elől 's igazúlva; Emlékeztess fogadásunkra, Hogy téged 's a' Jézust féljünk, A' bűnben többé ne éljünk: Viselj gondot bódogságunkra.

176)

Mondjatok dicséretet, Keresztyének!

2. Örvendjete ő néki Igaz isteni félelemmel;
Mert köztetek lakozik Az anyaszentegyházban.

3. És ő megelégti Lelketeket lelki kenyérrel,
Bíztat ő igéjével, Édes ígétivel.

4. Szent Uram! a' te neved, Szent vagy te a'
magas mennyekben: Szent vagy és rettenetes
Minden nemzetségekben.

5. Tégedet illet Uram! Mi tiszteletünk, háládá-
sunk, A' mi gyülekezetünk, Innepi szentelésünk.

6. Hálá légyen tenéked, Hogy megjelentéd te
magadat, Hogy megértettük, Uram! A' te aka-
ratodat.

7. Dicséret és dicsőség Légyen néked a' ma-
gas mennyben, Dicséret és tisztesség Az anya-
szentegyházban.

S I M E O N É N E K E.

177)

2. Kit világos fényül Pogányoknak küldél,

Kinek fényességével Nyilván kijelennék A' szent Izráelnek Nagy dicsősége szélyel.

DÉLESTI ÓRÁN.

178) Nót. 17. 64. Dics. Az Isten.

Hirdetvén az Ur halálát, Uram! néked adunk há-
lát, Hogy nem csak tartod testünket, Hanem táp-
lálod lelkünket.

2. Ma is ételt készítettél Ennek, 's asztalt te-
rítettél, Melyről Fiad szent testével Elégítéd
szent vérével.

3. Ezzel világos jelt adtál Nekünk, 's arról
megbízattál, Hogyha igaz hitünk lesz: Fiad
miénk lesz egészen.

4. Ki magát közölvén velünk, Ő lesz lelki
eledelünk, Ő benne minden bőséget Találunk
és idvességet.

5. Kérünk, Uram! adj kegyelmet Arra és
nyújts segédelmet, Hogy Jézusunkat szeressük,
Es őtet végig kövessük.

6. Az ő megtöretett teste, Mellyel váltsá-
gunk' kereste, Lelkünk máskor is táplálja, A'
bűnért meg ne utálja.

7. Segítsd gyarló tehetségünk', Véle kötött
szövetségünk, Hogy szent és állandó legyen,
Mígnem lelkünk hozzá megyen.

8. A' melly fogadást ma tettünk, Midőn asz-
talodról ettünk, Uram! segélj, hogy megálljuk,
A' bűnöket megútáljuk.

TAVASZI ÉNEKEK.

179)

Dicsőült helyeken mennyei paradicsomban, :/:
 A' kik vígadoztok véghetetlen boldogságban,
 Szent és ártatlan állapotban Az Úrnak nevét
 énekszóban Magasztaljátok vigasságban.

2. Lássátok ti dicső angyali lelkek az égben :/:
 A' fénylő mennyei testek roppant seregében, Mint
 uralkodik dicsőségben Az Ur, és őtet felségében
 Imádjátok tiszta szentségben.

3. Nap, hód, csillagos ég! ti az Urat dicsé-
 ritek, :/: Jóságát, hatalmát. bölcsességét hirde-
 titek; Mert a' melly rendet ő tinétek Kiszabott,
 az a' ti törvénytek, És ti annak híven engedtek.

4. Felhők, égi vizek, harmat, hó, jég, és zá-
 porok! :/: Villám, égi tüzek, dörgések, és csat-
 togások, Szélvész, és csendes fuvalások! Szí-
 nekkel ékes szivárványok! Mind az Urnak szole-
 gái vagytok.

5. A' földet kinyitó kies tavasz vídámsága, :/:
 A' mindent érlelő nyári idő forrósága, A' gyümölcsös ős gazdagsága, Sőt még a' tél is bi-
 zonysága, Hogy nagy a' Teremtő jósága.

6. Tenger, föld, szigetek, 's a' hegyek pom-
 pás szépsége, :/: Erdők és ligetek, folyóvizek
 kiessége, Sík mezők, rétek ékessége, Velések
 kellometessége, Mind a' Teremtő dicsősége.

7. Fák, bokrok, csemeték, gyümölcsöket hozó kertek, :/: Pompás liliomok, 's minden virági szépségek, Színekkel kihímezett rétek, Apróbb és nagyobb növények, A' gondviselést hirdetik.

8. E' földön lakozó minden állat boldogsága :/: A' szárnyon repeső madaraknak vidámsága, A' halak 's férgek sokasága, Egy szóval az élők országa, Mondja: melly nagy az Ur jósága.

9. Bölcs Isten remeki! kik az ő képei vagytok, :/: És a' tőle lehelt emberi lélekkel bírtok, Az Örökkévalót lássátok Munkáiban, és imádjátok, Egy szívvel és szájjal mondjátok

10. Dicséret, dicsőség, tisztesség és háladás, :/: A' szentek Urának legyen örök magasztalás, Kiben soha nincs megváltozás, Vagy igérettől elhanyaglás, Tőle fejünkre szálljon áldás.

180) LXV. Zsolt. nót.

Örvendezzünk a' nagy Istennek! Kies tavaszt értünk, :/: Egy hatalmas szavára ennek Meglett a' mit kértünk, Megújult az egész természet, Elmult komor tele, Mind napkelet, mind az enyészet Örömmel van tele.

2. A' nap jóltévő melegével Olvasztja a' jeget, :/: A' levegő déli szelével Hoz esős felleget, Melly a' föld fagyzárait felbontja: Azonnal készséggel Ez a' tárház nekünk kiontja Plántáit bőséggel.

3. Megdördül az ég harsogással, A' tűz villámások :/: Ugyan vetekednek egymással, Melyeknek mozgások A' föld rossz gőzeit meggyújt-

ja A' fő Jó szavára, Áldását a' természet nyujtja Mindenek hasznára.

4. A' feltámadás és az élet Látszik minden részen, ∴ Óh Isten! szívünk benned éled, Elhiszszük egészen, Hogy az a' jóltevő hatalom Porunkat felkölti; Majd ha a' hosszas nyúgodalom Idejét kitölti.

5. Jó vagy, Uram! tégy jól népeddel, Szánd meg esetinket, ∴ Vétkeinket kegyesen vedd el, Szentelj is meg minket, Hogy az utolsó számadásra Élven elkészüljünk, Így a' trombita harsogásra Felkelvén örüljünk.

181) LXVI. Zsolt. nót.

Emeljétek fel szíveteket Földön kik vagytok emberek! Dícsérjétek ti Istenteket, Mellyre int menny, föld 's tengerek. Mert dicsősége szent nevének Nyilván kitetszik ezekben, Kiküldé lelkét, és mindenek Megujulnak erejekben.

2. Uram! te töled van az élet, Léte, mozgás mindenekben, Általad készül a' kikelet, Földben, lákban és fűvekben. A' nap' kelését, gyors futását Mintegy kezeden hordozod, Hogy jóltevő kedvesb sugárát Nyújtsa hozzánk, feljebb hozod.

3. A' földnek megnyitod kebelét, Hogy a' plánták gyökerekbe A' tavasz édes lehelletét Általadjad törzsökökbe; Menjen le titkos csatornákon Élő nedvesség a' fába, Uj életet ekként bocsásson A' legnagyobb czédrus ágba.

4. Ez az az eltitkolt nagy eszköz A' Mindenható kezében, A' melly által a' tavasz öltöz' Sok-

féle ékességében. Kerti 's mezei minden plánták
Kérkednek szép köntösökkel, És a' szépen ki-
nyílt termő fák Terhezednek gyümölcsökkel.

5. Isten! ki neveled ezeket Erőd titkos mun-
káival, Te hozzád emelünk kezeket Szívünk fo-
hászkodásival: Teremts mi bennünk is új szívet
Lelked munkás erejével, Gerjeszsz minden jóra
jó kedvet Szerelmed égő tűzével.

182) CXL. Zsolt. nót.

Óh Isten! ki úgy igazgatód A' te királyi szé-
kedből Az időket, a' mint akarod, Abban nem
függesz senkitől.

2. A' te szabados Uraságod, Hogy a' tavaszi
napokban Zöld fű helyett hóval borítod A' föl-
det mi határinkban.

3. Rettentesz téli hidegekkel, Késleltetel mun-
káinkban, Látogatsz kedvetlen szelekkel, Kárt
is vallunk marháinkban.

4. Megvalljuk, nincs semmi érdemünk, Hogy
velünk jobbakat láttass, Sőt méltán kikelhetsz
ellenünk, Hogy ezekkel harczot állass.

5. De te, óh Uram! irgalmas vagy, És nem
haragszol mind végig, És a' te kegyelmességed
nagy, Elhat az a' magas égig.

6. Jó Isten! térj hozzánk kegyesen, Napod
sugárit derítsd fel, Mutasd dicsőséged' az egen,
E' föld határain széllyel.

7. Oszlassad el hó fellegeit Az égnek, erős sza-
vaddal; Nyisd meg bezárlott kebeleit A' föld-
nek nagy hatalmaddal.

8. Hogy idejében az esztendő Gyümölcsét ve-

lünk láttassa, És menvén elébbre az idő, Bő áldásid oszlogassa.

9. Oktass minket is hagyásidra, Istenünk! tégedet kérünk, Taníts törvényes útaidra, Jó lelked legyen vezérünk.

183) Nót. 179. Dics. Dicsőült.

Az Úrnak szavára a' hidegek már eltűnnek, :/: Egy fúvállására téli jegek lenni szűnnek, Több hó fellegek nem fedeznek, Szellős melegek lengedeznek, Szárnyas seregek gyülekeznek.

2. Bezárt kebelét a' fagyos föld már kinyitja, :/: A' fáknak levelét tavaszi zöld szín borítja, A' dél újító szellőt leheli A' víg természet szül és nevel, Szép a' tavasz szüleményivel.

3. Óh Isten! földednek ha itt ilyen a' szépsége, :/: Hát ott fenn egednek lehet millyen fényessége? Hol a' békeség virágozik, Örök kedvesség illatozik, Óh az idvesség ott lakozik!

4. Uram! kérünk téged esedezvén, hogy helyünket :/: Adja ott Felséged, hogy végezvén életünket, Mi is színedet megláthassuk, Bölcseségedet csodálhassuk, Örökségedet ott bírassuk.

5. E' végre lelkednek irgalmával éleszs minket, :/: Újítsd kegyelmednek tavaszával szíveinket: Hogy míg vég leszzen futásunkban, Élünk egészen Jézusunkban, Ki általteszen tavaszunkban.

NYÁRI ÉS ARATÁSKORI

É N E K E K.

184) LXVI. Zsolt. nót.

Óh világosságoknak Atyja, Áldásokkal gazdag Isten! A' kinek kezéd osztogatja, Mind azt a' mivel bir minden: Óh melly nagy gondod van mi reánk, Méltatlan teremtésidre! Óh nincsen érdemünk, szent Atyánk! Illy sok jótéteményidre.

2. Te mindennap a' mi számunkra, Éltelt és italt készítesz, Gondot tartasz ruházatunkra, Takargatsz és ékesítesz. Rakott mindenfelé a' mező Sokféle hasznú plántákkal; Betölté határink' kedvező Kezed sok barom csordákkal.

3. A' szép zöld virágos réteken Szénát teremtesz barmunknak, Síkon, halmokon és völgyeken Buzát gabonát magunknak, Jó reménnyel bíztat határunk, És ha megtartod jó Atyánk! Bő aratást, szüretet várunk: Óh ne is hozz csapást reánk.

4. A' mi bűncinknek sokságát Ne nézd, ne tekintsed bennünk, Szívünknek háládatlanságát Ne büntesd meg, jó Istenünk! Mert ha gonosz vóltunkra nézesh: És mivelünk a' szerint bánasz: Egy kint majd a' mással tetézh, Mind elveszünk, ha meg nem szánsz.

5. Óh! ne szakaszsza tehát félben Jóságodnak folyamatját, Sok vétünk sem nyárban, sem télben, Kérünk mint kegyelmes Atyát. Táplálj sorsunkhoz illőképen: Ne törd el a' kenyér botját, Ruházz kitkit közöttünk szépen, Nézhén sorsát 's állapotját.

185) XXXVI. Zsolt. nót.

Vígak e' föld lakosai, Mert megnyíltak ajtajai
 Az Úr bő tárházának. :/: Vig a' magvető, hogy
 néki Orczájának verétéki Nem hiába hullának.
 Mert a' hol hintett marokkal, :/: Most kiterjesz-
 tett karokkal Hordja kévéi sorát. A' ki segítsé-
 gül híván Az Urat, dolgozni kíván, Nyer tőle
 illy uzsorát.

2. Ezért, óh jóltovő Atyánk! A' mi szívünk,
 nyelvünk és szánk Csak tégedet magasztal :/:
 Hogy ékeskedik a' mező Gyümölcsössel, és az
 éhező Számára készül asztal. Mert a' mit más
 nem adhatott, :/: Hintél esőt és harmatot A'
 szomjúzó földekre. Napodat az igazaknak, Va-
 lamint a' hamisaknak Felhoztad mezejekre.

3. A' szántóvető reményét, Zöld és zsengés
 veteményét, Épen hagyta felnöni. :/: Emésztő
 sáskák táborát, Vagy más pusztítás ostarát Nem
 engedél rájöni: Te mérsékléd a' szeleket, :/:
 Hogy cseppek helyett jegeket Az ég alá nem
 szóra, És hogy a' forró nyár heve Érlele, de
 kárt nem teve, Te fordítád azt jóra!

4. Tartsd meg Uram! a' munkásnak Erejét az
 aratásnak Örvendetes idején. :/: Óltalmazd meg
 kezünk között, A' mit a' föld gyümölcsözött,
 Kinek kinek mezején. És adjad, Hogy mi azok-
 kal :/: A' tőled vett áldásokkal, Háládatosan él-
 jünk: Akár iszunk, akár eszünk, Vagy akármit
 cselekeszünk, Jóvóltodról beszéljünk.

5. Ha a' kenyeres kosárok Bételnek, mi mint
 sáfárok, Úgy tartsuk a' magunkét, :/: Marhánkat
 el ne tagadjuk, Sőt abból önként kiadjuk A' fe-

lebarátunkét. Add tudtunkra, hogy el nem vész :/: Az ajándék, sőt az a' rész Marad örökre nálunk, Mellyet fordítunk a' végre, Hogy másokat, ha szükségre Jutnak, abból táplálunk.

186) LXVI. Zsolt. nót.

Adjunk hálákat az Istennek, Kiosztogatja az áldást, Ő tartja meg rendét mindennek, Engedvetést és aratást. Ő igazgatja az idöket Az embereknek javára, Ad jókor és későn esöket A' szántó elszórt magvára.

2. Megigérte, hogy meg nem szűnnek A' vetés és az aratás; Most sem nézvén számát a' bűnnek, Véghezment ezen állatás; Elhozta a' bőnyárnak fényét, Mellyet sok éhezők vártak; Betölté a' szántók reményét, A' mellyért munkára jártak.

3. Áldott légy Uram! ez esztendőt Hogy ekkép megkoronáztad, Időt szolgáltatván illendőt, Bő terméssel felruháztad Földünket, minden ártalmakból Megmentvén könyörgésünkre, Jég, sáska, cserehogaraktól; Elkészítéd élelmünkre.

4. Óh bölcs Ura az aratásnak, Jó Isten! kérünk tégedet: Begyűjtésére ez áldásnak Mutasd atyai kedvedet. Szolgáltass alkalmas idöket, Őrizzed a' szélveszektől, Fenyegesd meg a' jég-esöket, Hogy menttek legyünk ezektől.

5. Adj erőt a' munkálkodóknak, Vidámságot, egészséget A' szűkölködő aratóknak, Hogy gyűjtsenek eleséget. Uram! ekképen add kezünkbe Áldásodat, hogy élhessünk, 'S midőn eszünk új kenyérünkbe', Másokat is részelteessünk.

6. Taníts, hogy elménkben forgassuk Ezt Uram! mind most, mind máskor: Hogy életünket úgy folytassuk, Hogy ama nagy aratáskor Találtatván tiszta búzának, A' te csűrödbe vitesünk, 'S neked mint mennyei gazdának Szent tetszésedre lehessünk.

SZÜK TERMÉS IDEJÉN.

187) L. Zsolt. nót.

Uram! hatalmadat mulogatja A' természet komor ábrázolja, Óh Isten! melly különbkülönbféle :/: Megtérítő fegyverednek éle; Néha gyengén kedves szóval hívogatsz Magadhoz, áldást is bőven osztogatsz.

2. Majd ha ezek semmit sem használnak: Akkor ítéletid előállnak, A' természeti rendes mozgások :/: Lesznek egy szavadra kész csapások; Megvonod jóltevő kezedettőlünk, A' föld termését elveszed előlünk.

3. Bocsátasz népedre olly szükségét, Mellyben minden érzi az inséget; Így ismerteted óh Mindenható! :/: Hogy hatalmad mindenre kiható, Isten! a' te neved a' mint felséges: Ugy végezésed ebben is szentséges.

4. Mindenható Atya! bár rettentsen Haragod, csak kegyelmed megmentsen. Légyen is, óh Atyánk! a' kegyelem :/: Mértéke szerint az engedelem. Tiéid vagyunk, viseljed gondunkat, Erős hittel reád bízzuk magunkat.

SZÜK TERMÉS ÉS DRÁGASÁG

I D E J É N.

188) LXXX. Zsolt. nót.

Szent Isten! a' te nagy jóságod, Édes atyai gondosságod Láttatott termő időket :/: Velünk sok jó esztendőket Így kívántál jobbitani, Hüségedben megtartani.

2. De minthogy így tiszteletedre, Nem bírhattál szeretetedre: Ezekkel boszantásodra :/: Visszaéltünk bántásodra: Kezeidbe ostrom vettél, Mellyel minket fenytettél.

3. A' szükség siralmas idejét, A' drágaság súlyos vesszejét Reánk épen úgy kimérted :/: A' mint dolgainkat érted, Határinknak termőségét Elvetted méltán bőségét.

4. Gyermeink reánk néznek, sírnak, Mert a' szükséggel alig bírnak, Sok szegények áhitoznak, :/: A' kenyérért sohajtoznak. Bögésekkel a' barmok is Jelentik éhek azok is.

5. Méltán siralmas az illy élet, Ugyde igen méltó ítélet; Akkor bocsátja ezt miránk :/: Az Isten, a' mi jó atyánk, Mikor őtet kényszerítjük, Bűneinkkel keserítjük.

6. Szent Ur Isten! mi hozzád térünk, Csak segíts kegyelmeddel kérünk. E' mi vallástételünket :/: Ne vesd hátra kérésünket, Tekints ránk a' magas égből, Szabadíts meg ez inségből.

7. Add meg kenyérünk elégségét, Földünk szokott termékenységét, Beszéded lelkünk' táplálja, :/: 'S nagyobb örömét találja Szent igéd kövér mezején, Mint a' bő termés idején.

189) Nót. 190. Dícs. Mire bánkód.

Ne búslakodjál óh te én lelkem! Ne törd magadat ilyen igen A' mulandó jókért, Kinek az Ur reménysége Annak ritkán van szüksége.

2. Bízzál! nem hágy el az, a' ki mindent Tart itt e' földön és oda fennt, És e' világ Ura, Ki ő hozzá támaszkodott, Méltán nem panaszkodott.

3. Ha gondja van a' mező fűvére, Melly reggel zöld, 's már vész estvére: Óh te kicsiny hitű! Sokkal inkább van rád gondja, Mint ígérete is mondja.

4. Óh Isten! nekem is vagy Istenem, Tőled van éltém és mindenem; Mert te vagy Teremtőm. Ne hagyd hogy kezéd munkája, Legyen az inség prédája.

5. Példát adtál a' régi szentekben, Gondot viseltél szűkségeken A' veszedelmek közt, Hogy kik benned reménylettek, Tőled segítséget vettek.

6. Megmentéd éhségtől, nyavalyától, Tűztől, gonoszok' szándékától, A' benned bízókat, És a' kik téged kerestek, Veszedelemben nem estek.

7. Óh Isten! most is ugyan azon vagy, Bégi hatalmad még-is olly nagy, Kérlek, engem ne hagyj, Töltsd be minden szükségemet, És áldd meg én életemet.

8. Hogy engem meggazdagíts, nem kérem: Tudom kevéssem hogy megérem A' testi életre; És ha nem vágyok nagyokra, A' kicsiny is telik sokra.

9. Akármennyivel birjak azonba', Abból a' sírba 's koporsómba Semmi alá nem száll: A' milyen volt születésem, Ollyan lesz elköltözésem,

10. Az igaz bódogság nem áll ebben, Mennyi földi jó van kezemben, Mert az mind elmúlik: Megelégedés, kegyesség, Ez az igazinyereség.

11. Adj Uram! nekem olly okosságot, Hogy ebben leljek bódogságot, Míg a' földön élek, Hogy a' kicsinytel's kevéssel Éljek megelégedéssel.

190)

Mire bánkódol óh te én szívem! Töröd magadat ilyen igen, A' világi jókért; Bízzál csak az Úr Istenben, Ki uralkodik mennyekben.

2. Nem hágy a' nagy Ur Isten tégedet, Tudja ő minden szükségedet, Minde' világ övé: Azért minden nyavalyádban Bízzál csak az Ur Istenben:

3. Én Uram és én Istenem te vagy, Szegény szolgálodat engem ne hagyj, Óh én édes Atyáml! Én te szegény fiad vagyok, Senkiben bízni nem tudok.

4. Sok gazdag bízik az ő kincseben, De én bízom csak az Istenben, Minthogy szegény vagyok; Mert a' ki ő benne bíz'k, Soha meg nem csalatkozik.

5. Nem kérek én tőled gazdagságot, A' mi szükségem, azt jól tudod, Mert mindeneket látsz, De főképpen erre kérlek, Uram! hogy én veled légyek.

6. Minden a' mi e' világon vagyon, Ezüst, arany, és egyéb marha: Akármilyen legyen az, Csak egy kevés ideig tart, És idvességet nem adhat.

7. Nagy hálát adok Uram! tenéked, Hogy értenelem adtad ezeket, A' te szent igédből. Adj mind végig megmaradást, És idvességes kimulást.

ŐSZI ÉS SZÜRETI ÉNEKEK.

191) LXXXI. Zsolt. nót.

A' föld kebele Tárháza Istennek, Mellyből étele, Testi ruhával, :/: Kevés munkával Kitelik mindennek.

2. Ezt ha megnyitja Isteni kezével: Megvídámitja, Búzának bornak, :/: Bonne bízoknak Szívét bőségével.

3. Csuda bölcsesség! Hogy földet termésben Azon nedvesség Hozván, itt készül :/: Édes, amott szül Savanyut ízében.

4. Ha megvizsgáljuk A' gyümölcsfát sorral: Méltán csudáljuk Mi a' szőlőtőt :/: 'S rajta a' szőlőt, Melly bízlat bő borral.

5. Uram! áldassál, Hogy szőlőhegyünket (*ker-tünket*) Kivánt áldással Így felruháztad :/: 'S megkoronáztad Ezzel is földünket.

6. Midőn hát adtál Búzát a' szérüről, Mellyet mutaltál, A' bort is készen :/: Nekünk egészen Add a' szőlőtöről.

7. Hogy italunkra Ez ne csak szolgáljon Vigasságunkra, Hanem testünkben :/: Bádjadt szívünkben Egyszersmind használjon.

8. Szeress azzal is Hogy mértékletesen Mi a' borral is Nem részegségre, :/: Hanem szükségre Élünk és kegyesen.

9. Okos józanság Birja elméinket, Vigyázatlanság Vagy heverőkké, :/: Vagy vakmerőkké Ne tehessen minket.

10. Végy édes Atyánk! Lelked kegyelmében, 'S ugy gondoskodj' ránk, Hogy tégy vesszőkké :/: Minket termőkké Ama Szőlőtőben.

11. Ólts igaz hittel A' te szent Fiadban, Kegyes étellel, Jámbor erkölcsöt, :/: Mint' jó gyümölcsöt, Hogy teremjen abban.

192) CXXXIV. Zsolt. nót.

Bölcs az Ur, egyszersmind kegyes, Gondja jóssággal elegyes; Mert a' kit hívott munkára, Gondot tart újjátására.

2. Ő gondoskodott iránta; Hogy tápláljon egyéb plánta. De a' szőlőtő gyümölcse Az embernek kedvét töltse.

3. Most is fentartá jó kedvét, Mert a' szőlőtőkék nedvét Vesszőkbe szivárogtatta, 'S édes mustlává változtatta.

4. Hegyek, völgyek tapsoljatok! Az Ur nevével hangzjatok! Ti is szőlőtermő kertek Az Urat dicsérni jertek.

5. Légyenek a' gerézd szedők Jóvóltával dicselkedők, És kik a' mustot sajtólják, Az ő dicséretit szólják.

6. Mert lám nem mindig csak magok Vígadoznak a' gazdagok, A' szegény sincs elfelejtve, Az Ur gondjából kiejtve.

7. Ki ha tiszteiben eljár, Tőle jutalmat mál-

tán vár: De bár nem jut nagy kincshalom, Az öröm neki jutalom.

8. Őrizz meg Uram! bennünket, Meg ne terheljük szívünket, És ne éljen senki vissza, Ha az öröm borát iszsza.

9. Ne legyen az dobzódásnak Kulfefe, vagy koczódásnak, Sőt ébreszsze az életet, 'S az ártatlan szeretetet.

10. Adjad, hogy mértékleletesek, Igédre figyelmetesek Legyünk, élvén józanságban E' jelenvaló világban.

193) XXX. Zsolt. nót.

Oh Isteni nagy bölcsesség! Igen szoros az egység, Mellyet hatalmad kötözött A' tél, tavasz, nyár, ősz között, Megölelik egymást szívesen, Futásokat végzik rendesen.

2. Őszszel a' természet háza Melly minden élők tárháza, Megteljesedett mejjével Kínál rakott kebelével, Kővér must csorog a' hegyeken, Áldás folydogál a' völgyeken.

3. Résztvettünk mi is e' jóban, Sok ízben most is valóban; A' természet nagy bőséggel Tetéz sok gyönyörűséggel Ezeket javunkra intézi Az Ur, vétkeinket nem nézi.

4. Adjad Uram! hogy mind ezek, Mint megannyi erős kezek, Minket te hozzád vonjanak, Háladásra indítsanak. Ez jó kedvedből ne essék ki Ezután is közölünk senki.

194) CII. Zsolt. nót.

Embereknek Teremtője, Hűséges gondviselője, Bölcs és hatalmas Felség! Imádandó Istenség!

Te teremtetél bennünket, Te táplálsz életünket
Gazdag étellel 's itallal, Hozzánk illő ruházattal.

2. Azt érdemli bölcseséged, Uram! hogy tiszteljük téged; Magasztaljuk nevedet, Áldjuk Istenségedet; Mert bár sok bűnökbe estünk, Még is úgy táplálsz testünk', Hogy kenyérrel megújítod, Szívünk' borral vidámitod.

3. Ha tekintünk a' völgyekre, A' szőlőtermő hegyekre, (*kertekre*) Ottan terem gabonánk, Innen must csepeg reánk, Még pedig sokszor bőséggel; De ezt, Atyánk! olyan véggel Adod, hogy éljünk rendesen Azokkal, 's mértékletesen.

4. Atyai szived' jósága Most a' bornak sokasága. Hogy munkánk után sokat Termett hegyünk (*kertünk*) mustokat, Melly szívünket vidámitja, Imádásodra indítja. Ez áldásodért óh Atyánk! Téged tisztel szívünk és szánk.

5. Méltatlanságunk' ismerjük! De Szent Feliségedet kérjük, Bírjad arra szívünket 'S úgy igazgass bennünket, Hogy a' bőven nyert áldással Élhessünk háláadással, 'S a mig jóvóltodból élünk, Szent Atyánk! légy mindig vélünk.

195) LXXX. XCIV. és CV. Zsolt. nót.

Dicséret dicsőség Istennek, Menny, föld adj tiszteletet ennek, A' ki szeretett bennünket, :/: Nem nézte számos vétünket, Midőn csapást érdemlettünk, Tőle áldást bőven vettünk.

2. Im a' szőlőhegy (*kert*) bizonyága, Hogy nagy hozzánk az Ur jósága; Mert édes mustot bőséggel :/: Adott számunkra illy véggel, Hogy erősítse testünket, Ha munkánk fáraszt bennünket.

3. Jó ő, ki ha bú szomorítja Szívünket, borral vidámitja, Erőt ad terhünk' emelni :/: Ez élet terhét viselni, Hogy munkánkat gyámolítsa, És kívánt végre fordítsa.

4. Uram! áldd meg e' must hőségét, Hegyeinknek (*kerteinknek*) termékenységét, Fordítsad nekünk hasznunkra. :/: Rendes tápláltságunkra, Hogy az nekünk kárt ne tegyen. A' bűn eszköze ne legyen.

5. Őrizd részegségtől testünket, Hogy józanon tartsuk lelkünket, Munkáinkat hiven tesszük, :/: Dicsőséged' terjeszthessük: Vigyázzunk éltünk végére, Urunk eljövetelére.

6. Így ha téged félünk egészen, Bő áldásod hasznunkra lészen, Mellyért őh legfőbb Hatalom! :/: Áldás néked 's birodalom! Hegy, völgy, mező ezt zengjétek, Velünk nevét dicsérjétek.

SZÁRAZSÁGKOR MONDANDÓ

É N E K E K.

196) XXXVIII. Zsolt. nót.

Nincsen kire tekintenünk, Mi Istenünk! Te kivülötted másra: Bár ellenünk méltó okkal Csapásokkal, Kikelsz ostromozásra.

2. Tudjuk, hogy nincs tudtod nélkül, A' mit csak szül Az idő, jót és gonoszt, Ugy lesz a' mint te végezed, Hogy jobb kezed: Most ad, majd ismét megfoszt.

3. Im kiöntjük szívünk bűját, Nehéz súlyát

Érezvén vasvessződnek: Melly alatt hogy nincs kenyerek, Az emberék, És állatok sinlődnek.

4. Tekints, kérünk! az elepedt És megrepedt Földnek gyászos színére. Elhervadt a' zöld korona. Mellyet fona A' zöld tavasz fejére.

5. Halld meg a' barom nyögését, És bögését, Mellynek úgy lesz falatja: Ha megnyitván zárt kebelét, Eledelét A' föld kiszolgáltatja.

6. Szánd meg, a' kit a' jövődő Nap 's esztendő Terhe sok gonddal fáraszt, Szedd tömlődbe a' könyűket, A' mellyeket A' bús magvető áraszt.

7. Te alkottál úgy bennünket, Hogy testünket A' földből kell táplálnunk. Szemed hát reánk tekintsen, Midőn nincsen A' földön mit találunk.

8. Szólj! és megnyilnak az egek, A' fellegek Gyorsan előrepuhulnak; A' vízi gőz, 's földi pára Füre fára Kövér harmatot szűnnek.

9. Szólj! és a' tikkadt mezőknek, Hegyteknek Megenyhül szomjúságok, Vídultán tekintetnek Megélednek Fák, füvek és virágok.

10. És akkoron a' földműves Lelke, szíves Háládással bételik; Jóvóltodat az éhezők A' víg mezők Hantjain énekelik.

197) CXXVIII. Zsolt. nót.

Oh Isten! ki markodban Tartod az időket, Állván szabadságodban Miként forgasd őket: Néha bő kövérséget Osztasz jóvóltodból, Majd terméketlenséget Küldesz haragodból.

2. Ha te vetsz az égre zárt, Senki ki nem nyitja, Érczczé változik mindjárt A' felhők kár-

pitja. Te zártad be mostan is Ezt, óh igaz Biró! Mellyért ember 's barom is Eledelért siró.

3. Ámbár sok a' mi bününk, De tudván kegyelmed: Téged kérni nem szűnünk, Hogy nyújtsd segedelmed: Nyisd meg nekünk az eget, Hogy töltse ki kincsed', Gyűjtsd össze a' felleget, Összegyűl, csak intsed.

Uram! adj bő esőket, Lágyítsd meg a' földet, Ujítván a' mezőket, Szint adj rájok zöldet. A' gabonát, kerteket Öntözd harmatokkal: Ekép az embereket szánd meg a' barmokkal.

5. Midőn ezt kérjük tőled, Nagy méltatlanságunk Ne üzzön el előled, Add meg kívánságunk', Uram! irgalmad jöjön Mellénk segítségre, A' földből minden nőjön Nekünk elesésre.

198) CII. Zsolt. nót.

Hatalmas Felség! rettegünk, Reménységünkben csüggedünk; Ez időnek forgása A' nagy Isten csapása. A' következő mit szül, Ha e' nagy csapás nem enyhül, Nem tudjuk, mert el van rejtve, Előttünk az nincs megfejtve.

2. Sárgul a' földi vetemény, Égeti a' forró napfény: Ha az Ur nem könyörül, E' nagy szárazság jajt szül. Az Ur kezében fegyver ez, Érzi minden, hogy ront 's ver ez, Tedd le Isten! fegyveredet, Mutasd hozzánk jó kedvedet.

3. Nyisd meg az ég csatornáit, Nedvesítsd a' föld plántáit; Így a' mi most halovány Fonnyadt és igen sovány, Majd meg zöldül, kövéredik; Szemlátomást nevededik: Ha nyílnak az Ur kútai, Csepegnek zsírarmatai.

4. Ne késsék kegyes válaszd, Bár ellenünk van panaszod, Keivezz nekünk gyarlóknak, Nyomorult halandóknak. Szomjú földünk nedvesedjék, Csatornádból részegedjék, Szántóvető, szőlőmunkás Lesz dicséretedben munkás.

199) LXIII. Zsolt. nót.

Mindennemű szükségünkben, Ur Isten! te hozád kiáltunk: Hallgass meg azért kérésünkben, Mert csak tenálad találtunk Eddig is minden segédelmet, Léleki és testi védelmet, Még akkor is tápláltattunk Tőled, mikor szükségét láttunk.

2. Ebbeli bizodalommal Könyörgünk Uram! Felségednek, Segélj isteni hatalmaddal. Tárházát teljességednek, Nyisd meg, hogy tőled tápláltassunk, Éhségre ne szoríttassunk. A' föld terméketlenségét, Pótold ki mindnyájunk szükségét.

3. Mi a' te sok áldásodat Soha elő nem számálhatjuk; Mert bár egyik ajándékodat Megvonod, megkóstolhatjuk Más nemeit szeretetednek, Sok rendbeli kegyelmednek. A' mit egy részről megtagadsz Más részről bőséggel visszaadsz.

4. Midőn hát szántóföldeink Gyászosok és gyümölcstelenek, Midőn zöldellett vetéseink Elszáradtak, kivesztenek: A' te mindenható erődet, És megdorgáló vessződet, Erkölcsei oktatásunkra, Fordítsd gyakoroltatásunkra.

5. Adjad, hogy el ne csüggedjünk, Benned vígasztalást találjunk, Bölcs intéseidnek engedjünk; Mindeneket megpróbáljunk: Így kezeid gondviselése 'S annak okos szemlélése Indít szent dicséretedre, Szívbeli hív tiszteletedre.

200) Nót: 162. Dícs. Ne szálj perb.

Tekints reánk Ur Isten! Nagy kegyelmességedből. És könyörülj rajtunk atyai vóltodból, A' magas mennyországból.

2. Sok szükségink Ur Isten! Jóllehet vannak nekünk, Mellyeket elménkkel ol sem gondolhatunk, Elő sem számlálhatuak.

3. De ezek közt Ur Isten! Mostani kérésünkben, Hallgasd meg kegyesen mi kívánságunkat: Mert kérünk mint Atyánkat.

4. Adj mi nekünk Ur Isten! Kellemetes esőket, Földet megújító égi harmatokat, Hasznos nedvességeket.

5. Nyisd meg nekünk Ur Isten! A' te kincses házadat, A' honnan szállítod jó adományidat, És minden áldásidat.

6. Ne tedd érczczé Ur Isten! Fejünk felett az eget, És kemény vassá lábunk alatt a' földet. Mellyből várunk eledelt.

7. Ne verj minket Ur Isten! Sztelen nagy aszálylyal, És a' föld termését rontó hévségekkel, Haszontalan szelekkel.

8. Neveld inkább Ur Isten! Te szent ajándékidat, Mellyekről Felséged reménységet nyújtott Nekünk, és megmutatott.

9. Megszáradtak Ur Isten! Mindenféle vetések, Mezők, rétek, vizek, mindenféle füvek Elvesztek és megégték.

10. Szomjúhoznak, Ur Isten! Mindenféle állatok, Barmok, juhok, lovak, repeső állatok, Elepedtek mindenek.

11. Szánj meg minket Ur Isten! És minden állatodat, Kik csak Felségedtől várnak minden jókat, Ételet és italokat.

12. Ne nézd kérünk Ur Isten! Szémtalan bűneinket. Elődbe felhatott sok gonoszságinkat, Háládatlanságinkat.

13. Megigérted Ur Isten! Hogy meghallgatsz kértünkben, És adsz nekünk esőt alkalmas időben, Csak kérjük szükségünkben.

14. Áldj meg minket Ur Isten! Lelki és testi jókkal, Hogy élhessünk szépen és nagy józan-sággal, Drága ajándékiddal.

15. Könyörülő Ur Isten! Mostani szükségünkben, Hallgass meg kegyesen búzózó keresünkben, Adj örömet szívünkben.

ESŐÉRT VALÓ HÁLÁADÁS.

201) LXV. Zsolt. nót.

Uram! ki vagy az eső Atyja, Szülőd a' harmatot: :/: Szívünknek buzgó indulatja, Lelki áldozatot Viszen hozzád háláadással, Hogy könyör-gésünket Meghallván, bő eső hullással Aztattad földünket.

2. A' mi elalélt határinkon Ujult az ábrázat :/: Sárga mezeinken, fáinkon Zöld lett a' ruházat, Mihelyt jóltevő intésedre Kivánt eső érte, Tér-jen áldás Uram! nevedre, És dicséret értte.

3. Vidd elébb, Uram, ez áldásod', Adj más-szor is esőt, :/: Bátorítsa illy buzditásod A' ke-

nyér keresőt. Földünket itasd a' mint elég Az ég harmatjával, Ne bántsa azt a' levegőég Semmi ártalmával.

4. Uram! midőn külső vizeddel Áztatod földünket, :/: Belől is lelki kegyelmeddel Nedvesítsd szívünket, Hogy a' hit 's hűség, szeretetnek Óhajtott gyümölcse Nőjjön benne, 's a' szent életnek Mértékét betöltse.

202) LXXVII. Zsolt. nót.

Egek dicső Teremtője! :/: Földön lakók ítélője, Hatalmas Ur, nagy Felség! Szavadra hallgat föld 's ég, A' mit akarsz azt megteszed, :/: A' mi nincs azt előveszed, Parancsolatodra lett Menny, föld, lételt tőled vett,

2. A' fellegek, ha akarod, :/: Véghezviszi erős karod, Hogy gyorsan tornyozzanak: Öszve csoportozzanak; Azután esőt szüljenek, :/: Mindent megnedvesítsenek: Hogy a' földnek kebele Áldással legyen tele.

3. Édes jele hatalmadnak, :/: Ha a' felhők esőt adnak, A' földet nedvesítik, Bő zsirral kövéritik, Újúl, éled a' sík mező, :/: Hegy, völgy, és minden éhező: Az ég harmatozása Az Urnak nagy áldása.

4. Fohászkodtunk ez áldásért :/: Az Ur jó kedve hozzánk tért, Megázott a' száraz föld, A' halvány fű már zöld. Az Urnak dicsőség legyen! :/: Velünk mászsor is így legyen, Adj meg a' mit kérünk, Mig országába érünk.

HOSSZAS VAGY KÁROS ESŐZÉSEKBEN

MONDANDÓ.

E N E K E K.

203) VIII. Zsolt. nót.

Erős Isten! dicsőségnek Királya, A' menny és föld Kezed remek munkája; Minden csudálja nagy hatalmadat, Mellyel megdicsőítéd magadat.

2. A' midőn te bezárod az egeket, Vagy ha elküldöd a' vízfellegeket, Nincsen olly kéz, a' melly felnyithassa, Vagy ezeket akadályoztassa.

3. Ha csatornáit megnyitod az égnek, Dicső szavára az égi Felségnek Özönnel elborít mindeneket, Ront, öl, barmot és az embereket.

4. Az eső áldása a' Jehovának: De mihelyt tetszik az eső Urának, Károkat szülhet lerohanása, A' folyóvizek kiáradása.

5. Elpusztítja a' mezők ékességét, Öli a' szántóvető reménységét, A' szőlőmivest megsegyeníti, A' bánat borával részegíti.

6. Felséges Isten! eléged meg immár, Mert az esős idő ha soká így jár, Hegyen völgyön, sikon sok kárt teszen, kenyér, bor, széna, gyümölcs nem leszen.

7. Adj tüdő lelket, ha versz is bennünket, Zúgolódástól őrizd meg nyelvünket, Jó várni és csendességben lenni, Jó a' mit az Urnak tetszik tenni.

204) CXLV. Zsolt. nót.

Oh Uram! rémítő a' te kezed, Mikor fegyvered' felőyedzed; Mivel ekkor igaz ítéleted Szerint

a' bünt sokképen bünteted. Valamit bosszus egednek tárháza Rejteget a' nyomorúság' napjára; Mind az Felségednek egy intésére Kész a' vakmerő nép fenytésére.

2. Illyenek az Istennek munkái! Mellyeknek mi vagyunk most példái. Imé minthogy vétkeztünk sokképen, Az Isten úgy ostoroz épen, Mert a' zugó szélvész a' jégesővel Reánk rohan-tak egyesült erővel. Óh, fájdalom! ha nézünk határunkra, Lettek felette siralmas kárunkra.

3. Bűnünk az eget meghatotta, A' jó Istent arra indította, Hogy a' szélvészszel kő-záporait, Mint bölcs igazságának szolgáit, Felkészítvén az iszonyú rontásra, Ellenünk küldötte a' pusztításra Meg is lett, mert ezekkel úgy megvere, Hogy elvétellett sokunknak (*mindnyájunk*) kenyere.

4. Uram! könyörülő lábaidhoz Esünk, bizván irgalmasságidhoz, Kérünk, szánd meg keserves ügyünket, Ha megrontál, építs meg bennünket, Fordítsd csapásodat lelkünk javára, Ne legyenek szivünk bántódására; Téríts meg, áldj meg életünkben, 's ha végre Meghalunk, vígy az örök dicsőségre.

205) CXXXVII. Zsolt. nót.

Rettenetes az Úrnak búsulása, Jaj szót ad szánkba reánk jött csapása. Oda van a' mező ékessége, A' szántóvetőknek reménysége Eltűnt, érkezhvén nagy égi háború, Melly miatt minden sziv méltán szomorú.

2. Szélvész, villámlás, lett rettentő dörgés:

El nem fordítá sok buzgó könyörgés; A' jegek mindent öszvetörének; Ki állhat ellent az Ur kezének? Szent igazságának felvont fegyvere, Bűneinkért keservesen megvere.

3. Így mutogatja az Isten hatalmát: Nem mindig látjuk munkánknak jutalmát. Az is a' mi már vagyon kezünkben, Nem a' miénk rövid életünkben; Ki vagyunk tévo sok változásoknak: Ura a' nagy Isten minden sorsoknak.

4. Jobban érezzük, ha az Ur keze ver Mint ha áld: ilyen gyarló lám az ember: Holott egyformán kellene venni, A' mit az égnek tetszik izenni. De igen érzékeny a' test és a' vér, Ha út az Isten, csakhamar gyengét ér.

5. Taníts meg verő kezedet imádni Isten! bölcs útaidat megvizsgálni, Hogy soha vétkes zúgolódásra, Vagy helytelen panaszolkodásra Ne fakadjunk, sőt szenvedjük békével; Szabad az Ur minden teremtésével.

ÉGI HÁBORÚ UTÁN.

206) XXX. Zsolt. nót.

Oh hatalmas egy Istenség! Képzeltetellen nagy Felség! Te csak egy lehelleteddel, Legkisebb tekintetteddel: Elveheted mi életünket; Ha tetszik megtarthatasz bennünket.

2. Hátha a' levegőcget, Megindítod fellegedet, Köztök olyan mozgást rendelsz, Hogy dörgő tüzeket lövelsz: Jeges esőket, záporokat Ontanak ránk irtóztatókat.

3. Hogy maradna meg életünk, Lakó házunk, 's épületünk, Kerti, mezei vetésink, Gyümölcsfáink, más termésink: Magunkkal elmúlnék mindenünk, Ha te Uram! volnál ellenünk.

4. Láttuk erős hatalmadat, Hallottuk dörgő szavadat, Megroszkettette földünket, Elrettentette szívünket Nyilaidnak nagy sebessége, Vilámásidnak sűrűsége.

5. Vártuk a' hirtelen halált, A' melly mégis hogy ránk nem szállt, A' te nagy kegyelmességed, Velünk kötött békességed; És hogy érdemlett kárt nem vallánk, Oka, mert óltalmadban valánk.

6. Ezután is mi magunkat Rád bizzuk, viseld gondunkat, Kinek tűz, zápor szolgálnak, Csak egy szódra előállnak: Hogy általok veszély ne érjen, Mellyért a' dicsőség rád térjen.

HÁZI TŰZ MIATT LETT ROMLÁS

UTÁN MONDANDÓ

É N E K E K.

207) CXLVIII. Zsolt. nót.

A' Teremtőnek szavára, E' roppant világhatára, Az éltető állatokkal, Más sok ezer állatokkal, A' semmiségnek országából, :/: A' lehetőség zűrzavarából, Egy szemebetűnő formában, Előállta hamarjában.

2. Most sem más az igazgató, Hanem az a' Mindenható, Ki akkor egy *Légyen* jellel Mindent megáldá léttel, Ő tőle jő a' segedelem, :/: A' kár, a' romlás, veszedelem. Jó, vagy gonosz hol termene, Mellyet az Ur nem szerzene.

3. A' haszon kárral határos: A' jóltevő tűz is káros. Ha a' nagy Urnak végzése Ugy kívánja szent tetszése; Ez a' közhasznu jótétemény :/: Az emberekre lehet kemény Ostor, mihelyt ő akarja, Véghez viszi erős karja.

4. Óh nagy Isten! nagy hatalmad' E' részben is birodalmad' Mi rajtunk a' pusztulásig Betöltéd a' jajgatásig. Mivel e' tűznek tárgyaivá :/: Tet-tél bennünket prédaivá. A' mi nélkül el nem él-tünk, Az által fogy már el éltünk.

5. De ne hagyj esnünk kétségben, Vagyunk is olly reménységben, A' te atyai jóságod, Kegyelmes irgalmasságod Felfogja mi gyászos ügyünket, :/: Gyámoltalan sok szükségünket Ki-pótolja még végtére, Vévén atyai kezére.

6. Kérünk is óh fő Valóság! Ki vagy merő azon jóság, Tekintsd nyomorult sorsunkat, Si-ralmas állapotunkat; Nézz mi reánk kegyelmes szemmel, :/: Hogy mi is nagy bielelemmel, Re-ménységünk fő céljára Rátaláljunk nem sokára.

, 208) CXLIV. Zsolt. nót.

Óh Felséges Ur! kinek birodalmad, Annyira ki-terjesztette hatalmad, Hogy a' néma tűz is a' te szódra Hallgat 's terjed parancsolatodra: A' nagy költséggel épült palotákat, A' szegénységet fe-dő kalyibákat, Birtokosiknak szemek láttára, Be-nyeli a' levegő határa.

2. Sok századokra mutató kézmivek, Mely-lyekben gyönyörködtenek sok szívek, A' tűz ál-tal végeket mutatják, És romlandóságukat sirat-ják: A' véghetetlenségeket ígérő, Gondolatok-

ban örökséget érő Épületet egy tűzláng lerontja, Már nincs: ez vala létele pontja.

3. Ez az Istennek kemény ítéleti Az embereket arra serkentgeti, Hogy a' mulandókba ne bízzanak, Ollyat fő czél gyanánt ne tartsanak, A' mit hirtelen változás követhet, Lételének egy bal sors véget vethet: Ilanem vigyázzanak a' fő jóra, Az örökké megmaradandóra.

4. Tanitsón Uram! e' szomorú eset, Hogy nem szív java a' földi kereset; Bár egy kevésse gyönyörködtessen, Tündér képzelete édesgeszen; Ha a' változás szelei rá fúnak: A' szívet menten ereszti a' bűnnek, És a' minek létének örüle, Annak nem léte gyötrelmet szüle.

5. Gyűjtsünk olly kincset, mellyet a' tűz koha Héví forrósága meg nem emészt soha, Tűzben megpóált arany ez a' kincs, Mellyhez semmi veszélynék jussa nincs; A' koporsónak sincs rajta hatalma, Elvész reá nézve diadalma. Ez kísérletünknek céljára, A' Teremtő színe látására.

ÉGI TUZ MIATT LETT ROMLÁS

UTÁN MONDANDÓ

É N E K E K.

(209 CXLVI. Zsolt. nót.

Oh természet felett való Isteni nagy hatalom! Mindent magába foglaló Felséges birodalom! A' mellynek törvényére, Néz minden intésére.

2. E' világban megforduló Zúrmaráz, dér, hó, eső, A' mindeneket feldúló Szélvész s'

rabló kőeső, Engednek ez erőnek, Mint mindent tehetőnek.

3. E' csinál a' levegőben Ollyan készüléket, Hogy a' kénköves felhőben Lappangó mennykőveket Lelöveli zörögve Az ég 's föld közt dörögve.

4. Ezek a' nagy Teremtőnek Rettentő követjei Hozzánk ollyan czéllal jönnek, Mint Isten küldöttjei, Hogy az ő Uraságát Hirdessék méltóságát.

5. Bár ezek által nagy romlást Tegyen is javainkban; Csak őtet imádjuk, nem más Világi napjainkban, Mert ő küldi ezeket A' repülő tüzeket.

6. Ezen nagy hatalmasságnak Boruljunk zsámo-lyához; Merthiszen a' fiúságnak Engedelmes Atyjához Szabados közelgetni, Bocsánatért zörgetni.

7. Kérünk is őh természetnek Hatalmas formálója! Ne légy több illy ítéletnek Határunkra hozója, Fordítsd el mennykőveid', 'S más több ítéleteid'.

210) CXLIII. Zsolt. nót.

Az Isten legszentebb, valóság, Szent székét örzi állandóság; Az Ég és föld elolvadnak, Őszvedönti a' romlandóság: De törvényid megmaradnak.

2. Ő mint emésztő tűz, bünteti Azt, a' ki szentségét megveti; A' ki megrontja törvényét, És csak e' világot követi, Elveszti annak reményét.

3. Uram! ha tőlünk számot veszen Igazságod: dolgunk mint leszén? Nem követtük szentségedet, Csak a testnek éltünk merészen, Elfelejt-ven törvényedet.

4. Haragod súlyát hát szenvedtük: Bűnünk hogy számos, észrevettük Tűzzel minthogy

megbüntetted, Felebarátinkkal érzettük, Kiknek házát porrá tetted.

5. Óh szent igazságu Istenség! Látjuk mi a' törvénytelenység, Szégyenljük hogy sok bünt tettünk; Büntess, de nem úgy mint ellenség, Mert mi fiaiddá lettünk.

6. Imé! bűnünket megsiratjuk, Azokat szivből kárhoztatjuk; A' házaknak porhalmára Állván, könnyeinket hullatjuk, Nézz bánatunk nagy vóltára.

7. Végy be még kegyelmedbe minket, És sok kárt vallott feleinket. Töröld ki a' bünt közülünk, Hogy tisztán tartsuk lelkeinket, Így még talán megépülünk.

8. Könnyebbitsd rajtunk karjaidat, Add vissza elvett áldásodat; Őrizz a' mi rossz mindentől; Fordítsd hasznunkra csapásodat, Hogy ezután éljünk szentül.

KÁROS ÁRVIZEK IDEJÉN

MONDANDÓ

É N E K E K.

211) XLII. Zsolt. nót.

Egyetlen egy segítségünk, Menny föld 's tenger szerzője :! Csak te vagy egy reménységünk, Életünk teremője! Mert sokszor tapasztaltuk, Jóvóltod' megkóstoltuk, Azért most is félelmünkben Benned bízunk Istenünkben.

2. A' vizek kiáradással Fenyegtetnek bennünket, :/: Az áradás pusztitással Rettegteti szívyünket. Óh Isten! kegyelmedből Tekints ránk szépegedből, Hiszen te a' bűnöst szánod; Veszedelemét nem kívánod.

3. Jöllehet hát haragodra Méltók vagyunk bűnünkért :/: De tekints egy Krisztusodra, Ki engesztel vétkünkért. A' hánykódó habokat Zabolázd meg azokat; Hogy kár nélkül elfolyjanak: Pusztulást ne okozzanak.

4. Mi is szabadításodért Lelkünket és testünket, :/: Kegyes irgalmas vóltodért Életünk 's mindenünket; Tenéked feláldozzuk, Mig sárházunk' hordozzuk. Dicsőítésedre élünk, Csak szent lelked legyen vélünk.

212) CIV. Zsolt. nót.

Nagy Isten! ma is mint vólt kezdetben, Minden tőled függ a' természetben, A' vak történet gondoskodásoddal Össze nem fér mindenhatóságoddal. Nem szunnyadozsz a' világ kormányán Hatalmadnak pompás alkotmányán; Sem méltóságod' más-sal meg nem osztod, Istenségedtől magad meg nem fosztod.

2. Te parancsolsz a' függő vizeknek, Hogy induljanak esőzéseknek, A' föld csatornáit is felbuzdítod, Ő általok a' lapályt beborítod, Megfosztod a' barmot szénájától, Az embert fáradsága hasznától: A' mint ezt mostan is az elégségig, Megbizonyítád a' keserűségig.

3. Megismerjük Uram! hogy igaz vagy, De azt is tudjuk, hogy irgalmad nagy; Gerjedő bű-

súlásod' hát szüntessed, Haragodban híveid ne büntessed: Vidd el a' kárttevő árvizeket, Mellyek népednek keresményeket Vagy hasznavehetetlenekké tették, Vagy pedig más birtokába vetették.

4. Óltalmazz még több illy inségünktől: Hogy el ne álljunk reménységünktől, Sőt tapasztalván atyai jóságod', Mind örökké áldjuk irgalmasságod'. Tiéd az erő és a' hatalom, Az árvizen is a' birodalom, Megmenthet minket attól erős karod, Óh Mindenható! mihelyest akarod.

213) XXXVIII. Zsolt. nót.

Haragodnak nagy vóltában, Búsultában, Ne emészs meg Istenünk, Kárttevő árvizeidet, Özönidet, Ne bocsássad ellenünk.

2. Ne vedd el szemünk láttára, A' munkára Megmutatott bérünket, Házunk népe szükségére Élelmére Kiszabott kenyerünket.

3. Réteinknek ékességét, Dicsőségét, Iszappal be ne borítsd, Barmainkat így szükségre, És éhségre, Bűneinkért ne szorítsd.

4. Azt ugyan nem tagadhatjuk, Sőt megvalljuk, Hogy ellened vétettünk: Mellyrenézve Felségedtől, Szentségedtől, Büntetést érdemlettünk.

5. De bár megharagítottunk, Bosszantottunk: Te teremtesid vagyunk; Semminémű szükségünkben, Inségünkben, Tégedet el nem hagyunk.

6. Atyai irgalmasságod, Igazságod', Óh Isten! mérsékelje, Hogy jóvóltodnak látása, Kóstolása, Reménységünk' nevelje.

214) LXXX. XCIV. és CV. Zsolt. nót.

Jó Isten! könyörülő Atyánk! Dícséretedre nyílik meg száánk, Mert a' bűnöst soká várod, Nincsen ebben senki párod; Kérésit meg nem útálod, Sőt kegyelmeddel kínálod.

2. Áldásiddal a' megtérésre, Hívod a' szentség követésre, Fenyegeted míg büntetnéd, Mig orozád elől elvetnéd, Ha nem hallgat édes szódra. Ugy bánysz vele bíró módra.

3. Megvertél de gyenge ostorral, Áradást szerző bő záporral. Érdemesek többre vólnánk, Hazudnánk, ha így nem szólnánk: Elvetted elede-
delünket, De megtartottad éltünket.

4. Uram! sírunk, hogy kárt vallottunk, Inkább azon, hogy megbántottunk, Bánjuk e' nagy bolondságot: Gyógyítsd meg e' romlottságot, Rád néző bánattal törd meg Szívünk', bűneink' bocsásd meg.

5. Barmunk', búzáánk' a' viz elvette, A' nagy áradás elsepette, Alig maradt ruházatunk; Könnyel teljes ábrázatunk: De kérünk, hogy jobb részünket Ne hagyd éhezni lelkünket.

6. Adj tűrő szívet is minékünk! Tudván az ég örökös székünk, Azt tűz, sem víz el nem rontja, Békességünk' fel nem bontja; Örökkévaló leszen az, Mellyhez képest e' föld csak gaz.

7. Isten! légy irgalmas, kegyelmes, Légy kéréseinkre figyelmes, Tekints a' mi Jézusunkra, Ki jobboldon ül hasznunkra, Szólj örömet örö-
münkre, És mondj Áment énekünkre.

MIKOR AZ ÁRVIZEK MEGTÉRNEK.

215) LXV. Zsolt. nót.

Az Ur meghallgata bennünket, Nagy kegyességéből; ∴ Elhárította félelmünket Ingyen jó kedvéből, Áldozunk hát háláadással Az Egek Urának, Hogy szent kezei pusztulással Nem ostromozának.

2. Bár a' vizek kirohanása Minket fenyegetett: ∴ De az Urnak parancsolása Ennek határt vetett, Ki nem vézvén számos vétkünket, Rajtunk könyörüle, És minthogy megszána bennünket: A' kár elkerüle.

3. Mit adjunk Atyánk! jóvóltodért? Lelkünket testünket ∴ Néked ajánljuk joságodért Élünk 's mindenünket. Készek leszünk tiszteletedre, Valamig csak élünk: Csak te méltóztass kegyelmedre, 'S Lelked légyen velünk.

4. Bár az áldozat tökéletlen, A' mellyet ígérünk: ∴ Ne légyen előtted kelletlen: Téged arra kérünk. Sőt lelked úgy birjon bennünket, Hogy szentül élhessünk, Szolgáljunk téged Istennünket, Tenéked tetszhessünk.

TÉLI IDŐRE VALÓ

É N E K E K.

216) LXXVII. Zsolt. nót.

Az Ur kebeléből jönnek, :/: Mint jóval tejes kút-
főnek, Jég, fagy, hó, kemény szelek, Mint akar,
ugy bán velek, Megszűnik mihelyt szólítja, :/:
Majd viszont előállítja: Hogy velünk ismertesse,
Hatalmát hirdettesse.

2. Ruhát ad öltözetünkre; :/: Tüzet melegíté-
sünkre; Szélvészek zúgásiban Béfedez hajlé-
kinkban; Hóval fedi vetésinket, :/: Hogy meg-
tartsa kenyerünket 'A' földet megnyugtatja Ez
a' bölcs gondos Atya.

3. Uram! a' te hatalmadnak, :/: Gondviselő
jóságodnak Tégy minket tanuivá, Szentül imá-
dóivá. Taníts e' rövid napokat :/: Bölcsen szám-
lálni azokat, Ne töltsük bujaságban, Hijábavaló-
ságban.

4. Ez idő téli fertálya :/: Halálunkat prédi-
kálja: Fák, fűvek, mint nem élők, Csak mint-
egy halva lévők. Nekünk is lesz ilyen telünk, :/:
Igy bán a' teremő velünk; De várunk olyan ta-
vaszt, Melly új életre viraszt.

217) XXXVIII. Zsolt. nót.

Óh szent Isten! ki az időt, És esztendőt Hatal-
masan hordozod: Te tőled jő a' kikelet, Majd a'
telet Reánk ismét te hozod.

2. Óh melly bölcs ez az állandó 'S maradandó Rendelése kezédnek, Ez véghetetlen jóságát, Gondosságát Hirdeti szerelmednek.

3. Te a' telet úgy rendelted, Bölcsen tetted, Hogy jól megpihenhessen A' termésben elfáradott 'S megbádjadott Föld ismét teremhessen.

4. Böven szór rá havat karod, 'S bétakarod Mint egy gyenge pehelylyel: Hogy ekképen a' vetemény Még a' kemény Fagy között se vesz-szen el.

5. Imé! a' mit sok oktalan, Haszontalan És káros dolognak vél, Te általad legjobb végből Van az égből A' komor és hideg tél.

6. Ez mi nekünk arra mutat Ajtót's útát, Hogy midőn nyomoruság Jön szent kezeidből reánk, Halgasson szánk; Mert az nekünk orvosság.

7. Óh mi kegyelmes Teremtőnk! Gondviselőnk! Mennyei édes Atyánk! Mind kedves állapotunkban: Mind bajunkban, Vigyázz kegyesen reánk.

218) CXXXVII. Zsolt. nót.

Ugy tetszik halva fekszik a' természet, Mivel tündöklő fénye elenyészett, A' jég és hó mindent eltemetett, Halál váltotta fel az életet; Dühösködik a' szélvész kiméletlen, A' téli hideg mindenhez kegyetlen.

2. Jól van! mivel ez is annak tetszése, Kinek javunkra czéloz végezése: Az a' jó Atya mindent úgy rendel, Hogy folyjanak tökéletes renddel, Nyugodalmat engedvén mindeneknek: Így a' plánták is télben megpihennek.

3. Tekintvén az idő mostohaságát, Hirdessük a' Teremtő méltóságát: A' hideggel össze lánczolt jegek, A' fergeteggel teljes fellegek Ezt kiáltják nekünk; az Ur hatalma Nagy, mindenre kiterjed birodalma.

4. Oh Isten! mi is szállunk a' porba; A' téli plántákkal leszünk egy sorba: De az élet, melyet mi reménylünk, Ollyan, a' mellyben örökké élünk. Ha eljő amaz egy és új kikelet, Felkelő testünk többé nem ér telet.

219) LXXVII. Zsolt. nót.

Elmult az ősz nyár, kikelet: :/: Az Ur elhozta a' telet, Mellyben vannak hidegek, Havaznak a' fellegek. Tűz mellé házba szorulunk :/: Uram! csak hozzád járulunk, Kérvén hogy házainkban, Te segíts munkáinkban.

2. Adjad hogy a' mit kerestünk', :/: Nyáron most táplálja testünk', Mértékletes bőségben, És házi csendességben; Téli bosszas éjszakákat, :/: És az unalmas órákat Ne töltsük aluvással, Vagy csak hivalkodással.

3. Inkább dicső munkáidról :/: Elmélkedjünk dolgaidról, Szent háza'd gyakoroljuk, És ezzel azt pótoljuk, A' mit elmulattunk nyárban :/: Hogyha estünk lelki kárban, Uram! add hogy szeressünk, Kétszeresen keressünk.

4. A' tél földünket készítse, :/: Zsirjával megkövéritse A' jövőendő termésre, És bő gyümölcsözésre, Majd úgy nyiljon ki kebele, :/: Hogy mindennek eledele, Abból bőven adassék, Neved magasztaltassék,

5. Uram! ki a' mi testünkre, :/: Ruhát adsz melegségünkre : Lelkünket is melegíted Lelkoddal, 's jóra segítsd. Szent Fiad igazságával, :/: Fedezz ártatlanságával: Hogy ha eljő véletlen, Ne találja fedetlen.

6. Ezt is tegyed Uram! velünk, :/: Hogy ha ez élet olly telünk Lészen, melly bánatot oszt, 'S a' földi jóktól megfoszt: Azt is tűrjük el békével, :/: Lelkünknek illy reményével, Hogy örök tavaszt érünk, Mellyben bűt nem ismérünk.

KIRÁLY KORONÁZÁSAKOR.

220) LXVI. Zsolt. nót.

Ur Isten! te mástól nem vetted Birodalmadnak pálezáját; Országod' magad teremtetted, És annak minden lakóját. A' nagy Királyok a' nép között Bár mintegy földi Istenek, Tőled mint nap-tól kölcsönözött Sugárokkal tündöklenek.

2. A' korona az ő fejeken, És az erő derekokban, A' Felség fénye személyeken. Az élet 's halál szájokban, Mind tőled származott hatalmak: Ezeket nekik engedted, Hogy a' népek és birodalmak Ügyét folytassák helyetted.

3. Nekünk is a' kit kimutattál Bölcseségednek újjával, Birja a' melly hatalmat adtál, Országunk koronájával. Azért te utánad ő néki Mi is

472 KIRÁLY UTOLSÓ TISZT. MOND.

térdet fejet hajtunk, Mert töled van királyi széki, Mellyen uralkodik rajtunk.

4. Im ő te előtted leborul, A' nép viszont ő érette: Hogyha őtet adtad pásztorul; Te vigyázz együtt mellette. Jobbkezed olly köre építse Székinék fundamentomát, Melly fenállván megszégyenítse Minden szélveszek ostromát.

5. Az ő élete ollyan drága, Mint a' kormányos élete, Kérünk szemeid gondossága Legyen annak őrizete. Tartsd meg azt, ha vitéz zászlóit Ellenség ellen hordozza, Tartsd meg ha országa lakóit Törvényekkel kormányozza.

6. A' bölcsesség drága kenetét Töltsed fejére bőséggel, Hogy királyi nagy tekintetét Népe tisztelje készséggel. Szive belső érzékenységét A' te félelmed vezesse: Hogy maga legfőbb dicsőségét Dicsőségedben keresse.

7. Aldd meg Ur Isten! a' népeket, Mellyek e' Magyar hazában Találták meg nyugvó helyeket, Fejedelmünk árnyékában. Tartsd meg e' haza békességét, Nyelvét, határit, törvényét, Oltalmazad ennek épségét, Mint a' te szemeid fényét.

KIRÁLY UTOLSÓ TISZTESSÉGTÉTELE.

221) CXXXVII. Zsolt. nót.

EMBERNEK fija! tekints megdobbanva A' sírra, mellyben van Királyod hamva, Hol a' halandóság ábrázata Magát rémitő színben mutatja, Értsd

meg, hogy a' ki született anyától, Meg nem menekszik a' bűnnek zsoldjától.

2. Az Ur rendelte a' fejedelmeket, Adván azoknak isteni neveket. Do micsodák a' szolgák 's királyok? Bizony csak kisebb 's nagyobb árnyékok, Kiktől ha az Ur napfénye eltűnik, Lenni mind kettő egyformán megszűnik.

3. Gyászos igazság! megvalljuk zokogva, Látván Királyunk szemeit befogva. Ki ne sírna dűl-tén illy nagy fának, Mellynek enyhében népek nyugvának; Ki ne reszketne, ha az oszlop ledűl, Melly az alkotmányt emelé egyedűl.

4. Sirjatok, árván hagyatott nemzetek! Sion leányi gyászba öltözzetek! Légyenek az ő értte hűlt könyek Emlékezetét sentartó könyvek; Szíveteket formáljátok oszlopnak, Mellynek betűi soha le nem kopnak.

5. Ur Isten! a' kiért leküldél mennyből; Kivetkeztetvén a' romlandó testből, Elhervadt koronája helyébe Hervadhatatlant tegyél fejébe. A' dicsőség fedezze áldott porát, Dicsőült lelke néhai sátorát.

6. Óh Mindenható! a' ki szólsz, hogy *legyen!* A' semmi is lételre általmegyen; Szólj, hogy álljon meg, és mint a' köszál A' habok között e' Haza megáll. Szólj a' ránk következhető szélvésznek, És félelmeink menten elenyésznek.

BIRÓTÉTELKOR,

VAGY:

TISZTVISELŐK MEGÚJÍTÁSAKOR MONDANDÓ

É N E K E K.

222) CXLV. Zsolt. nót.

Te! ki a' magas ég seregeit, A' csillagok tömény ezereit, Állandó törvénnyel igazgatod, Helyeket 's uljokat kimutatod; Te! ki rendet szabsz az alsó világnak, Mellyet föld és tenger által nem hágnak; Ne hagyd, hogy szabad 's okos teremtesid Elrontsák erkölcsi bölcs rendelkezid.

2. Ne hagyd, hogy járjon felemelt fővel, A' ki nem gondol a' Teremtővel. Ne hagyd kifolyni az ártatlan vért, Melly hozzád kiált bosszúállásért. Ne engedd, hogy mihelyt van benne módja, Az erős a' gyengébbet eltapodja; Vagy, hogy, elfogván az igaznak bérít, Az álnok szívja a' szegény kövérít.

3. Igazgasd e' végre a' sorsokat, Hogy ha e' nép választ olly tagokat, Kik mint jobb kezdek helytartói, Lesznek az igazság őrállói: Vettessék a' sors azok kebelébe, Kiknek félelmed lakozik szívébe'; És kik birván kigyói eszességgel, Ékeskednek galambi szelidséggel.

4. Légy jelen közöttök a' törvényben, Hogy a' homályban és szövevényben Lássanak ama belső fáklyánál, A' lelkiismeret világánál. Fé-

lelem, harag, ajándék, szeretet, Ne ságaljon nekik balítéletet, Hogy féljen vétni a' gonosz hatalmas, A' jámbor szegény lévén diadalmas.

5. A' tisztviselőt a' köz rendekkel, Ruházd fel engedelmes lélekkel: Győzd meg szivekben őket a' felől, Hogy a' közjót kell tenni legelől. És önön hasznát kiki úgy keresse, Hogy köz adóját előbb lefizesse. Kősd egybe első 's utolsó munkáját, Hogy itt a' jó rend meglelje hazáját.

6. Áldd meg óh Ur Isten! e' községet, Tartsd fenn közöttünk az egyességet, Tartsd fenn ama mennyei adományt, Az igaz hitet 's tiszta tudományt; Hogy amaz igaz tudomány gyümölcse, Az Ur félelme 's a' szív jó erkölcs, Örökség szerint menjen firól fira, E' nemzet jövőndő maradékira.

223) CXIX. Zsolt. nót.

Aldassék Uram! gondviselésed; Melly kiterjedt mi lakóhelyünkre, Te édes atyai kedvezésed Tekintett jószágunkra 's személyünkre: E' végre most is előljárókat Rendeltél, és adtál hív őrállókat.

2. Hogy ezek a' mi békességünkre Kinyílt szívvél és szemmel vigyázzanak: Jó rendet a' mi csendességünkre Tetszésed szerint közöttünk tartsanak: Kerünk, Uram! őket okossággal Ruházd fel szelidséggel, igazsággal.

3. Hogy a' törvényben igaz mértéket, Személyre tekintés nélkül tartsanak: A' bűnösök iránt fenytéket Megjobbításokra gyakoroljanak.

Legyenek munkájokban serények, Hasznokat lássák árvák, jövevények.

4. Tegyenek okos rendeléseket, Tartsák előtők, hogy képed' viselik, Ha igazsághoz szabják élteket, Ezt csak úgy és nem másként érdemelik. Ajándékvétel, résznek kedvezés, Ne legyen benne bűnben megegyezés.

5. Uram! mi belénk adj tiszteletet A bírák iránt, 's engedelmességet; Hogy egymás közt tartván szeretetet, Munkálódhassuk a' köz békességet, Azért mind bíráinknak, mind nekünk, Szent törvényed legyen sinórmértékünk.

224) CXXXVIII. Zsolt. nót.

Isten! ki az embereket Tiszta igazsággal ítéled, :/: És ő cselekedeteket Gondos szemeiddel szemléled, Parancsolván beszédedben, Hogy megtartsák szent törvényed, Ítéled törvény-székedben, Kik megszegik rendelésedet.

2. Azért adtad a' bírákat, Hogy képviselőid legyenek, :/: Nézvén a' törvény-táblákat; Kötünk igazságot tegyenek; Kik ha igazán ítélnék, Azt nekik megjutalmaztatod, Ha jussokkal visszaélnek, Azt viszontag meglátogatod.

3. E' bírákat, kik nevedben Mostan mi kö-zinkbe tétettek, :/: Vezérelj szent törvényedben, Bird lelkével az ítéletnek; Hogy a' bűnöst megbüntessék, A' jónak ügyét felfogadják; Magok hasznát ne keressék, A' szegényt elveszni ne hagyják.

4. Szeressék az igazságot, De épen nem a' nyereséget, :/: Irtsák ki a' gonosztságot, Gya-

korolják a' kegyességet; Személyt ne válogas-
sanak: Az árvák atyjai legyenek; Mindenben
bölcsen járjanak; Hogy örök jutalmat vegyenek.

HADAKOZÁS IDEJÉN MOND.

É N E K E K.

225) LXXXIV. Zsolt. nót.

Isten! mi erős óltalmunk! Egyetlen egy bizo-
dalmunk! Miként kezdjük el panaszinkat? Mert
szorongat a' félelem, :/: Fenyegét a' veszedelem,
Jól látod félelmes sorsunkat, Rémt a' hadi há-
ború, Melly miatt lelkünk szomorú.

2. Szegény nemzetünk megszorult, Szép nap-
ja homályba borult, Tört hány az ellenség útunk-
ra. A' vérmező kijegyzetett, :/: A' fegyver el-
készítetett. Pusztulást kell várunk magunkra.
Kedvezz, Uram! és könyörülj, Veszedelmünkön
ne örülj.

3. A' te szent ígéd tanítja Szívünk pedig bi-
zonyítja, Hogy a' fegyver a' te csapásod, Mely-
lyel a' bűnt fenyegeti, :/: Üldözi és megbünteti
A' te follobbant búsulásod; Hogy így a' bűnös
tanúljon, Maga kárán 's megjobbuljon.

4. Uram! a' fegyver zörgése 'S a' kénköves
tűz dörgése, Adjad, hogy minket is tanítson
Útink vizsgálására, :/: Szívünk megjobbitásara,
És szent félelmedre buzdítson: Hogy te veled
igazságban, Járván, éljünk hátorságban.

5. Óh békességnek Istene! Lelkünknek Atyja 's mindene! Tekints reánk; adj békességet, Oszlasd el félelmeinket. :/: Küldd haza ellenséginket: Így megnyervén a' csendességet, Majd dicsérettel áldozunk, Elődbe háládást hozunk.

226) III. Zsolt. nót.

Óh Isten! látod jól! A' te sátorodból A' mi ellenséginket, Kik ellenünk sorral Jönek nagy táborral, Hogy meggyőzzenek minket; Bízna sokságokban Karjokban 's kardjokban, 'S rohannak dühösséggel, Hogy hazánk' pusztítsák, És tűzbe borítsák, Fegyverkezvén olly véggel.

2. Mi ugyan átaljuk Bűnünket, 's megvalljuk, Hogy méltók vagyunk erre, Hogy hadi inségnek, Kevély ellenségnek Tárgyul tégy, 's adj fegyverre: De mégis óhajtunk, Uram! segélj rajtunk; Mert te vagy jó 's irgalmas, És mihelyt akarod, Megsegíthet karod, A' melly nagy és hatalmas.

3. Azért ne eressze A' fegyvert olly messze, Hogy érje hazánk szívét; Ne hagyd örökséged' Verd meg ellenséged. És töröld el kezívét. Tedd elég élessé, És győzedelmessé Az igaz ügy fegyverét, Hogy hív seregivel, Űzze vitézivel, Ellenség sok ezerét.

4. Kiket pedig már ért Fegyver, 's ontottak vért, Szánd meg, Uram! azokat, Terhek könnyebbitsed, Magad édesítsed A' futóknak sorokat. Plántálj szelidséget, És emberiséget, A' győzőknek szívébe; Hogy szánakozzanak, Fegyvert ne mártsanak A' győzöttek vérébe.

5. Uram! mivel te vagy Magad a' fő Had-nagy: Parancsolj békességet A' Fejedelmeknek, Hadi félelmeknek, Hogy már vessenek véget. Mondd ezt: hogy lágyuljon Szívek, 's megtompuljon A' hadakozás nyila; Aztán minden rendek Tenéked örvendnek, Hogy békességünk nyíla.

ELLENSEGEN VETT GYŐZEDELEMKOR

227) CXXXVIII. Zsolt. nót.

Zengjen győzedelmi ének, Hogy neve magasztalására, :/: A' menny és föld Istenének, A' ki népünkkel tábort jára, A' győzedelmi kapura, Irja ezt a' vitéz kezével: Nagy a' seregeknek Ura! Teljes menny föld dicsőségével.

2. Ha nagy hatalmának nyomát Az Ur szemléltetni akarja, :/: E' földnek fundamentomát Megreszketteti erős karja. A' régi hegyek helyekből Nagy csikorgással kimotszannak, A' mély tengerek fészkekből Szörnyű zúgással kirohannak.

3. Egymás ellen az emberek Nagy dühösséggel felzúdúlnak: :/: De az Úr szól, 's a' fegyverek A' viadalban megtompulnak. Köfalhoz hasonló sorja A' vitézeknek megtolatik: És mint széltől a' pozdorja, Tömött rendjek széllyelszóratik.

4. Igaz az Ur, és ez okon Megszégyeníti a' vakmerőt, :/: És a' roppant táborokon, Egy maroknyi nép veszén erőt. Az álnoknak esztét vesz-

ti: És kik titkon vermeket ásnak, Azon verembe süllyeszti, Mellyet ők készítettek másnak.

5. De a' ki az Istent féli, Magát védi, de nem tör másra, :/: Nem árt annak a' kard éli, Midőn mások hullnak rakásra; És bár süvöltve repkednek Körülte a' halál postái: Nem vész el a' kit elfednek Az Ur óltalmának bástyái.

6. Uram! ha háboruinkban Minket te tartasz és vezetel, :/: Mindennemű szándékinkban Lesz szerencsés előmenetel. Dicséret legyen tenéked! Ki tábort jártál seregünkkel, Megalázád ellenséged', Mi benned bizván nem veszünk el.

228) CL. Zsolt. nót.

Az Ur Isten áldassék, :/: És felmagasztaltassék! Ki küldött segedelmet, És adott győzedelmet Rémitő ellenségünkön; Szent neve dicséretes-sék, :/: És tőlünk tiszteltessék, Hogy segített fegyverünkön.

2. Síp, dob, trombita zengjen, :/: Hárfa, czi-tera pengjen: Örvendjete énekkal, Az ifjak a' vénekkel: Hazafiak tapsoljatok! Verve van az ellenség, :/: Szűnik az illetlenség, Sokan el is fogattanak.

3. Uram! neved dicséri :/: Királyunk, 's megisméri, Hogy e' jót tőled vette, Jobb kezed segitette. Mi is értte, 's érttünk kérünk, Hogy másszor is meggyőzzed, :/: Ellenségink' előzzed; Te magad légy fővezérünk.

4. Adj erőt, bátorságot, :/: És állhatatosságot Tovább is seregünknek, Minden mi fegyverünknek: Hogy így az ellenség féljen; A' hadako-

zást végre :/: Változtasd békességre, Mellyben hazánk népe éljen.

5. Óh Uram! örömünket :/: És víg dicséretünket Vegyed tőlünk kedvesen, Fogadd el kegyelmesen A' mi háláadásunkat. Tartsd meg Fejedelmünket; :/: Hazánkat mindenünket, Fundáld meg bátorságunkat.

229)

Téged Úr Isten! mi keresztyének, Dí-
csérünk és áldunk, Atya, Fiú, és Szent
Léleknek vallunk.

2. Néked a' tiszta és szent ártatlan Angyalok szolgálnak, Szüntelen való felszóval kiáltnak.

3. Szent, Szent, Szent Isten! te seregeknek Vagy Ura Istene: Teljes menny és föld nagy dicsőségeddel.

4. Apostoloknak és Prófétáknak Dicső szent seregi, Mártíromoknak dicsérnek seregi.

5. Téged e' földön Keresztyéneknek Szent gyülekezete, Atya Ur Isten! mindenkoron dicsér.

6. És imálandó te szent Fiadat Az Ur Jézus Krisztust, És vígasztaló szent Lélek Ur Istent.

7. Te dicsőségnek, Ur Jézus Krisztus! Vagy örök Királya, Atya Istennek egyetlenegy Fija.

8. Oltalmazd meg veszedelemtől A' te népeidet, Oltalmazz büntől mindenkoron minket.

9. Dicsérünk téged mennyei Atyánk! A' te szent Fiaddal, És mind örökké szent Lélek Istennel.

BÉKESSÉG KÖTÉSKOR.

230) LXVI. Zsolt. nót.

Uram! ki a' szomorúságot Örökre fordítod végre; Az ártalmas háborúságot Változtatod békeségre: Áldott legyen a' te irgalmad, Hogy a' fegyvert és inséget Megszüntetvén erős hatalmad, Parancsoltál békességet.

2. Ez a' te karodnak ereje, Hogy midőn halálunk sok halált, Rettegtete a' had veszszeje: Akkor lelked útát talált, Mellyen éltünk megszabadula Az ellenség fegyverétől, Setétes fellegünk elmúla Szádnak egy lehellésétől.

3. Óh Isten! ezen békességgel Kössed össze kegyelmedet, Hogy magunkat illendőséggel Viselvén. féljünk tégedet; Méltán reánk ne haragítsuk Lelked' hibás életünkkel, És ismét fel ne háborítsuk A' békességet bűnünkkel.

4. Uram! vígasztald meg azokat, A' kik mostan kárt vallottak, Állítsad helyre romlásokat, A' mellyre sokan jutottak; A' pusztulásokat építsed, Kötözz be minden sebeket, Mint Atya, te magad segítsed Az árvákat 's özvegyeket.

5. Óh Isten! adj jó békességet Mind mi nekünk, mind másoknak: Gyomláljki minden irigységet, Magvát a' háborgásoknak: Hogy fő Mes-

terünk példájára A' békességet kövessük, És ő
szent parancsolatjára Felebarátink' szeressük.

231) XCVII. Zsolt. nót.

Békességet szóla Az Ur, 's érte róla Az öldök-
lés angyala, Ki ront és pusztít vala, És a' vér
festette :/: Szabljáját letette: Már barátságban
él :/: Két ellenkező fél, Melly egymást kergette.

2. A' visszaállt rendnek A' népek örvendnek,
Nem félti senki honát, 'S abban gyűjtött vagy-
ót. A' megváltozott hír :/: Rablásokról nem ír;
És sok édes anya, :/: Ha a' hadi tanya Jut eszé-
be, nem sír.

3. Békesség Istene! Kit ne serkentene Jóvól-
tod dicséretre, Illy kedves izenetre: Hogy a'
melly fekete :/: Felhő rettegtete, Az inségbe me-
rült :/: Népekre felderült Naptól elűzete.

4. Mi minden haragot, 'S más versengés ma-
got Szívünkől kitagadunk, Neked hálát úgy
adunk, Nyújtván kérésinket, :/: Hogy ellensé-
ginket Velünk együtt vedd be :/: Uram! kegyel-
medbe, Álld meg őket 's minket.

5. Szólj, hogy a' koronás Főket visszavonás
Ne gerjeszsze egymásra Véres bosszúállásra.
És az idegenek :/: Minket úgy nézzenek, Hogy
mi velünk egyben :/: Vannékik is mennyben Egy
Atyjok 's Istenek.

232) XXXIII. Zsolt. nót.

Istenfélő szent Keresztyének! Serkentsetek szí-
veteket :/: Zengjen szátokban öröm ének, Dí-

csérjétek Istenteket. Nagy kegyelmességét, :/: Irgalmát 's hűségét, Magasztaljátok, Mellynek gazdagságát, Allhatatosságát Tapasztaljátok.

2. Az elmének okoskodása Az embert meg nem tarthatja, :/: A' veszélyt sok tanácskozása Tőlünk el nem fordíthatja. Az erő. sokaság, :/: Mesterség 's gyorsaság, Egy szálnyi sem ér. Az ér kívánt véget, A' ki segítséget Az Istentől kér.

3. Isten! mi is benned vetettük Egyedül reménységünket, :/: A' te szent nevedben kezdetünk Felemelni fegyverünket: 'S imé megmentettél, :/: Sőt megsegítettél: Hogy boldog véget Érjünk dolgainkban, Lássunk napjainkban Jó békességet.

4. Azért Isteni Felségedet Áldjuk belső buzgósággal, :/: És kérjük kegyelmességedet Szíves alázatossággal, Szenteld meg szívünket, :/: Hogy reménységünket El ne veszítsük; A' kegyes életben, Igaz szeretetben, Egymást építsük.

TEMLOM SZENTELÉSKOR.

233) Azon nótára.

Nagy Isten! téged az egeknek Egei be nem foghatnak, :/: Bár a' legélesebb szemeknek Látási addig nem hatnak; Nem hogy befoghatna, :/: Vagy szállást adhatna Illy szűk palota, Mellyet a' halandó Öszveroskadandó Sárból alkota.

2. De noha megszűnően is érted, A' mit gon-

dolnak a' szívek, :/: Mégis jelenléted' ígérted;
Hol egybegyűlnek a' hívek, Hogy a' kik imád-
nak, :/: Színét szent orczádnak Mintegy szem-
lélvén: Gerjedjenek jobban, Mert a' sziv fellob-
ban A' szem segélvén.

3. Építettünk mi is hajlékot, Mert szerelmed
ösztönözött, :/: Hogy dicsőséged lakozzék ott;
A' megszentelt falak között. Óh mennyeknek
Ura! :/: E' por és hamura Nézz kegyelmesen;
Fogadd el házadnak, Szenteld meg magadnak,
Hogy szent lehessen.

4. Világi foglalatosságok E' helyhez ne fér-
kezzenek, :/: Hol a' mennyei igazságok Szent
szövétneki fénylenek: Ne lakják e' helyben :/:
Olly tudomány, mellyben Van földi salak. Csak
a' megfeszített Jézustól vett hitet Hallják e' falak.

5. Atyánk! ha innen az egekre Könyörgésink
emelkednek: :/: Nyisd meg az olly zörgetésekre
Ajtajait kegyelmednek. Ha jő olly fájdalmas, :/:
Ki bánat siralmas Poharát iszsza: Kevés idő mul-
va, Térjen megvidulva E' házból vissza.

6. Te adj szólni a' hirdetőknak, Hadd szólja-
nak hatalmason, :/: Hogy szent beszéded a' ve-
lőknek Megoszlásáig behasson, Mellyre felserken-
jen, :/: És más útra menjen A' bűnben élő; Éled-
jen lelkében, Jó reménységeben Az Istenfélő.

7. Midőn ide gyűjti vendégit Ama juhok nagy
pásztor, :/: Töltse be lelkeknek éhségit Az itt
adandó vacsora. Midőn csecsemőket :/: Megfe-
resztvén őket, Hozunk elődbe: Szent Isten! azo-
kat Az ártatlanokat Vedd fel öledbe.

8. Vigyázzanak a' te szemeid Ez imádságnak
házára; :/: No jöjjenek ítéleteid Ennek elpuszti-

tására. Kedvezz e' templomnak, :/: Hogy sok' em-
bernyomnak Még unokája, Lelke szükségéhez
-Képest, a' mit éhez, Itt megtalálja.

234) XXXVI. Zsolt. nót.

Uram! áldjuk szent nevedet, Hogy atyai jó kedve-
det Reánk kiterjesztetted, :/: Midőn házat építettünk
Tiszteletedre, mellettünk Voltál, 's megsegítetted
Erőtlen kezeinket, :/ Kipótoltad szükséginket
Atyai jóvóltodból. Imé, a' mit szívünk kéré, El-
jutánk munkánk végére Szent irgalmasságodból.

2. Legyen e' templom Nevednek Szentelve,
és szent Lelkednek Töltse bé teljessége! :/: Amaz
Ige, ' melly testté lett. Bűneinkért eleget tett,
Legyen fő dicsősége. Óh pásztorok fejedelmel :/:
Jobb kezed legyen védelme Véren váltott nyá-
jadnak : Isteni erőd hatalma Légyen oszlópa, 's
óltalma Anyaszentegyházadnak.

3. Tudományod tiszta teje, Az élőviznek kút-
feje, Táplálja lelkeinket. :/: A' Sákramentomi je-
lek, Midőn élni fogunk velek, Győzzék meg szí-
veinket: Hogy szent tested kifolyt vére, :/: Lett
a' mi váltságunk bére, 'S halálad lett életünk.
Lelkünket ez vigasztalja, Jóvóltodat magasztalja
Minden cselokedettünk.

4. Ha a' sok inséget kiállt Nyomorult hozzád
felkiált: Bocsd el jó válaszszal. :/: Ha könyör-
günk az esőért, Az alkalmas időért Mind ké-
sön, mind tavasszal : Halld meg esedezésin-
ket : :/: Add meg buzgó kérésinket, Ha nékünk
jónak látod. Mi Urunk és mi Istenünk! Testünk,
lelkünk és mindenünk Legyen a' te sajátod.

5. Tartsd meg e' gyülekezetnek, Mellyet törvénnyid vezetnek, Nagyjait 's kicsinjeit: :! Igazgassad Tanítóit, Hűséges Elöljáróit, Felsőbb 's alsóbb Rendeit. Adjad, hogy szívvel, lélekkel :! Dicsérhessünk a' szentekkel, 'S csak téged tisztelhessünk. És ha eljő amaz óra, Mellyben szállunk koporsóba, Mennybe hozzád mehessünk.

PREDIKÁTOR BEÁLLITTATÁSAKOR.

235) LXV. Zsolt. nót.

Óh Isten! a' ki pásztorokat Híveid nyájába, :! Magad rendeltél Tanítókat Az Ekklezsiába: Áldattassék Uram, Felséged, Hogy idvességünkről Így gondoskodott bölcseséged Örök életünkről.

2. Im e' mi gyülekezetünk is Áld és dicsér téged, :! Mert lelkipásztort minékünk is Parancsolt Felséged; Ki szent igéd tiszta tejével Táplálná lelkünket, Az igazságnak beszédével Tanítván bennünket.

3. Szenteld meg lát, óh Szentek Szente! Ez Egyházi szolgát, :! Hogy áldott legyen ki's bémerte, Ugy igazgassd dolgát. Szenteld meg szívét, nyelvét, száját, Tanításaiban: Hogy jól vezérelhesse nyáját Az Ur útában.

4. A' tudatlanokat tanítsa, Az erőtlenekeket :! Erősítse, intse, buzdítsa A' lágymelegeket; Költözgesse bé a' sérelmes Szíveknek sebeit; Oszlassa 's üzze a' főlelmes Lelkek kétségeit.

5. Áldj meg, Uram! minket is egész Figyelmetességgel: :/: Hogy bévehessük az ígét kész Engedelmességgel. Ne hagyd, hogy tőlünk visszatérjen Beszéded üresen, Sőt inkább sziveinkbe mélyen Meggyökerezhessen.

AZ ESZTENDŐ UTOLSÓ NAPJÁN.

236) LXXXIV. Zsolt. nót.

Ismét egyik esztendeje, Istentől kimért ideje Te-lék el a' múlandóságnak; Az égi testek órája ;/: Lefolyván lett új példája A' közös változandóság-nak. Elmúlt vége, mint kezdete, Már van csak emlékezete.

2. Bóldog, ki csendes lélekkel, És nem könnyező szemekkel Tekinthez vissza folyására! Ki ha magát megkérdezi, :/: Belső örömmel érezi, Hogy szolgált ez jobbulására, Hogy ment mind az ismeretben Előbb, mind a' szeretetben.

3. Bóldog, kinek nem kell szánni Elvesztett idejét, 's bánni Megbecsülhetetlen óráit! Kinek hív emlékezeti :/: Elébe nem helyhezveti Helyrehozhatatlan hibáit! Kí az időt megbecsülte, A' hivatkozást kerülte.

4. De vajjon mellyik halandó Vólna annyira állandó A' jóban, a' ki meg ne esne? Kinek volna olyan szíve, :/: Hogy a' kísértetnek íve Rajta olly nyilást ne keresne, Mellyen lopva hozzá férjen, És az elevenig érjen.

5. Tökéletességnek Atyja! Az öröm szívemet

hatja, Valahányszor azt elgondolom, Melly sok jókat vettem tőled: :/: De elrejtezném előled, Ha meg más részről megfontolom, Azokkal melly rosszúl éltem, Elvesztegetni nem félttem.

6. Minthogy azért te teheted, Véghez egyedül viheted, Hogy a' jót akarjam és tegyem: Engedd, hogy a' mult esztendőt, :/: Mint már vissza nem jövőndőt, Magamnak tükörül felvegyem: A' jót benne követhessem, A' rosztat elkerülhessem.

237) CII. Zsolt. nót.

Örökkön örökké élő, A' változástól nem féltő Jehova! mi Istenünk, Kitől vagyon mindenünk; Nincsenek neked napjaid, Esztendeid, hónapjaid: Azért azok nem avulnak, Reád nézve nem újulnak.

2. De a' mi földi létünknek, Testi 's gyarló életünknek, Valamint volt kezdete: Ugy leszen végezele, Olyak vagyunk, mint a' pára, Melly eltűnik nem sokára, Megemésztjük esztendőnket, Hamar eltöltjük időnket.

3. Ezt mutatja ez esztendő, Nem különben a' jövőndő, Hogy nincsen állandóság, Hanem változandóság. Ez esztendő is ellűta, És végső napjára juta. Vajha úgy töltöttük volna, Hogy a' lelkünk ne vádolna.

4. Jaj! de ha jól elgondoljuk. És valóban megfontoljuk Eltöltött életünket, És cselekedetünket: Bizony méltó szomorkodnunk, És Isten szerint bánkódunk, Mert visszaéltünk időnkkel, Közelebb ez esztendőnkkel.

5. Isten! a' Jézus véréért, Becses elégtételért Bocsásd meg bűneinket, És minden esztinket. Cselekedd, hogy úgy élhessünk, A' bűnöknek véget vessünk. Mult esztendei hibánkat Engedd el, kérünk Atyánkat.

238) Azon nótára.

Lelkünk, testünk Teremtője! És kegyes gondviselője! Imádjuk jóságodat, És irgalmasságodat, Hogy minden elfolyt időnkben, Közelebb ez esztendőnkben, A' te kezéd befedezett, Gonoszoktól védelmezett.

2. Szent ígédet hirdettetted, Mi lelkünket legeltetted. Adtál jó békességet, A' jóra tehetséget; Ételt, italt, ruhát adtál, Egészséget szolgáltatál; És ez esztendő végére, Juttattál várt esztéjére.

3. Uram! a' te kegyelmednek, És hív gondviselésednek, Illy sok ajándékiért, Drága adományiért, Teljes szívünkől, lelkünkől, És minden tehetségünkől, Áldjuk te Istenségedet, Nyujtsd erre kegyelmedet.

4. A' Jézus áldozatjáért, És érdemes haláláért Töröld el bűneinket, És minden vétkeinket, Mellyeket eltölt időnkben, Közelebb ez esztendőnkben Cselekedtünk és gondoltunk, Vétkes nyelvünkkel szólottunk.

5. Óh Isten! újítsd szívünket, Világosítsd értelmünket, Adj a' jóra kegyelmet, Vezérlő segédelmet, Hogy új életet élhessünk, Végre tehozzád mehessünk, Szent Felségednek egébe, A' boldogok seregébe.

A'
KÖZÖNSÉGES ÉNEKLÉST KEZDŐ
V E R S E K
MUTATÓ TÁBLÁJA.

V A S Á R N A P R E G G E L.

<i>Ének.</i>	<i>Oldal.</i>
1 Uram Isten! siess, Minket	268
2 Szent Isten! noha néked Az egek	268
3 Óh melly bódog ember az!	268
4 Ur Isten! kész az en szívem,	269

V A S Á R N A P D É L U T Á N.

1 Ur Jézus! melly igen drága	269
2 Óh Ur Isten! légy közöttünk	269
3 Istennek szent Fija! A' te segíts.	270

K Ö Z N A P R E G G E L.

1 Könyörülj rajtunk Ur Isten	270
2 Ur Isten mi sok szükségét Érez.	270
3 Ez új reggel arra serkent,	271
4 Uram! a' töredelmes Szívet	271
5 E' szent házban megállottunk;	271

K Ö Z N A P D É L U T Á N.

1 Ha te meg nem tartasz	271
2 Ur Isten! téged Szívünkből dics:	272
3 Jövel óh áldott Szent Lélek	272

D I C S É R E T E K

M U T A T Ó T Á B L Á J A.

<i>Ének.</i>	<i>A</i>	<i>Oldal</i>
46	A' békesség tanácsának	310
78	Adj hálát lelkem a' Fő Bölcses:	342
10	Adjunk hálákat Istenünknek,	281
70	Adjunk hálát mindnyájan	334
157	Adjunk hálát az Urnak mert érd:	411
161	Adjunk hálát megtartó Istenünk:	414
186	Adjunk hálákat az Istennek,	440
191	A' föld kebele Tárháza Istennek,	445
35	A' Krisztus mennybe felméne, Nék:	301
36	A' Kriszt. mennybe felméne, Aty:	302
175	Áldás dicsőség tenéked Isten!	430
223	Áldassék Uram! gondviselésed	475
171	Áldott légy Krisztus! e' világnak	426
39	Áldott Szent Lélek reánk szállj,	305
4	Áldjuk a' nagy Isten jóságát	276
111	Áldjuk szüntelen kegyes Istenün.	367
50	Álmélkodással csudáljuk	312
7	A' nagy Király jön, Hozsánna!	278
160	A' nap immár elenyészett,	413
128	A' nyelv csuda alkotása	382
42	A' Pünkösstnek jeles napján	307
125	A' szüzesség az a' legdrágább kincs	380
207	A' Teremtőnek szavára,	459

<i>Ének.</i>	<i>Oldal.</i>
67 A' csillagos égnek seregei ott fenn,	327
83 Atyám! ki felhozod a' te napodat	346
90 Atya Ur Isten! rólad vallást teszek	351
62 Az Isten annyira szerette	322
210 Az Isten legszentebb Valóság	462
64 Az Istennek szent angyala	324
109 Az övéinek az Ur megtartója	366
228 Az Ur Isten áldassék	480
216 Az Ur kebeléből jönnek,	468
215 Az Ur meghallgata bennünket	467
1 Az Urnak jóvólta napjainkhoz nap:	473
183 Az Urnak szavára a' hidegek már	237

B

231 Békességet szóla Az Ur, érte	483
192 Bölcs az Ur. 's egyszersmind	446
13 Buzditsd fel Uram lelkemet,	284

D

16 Dicsérd lelkem Istenedet	287
195 Dicséret dicsőség Istennek	448
52 Dicséretet mond nyelve mind:	313
91 Dicsérjük háláadással	352
58 Dicsőség a' magas mennyekben	318
60 Dicsőség mennyben az erős Ist:	320
179 Dicsőült helyeken mennyei parad:	433

E

202 Egek dicső Teremtője!	455
211 Egyetlen egy segítségünk	463
149 Elmúlt az éjnek homálya	403
219 Elmúlt az ős, nyár, kikelet	470
124 Élők Istene! tégedet Mennyire	379

<i>Ének.</i>	<i>Oldal.</i>
221 Embernek fíja! tekints megdobb:	472
194 Embereknek Teremtője	447
181 Emeljétek fel szíveteket	435
165 Emlékezzél Ur Isten! híveidről	418
25 Emlékezzünk e' napon	295
163 Én Istenem! sok 's nagy bűnöm	416
85 Én nem perlek, És nem merlek	348
48 E' Pünköst Innepében Dicsérj:	311
47 E' Pünköst Innepében Zeng	310
203 Erős Isten, dicsőségnek Királya!	454
6 Ez esztendőt áldással	278
5 Ez esztendőt megáldjad	277
29 Ez Húsvét Innepében Dicsérjük	297
27 Ez Húsvét Innepében Örvendj:	296
28 Ez Húsvét Innep napja	296
55 E' világot, bár ez bünt tett	316

F

26 Feltámadt a' mi életünk	295
80 Fő boldogságom tartom én ebb:	344
114 Fő gondja legyen mindennek	370

G

20 Győzelem győzelem!	291
-----------------------	-----

H

141 Hálát adok néked mennybeli Ist:	395
142 Hálát adunk néked mennyei Aty:	396
138 Hálát adunk néked mindenható	391
136 Halld meg Uram esedezésünket	388
166 Hallgasd meg Ur Isten! kérésemet	419
168 Hallottuk Jézus! miképen	422
213 Haragodnak nagy vóltában Bús.	465

Ének.

Oldal.

198	Hatalmas Felség! rettegünk	451
178	Hirdetvén az Úr halálát, Uram!	432
113	Hívek ébredjetek Jézusunk dicsér:	369
61	Hogy eljött az idő teljessége	321
117	Hozzád kiáltunk mi Istenünk	373

I

54	Igaz Isten! ígéretedben Változh:	315
66	Imádandó Isten e' széles föld	326
74	Im békjöttünk nagy örömmel	339
236	Ismét egyik esztendeje	488
69	Isten! a' roppant egeknek	333
232	Istenfélő szent Keresztyének!	483
77	Isten kezét mutalja Az égnek	341
224	Isten! ki az embereket Tiszta	476
225	Isten! mi erős óltalmunk	474
115	Istennek választott népe	371
93	Istenre bízom magamat	353

K

51	Kegyes Lelkek! az Urat dicsér:	313
173	Kegyes Jézus! én imádságomra	428
57	Keresztyének! jertek; magaszt:	317
147	Ki hívta az éjszakát elő, Hogy	401
72	Könyörögjünk az Istennek	337
95	Krisztus felkent Fejedelem!	355
153	Krisztus! ki vagy nap és	407
63	Krisztus Urunknak áldott	323

L

24	Légy áldott kegyelmes	294
92	Lelkem álmélkodva örvend	352
108	Lelkünk hozzád kívánczik	365

<i>Ének.</i>	<i>Oldal.</i>
118 Lelkünknek ez teljes indulatja	374
238 Lelkünk testünk Teremtője	490

M

146 Magasztallak én téged Isten	400
133 Magasztaljuk az Ur Istent	386
56 Magasztaljuk kegyelmed	317
81 Meghagytad nekünk Ur Isten!	345
152 Megújult testtel és erővel	405
104 Megzendül nyelve közöttünk	361
21 Mély gyászba borúlt a'	292
106 Melly nagy vidámsággal Tölts	363
126 Melly boldog a' ki jól és igazán	381
137 Mennybeli felséges Isten!	389
199 Mindennemű szükségünkben	452
11 Minden népek hirdessétek	282
190 Mire bánkódol oh te én	444
144 Mi szent Atyánk! ki lakozol	398
176 Mondjatok dicséretet Keresz.	430

N

68 Nagy az Úr, ki fényes házat	330
143 Nagy háláadással magasztallak	397
32 Nagy Isten! egek Királya	299
212 Nagy Isten! ma is, mint	464
233 Nagy Isten! téged az	484
98 Nagy öröme szolgál	357
189 Ne buslakodjál oh te én	443
155 Néked mennyei Atyánk hálát	409
162 Ne szállj perbe én velem	415
158 Ne jöjjön addig szememre	411
196 Nincsen kire tekintenünk	449

Ének.

Oldal.

Ó

40	Óh áldott Sz. Lélek! ki az ég	305
17	Óh ártatlanság béránya!	288
154	Óh én lelkem dicsérjed Istenedet	408
131	Óh Felséges Ur! egek Királya	384
208	Óh Felséges Ur! kinek birodalm.	460
206	Óh hatalmas egy Istenség!	458
169	Óh irgalmas Isten! örökké áldott	424
235	Óh Isten! a' ki Pásztorokat	487
150	Óh Isten! a' nap fátyája	404
49	Óh Isten bölcseségének Mélys.	311
193	Óh Isteni nagy bölcsesség!	447
15	Óh Isten! ki a' törődött Szívet	286
148	Óh Isten! ki e' reggellet Napodat	402
197	Óh Isten! ki markodban Tartod	450
132	Óh Isten! kinek szentséged	385
182	Óh Isten! ki úgy igazgatod	436
226	Óh Isten! látod jól A' te	474
130	Óh könyörgést meghallgató	383
89	Óh láthatatlan mennyei Felség!	350
127	Óh melly nagy az olly ember bold.	381
79	Óh minden jóknak kútfeje!	343
217	Óh szent Isten! ki az időt	468
44	Óh szent Lélek! hívek bölcs tanit.	309
209	Óh természet felett való Isteni	461
3	Óh természetnek alkotója	275
204	Óh Uram! rémitő a' te kezed	464
99	Óh Ur Jézus áldassál	358
102	Óh Ur Jézus! egeknek nagy	360
18	Óh Ur Jézus! első gondunk	289
100	Óh Jézus! ki a' váltság munk.	358
103	Óh Jézus! ki már megdicsőültél	361

<i>Ének.</i>	<i>Oldal.</i>
112 Óh Jézus! mi idvességünk	368
184 Óh világosságoknak Atyja	438
121 Őrizz meg Uram! bennünket	377
2 Örök Isten! kinek esztendők	274
237 Örökkön örökké élő	489
75 Örül mi szívünk, mikor ezt	340
8 Örvendezzen már e' világ	279
22 Örvendezzetek egek	293
180 Örvendezzünk a' nagy Istennek	434
59 ÖrvendjeteK Keresztyének	319

P

122 Próbáld meg Uram! próbáld	378
-------------------------------	-----

R

205 Rettenetes az Urnak búsulása	457
----------------------------------	-----

S

34 Szent egek minden böldegok	300
123 Szent ígéd, Uram! nekünk	378
188 Szent Isten! a' te nagy jószágod	442
53 Szent Isten! megáll a' mit te	314
129 Szent Isten! rémuléssel eltelünk	383
45 Szent Lélek! végy környül	309
76 Szent vagy örökké Atya Ur Isten	340
134 Szent vagy Uram! szent akarat:	386
86 Szivemen fekszik terhes adósság:	348
140 Szivem' megalázván, te hozzád	394

T

119 Tanits meg Uram! szent	375
159 Téged Ur Isten! dicsérünk	412
229 Téged Ur Isten! mi Ker.:	481
222 Te! ki a' magas ég seregeit	474

<i>Ének.</i>	<i>Oldal.</i>
200 Tekints reánk Ur Isten	454
107 Teljes az olly embernek bődög:	364
38 Tenéked mondunk dicséretet	303
139 Tenéked Uram! halát adok	396
120 Tisztelünk Uram! nagy félelemmel	373
84 Tökéletes volt minden	347

U

218 Úgy tetszik, halva fekszik	469
234 Uram! áldjuk szent nevedet	486
88 Uram! a' te igéd nékem	350
174 Uram! bocsásd el népedet	430
177 Uram! bocsássad el Szolgádat	431
164 Uram! bűneink soksága	417
187 Uram! hatalmadat mutogatja	441
230 Uram! ki a' szomorúságot	482
201 Uram! ki vagy az eső Atyja	454
116 Uram! téged tisztelünk	372
151 Úr Isten! a' nap felköltével	405
220 Úr Isten! te mástól nem	471
105 Úr Isten! tőlünk végy dics:	362
96 Úr Krisztus! ki vígasságnak	355
31 Úr Jézus! a' ki felséggel	298
110 Úr Jézus! idvesség Fejedelme	367
97 Úr Jézus Krisztus! bár meg	356

Z

170 Zeng nyelvünk a' te dicséreteddel,	425
227 Zengjen győzedelmi ének	479

J

71 Járúljunk mi az Istennek	336
172 Jer dicsérjük az Istennek	427

<i>Ének.</i>	<i>Oldal.</i>
167 Jer lássuk az Ur keresztyét	420
41 Jézus! az ígéretet Im bé.	306
33 Jézus elvégezvén dolgát	299
19 Jézus! ki a' sírban valál	290
14 Jézus! ki érttünk emberré	285
12 Jézus Krisztus Isten Fija!	283
156 Jézus Krisztus! szentek remény:	410
145 Jézus Krisztus! szép fényes	399
23 Jézus meghalt bűneinkért	293
9 Jézusom imádjuk szent nevedet	280
94 Jézus! örömet érzek szívemben	354
65 Jézus! születél idvessé:	325
87 Jézus! téged magasztalunk	349
101 Jézusunk holt teste	359
82 Jó és igaz oh Szenteknek	345
214 Jó Isten! könyörülő Atyánk	466
73 Jövel Szent Lélek Isten! Tarts	338
43 Jövel Sz. Lélek Úr Isten! Lelkünk	307
37 Jövel Sz. Lélek Úr Isten! Töltsd bé	303

V

30 Vedd el jutalmadat Krisztus!	297
185 Vígak e' föld lakosai	439
135 Világnak Ura, bölcs Teremtője	387

EGYNÉHÁNY
REGGELI ÉS ESTELI
'S
MÁS ALKALMATOSSÁGOKRA
VALÓ
IMÁDSÁGOK.

TEPLOMBAMENETKOR MONDANDÓ
MAGÁNOS IMÁDSÁG.

Óh felséges Isten! ki noha mennyben lakozol, de a' hivek gyülekezeteiben is jelen vagy: ímé bejöttem a' te szent házadba, hogy téged a' gyülekezettel együtt imádjalak. Mivel pedig e' szent munkára magamtól elégtelen vagyok: adjad nekem a' te szent Lelkedet, ki buzdítsa fel szívemet és lelkemet a' buzgóságos könyörgésre, esedezésre, hálaadásra és éneklésre, hogy így előtted kedves lehessen egész isteni tiszteltem. Ámen.

VASÁRNAP REGGELI
IMÁDSÁG.

Mindenható és könyörülő Úr Isten! a' ki méltó vagy, hogy végy dicséretet, dicsőiséget, tisztességet és hálaadást; mert minden áldás és jó adomány te tőled származik. Járulok én is e' reggeli órán te elődbe, és alázatos hálákat adok te-

néked hogy engemet az elmúlt éjszakában kegyelmes óltalmaddal körülveltél, és e' reggelnek idején megújítottad irgalmasságodat én rajtam. Járj velem, ón Istenem! e' mai napon is, légy védelmem és segédmem.

A' te könyörülő szeretetedből szabadossá tettél engem ezen a' napon minden testi munkától, hogy a' te munkád én bennem annál előmenetelesebb legyen. Munkálkodjál azért ezen a' napon hathatósan én bennem; világosítsd, szentelj és tanítsd az én lelkemet. Adjad, hogy keresztyéni tiszteimben, a' Jézus ismeretében, magam megtagadásában, e' világ gonosz szokásinak gyűlölésében, a' te kegyelmedben és szeretettedben tapasztalható épülést és nevededést vehessek ezen a' napon.

Serkents engemet, és segélj kegyelmed által, hogy ezen a' napon életadó beszédedet figyelmesen olvashassam és hallgathassam, nagy nevednek dicséreteit örömmel énekelhessem, tenéked buzgóságosan imádkozhassam, és szívedet tenéked ajándékozhassem. Adjad, hogy nem feledékeny hallgatója és olvasója, hanem cselekedője legyek beszédednek. Nyisd meg szívedet, hogy beszédednek magvát örömmel bevehessem, és tégyed azt gyümölcsözővé én bennem mindenféle jó cselekedetekkel.

Óltalmaz engem a' testnek és világnak mindenféle kísértetei ellen, hogy azok által a' te tiszteletedtől, dicséretedtől és az én idvességemnek munkálódásától elne vonattassam; és olyan beszédekre, cselekedetekre és társalkodásokra el ne csalattassam, a' mellyek te előtted

gyűlölségesek, az én lelkemnek pedig veszedelmesek.

Óh Uram! fogadd el mind közönséges, mind, magános isteni tiszteletemet, könyörgésemet, figyelmetességemet, olvasásimat, éneklésimet és mind azok légyenek kedvesek te előtted az Úr Jézus Krisztus által Ámen.

V A S Á R N A P E S T E L I

I M Á D S Á G.

Óh dicsőséges Isten! mélységes alázatossággal imádandó felséges Úr! kegyelmes Istenem és Atyám az Ur Jézus Krisztusban! melly megfoghatatlanok a' te cselekedeteid! melly kibeszélhetetlen a' te jóságod, melly csudálatos a' te kegyelmed és szereteted, mellyet naponként nyilvánvalóvá teszesz az emberek fiaihoz!

Hirdetem és dicsőitem a' te kegyelmedet, szeretetedet és irgalmasságodat, mellyet hozzám nyilvánvalóvá tettél ezen a' napon, sok jókat közölván velem méltatlan bűnössel, mind lelkemre mind testemre nézve. Lelkemet tápláltad az életnek kenyerével, és megittattad az élő kútforrás vizével: A' színméznél édesebb beszédedet, és a' sok tiszta aranynál kívánatosabb ígéreteidet és parancsolatodat hallattattad velem; testemnek is adtál életet, egészséget, eledelt, és megőriztél minden gonosz ellen.

Megismerem óh Uram! az én bűnös voltomat: és a' miatt való nagy méltatlanságomat, és dicsőitem a' te csudálatos irgalmasságodat, melly

nem az én bűneim szerint bánik én velem, és nem az én álnokságim szerint fizet énnékem. Bocsásd meg, irgalmas Isten! minden vétkeimet: bocsásd meg nevezetesen azt, ha én e' mai napon illendő serénységgel és buzgósággal nem szolgáltam tenéked, és azért ne vond meg kegyelmedet tőlem.

Légy ezután is oltalmam minden gonosz ellen, szabadítóm minden veszelem ellen, támaszom és erősségem minden kísértetek ellen. Légyen a' te beszéded életemnek vezére, útaimnak világossága, hogy magam viselését, és minden cselekedeteimet a' szerint rendelhessem. Légyen az olyan szent mag az én szívemben, a' melly a' kegyességnek, isteni félelemnek, isteni és felebaráti szeretetnek, magam megtagadásának, a' szelidségnek, alázatosságnak, mértékletességnek, és egyéb keresztyéni jóságoknak kedves gyümölcseit teremje meg az én életemben.

Közelebb pedig, midőn majd nyugalomra leteszem gyarló tagjaimat: vigyázzon reám kegyelmes gondviselésed, és minden nyomorúságokat, gonoszokat, keserves történeteket távoztasson el én tőlem. Az én földi nyugodalmamnak helye megemlékeztet engem koporsómról, mellybe majd letételek testem nyugalomra, mig nem feltámasztod azt ama rendelt napon. Azért is midőn testemet nyugalomra bocsátom ágyamba, lelkemet ajánlom az én Jézusomnak, a' kiért óh én Istenem! légy irgalmas és könyörülő hozzám halálom oráján, és feltámadásom napján. Amen.

HÉTFŐN REGGELI

IMÁDSÁG.

Mindenható és kegyelemmel bővölködő szent Úr Isten! te teremtetted az egeket, és azoknak sokaságos seregeit, a' földet, és annak minden lakosát. Te rendelted, hogy azon a' nap és éjtszaka egymást felváltsák, és hogy a' világosságot sötétség, a' munkát nyugalom kövesse. Dicsérlek és áldlak tégedet a' te nagy kegyelmességedért, melly szerint engem az elmúlt éjszakában betegségtől 's egyéb gonoszoktól megoltalmaztál, lelkemben testemben megnyugtattál, és e' hétnek munkára rendeltetett első napjára épségben eljuttattál. Én aludtam: a' te gondviselésed pedig vigyázott mellettem, én a' halottakhoz hasonlatos voltam: a' te jóvóltod pedig feltámasztott és megújított engemet.

Légy e' mai napon is segitőm és szabadító, őrizőm és vigasztalóm, bátorságos menedékhelyem és könyörülő Istenem. Légyenek nyitva kegyelmes szemeid én rajtam, hogy a' te őrizeted alatt ne legyen semmi bántásom, és ne jöj-jön reám veszedelem; hogy hivatalomnak kötelességeiben akadály nélkül hasznosan forgolódhassam, és az estvét a' te akaratod szerint békességben elérhessem.

Légyen a' te áldásod munkáimon; ne engedjed, hogy olyan dolgokban munkálkodjam, a' mellyek megbántásodra lennének; hanem úgy igazgass engemet, hogy dolgaim a' te akaratoddal megegyezzenek.

A' természeti napnak támadásával együtt, támaszszad és újítsad a' szent Lélek világát is bennem, hogy az egész napot a' te félelmedben, szeretetedben, és a' te hozzád való engedelmes-ségben tölthessem el. Segíts, taníts és vezérelj engemet, hogy tudva ne vétkezzem ellened; az erőtlenségből es hirtelenkedésből való fogyatko-zásokra is vigyázhassak, és azoktól óltalmazkod-hassam. Mikor a' világ, a' test bűnre akar csal-ni: a' te jó lelked által ints meg, tartóztass és erősíts meg.

Óh Isten! melly sokan elkezdik ezt a' hetet, a' kik el nem végezik azt; hanem addig beteg-ségbe esnek, vagy a' halottak közé is számlál-tatnak. Serkents, és segélj azért engem, irgal-mas Atyám! hogy mindenkor a' szent életet kö-vethessem, melly nélkül senki nem láthat téged. Adjad, hogy mindenkor jó gondolatokban, ke-gyes beszédekben, és feddhetetlen életben fog-lalhassam magamat, hogy így mindenkor a' ke-gyelemnek állapotjában találhassam.

Óh mennyei Atya! a' te jóságod szüntelen tartson engemet. Óh Jézus! Istennek szent Fija! a' te szereteted szüntelen őrizzen engemet. Óh szent Lélek Isten! a' te kegyelmed tegyen gyümölcsözővé engemet minden jó cselekedetekben. Óh szent Háromság! egy örökkévaló Isten! a' te véghetetlen könyörületességed tegyen engemet mind örökké boldoggá az egekben. Amen.

H É T F Ő N E S T E L I

I M Á D S Á G.

Örökkévaló és mindenható Isten! természettel jó és kegyelmes Atya! a ki engemet e' mai napon úgy vezérlettél, és védelmeztél, hogy reám semminemű veszedelem nem következett, ételt, italt és öltözetet adtál, jó egészséggel megáldottál, munkáimban előmenetelt adtál, és kegyelmes látogatásod által életben megtartottál. Dicsérlek azért tégedet; és áldom a' te szent Nevedet; hirdetem a' te jóvóltodat, és magasztalom irgalmasságodat.

Kérlek, bocsásd meg kegyelmedből egész életembeli, közelebb e' mai napi vétkes gondolatimat, beszédimet és cselekedetimet, mellyekkel magamat a' te büntetésedre méltóvá tettem. A' bűnbocsátó kegyelem után mindennek felett azt kérem, hogy tisztíts meg engemet szent Lelked által mindentől, valami előtted kedvetlen és gyűlölséges; a' vétkes indulatok uralkodása alól szabadíts ki engemet, plántálj belém alázatos és kegyes indulatokat. Adjad, hogy rossz szokásimat, és vétkes hajlandóságimat meggyőzhessem, és teneked mindenkben engedelmeskedhessem. Eképen szentelj meg engem mindenestől, hogy az én elmém épsebben, lelkem és testem ártatlanságban tartassék meg az Úr Jézus Krisztus eljövételére.

Világi életemről is ne felejtkezzél el irgalmas Atyám! míg tetszik szent Felségednek az élők földében tartani engemet; viselj gondot

tápláltatásomról, és világi minden változásaimat és viszontagságaimat úgy igazgassad, hogy a' te dicsőségedre, és az én idvességemre legyenek.

Légy pásztorom közelebb ez éjszakában, védelmezz minden lelki és testi ellenségeimtől; fordíts el rólam minden szomorú történeteket; tégy bátorságossá a' sötétben kegyes oltalmaddal; tedd csendessé aluvásomat, és valamikor felserkenek, jöjj elmémbe édes vigasztalásiddal. Midőn pedig utolsó éjszakám elérkezik, adj nyugalmat testemnek a' földben, lelkemnek pedig az egekben, a' Jézus Krisztus által. Ámen.

K E D D E N R E G G E L I

I M Á D S Á G.

Felséges Isten! a' kinek teljes hatalmad vagyon mindeneken, és úgy igazgatod azokat, valamint akarod; szívemmel és számmal dicsérlek tégedet és hálákat adok tenéked, hogy életben és egészségben fel hagytál kelni ágyamból, és testemet minden kártól, lelkemet minden kísértettől megmentetted. Melly nagy a' te jóságod! hogy mi embereknek fiai szárnyaid árnyékában bízhatunk, és az alatt olly kegyelmesen megtartatunk, hogy életünkben 's egészségünkben egész éjszakánként meg nem háborítottunk. Melly méltó és ilendő, hogy midőn egyebet nem fizethetünk, sem neked semmit nem használhatunk: háládatosok legyünk te hozzád mi jóltévönkhöz, és életünket a' te dicsőségedre fordítsuk.

De óh fájdalom! melly sokszor elmúlattam

én a' tartozó háládatosságnak adaját megadni szent Felségodnek jótéteményidért: melly sok napokat és órákat elvesztettem életemből, a' mellyekben a' világnak, a' bűnnek és hijábavalóságnak szolgáltam, és magamat a' világnak szokásihoz és bolondságihoz alkalmaztattam, a' mellyekről számadással tartozom tenéked. Ne perelj, Uram! a' te szolgáladdal, mert egy igaz sem találta'tik te előtted az élők közül. Légy irgalmas bírám nekem, és az én életemnek számálhatatlan bűneivel érdemlett büntetések alól szabadíts fel engemet az én Idvezítőmnek tökéletes igazságáért, mellyet magamévá tészek az ő benne való hit által.

A' te szolgálatodra ajánlom lelkemet és testemet. A' te drága kegyelmed tartóztasson engemet, hogy ne gondoljak, ne akarjak, és ne cselekedjem olyat, mi tenéked nem tetszik; hanem olyanokban foglalatoskodjam, a' mellyek te előtted kedvesek, hogy szent Neved dicsőíttessék általam, és életemnek minden napjai, e' mai nappal együtt, tenéked szenteltettek legyenek. Adjad, hogy minden nap úgy élhessek, mintha mindennap a' te ítélőszéked elébe kellenem állanom, melly előtt mikor megjelenek, légy irgalmas nekem a' Jézusért. Ámen.

K E D D E N E S T E L I

I M Á D S Á G.

Oh könyörülő és szeretettel teljes Isten! nagy irgalmasságu és igazságu mennyei Felség, ki

ollyan vagy mint a' nap és paizs! kegyelmet és dicsőséget adsz, és nem vonszod meg a' jót azoktól, a' kik járnak ártatlanságban. sőt a' ki a' méltatlanokkal is jól teszsz, és azoknak is sok jót osztogatsz, a' kik gonoszok és bosszúságodra járók. Alázatos hálákat adok tenéked ez estének idején, hogy e' mai napot, a' te atyai őrizeted, kegyelmes gondviselésed és igazgatásod alatt életben és békességben eltöltenem megengedted. Méltó lettem volna én e' mai napon is, ha engemet megbüntettél volna, elég okokat adtam a' teigazságodnak, a' mellyekért méltán ki kelhettél volna ellenem: de a' te nagy jóságod és csudálatos kegyelmességed kedvezni akart énnekem, mellyért áldott legyen mind örökké.

Ne vond meg, óh Isten! ezután is a' te kegyelmességedet én tőlem, hanem a' te nagy irgalmasságodból könyörülj rajtam. Az én Idvezítőmnek a' Jézus Krisztusnak szent vére törölje el minden álnokságimat, mossa el minden rutságimat, és tegye állandóvá rajtam a' te jóakaratodat. Közelebb e' mai napi hibáimat és fogyatkozásimat bocsásd meg nekem, hogy a' te kegyelmedben legyen lefekvésem, aluvásom és felkelésem; és valameddig tetszik szent Felségednek, hogy én e' siralomnak völgyében bújdoszam: úgy vezérelj mindenkor szent Lelkeddel, és olly kegyesen vigyázz én reám, hogy semmi ne essék rajtam, a' mi ártalmas idvességemnek.

Világi dolgaimat és állapotimat a' te bölcs tetszésedre bízom, óh én Istenem! Ha valamelly kedvem szerint való napokat és órákat akarsz

engedni nekem e' világi bújdosásomban: háláadással veszem tőled, és azon leszek, kegyelmed által, hogy azokat szolgálatodra és dicsőségedre fordítsam. Ha pedig ideig való keresztekkel, szenvedésekkel látogatsz, ha dorgálsz és sanyargatsz: az ellen sem zugolódom; sőt kérek, hogy az atyai vesszőt ne vond meg én tőlem, valamikor szükséges idvességemre: csak hogy annak elviselésére segélj és erősíts engemet.

Hordozz, Uram! engemet, valamint tenéked tetszik: csak hogy az én hijábavaló napjaimnak eltelések után, a' szép mennyországba, dicsőséges színednek látására, a' tökéletes és boldog életre bocsáss be engemet, véghetetlen irgalmasságodból, az Ur Jézus Krisztusért. Ám.

SZERDÁN REGGELI

IMÁDSÁG.

Felséges nagy Isten! szerető Atyám a' Jézusban: felemelem e' reggelnek idején az én szómat te hozzád, és hálákat adok tenéked, hogy az elmúlt éjszakában lelkemet 's testemet minden gonosztól megoltalmaztad. Áldott legyen a' te szent Neved, hogy nem nézed méltatlanságomat, hanem bűnös létemre is kegyelmesen gondot viselsz. — Tudom, hogy azért hozod elő egymás után az én napjaimat, hogy készítsem magamat az örökkévalóságra, mert örökkévaló életre teremtetél engem; nem is akarod, hogy

elveszszek, hanem hogy megtérjek és éljek. Segélj azért engemet, és adjad a' te kegyelmedet, hogy életemnek e' felviradott napján is illendő gondom legyen az én lelkemre és idvességemre; és hogy e' végre lelkemet testemet és minden tagjaimat a' bűntől tisztán tarthassam; szemem nézését, szám és nyelvem beszédét, füleim hallását, kezeim munkálkodását, szívem, elmém gondolatit és indulatit a' te akaratod szerint intézhesse.

Fájdalommal jut eszembe, melly sokszor jártam a' te akaratod ellen; és melly sokszor tettem szívemet, számat, kezemet és egyéb tagjaimat bűnnek eszközeivé, hamisságnak fegyvereivé életemnek elmúlt napjaiban. Ne tartsd fel, óh nagy irgalmasságú Isten! azoknak emlékezetét, töröld el azokat könyvedből a' Krisztus vérével, fedezd el midd örökké az ő érdemével, hogy azok miatt ne veszszek el. E' világnak ámitási, bűnös testemnek izgatási, vétkes indulatimnak felgerjedési ellen erősíts engemet, hogy ne vihessenek a' te szereteteddel és az én kötelességimmel ellenkező dolgokra.

Légy velem óh Isten! mindenféle állapotimban és viszontagságimban, és a' te jóvoltod kövessen engemet mindenütt mindenkor és mindenekbeu. Légy elindító munkáimban, igazgatóm útaimban, segítőm minden dolgaiban, vezérlőm és megáldó minden szándékimban. A' keserűségben légy vigasztaló, az eltévelyedés ellen igazgatóm. Légy betegségemben orvosom, halálomban biztató, halálom után megdicsőítő és megbőldogító. Halgass meg szerelmes

Atyám! mind ezekben, szent Fiadnak az Úr Jézus Krisztusnak nevében. Ámen.

S Z E R D Á N E S T E L I

I M Á D S Á G.

Óh szent, bölcs és jó Isten! a' ki az elfolyt napon is a' te véghetetlen jóságodból úgy gondoskodtál környülöttem, hogy állapotomhoz képest emmi jó nélkül nem szűkölködtem. Kisebb vagyok minden te jótéteményidnél és irgalmasságidnál, mellyeket cselekedtélt én velem: mivel fizessék a' te irgalmasságodért, mellyet naponként gyakorolsz én hozzám?

Ne útáld meg az én dicsérő és háláadó áldozatomat, mellyet ez esteli órán te elődbe hoztam. Dicsérlek tégedet, és hálákat adok tenéked életembeli, közelebb e' mai napi jótéteményidért; és kérlek a' Jézus Krisztus nevében: bocsásd meg nekem kegyelmesen, valamit ezen a' napon gondolattal, szólással és cselekedettel vétettem te ellened, és töröld el egész életemnek minden bűneivel együtt. Vajha pedig ruháimmal együtt levetkezhethném minden rossz szokásimat, hibás erkölcsöimet és vétkeimet! Vajha holnap és egész életemben valójában meggyűlölhethném és elhagyhatnám azokat! Uram segélj erre engem és adj kegyelmet nékem.

Adjad azt is, hogy ez éjszakában csendesen és édesdeden alhassam a' te kegyelmednek őrizete alatt; mikor a' természeti nap elrejtí or-

czáját, az igazság napjának fényét tündököltesd az én szívemben. Aluvásomban is szerezz én bennem jó indulatokat, hogy valamikor felserkenek, a' te neved és emlékezeted légyen szívemben. Mikor álmatlanság jő is én reám, te rólad, a' te jóságodról és kegyelmes igazgatásodról gondolkozzam; és az által elűzhessek minden haszontalan gondolatokat. Újítsd meg az elaluvás által erőmet, és tehetségemet, hogy a' holnapi napra egészségben és vídám elmével mehessek által.

Hogy ha pedig hitemnek, tűrésemnek és reménységemnek megpróbálására, vagy éjjel, vagy nappal, valami ellenkező kedvetlen dolgokat akarsz bocsátani reám: emlékezzél meg róla, hogy én erőtlen ember vagyok, hogy te nálad nélkül semmire nem vagyok alkalmas, és hogy mint kegyelmes Istenemet és Atyámat, tégedet illet a' segedelem és szabadítás.

Minden szomorúságomban azért vídámíts, minden nyomorúságomban enyhíts engemet; midőn elhagyattatom, állj mellém midőn háborgattatom, légy oltalmam és menedékhelyem. Légy az én életemnek minden viszontagságiban bizonyos reménységem, halálomban pedig örök idővességem Ámen.

CSÖTÖRTÖKÖN REGGELI

I M Á D S Á G.

Kegyelmes és könyörülő Isten! áldom és dicsérem a' te szent Nevedet, hogy engemet gyer-

mekségemtől fogva atyaiképen tápláltál, oltalmaztál és igazgattál, közelebb pedig, hogy az elmúlt éjszakában is védelmem vóltál, úgy hogy újra felkelhettem a' te dícséretedre ágyamból, és a' nappalnak kedves világosságát láthatom szemeimmal. Imádom azért és áldom a' te nagy könyörületességedet, hogy engemet méltatlan bűnöst, érdemem ellen, kegyelmes gondviselésre és oltalmazdra méltóztatol.

Kívánom, óh Szent Isten! kipótolni a' mit elmúlattam, kívánom jóval váltani fel, a' mit rosszúl cselekedtem. Közelebb e' reggeli órán arra ajánlom magamat előtted, hogy lelkemmel, testemmel tenéked szolgálók, számat megtartóztatom a' gonosz és haszontalan beszédektől; lábaimat a' bűnnek útától, szemeimet a' tilalmas dolgoknak nézésétől, kezeimet az igazságtalanságtól, füleimet a' rothadt beszédeknek hallgatásától, és még szívemet is a' gonosz gondolatoktól és indulatoktól: ellenben mind ezekkel olyan dolgokban akarok foglalatoskodni, a' mellyek jók, hasznosok és tisztességesek. De magamtól tehetetlen vagyok: adj azért nékem kegyelmet, lakozzál az én szívemben, szentelj meg engemet, igazgass, és mind inkább inkább tisztíts meg engemet kegyelmed által.

Külső munkáimban is tőled kérek és várok segítséget, könyörülő mennyei Atyám! Adjad, hogy azokban a' te gonviselésedben való bizodalommal serényen és vidámon forgolódhassam, és áldásodat tapasztalhassam. Áldd meg kimeneteletemet és bemeneteletemet; áldd meg minnennapi kenyeremet, áldd meg munkáimat és jó igyekeze-

teimet; végezetre pedig áldj meg engemet boldog halállal és örök boldogsággal. Hallgass meg szent Fiadnak az Úr Jézus Krisztusnak Nevében. Ámen.

CSÖTÖRTÖKÖN ESTELI

IMÁDSÁG.

Óh gazdag kegyelmű Isten! jó Istenem és szerelmes Atyám! én te méltatlan bűnös szolgád (szolgálód), kit újra sok jótéteményiddel meglátogattál: elődbe járulok alázatos szívvel és alázatos lélekkel ez estének idején, áldván és dicsőítvén szent Nevedet; mert az én nagy méltatlanságomban is kegyelmesen reám tekintettél: érdemem szerint engemet meg nem büntettél: sőt inkább ezen mai napon is életet, eledelt, öltözetet és egészséget adtál; a' környülöttem lévő veszedelmek ellen védelmeztél, és a' te áldott gondviselésed alatt békességes estét engedtélnem.

Vajha, Uram! én is úgy viselhettem volna, és ezután is úgy viselhetném magamat, mint az ilyen nagy Jóltevőmhöz való igaz háládatosság kívánja! Vajha serényebb lehetnék a' jóban, buzgóbb a' könyörgésben, vigyázóbb a' beszédben, kegyesebb élelemben és cselekedeteimben! Vajha megtartóztatná az elmémet a' vétkes gondolatoktól, szívemet a' gonosz kívánságoktól, szemeimet a' tilalmas nézésektől, számat és nyelvemet a' rothadt és haszontalan beszédektől, kezeimet minden bűnös cselekedetektől, lábaimat a' gonosznak minden ösvényétől. De kicsoda

tudhatja a' vétkeket? Az én titkos és nyilvánvaló bűneimből tisztíts meg Uram! engemet, és bocsáss meg nekem irgalmasságodnak mérhetetlen gazdagságából.

E' mai napon is sokakban megestem, sok rosszat gondoltam, szólottam és cselekedtem! sokszor, midőn észre sem vettem, sok jót elműlaltam, a' mellyet meg kellett volna cselekednem. Légy irgalmas nekem szegény bűnösnek a' Jézus Krisztusban, töröld el az én mai vétkeimet is, és az én mai álnokságimról is ne emlékezzél meg. Azután mindenek felett azt kérem tőled, hogy a' te jó lelked lakozzék szívemben, szenteljen, igazgasson és vezéreljen engemet, segéljen lelki tehetetlenségeimben, tanítson tudatlanságimban, erősítsen erőtlenségimben, vigasztaljon nyomorúságimban, mintegy kezemnél fogva hordozzon világi bűjdosásomban és tartson meg hitnek általa az idvességre.

Minthogy pedig az éjszakát nagy jószágodból nyugalomra rendelted: majd én is a' te nevedben nyugalomra megyek. Midőn azért lefekszem ágyamban, emlékeztess meg arról, hogy nem sokára akképen fekszem le a' sírba és koporsóba, és az által munkálódjad azt naponként én bennem, hogy minden napot úgy töltsék el, és úgy rekeszszek be, hogy magamat a' jó lelkiismeretnek bizonyosságával, és a' te kegyelmeddel bízathassam, és készen lehessen mindenkor a' te hozzád való menetelre.

Óh Isten! mennyei Atyám! hallgasd meg kiáltásomat, Óh Jézus! Idvezítőm! a' te érdemeddel tégyed fogamatossá szent Atyád előtt esede-

zésemet. Óh szent Lélek Isten! a' te tanácsoddal vezérelj engemet életemben, halálomban pedig jöjj el hozzám drága vigasztalásiddal, hogy a' halálnak álmával csendesen és édesdeden alhassam el, és az én Istenemnek és Idvezítőmnek boldog látására eljuthassak az egekbe. Ámen.

P É N T E K E N R E G G E L I

I M Á D S Á G.

Óh nagy jóságu Isten! járulok e' reggelnek idején kegyelmednek királyi székéhez, a' honnét életemnek idejében számlálhatatlan jóknak folyamai áradtak reám. Te voltál mindenkor az én erősségem, védelmem és szabadító, az én táplálóm, vezérlő és vigasztalóm. Az elmúlt éjszakában is kegyelmességet cselekedtél velem; mert midőn a' setét homály környülvelt engemet, megoltalmaztad lelkemet, testemet minden gonosz és veszedelem ellen; és új erővel által-tetted a' mai napra életemet. Dícsérem a' te szent Nevedet mind ezekért, és teljes szívemből hálákat adok tenéked én jóltévő Istenemnek és Atyámnak.

Csak te reád bízom ezután is magamat, mert nincs jobb és bátorságosabb menedékhely, mint a' te szárnyaid alatt; nincs boldogabb ember, mint a' kit te igazgatsz és oltalmazol. Noha azért méltatlan vagyok én, hogy reám fordítsad jóakarodat, mivelhogy sok bűnökkel megfertéztetett nyavalyás ember, alávaló por és hamu

vagyok: mindazáltal mivelhogy te magad annyira lebecsátkoztatál hozzám, hogy tulajdon Fiadat érettem adni nem sajnálottad: azért is ezen szent Fiadban való bizodalommal merek reménykedni tenéked, hogy az én bűnös voltomat és méltatlanságomat nem tekintvén, terjeszd ki reám ezután is irgalmasságodat, és tégy jól én velem.

Vezérlj engemet ma és mindenkor a' te jó lelkeddel; igazgasd gondolatimat, szólásomat és cselekedeteimet, hogy azokkal meg ne bántsalak tégedet. Mikor gonoszra kísértetem, ne hagyj elesnem; kegyelmed legyen támaszom, és hordozzon mindenkor a' jó úton.

E' mulandó gyarló életemre nézve is, emlékezzél meg kegyelmesen rólam, áldj meg engemet annyi áldásiddal, a' mennyi szükséges és hasznos énnékem, munkálkodásimban erősíts, és adj jó előmenetelt. Végy környül a' te oltalmazóddal, hogy nyomoruság és veszedelem ne essék rajtam, hanem békességben és csendességben tölthessem mulandó napjaimat, melyeket az élők földében engedsz énnékem.

Midőn pedig szent akaratod a' lészen az én javamra, hogy ellenkező kedvetlen dolgok is következzenek reám: adjad! hogy békességestűrő, és benned bízó lehessek; adjad, hogy annál inkább hozzád ragaszkodhassam, hibáimat észrevehessem, és a' te fenyítéked alatt életemet jobbitthassam. Akármellyik útra viszesz engemet: adjad, hogy azon úgy járhassak, hogy a' te kegyelmednek részese, és a' te országodnak örököse lehessek, a' Jézus Krisztus által. Ámen,

PÉNTEKEN ESTELI

IMÁDSÁG.

Felséges nagy Isten! elfogyhatatlan irgalmú meny-
nyei Atya! melly nagy jószág és drága kegyelem
az, hogy a' több bűnösökkel együtt én reám is
naponként gondot viselsz! micsoda vagyok én,
hogy megemlékezel rólam? hogy kegyelmes
szemeidet rajtam tartod; hogy kedves szárnyaiddal
takargatsz, és oltalmam vagy mindenkor?

Ald és dicsér tégedet az én lelkem, hogy
tőlem méltatlan bűnös embertől e' mai napon sem
vontad meg kegyelmedet és jóakarodat. Mert
hogy reám semmi veszedelem nem jött, hogy
életem, lehelletem és mozgásom megmaradt;
hogy ételemben, italomban, ruházatomban, sor-
somhoz 's állapotomhoz képest nem vőlt fogyat-
kozásom; hogy hivatalos munkáimat jó előmene-
tellet folytathattam; hogy testemet valami nagy
betegség meg nem háborította, lelkemet vala-
melly rút bűn be nem mocskolta: ezt mind a' te
kegyelmednek és jó akaratodnak tulajdonítom, és
mind ezekért szent Felségednek adok hálákat.

Mennél több jókat közlesz óh Isten! én ve-
lem, annál háládatosabbnak és kegyesebbnek kel-
lene lennem nékem is tehozzád. Azért is nehéz
az én lelkemnek, mikor meggondolom, hogy én
olly romlott természetű erőtelen ember vagyok,
hogy tégedet még most is sok bűnökkel meg-
bántalak. Ezt a' napot sem tölthettem el vétkes
gondolatok, indulatok beszédek és cselekedet-
ek nélkül. De a' te véghetetlen irgalmasságod-

hoz folyamodom, a' te ígéreteidhez támaszkodom, a' Jézus érdeméhez ragaszkodom; és alázatosan reménykedem, bocsásd meg mind azokat nékem; mert ha a' bűnöket megtartándod, kicsoda maradhat meg? de te nálad vagyok a' kegyelem, hogy tiszteltesél.

És mivelhogy testem is vagyok, viselj gondot továbbra is testí tápláltatásomra, sorsomhoz képest. Adj nekem is csendes és békességes életet szolgálatodra, és hivatalomnak követésére. Midőn pedig kedvetlen dolgok jönnek reám, adjad hogy azok között te reád nézzek, te tőled függjek, akaratodban megnyúgodjam, és békességes tűrő legyek. Adj azok között enyhülést, vigasztalást, és idejekorán való szabadulást.

Hogy pedig hólnap alkalmasabb lehessen szolgálatodra, és hivatalomnak dolgaira, majd nyúgodni megyek. A' te kegyes gondviselésedbe ajánlom azért magamat: kérlek őrizz meg, hogy ne jöjjön reám semmi veszedelem. Légyen csendes nyúgodalmam, ártatlan és bűn nélkül való álmodozásom, békességes és örvendetes felviradásom. Add meg ezeket nekem, édes Atyám! véghetetlen irgalmasságodkól, a' Jézus Krisztusért Amen.

S Z O M B A T O N R E G G E L I

I M Á D S Á G.

Felséges és mindenható, könyörülő és jóltévő Isten! dicséretet mondok szent nevednek, imádom felséges vóltodat, dicsőítem irgalmasságodat. Ha

számlálni kezdeném jótéteményidet, melyekre engemet egész életemben méltóztattál, elő nem számlálhatnám, és ki nem mondhatnám azokat, mert a' fővénynél többek. Életemnek minden napjai és szempillantásai teljesek voltak azokkal, sőt még minekelőtte nem voltam, elkezdettél jótenni én velem, elrendelvén mindeneket idvességemre.

Áldott légy, hogy közelebb e' reggelnek idején is megújítottad rajtam irgalmasságodat, minnekutána az éjszakában megnyugtattad tagjaimat; elmémnek tehelségeit megvidámitottad a' csendes álom által, és megmentettél az éjszakának bán-tásitól.

Ezután is hadd legyek én óltalmad és igazgatásod alatt; mert az mindenható óltalom, és bölcs igazgatás. Hadd legyek ezután is részese kegyel-mednek és irgalmasságodnak; mert az elfogyhatatlan kegyelem és véghetetlen irgalmasság. Hadd folyamodhassam ezután is Nevedhez; mert az erős torony, és a' ki ahoz folyamodik, bátorságos lesz.

Tudom ugyan és megismerem, hogy halál-nál és büntetésnél egyebet nem érdelek; megromlott természetű bűnös, engedetlen szolga, szófogatlan fiu vagyok, ki sokszor elmulattam kötelességeimet; szent parancsolatidnak általhágásával, sok rossz gondolatokkal, beszédekkel fertéztettem életemet.

De bíztat a' te irgalmasságod, és szent Fiadnak az én Uram Jézus Krisztusnak tökéletes előgtétele, és véghetetlen érdeme. Tekints arra, óh véghetetlen irgalmu Isten! és bocsásd meg azért minden bűneimet, terjeszd reám azért jóvóltodat

és kegyelmedet. Büntetést érdemlek: de a' helyett a' Jézusért jótéteménnyel; átkot érdemlek: de a' helyett a' Jézusért áldással fordulj én hozzám. Adj eledelt, ruházatot és egészséget, de kiváltképen adj megigazulást, megszentelést és idvességet.

Midőn pedig szabados jótetszésedből és bölcs igazgatásodból kísértetem, és nyomoruságot kell szenvednem: akkoron is úgy bánj velem, mint Atya az ő fiával: dorgálj fenyíts és ostorozz, csak hogy szeretetből, az én javamra; úgy bánj velem mint könyörülő orvos betegével: ha szükséges, vágj, égess, fájdalmasíts, csak hogy gyógyulásomra; és segélj te magad a' fájdalomnak elhordozására.

E' mai napon is közelebb könyörülj rajtam, hordozz engemet jó úton, óltalmazz bűnbe eséstől és egyéb veszedelemtől. Áldj meg, segélj meg munkálkodásimban, és engedd meg a' napot kegyes óltalmad alatt, a' te félelmedben, békességesen töltenem el. Ur Isten! te reád nézek, te hozzád ragaszkodom, és te benned bízom; legyen azért boldog és idvességes az én életem és halálom. A' Jézus Krisztus nevében hallgass meg kegyelmesen. Ámen.

SZOMBATON ESTELI

I M Á D S Á G.

Végetlen jóságu Isten! kíengem e' mai napon és az egész héten életben megtartottál, tápláltál,

segítettél, óltalmaztál, és a' hétnek utolsó estéjére türhető állapotban és egészségben juttattál. Ezért a' te nagy kegyelmességedért teljes szívből hálákat adok tenéked, és alázatosan könyörgök szent Fiadnak a' Jézus Krisztusnak nevében: bocsásd meg nékem erőtelen teremtednek, bűnös fiadnak (*lednyodnak*) minden vétkes gondolatimat, indulatimat, kívánságimat, beszédimet és cselekedeteimet, mellyek ezen a' napon, ezen a' héten, sőt egész életemben törvényed és akaratod ellen lettenek.

Emlékezzél meg a' Jézus Krisztusnak elégtételéről, és azért légy kegyelmes, nem tulajdonítván nekem az én sok vétkeimet. Te magad ígérted, hogy bűneiknek bocsánatját vészik, valakik hisznek az ő nevében. Én is az ő nevében való hittel kérek kegyelmet és bocsánatot tőled, ne tagadd meg azt én tőlem, ígéretednek igazságáért.

Adj nekem újjászülő és megszentelő kegyelmet is, hogy jobbjthassam életemet, megfojthassam bűnös indulatimat, elhagyhassam vétkes szokásimat, és szent tetszésed szerint rendelhessem magamviselését.

Küldj áldást külsőképen is életemre, oh áldásoknak Istene! add meg nekem kegyelmesen a' mi szükséges; és ha a' szükségesen fölül is akarsz valamit adni, hálaadással elveszem: de ne engedjed, hogy ez káros és veszedelmes legyen nékem. Minden lelki és testi áldásodat, mellyeket a' te nagy irgalmasságodból közölsz én velem, úgy intézzed kegyelmed által, hogy azok nálam nagy nevednek dicsőségére, felebarátimnak hasz-

nokra, és az én lelkemnek idvességére legyenek.

Midőn pedig az éjszakának előállításával én is lefekszem és elalszom; a' te irgalmasságod vigyázzon mellettem. Őrizzed lelkemet, testemet és mindenemet veszedelemtől; és ne engedjed, hogy az éjszakai sötétséggel együtt rettegés és keserűség jöjjön én reám. Tiltsd meg ellenségeimet, és a' gonosz embereket, hogy nekem kárt ne tehessenek. Adjad hogy csendesen nyugodhassam, és a' hólnapi napra békességgel általmehessek, Az én Uram Jézus Krisztus nevében hallgass meg engemet mind ezekben. Ámen.

UR' ASZTALÁHOZ JÁRULÁS ELŐTT

MONDANDÓ.

I M Á D S Á G.

Óh végtelen irgalmasságu szent Ur Isten! én Istenem és Atyám az Ur Jézus Krisztusban! hála-
kat adok azért a' te végtelen 's megfoghatatlan szeretetedért, hogy egyszülött Fiadat, az Ur Jézus Krisztust e' világra elbocsátottad: a' kárhozatba esett bűnös embereknek megtartására és idvezítésre. Hála-
kat adok, hogy ezt az egyetlenegy Idvezítőt nékem is kijelentetted, és velem megismertetted: hogy ő hozzáragaszkodván, bűnbocsánatot 's idvességet nyerhessek az ő Neve által. Hála-
kat adok, hogy engemet a' te Ekkleziádba elhívtál, szent szövetségedre méltóztattál, a' tévelygésektől habonaságoktól megszabadított-

tál, mennyei igazsággal megvilágosítottál, és az idvesség útjába beállítottál. Hálákat adok, hogy engemet sok engedetlenségeim, vétkeim és eseteim között mind ez ideig nagy kegyelemmel elszenvedtél, és velem jóltenni meg nem szüntél.

De óh Uram! mennél többek a' te jótéteményeid én hozzám, mennél több eszközeit közlöttesd én velem a' kegyességnek és az idvességnek: annál nagyobbak az én bűneim, melyeket ennyi jótéteményidnek velem való közlése után cselekedtem. És mivelhogy tudtam, vagy tudhattam a' te akarodat, még is nem mindenekben alkalmaztattam ahoz magamat, hanem sokszor büntetésre méltó dolgokat cselekedtem, annyival több büntetést érdemlek. Kétségbe is kellene esnem bűneimnek nagysága és sokasága miatt: ha a' te irgalmasságod nem biztatna, és a' te beszéded nem bátorítaná lelkemet. De az reménységet nyújt nekem a' felől, hogy megbocsátod bűnemet, és megkegyelmezesz nékem a' te szent Fiadban az Ur Jézus Krisztusban, a' ki vérének kiontása és halála által eleget tett az én bűneimért a' te ignzságodnak.

Mivelhogy azért a' te bűnbocsátó könyörületességed egyedül a' Jézus Krisztus által közli magát a' bűnös emberekkel; én sem keresek ő rajta kívül mást, hanem mindent megtagadván, egyedül az ő érdeméhez és igazságához ragaszkodom, egyedül ő benne, ő érette és ő általa keresem te nálad a' kegyelmet, a' bűnbocsánatot és idvességet, mert tudom és elhiszem, hogy nincsen senkiben másban idvesség, nem is adott emberek között ég alatt más név, mely által

kellene nekünk megtartatnunk; tudom és elhiszem, hogy bűneinek bocsánatját veszi az ő neve által minden, valaki hiszen ő benne; tudom és elhiszem, hogy ő a' több bűnösök közt az én bűneimért is meghalt, és az által én érettem is tökéletes engesztelő áldozatot tett. Óh melly igen örül az én szívem ebben a' hitben! óh melly igen vidámitja ez az én lelkemet!

Annyival is inkább, midőn látom, hogy ezt az én hitemet a' szent vacsorával is erősited, a' mellyet a' te szent Fiad, az én Uram Jézus Krisztus által annak bizonyosságára szerzettél, hogy ő meghalt, és eleget tett az én bűneimért, és így, hogy én bizonyosan várhatom te tőled az én bűneimnek bocsánatját, és az idvességet, ha hiszek ő benne. Mivelhogy azért a' szent vacsora nem azoknak számára rendeltetett, a' kik a' magok igazságával akarnak megállani te előtted, hanem az olyan hívő és megtérő bűnösöknek számára, a' kik magokat törvényed megrontóinak megismervén, a' te irgalmasságodhoz folyamodnak a' Krisztus vérében való hitnek általa, nemhogy engemet az én bűneim eltiltanának attól: sőt inkább azok kényszeritenek, hogy annál én is a' több hívő bűnösökkel együtt megjelenjek.

Illyen szándékkal lévén azért, kérlek téged én Istenem és irgalmas Atyám! fogadj kegyelemmel engemet, és tegyed hasznossá én bennem a' szent vacsorával való élest arra a' végre, a' mellyre a' te Szent Fiadtól, az Ur Jézus Krisztustól szereztetett és parancsoltatott. Vidd végbe az által én bennem azt az idvességes jót, a' mellynek végbevitelére gyakoroltatod azt az Anyaszent-

egyházban mind világ végezetéig; adjad nékem abban a' Krisztus szent testét és vérét olyan' módon a' mint annak legelső szereztetésekor adatott; és mint idvességes az én lelkemnek, egyesítsd abban és azáltal én velem az én szerelmes Idvezítőmet olly szorosan és idvességesen, hogy az ő engedelmessége az én engedelmességem, az ő szenvedése az én szenvedésem, az ő halála az én halálom legyen; az ő elégtétele az én elégtételem, az ő igazsága az én igazságom, az ő érdeme az én érdemem, az ő győzedelme az én győzedelmem legyen; az ő Atyja az én Atyám, az ő szent Lelke az én megszentelőm, az ő bódogsága az én bódogságom: az ő dicsősége az én dicsőségem, az ő lakóhelye az én lakóhelyem és örökségem legyen.

Ilyen módon tölts be engemet jobban jobban lelki örömmel, bátorsággal és bizodalommal kegyelmednek érzése és az örök életnek reménysége által. Adj nekem több több kegyelmet félelmedre, tiszteletedre, szeretetedre a' te előtted kedves valóságos szent életnek követésére; és soha ne engedjed, hogy valami teremtettt állat elszakaszthasson engem szerelmedtől, melly vagyon a' Jézus Krisztusban: ekképpen adjad végezetre óh nagy irgalmaságu Isten! hogy én ama nemes harczot megharczolván, futásomat elvégezvén, hitemmel megtartván, letételessék nekem az igazság koronája szent országodban a' Jézus Krisztus által Ámen,

UR' ASZTALÁHOZ LETT JÁRULÁS UTÁN

MONDANDÓ

I M Á D S Á G.

Aldott légy kegyelmes Istenem és Atyám! hogy most is időt és alkalmatosságot engedél nékem a' szent vacsorával való élésre, és ekképen a' te szent Fiadtól, az én Uram Jézus Krisztustól parancsoltatott egy nagy tisztelnék végbevételére. Már ebből olly bizonyos lehetek a' felől, hogy ő emberré lett, e' földön járt, szenvedett, és meghalt, mintha azt tulajdon szemeimmel láttam volna; nemcsak, hanem a' felől is, hogy valamelyeket cselekedett és szenvedett: mind azokat én éretem, és én helyettem cselekedte, és szenvedte, hogy én a' kárhozattól megszabaduljak, és örök boldogságra jussak. Bizonyos lehetek már a' felől, hogy énnékem vagyok Megváltóm, Szabadítóm, Idvezitóm, a' ki nem engedi, hogy bűneimben elveszszek, mert most is táplált szent testével és vérével az örök életre. Melly nagy öröme lehet hát szívemnek! melly igen megbátorodhatik bűnöm miatt rettegő lelkem!

Aldott légy, óh Ur Jézus Krisztus, szerelmes Megváltóm és Szabadítóm! hogy én rajtam öröktől fogva könyörültél: a' váltságnak én helyettem való lefizetését magadra felvetted, szent Atyádnak éretem, mind a' keresztnek haláláig engedelmes voltál, és ekképen nékem veszni való bűnösnek örökkévaló szabadítómmá és idvezítőmmé lettél. Aldott légy! hogy az Ur vacsorájának rendelése által állandóvá és elfelejthetlenné

tetted ennek a' nagy jótéteménynek emlékezetét, és a' benned hívőket bizonyosokká tetted a' felől, hogy a' te engedelmességed, szenvedésed és halálod az ő idvességekre szolgál. Áldott légy! hogy engem most legközelebb ehez a' te szent vacsorához méltóztattál, a' te megfeszítettett testeddel és kiontott véreddel tápláltál, szent haláloddal, érdemeddel és igazságoddal biztattál, és a' felől bizonyos reménységet nyújtottál: hogy noha én sok bűnökkel megterhelletett vagyok; noha örök halált és kárhozatot érdemlek: mindazáltal, ha hozzád ragaszkodom, ha igazságodat és parancsolatodat követem, és ha a' te hozzád való hűségemet mind végig megtartom, nem megyek kárhozatra; hanem általmegyek az ideigvaló halálból a' boldog örök életre.

Már pedig én te hozzád ragaszkodom, Uram Jézus! te benned bízok az én lelkem, egyedül nálad keresek menedékhelyet az én bűneimmel érdemlett büntetések ellen: minden egyéb igazságot és érdemet megtagadván, egyedül a' te érdemedhez és igazságodhoz támaszkodom, 's úgy várok kegyelmet, bűnbocsánatot és idvességet. Nem különben ez is teljes szándékom és igyekezetem: hogy a' te igazságodat és parancsolatodat egész életemben kövessem, és hozzád való hűségemet halálomig megtartsam. De nincsen erőm magamtól, ellenségem is sok vagyon: az ördög, a' világ, és az én romlottságom azon vannak szüntelen, hogy engem bűnbe ejtsenek, te tőled elszakaszszanak, és az örök veszedelembe taszítanak.

Ne hagyj, Uram Jézus! engemet, ha meg-

haltál én érettem, adj kegyelmet is, hogy a' te haláloed hathatós és használatos legyen én bennem. E' végre törd le bennem jobban is a' bűnnek hatalmát; szenteljed, jobbitsad természetemnek romlottságát, tégyed mozdulhatatlanná lelkemnek te hozzád való ragaszkodását, és a' te szeretetedben, hűségedben és engedelmisségedben való megmaradását.

Óh dicsőséges, hatalmas és szerelmes Idvezítő! minekutánna mennyből leszállottál, emberré lettél, kint és halált szenvedtél én érettem: ne engedd, hogy elveszszek illy megbecsülhetetlen árnak lefizetése után. Légy az én vezérem és erősségem, világosságom és reménységem, valamig e' bűnös testben mulatok: és midőn eljősz az égnek felhőiben a' te hatalmasságodnak angyalival: számlálj azok közé, a' kik kegyelmet találnak te előtted, és a' kiknek örök boldogságot adsz az egetben Ámen.

BETEGSÉGBEN MONDANDÓ REGGELI

I M Á D S Á G.

Nagy irgalmasságu szent Ur Isten! áldott légyen a' te szent neved, hogy engem nyomorult beteg az elmúlt éjszakában ez életből ki nem vettél, teljességgel megemésztetnem nem engedted, minden vigasztalástól és reménységtől meg nem fosztottál; hanem az én szenvedésem között erősítettél, szent angyalid által beteg ágyamban ő-

riztettél, és a' kedvetlen setét éjszakából kihozván, a' te napodnak világossága által megújítottál.

Kérlek téged könyörülő Atyám! a' Jézus Krisztus nevében, fordulj hozzám könyörületességgel ezen a' napon, és az én látogatgatásomban 's dorgáltatásomban ne az én bűneimre, hanem szent Fiad' áldozatjára és érdemére tekints. Enyhítsed e' mai napon fájdalmit, és küldj erőt a' szenvedésre, hogy ne vélkezzem te ellened; hanem a' te hozzád való tiszteletben és engedelmességben megmaradjak. Adjad, hogy a' fájdalmak között is te hozzád emelkedhessem, buzgóságosan imádkozhassam: midőn minden egyéb munkára alkalmatlan vagyok is, idvességemet munkálkodhassam, és magamat a' te irgalmassággoddal biztathassam.

Óltalmaz engem ezen a' napon újabb fájdalomtól, több és nagyobb nyavalyáktól, szorongató óráktól, elmebeli foggyatkozástól. Adjad, hogy a' te kegyelmed által mindent meggyőzhessenek, és minden szenvedésimben keresztényi módon lehessenek. Légyen velem szüntelen a' te jóvóltod, és annak édességét éreztessed az én lelkemmel. Hallgass meg, könyörülő Istenem és Atyám! az én Idvezítőmnnek a' Jézus Krisztusnak nevében Ámen.

BETEGSÉGBEN MONDANDÓ ESTELI

I M Á D S Á G.

Ur Isten! mennyei szent Atyám! betegeknek orvos, erőtleneknek ereje, kesergőknek vigasz-

talója! én szegény nyomorúlt beteg ember dicsérlek és áldlak téged, hogy az elmúlt napon is elvégezted a' te erődet az én erőtlenségemben, segítettél a' nyavalyáknak viselésében, fájdalmim között pihenéseket engedté, és irgalmasságodnak kezeivel tartottad 's ápolgattad az én szenvedő nyomorult testemet és lelkemet.

Bocsásd meg könyörülő Isten! ha én ezen a' napon, és betegségemnek több elmúlt napjaiban valami kétségeskedő vagy nyughatatlankodó gondolatokkal, valamí békételenkedő indulatokkal, vagy szólásokkal véteni találtam szent Felséged ellen. A' te irgalmasságodnak kezeibe ajánlom ez éjszakában ezt az én beteg testem' és elfáradott lelkemet. Tégyed fejem alá bal kezedet, jobb kezeddel pedig ápolgass engemet. Enyhítsd fájdalmimat; erősíts erőtlenségimben, vigasztalj kísértetimben, bátoríts rettegésimben. Adj nekem türelést és állhatatosságot, hitet és bizodalmat, hogy csendességben várjam szabadtásodat.

Emeld fel a' setétben orczádnak világosságát én rajtam, tégyed türethetőkke nekem az éjszakának bántását kegyelmed világával, add, hogy avagy csak valamennyire is nyugovást találhassanak nyavalyás és fájdalmas tagjaim! Ha pedig ez az éjszaka leszen életemnek 's szenvedésimnek utolsó éjszakája, bocsásd be az én szegény lelkemet a' mennyei örömbe, a' mi Urunk Jézus Krisztus által, Ámen.

B E T E G E M B E R É J S Z A K A I I M Á D S Á G A.

Óh Izráelnek pásztora! a' ki nem szunyadsz és nem aluszol, és a' kinek füleid éjjel nappal nyitva vannak a' nyomorultak kiáltásának meghallására. Nekem nyomorult kinlódó embernek nyughatatlanságban kell töltenem az éjszakát, melyet nyúgodalomra rendeltél! Eltávozott az álom szemeimről! semmiképen nem nyughatom, mert rajtam a' nyomorúság. Mikor mások behunyják szemeiket, és csendesen nyugosznak: én csivogok, mint a' daru és a' fecske, nyögök, mint a' galamb; felemelem a' magasságba szemeimet: Uram erőszakot szenvedek, adj nyugodalmat énnekem.

Te hozzád kiáltok én Istenem! éjszaka is kiterjesztem kezeimet tehozzád; várlak tégedet, vár az én lelkem, és a' te beszédedben vagyok reménységem; az én lelkem figyelmetesebben vár tégedet, mint a' vigyázók a' reggelt. Jövel azért irgalmasságoddal, szánj meg engemet, és vidámitsd meg a' te szolgádnak lelkét; mert az én lelkemet te hozzád emelem fel. Könnyítsd az én terhemet, enyhítsd sérelmimet, és engedj valami pihenést. Az én szorongattatásomnak éjszakájában, az én nyomorúságimnak selétségében gyűjtsd meg a' te kegyelmednek, biztatásodnak és vigasztalásodnak belső világosságát az én szivemben, és az én testemnek nyughatatlansági és fájdalmi között adj tebenned való csendességet és békességet az én lelkemnek.

Emlékezzél meg rólam, óh én Istenem! hogy a' te szent Fiadnak az én Uram Jézus Krisztusnak álmatlan, és nyughatatlan és felette igen rettetető keserves éjszakája volt egykor én érettem a' Gecsemáné kertben. Az ő akkori nyughatatlansági, gyötrelmei, és véres veréjtéki enyhítsék az én mostani nyughatatlanságimat, gyötrelmimet, és azok miatt való veréjtékezéseimet, és szerezzenek valami enyhülést. Uram! légy kegyelmes; ne emlékezzél meg az én bűneimről, hanem emlékezzél meg a' te irgalmasságodról, és cselekedtiél úgy én velem az én nyavalyás vóltomban, a' mint szent nevédek dicsőséges, nékem idvességes, a' mi Urunk Jézus Krisztus által, Ámen.

BETEGSÉGBŐL FELGYÓGYULT EMBER

I M Á D S Á G A.

Oh mindenható és könyörülő Isten! a' ki meghallgatod azokat, a' kik te hozzád kiáltanak, és alkalmas időben való segítséggel vagy azoknak, a' kik te benned biznak. Nem a' mi bűneink szerint cselekeszel mi velünk, és nem fizetsz mi nekünk a' mi álnokságink szerint. Ha megosztorozol minket: ismét kegyelemmel fordulsz mi hozzánk; ha a' nyomoruságoknak setét homálya közé viszesz: ismét felemeled rajtunk a' te orczádnak világosságát; sőt ha néha a' nyomorúságoknak egyik mélysége a' másikat követi mi rajtunk, ha néha olly keserű pohárt adsz a' mi

kezünkbe, a' melly miatt könyhullatás nékünk éjjel és nappal kenyerünk: de végre megmutatod, hogy a' mi orczánknak szabadítója, és a' mi Istenünk vagy.

Igy bántál legközelebb én velem is, irgalmas Atyám! keserves betegséget bocsátál vala én reám, a' melly leverte az én erőmet, és napjaimat hasonlatosokká tette az elhanyatlott árnyékhoz. Nem volt épség testemben a' te haragod miatt: nem volt békesség csontaimban az én bűneim miatt. Illyen nyomorúságomban segítségül híválak téged, és meghallgatván engem, megszabndítottad az én életemet.

Áld és dicsér tégedet az én lelkem, hogy engem dorgálásodra méltóztattál; mint vétkező fiadat (leányodat) atyai vessződdel megfenyítetél, és az által tanítani 's jobbitani igyekeztél. Áld és dicsér az én lelkem, hogy a' te látogatásodat kegyelemmel enyhítetted, fenytékedet kedvezéssel mérsékelted; a' reám mért keserűséget vizsgáztatásiddal enyhítetted, és az én erőtlenségetem 's lelkemet a' keresztnek viselésére, a' fájdalmaknak szenvedésére, a' te erő és kegyelmed által segítetted. Áld és dicsér téged az én lelkem, hogy meghallgattad az én kiáltásomat, füledbe vetted az én könyörgésemet, megszabadítottad a' koporsótól az én életemet; meggyógyítottad az én betegséget, lábaimra állítottál, új élettel, erővel és egésséggel megajándékoztál, és ekképen kegyelmességgel és irgalmasságiddal megkoronáztál.

Óh én szabadításomnak Istene! adj nékem már kegyelmet is, hogy ez az én megtartott éle-

tem, ez az én visszaadott egészségem, ez az én meggyógyított lelkem és testem dicsőségedre legyen. Ne engedjed, hogy elfelejtkezsem fogadásimról, mellyeket szorongattatásom napjaiban tettem tenéked a' felől, hogyha meggyógyítasz, életemet jobban rendelem, és útaidban járni teljes szívemből igyekezem. Serkents, indits, taníts, segíts engem ennek teljesítésére, hogy az én meghosszabbított életem valami módon a' te boszszuságodra ne forduljon, hanem mindenkor úgy folyhasson, hogy a' te kedved és tetszésed szerint való legyen.

Megtapasztaltam, óh Uram! betegségemben magamon, melly erőtlen, és magával is jóltehetetlen az ember; melly hijábavaló e' világ; melly semmirevaló minden világi jó, és melly haszontalan minden emberi segítség; ellenben melly szükséges, melly drága, melly mindennél, még az életnél is jobb a' te kegyelmed. Ne hagyd ezeket is soha elmémből kiesni egészséges napjaimba; hogy ezek szerint mindenkor alázatossággal járjak. e' világhoz ne ragaszkodjam, ebben megelégedésemet és bódogságomat ne keressem, ennek javait és gyönyörüségeit ne kívánjam, és rendkívül ne keressem; emberbe se bízzam, annak kedvét felettébb ne keressem, segítséghez is felettébb ne ragaszkodjam; hanem mindenek felett a' te kegyelmedet szeressem, kívánjam és keressem.

Tartsd előttem azt is szüntelen, hogy jóllehet most meggyógyultam és életben maradtam; de csak ugyan eljő nem sokára a' halálos betegség, a' melly nemcsak elveszi újra minden erő-

met; hanem életemet is a' halálba meríti, testemet a' porba fekteti, lelkemet számadás alá veti. Ehezképest adjad nekem a' te kegyelmedet, hogy hátra levő kevés napjaimat úgy tölthessem, a' világot, és ennek minden hiábavalóságát úgy megvetthessem, a' bűnt úgy levetkezhessem 's elkerülhessem, a' te parancsolatodat úgy követhessem, az én életemet és cselekedetimet a' te szolgálatodban és dicsőítésedben úgy intézhessem, hogy amaz öt eszes Szűzeknek társok lehessenek, égő lámpásommal mindenkor készen lehessenek, és a' mennyei Vőlegénynek a' Jézus Krisztusnak eljövetelekor, ő vele együtt a' mennyei örökkévaló lakodalomba bemehessek, az ő drága érdemének ereje által, Ámen.

HALÁLHOZ KÖZELGŐ KERESZTYÉN

I M Á D S Á G A .

Óh én Istenem és Atyám! a' ki bizodalمام voltál életemnek elmúlt napjaiban: hálákat adok minden jótéteményidért, nevezetesen pedig azért, hogy engemet megajándékoztál az én Uram Jézus Krisztus idvességés ismeretével, a' melly nélkül boldogtalan volnék most, ha mind az egész világgal birtam volna is.

Kérlek a' te idvezítő szent Fiadnak szerelmére: ne hagyj el engemet ez utolsó szükségemben; ne szállj perbe én velem az én sokféle bűneimért, mellyeket szívem szerint bánok és fájlok. Vedd bé én érettem tökéletes elégtételül

szerelmes Fiadnak szent áldozatját, és az ő fájdalmas sebei nyerjenek kegyelmet nékem. Adj nékem a' te kegyelmedben való erős bizodalmat, adj te benned való gyönyörködést, és vigasztalást fájdalmim és szorongattatásim között, és a' testi halálnak keserősége által add meg nékem a' boldog örök életnek gyönyörűségeit a' Jézus Krisztus nevében, Ámen.

HALDOKLÓÉRT VALÓ KÖNYÖRGÉS.

Szabadosan uralkodó nagy Isten! látjuk, hogy kiment a' te szolgád (szolgálód) iránt az a' te megmásolhatatlan rendelésed, hogy ez úttal elmenjen a' minden élőknek útján. Nem mondhatjuk tenéked: miért cselekszel ekképen? mert úgy van minden teremtés kezében, mint a' sár a' fazekasában. Légyen meg hát a' te akaratod! Azt kérjük alázatosan: segítsd őtet az utolsó ellenséggel a' halállal való küszködésben, biztasd lelkét irgalmaddal, szent Fiad érdemével, és azzal a' dicsőséggel, melyet készítetél az igaz hiveknek számokra. Minthogy megköttetett nyelvenem szólhat, szent Lelked esedezzek benne kimondhatatlan foháskodásokkal, szóljon helyette a' Jézusnak drága vére, melly drágább dolgokat szól az Ábel vérénél. Tisztítsd meg lelkét minden bűneitől, hogy mikor elalélt testéből kimegy, bémelessen a' te színed látására, hol örömmel elégsége vagyon te nálad, és örök gyönyörűség a' te jobbod felől, Ámen.

TEMPLOMBAN MONDANDÓ

KÖZÖNSÉGES

REGGELI ÉS DÉLESTI

I M Á D S Á G O K.

REGGELI IMÁDSÁG.

Mennybéli Isten! a' ki közel vagy azokhoz, a' kik tégedet segítségül hívnek: mi te bűnös szolgálóid (szolgáloíd), leborultunk te előtted, hogy te tőled való függésünket, te hozzád való háládatosságunkat, és a' te nagy jóságodban való bizodalomunkat megbizonyítsuk. Tekints reánk azért kegyelemmel, szenvedj el erőtlenséginkben, és fogadd el alázatos könyörgésünket, a' Jézus Krisztus nevében, Ámen.

Végetlen dicsőségű szent Ur Isten! a' ki által vannak mindenek, és a' ki Fő Ura vagy mindeneknek, azért méltó vagy, hogy dicsértessél mennyen és a' földön mindenektől.

Dícsérünk mi is téged, és egyező szívvvel háláadást mondunk szent Felségednek mind azért a' lelki testi jókért és drága ajándékokért, mellyeket eleitőlfogva kiosztogattál minékünk. Imádjuk isteni gondviselésedet, a' melly mi körülöttünk vigyázni, minket óltalmazni, és mi velünk jóltenni soha meg nem szűnt. Ezen isteni gondviselésednek köszönjük közelebb azt is, hogy az elmúlt éjjel nyugalommal találhattunk, minden

gonosztól megmenekedhettünk, és e' napra életben, békességben eljuthattunk.

Vajha úgy tölthetnők e' mai napot, és a' mi életünknek több napjait, a' miképen a' te hozzád való igaz háládatosság kívánja. Segíts meg minket, óh Isten! te magad, ezen szíves kívánságunknak teljesítésében. Mutasd meg nekünk a' te útaidat, hogy járjunk a' te igazságodban. Ne hagyj minket elhajolni semminémű gonoszra, erősítsd a' mi szívünket a' te Neved félelmére, tégy alkalmasokká minket parancsolatid megőrzésére: hogy úgy rendelhessük a' mi életünket, mint illik azokhoz, kiknek szívek teljes félelmeddel, szeretetteddel, és a' te hozzád való háládatossággal.

Segíts arra is, óh mi Istenünk! hogy a' mi hivatalunknak dolgaiban hűségesek, igazak és serények lehessünk, és e' világ javaival ártatlanul élhessünk. Adj erőt és egészséget minékünk a' tisztességes munkálkodásra, és kövesse a' te áldásod a' mi dolgainkat. A' te gazdag tárházadból teljesítsd szükséginket, pótoljad fogyatkozásinkat, szolgáltasd ki mindennapi tápláltságunkat.

De mindenek felett köszönrülj rajtunk, vétkeinket megbocsátván, lelki tisztátalanságainkat elmosván, és minket úgy megáldván, hogy életünkben és halálunkban, mi magunkat a' jó lelkiesmeretnek bizonyosságával, és a' te jó kedveddel biztathassuk, halálunk után pedig ama romolhatatlan örökséget is elvehessük a' te végetlen köszönetességedből, mellyet kijelentettél nekünk a' te szent Fiadban, a' mi Urunk Jézus Krisztusban. Ámen. *Mi Atyánk 's a' t.*

Oh Isten! a' te mindenhatóságod bételjesitheti a' mi kérésinket; a' te jóságod hajlandó is bételjesíteni; a' te bölcsességed pedig tudja, miben és miképen kell mivelünk jóltenni, azért is bizodalommal várjuk a' kegyelmes választ a' kegyelemnek székítől, a' Jézus Krisztus nevében Ámen.

DÉLESTI IMÁDSÁG.

Oh Isten! ne vess el minket a' te orczád elől, ne vesd meg a' mi hálaadó és esedező könyörgésünket, mellyet ez estének idején, a' mi bűnös és méltatlan vóltunknak érzésével, és a' te irgalmasságodban 's ígéretedben való bizodalommal felbocsátunk elődbe a' Jézus Krisztus nevében. Ámen.

Dicsérjük és áldjuk a' te nevedet, óh mi Teremtő és megtartó Istenünk! a' te mi irántunk való jóteményidnek sokaságáért: közelebb e' mai napi megtartásodért, kegyelmes igazgatásodért és gondviselésedért. melly által életben, békességben megtartattunk, munkálkodásinkban boldogultunk, sorsunkhoz illendő eledellel és öltözettel tápláltattunk, és a' rajtunk megeshető nagy veszedelmektől, nyavalyáktól, keserőségektől megmenekedtünk.

Óh! bárcsak egy nap múlhatnék el mi tőlünk a' mi velünk minden nap jóltevő Istenünknek megbántása nélkül; bárcsak egy nap járhatnánk el tö-

kéletesen a' mi tiszteinkben, a' mellyekre a' te törvényed és jótéteményid által köteleztetünk. De a' mi természeti romlottságunk miatt egy napot sem tölthetünk el, a' mellyen sokakban meg ne essünk. E' mai napi életünkről is szomoruan meg kell ismernünk és vallanunk, hogy a' mi gondolatinkban és indulatinkban, szólásinkban és magunk viselésében annyi bűnös rendetlenségek és vétkes fogyatozások estek, hogy azokért méltók volnánk ítéletre, ideig való és örökkévaló büntetésekre: ha olyan irgalmas Istennel nem volna dolgunk, a' ki megbocsátja vétkeinket, és könyörül mi rajtunk. Könyörülj hát most is mi rajtunk, óh mi Istenünk! és e' mai életünknek bűnös vóltát a' mi több vétkeinkkel együtt fedezd el a' Jézus érdemével.

És mivel te nálad nélkül semmi jót nem cselekedhetünk, semmi gonoszt le nem vetkezhethetünk: adj nekünk több több kegyelmet a' lelki életre, és a' mi keresztyéni tiszteinknek követésére. A' vétkes indulatokat és bűnös hajlandóságokat erőtlennítsed, a' jó indulatokat és kegyes hajlandóságokat pedig erősítsed, és neveljed naponként mi bennünk. Tégy vigyázókká minket kötelességeinkre, tisztíts ki belőlünk mindent, a' mi te előtted kedvetlen, 's a' mi lelkünknek ártalmas, és adjad, hogy úgy folytathassuk e' mi hijábavaló életünket, úgy rendelhessük minden cselekedeteinket, hogy te előtted kedvesek lehessünk: és a' te idvezítésednek bizonyos reménységében örvendezhessünk.

A' mi testi szükségégeinkről is viselj gondot, irgalmas Atyánk! a' ki jobban tudod magunknál,

mikor, micsoda és mennyi szükséges minékünk: a' te jóságodra és bölcseségedre bízunk azért mi magunkat és minden világi dolgainkat.

Közelebb a' ránk jövő éjjel is irgalmasságodnak óltalmába hajtjuk le a' mi fejünket, találjunk ott nyúgodalmat, bátorságot és békességet. A' holnapi napon is, örömmel láthassuk és tapasztalhatassuk a' te jóvóltodnak rajtunk való megújulását, a' te megtartó kegyelmességednek dícséretire.

Emlékezzél meg végezetre mirőlünk is, mi dőn a' mi életünknek estéjére eljutunk, és a' halálnak szomoru éjszakájába borúlunk; mutasd meg akkor minékünk a' te megengeszteltetett orczádnak édes világosságát, dicsőítsd meg bennünk irgalmasságodnak gazdagságát, és teljesítsd be rajtunk a' te ígéreteidet, mellyeket tettél a' te benned bizó bűnösöknek, a' Jézus Krisztus által. Ámen.

Úr Jézus Krisztus! egyetlenegy Idvezítőnk! a' te ígéreted ez: valamit kéréndetek az Atyától az én nevemben, megadja néktek. A' te nevedben bocsátottuk fel ő eleibe a' mi mostani kérésünket is, légyen azért nékünk a' te ígéreted szerint. Ámen.
